வாழும் வகை

கழக வெளியீடு: ௯௨௧

வாழும் வகை

ஆக்கியோன்

பன்மொழிப் புலவர்,

திரு. கா. அப்பாத்துரைப் பிள்ளை, M. A., L. T.

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,

திருநெல்வேலி. .. சென்னை-1.

First Edition: July, 1952

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY :: MADRAS-1.

Head Office:

24, EAST CAR STREET :: THIRUNELVELI

Appar Achakam, 2/140, Broadway, Madras-1.

பதிப்புரை

மக்களின் இன்ப துன்ப நுகர்ச்சிகட்கெல்லாம் முழு முதற்கருவி யாயிருப்பது பொருள். வீடும், நாடும் செம்மை யுற்றிலங்க உறுதுணையாயிருக்கும் இத்தகைய பொருட் செல்வத்தை ஈட்டுதல், ஈட்டியபொருளைப் போற்றுதல், பின்னர் பயன்தெரிந்து அதனைச் செலவழித்தல் அனைய பண்புகள் நல்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன.

பொருளைப்போற்றும் வகையை விளக்கும் முகத் தான் '**வாழும் வகை**' என்னும் பெயருடன் இந்நூல் வெளிவருகிறது. இது மேனாட்டு அறிஞருள் ஒருவராய திரு. **சாமுவேல் ஸ்மைல்ஸ்** (Samuel Smiles) என்பார் எழுதியுள்ள '**சிக்கனம்**' (Thrift) என்னும் நூலினைப் பெரிதுந் தழுவியதாகும்.

தமிழர் நலத்துக்கேற்பச் செப்பமுற இதனை ஆக்கித் தந்தவர் **பன்மொழிப் புலவர், திரு. கா. அப்பாத்துரைப் பிள்ளை** அவர்களாவர். தமிழகம் இதனை விரும்பி வரவேற்றுப் பயன் எய்தும் என நம்புகின்றோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உள்ளுறை

வாழும் வகை

க. ஆள்வினை

என்னிடமிருப்பதன்று என் செல்வம்; நான் ஈட்டுவதுதான் எனது—கார்லைல்.

பொருள்களை உண்டுபண்ணும் தொழில்முயற்சி ஒன்றே உண்மையான முதலீடு. மக்கள் வாழ்க்கை வளத்தையும் நலத்தையும் பெருக்குவது அதுவே. உழைப்பு எதிலும் ஆதாயம் உண்டு என்பது ஸாலமன் அறிவுரை. அரசியல் பொருள்நூல் என்பது இதன் ஒரு விளக்கமன்றி வேறு என்ன?—ஸாமுவேல் லேங்.

இயற்கைத் தேவைகளை நிறைவேற்றக் கடவுள் பல பொருள்களைத் தந்துள்ளார்—உழவன் உழைப்பு, கலைத் தொழிலாளர் திறம், தொழிலாளர் வருந்தியாற்றும் பணி, இடந்தாண்டித் திரைகடந்து வாணிகன் செய்யும் வாணிபம் ஆகியவையே அவை. உலகத் தேவைகள், மாறுபாடுகள், வளர்ச்சிகள் ஆகியவற்றில் அக்கறையற்ற சோம்பலாளன் உயிரிருந்தும் இல்லாதவனே. அவன் செய்வதெல்லாம் சாகின்ற காலத்தைக் கொன்றொழிப்பதும், மண்ணின் விளைவுண்டு மண்ணுவதுமே. புழுப்பூச்சிகள், கொடுவிலங்குகள்போல அவர்களும் வாழ்ந்து மடிகின்றனர்—வாழும் காலத்திலும் எதுவும் செய்வதில்லை—ஜெரிமி டெய்லர்.

வாழ்வெனும் மாளிகையை எழுப்புதற்காம் பொருள்கள்
தாழ்வின்றிக் காலமெனும் நடங்கிடங்கி லுண்டு
பாழ்போகும் நாட்கள் இன்றுநாளை என்பதெல்லாம்
ஊழ்வகுத்தம் மாளிகைக்கே உதவுகற்கள் ஆமே.

—லாங்ஃவெல்லோ.

நாகரிகம் ஆள்வினையுடன் தொடங்கிற்று. இன்றையத் தேவைக்கு முயலுவதுபோல், நாளையத் தேவைக்கும் முன் கருதலாயிருக்கவேண்டும் என்று மனிதன் நினைத்த போது அது பிறப்புற்றது. காசு பணம் புழங்கத் தொடங்கியது இதன் பின்னரேயாகும்.

செட்டான வாழ்வு என்பது தனிமனிதன் பொருளியல் வாழ்க்கைத் திட்டமே. குடும்ப வாழ்க்கைத் திட்டமும் பொருளியல் ஆட்சியும் அதன் பகுதிகள். இவற்றால் தனிமனிதர் வாழ்க்கைநலம் பேணப்படுகின்றன. அரசியலின் பொருளியல் திட்டமாகிய பொருளியல்நூல் இவ் வடிப்படையிலிருந்து நாட்டின் செல்வத்தை உண்டுபண்ணவும், வளர்க்கவும் முனைகிறது.

தனிமனிதன் செல்வமும் சரி, நாட்டுப் பொதுச் செல்வமும் சரி, பிறப்பில் ஒருதன்மை யுடையவையே. இரண்டுமே உழைப்பின் பயனாகப் பிறப்பவை. சேமிப்பு மூலமும் சேகரிப்பு மூலமுமே அவை காக்கப்படுகின்றன. ஊக்கம், விடாமுயற்சி ஆகியவையே அவற்றைப் பெருக்கமடையச் செய்வன.

நாட்டின் செல்வம் தனிமனிதனின் சேமிப்பே. நாடுகளின் வறுமை தனிமனிதனின் ஊதாரித்தனத்தின் விளைவு. முன்னது நாட்டு நலம் பெருக்குவது. பின்னது நாட்டை நாளடைவில் அழிவுநோக்கிச் செலுத்துவது. ஆகவே செட்டான வாழ்க்கையுடைய ஒவ்வொருவனும் வேறு எத்தகைய நாட்டுப்பணியிலும் ஈடுபடாமலே நாட்டு நற்பணியாளன் ஆவான். செட்டாயிராமல் ஊதாரியாயிருப்பவன் வேறு எத்தனைவகையில் நாட்டுப்பணி செய்பவனானாலும் நாட்டுக்குப் பகைவன் ஆகாமலிருக்க முடியாது.

தனிமனிதன் வாழ்க்கைச் சிக்கனத்தைப் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடோ அதன் தேவைபற்றிய மாறுபட்ட கருத்தோ எங்கும் கிடையாது. இதை யாவரும் ஒத்துக் கொள்ளவே செய்கின்றனர். ஆயினும் அரசியல் சிக்கனம்

அல்லது பொதுவாழ்க்கைத் திட்டம் பற்றிப் பேச முனைந்தால், எண்ணற்ற வாத எதிர்வாதங்கள் எழுகின்றன. மூலதனப்பரப்பு எல்லை, தனிஉடைமைப் பெருக்கம், வரிச் சுமை எல்லை, ஏழ்மை வரிகள், முதலிய எத்தனையோ சிக்கலான வினாக்களில் சிக்குகிறோம். இவற்றுள் இந் நூலில் நாம் நுழையவேண்டுவதில்லை. தனிமனிதன் வாழ்க்கைத் திட்டமாகிய அடிப்படை நிலைமையையே நாம் விரிவாக விளக்க எடுத்துக்கொள்வோம்.

சிக்கனம் என்பது மனிதனுடைய இயற்கையுணர்ச்சி களுள் ஒன்றல்ல. செயலறிவு முதிர்ச்சி, முன்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள், முன்னறிவாராய்வு ஆகியவற்றின் விளைவா கவே அது தோன்றுகிறது. கல்வி, அறிவு ஆகியவை அதற்கு வலுத்தருகின்றன. முன்னறிவும் ஆழ்ந்த சிந்தனை யும் ஏற்பட்டபின்தான் மனிதர் செட்டாக இருக்க விரும்ப முடியும். எனவே ஆடவர்களையும் பெண்டிரையும் செட்டுடையவராக்க மிகச் சிறந்தவழி அவர்களை முன் னறிவுடையவர்கள் ஆக்குவதே.

சிக்கனமும் செட்டும் இயற்கையுணர்ச்சியல்ல என்பது மட்டுமல்ல; முழு உண்மை யாதெனில், சிக்கனத்துக்கு மாறாகிய ஊதாரித்தனம்தான் மனிதன் இயற்கையுணர்ச் சிக்குரியது என்றால் தவறாகாது. ஊதாரித்தனத்தில் ஈடும் எடுப்புமற்றவன் காட்டுமிராண்டிதான்—ஏனெனில் அவன் சிந்தனை அகராதியில் நாளைக்கு என்பதும்கிடையாது, இன் றைக்கு என்பதும் கிடையாது ; இப்போது என்பதுதான் அவன் வாழ்வு. முன்னறிவின் நிழல்கூட அவனை எட்டுவ தில்லை. வரலாற்றுக்கு முந்தியகால மனிதன் ஒன்றும் மீத்துவைக்க வேண்டியவனாகவே இல்லை. அவன் வீடு குகைகள் அல்லது தழைமூடிய வளைகள். அவன் உணவு கடற்கரையில் ஒதுங்கிய கிளிஞ்சில்கள், அல்லது காடுகளில் உதிர்ந்த காய்கனி சருகுகள்.

படிப்படியாக அவன் விலங்குகளைக் கல்லெறிந்து கொல்ல முயன்றான். அவன் முதல்முதல் சேமிக்க எண்ணியது கல்லே. அவன் அவை வருமிடத்தில் காத்

திருக்கப் பழகினான். அவன் முன்கருதலாக எதிர்பார்த்த முதல் நிகழ்ச்சி அதுவே. சேமித்த கற்களை அவன் எதிர்காலப் பயன்நோக்கிக் கருவியாக்கினான். கோலின் வளைவும் வலிவும் கண்டு அவன் வில் கண்டான்; கல்லின் வலுக்கண்டு அம்புகளுக்கு அவன் கல்முகப்புப் பொருத்தினான். உழைப்பு நோக்கமுடைய உழைப்பாயிற்று. அந்நோக்கத்தைக் கருவிகள் காட்டின. பழங்கால மனிதன் அறிவுக்கு அவன் மூளை அமைப்பாராய்ச்சியினும் அவன் கருவிகளின் ஆராய்ச்சியே தகுதிவாய்ந்த சான்று.

தொடக்கக் காலத்து நாகரிகமற்ற மனிதனிடம் வேளாண்மை கிடையாது. உண்மையில், உணவுக்கான கூலமணிகளை விதையெனஅடுத்த ஆண்டுப் பயிருக்காகச் சேமித்துவைத்து வேளாண்மை செய்யும் வழக்கம், மனித நாகரிகத்தில் மிகப் பிற்பட்டு, மிகமிக அண்மையில், நிகழ்ந்த ஒன்றேயாகும். இதன்பின் நெருப்புக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, அதற்கு நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் கனிப் பொருள்களும், அவற்றிடையேயிருந்து இன்னும் நீண்ட காலத்துக்குப் பின் உருகக்கூடிய கனிப்பொருள்களாகிய உலோகங்களும் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன. இவற்றாலேயே நாகரிகம் நெடுந்தொலை முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. இவற்றின்பயனாகவே, கல் போன்ற திட்பமும் அதேசமயம் களிமண்போல விரும்பிய வடிவமும் பயனும் உடைய உலோகங்களாலான கருவிகளை அவன் ஆக்கமுடிந்தது. அதுமட்டுமன்று. கல்லை வேண்டிய வடிவில் உருவாக்கவும் மரத்தை வேண்டிய அளவில் சீவிக் குடையவும் மண்ணைப் பின்னும் செப்பம் செய்யவும் திட்பம் ஆக்கவும் அவன் இவ் வுலோகங்களையும் நெருப்பையும் பயன்படுத்தினான்.

நாகரிக முதிர்வில் ஏற்பட்ட சிக்கனத்தையும், அழிவுக் குறைப்பையும் இன்னும் பல செய்திகளில் காணலாம். கடற்கரையிலிருந்த நெய்தல் நிலத்தவர்கள் பெருங் கட்டைகளை உட்புறம் எரித்துக் கருக்கியே குடைந்து படகாக்கினர். இங்ஙனம் செய்தது உண்மையில் ஒரு பெரிய முன்

னேற்றமே. ஏனெனில் இதற்குமுன் அவர்கள் தட்டையான பளுக்குறைந்த கட்டைகளையே பயன்படுத்தினர். குடைவுமூலம் இருக்கப் பள்ளமும் பாதுகாப்புங் கிடைத்ததுடன், எடைமிக்க உறுதியான மரத்தையும் பயன்படுத்த முடிந்தது. ஆனால் எரித்துக் குடைவதற்குமாறாக, கருவிகளின் உதவியால் செதுக்கியபோது, எரித்தல் தேவையில்லாததாயிற்று. குடைந்த பகுதியை அவன் விறகாக எரிக்க முடிந்தது. குடையாமல் தனித்தனி பலகையால் பொருத்தியபோது, சிக்கனம் பின்னும் பெருகிற்று. படகின் உள் அறைகளுக்குப் பாரிய கட்டை தேடித் திரிய வேண்டி வரவில்லை. செதுக்கிய மரத்தை வீணாக்கவேண்டிய நிலையும் இல்லாமற் போயிற்று.

இரும்பு ஆணிகளாலும் நன்கு சீவியிணைக்கப்பட்ட பலகைகளாலும் அமைந்த படகு அளவில் வளர்ந்து தோணியாய், மரக்கலமாய், இருப்புப் பாளங்கள் கோத்த கப்பலாய், தற்காலப் போரின் கடலகக் கோட்டைகளாயின. இப்போது பழைய படகு ஒரு சிறுநகரமாய், மக்களையும் போர்க் கருவிகளையும் ஊர்திகளையும் ஏற்றிச் செல்லும் சிறு மிதவை உலகமாய்விட்டது.

நம் காலத்துக்கு முன்னிருந்தவர்கள் நமக்குப் பயன்தரும் பல்வகை உழைப்பிலும் உழைப்பினால் வந்த செயலடிப்படையான உயர் அறிவிலும் ஈடுபட்டிராவிட்டால், நாம் இன்னும் நாகரிகமற்றவர்களாகவே இருந்துவர வேண்டியிருக்கும். நாம் வேளாண்மை செய்யும் நிலம் நம் முன்னோர்களால் இயற்கைக் காடுகளை அழித்து மீட்கப் பட்டவை. மனிதத் தேவைக்காக, அன்று அவர்கள் விளைவித்த பயிர்கள், அன்றைத் தேவையை மட்டும்தான் நிறைவேற்றின என்று கருதுதல் தவறு. அதன் தொடர்ச்சி மரபினால்தான் உலகில் நமக்கு இன்றுவரை விதை கிடைக்கிறது. நம் நெல் விதையும் கோதுமை விதையும் பண்டை மனிதன் முதன்முதல் வழங்கிய காட்டுப் புல்லரிசிகள் அல்ல; அவை நீண்டகாலம் மக்கள் பண்படுத்திய கூலமணிகளின் மரபில் வளர்ந்தவைகள். அத்துடன் முன்னோர்கள்

இட்ட பயிரின் பசுமை மண்ணில் கலந்துதான் நம் நிலங்கள் உரம் பெற்று வேளாண்மைக் குரிய செழிப்புடையவையா யுள்ளன.

வேளாண்மை மட்டுமல்ல, நாம் இன்று வழங்கும் கருவிகள் யாவும் முன்னோர்கள் கடுமுயற்சியாலும் நீடித்த செயல் அறிவினாலும் படிப்படியாகக் கண்ட மரபின் வளர்ச்சிகளே. கலைகள், இயல்கள், தொழில்திறங்கள் யாவும் அம் மரபின் தொடர்ந்த உயிர்ப் பண்புகளன்றி வேறல்ல.

மனிதன் ஒரு தடவை செய்த எந்த நற்செயலும், எந்த உழைப்பின் பயனும் என்றும் வீண்போவதில்லை என் பதே இயற்கை நமக்கு அளிக்கும் பாடம். அழிபாடு களில் கூட நாம் இப் படிப்பினையைத் தெள்ளத்தெளியக் காண்கிறோம். இன்று வாழும் நம் கலைகளும் கலைத் திறங் களும், புதையுண்ட அந்த மக்கள் வாழ்வின் மரபிலிருந்து வந்தவை என்பதை அவை தெள்ளத்தெளியக் காட்டு கின்றன. நினெவே, பாபிலோன், டிராய் ஆகிய நகர்கள் அழிந்து புதையுண்டு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. ஆனால் அவற்றின் கட்டடக் கலை, குழைவுக் கலை, சிறுகைத்தொழில் வேலைப்பாட்டின் திறம் ஆகியவை, இன்றுவரை நம்மிடம் தொடர்பறுமல் வந்துள்ளன. செய் தவன் அழிந்தபின்னும் செயலழியவில்லை; செய்தவன் அழிந்தபின்பும் செயற்பண்பு நீடித்துச் செய்தவன் இனப் பண்பை வளர்க்கும் என்பது ஓர் இயற்கை அமைதி. புதையுண்ட அன்றைய வாழ்வு இன்றைய வாழ்வுக்கு எப்படி மூலமோ, அதுபோலவே அவ் வாழ்வுக்கு அதற்கு முன்னிருந்த வாழ்வும் மூலகாரணமாய், முன்னோடி மரபா யிருந்திருக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் காணலாம்.

வேளாண்மை, கலை, முதலியவற்றின் மரபும் இவை போலுள்ள புறப்பொருள் மரபுகளும் நமக்கு முன்னோரிட மிருந்து வந்த மரபில் ஒரு பகுதி—ஒரு சிறு கூறேயாகும். நம் பிறப்புரிமையான உயிர்நிலை மரபு இவற்றினும் அழியாத செல்வம். அம்மரபு செய்பொருளின் மரபன்று,

செய்பவன் மரபு; அதுவே உழைப்பாளர் உழைப்புத் திறம், அதனை இயக்கும் அறிவுத்திறம் ஆகியவற்றின் மொத்தத் தொகையாகிய இனப்பண்பு. இது நாம் தலை முறைதோறும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடியதன்று; தலைமுறை தோறும் முந்திய தலைமுறையினரால் கற்றுத் தரப்படுவ தாகவும், முன்மாதிரியாகச் செய்துகாட்டி உள்ளத்தில் படியவைக்கப் பெறுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இங்ஙனமே தொழிலும், கலையும், கருவிகளைக் கையாளும் திறனும் முறையும் அழியாது பேணப்படுகின்றன. இவை மனித நாகரிகத்தின் முக்கிய உறுப்புக்களா யமைகின்றன.

நம் இனப்பண்பும் நம் மனித உரிமைகளும் நம் முன்னோர் உழைப்பின் விளைவாகவே நம்மை வந்தடைகின்றன. ஆனால் நாமும் உழைப்பில் ஈடுபட்டாலன்றி அவற்றை நாம் நுகர்தல் முடியாது. இவ் வுழைப்பு கை காலுறுப்புக்களின் உழைப்பாகவும் இருக்கலாம்; மூளை யுழைப்பாகவும் இருக்கலாம். உழைப் பில்லாவிட்டால் வாழ்வு பயன்படாது: அது உணர்விழந்த மூளையின் நிலை போல, உயிரிருந்தும் உயிர்ப்பண்பில்லா நிலையாகவே இருக்கும்.

உழைப்பில் உடலுழைப்பு, மூளை உழைப்பு என்று வேறுபடுத்துவது உண்மையில் முடியாத காரியம். மூளை யுழைப்பு இல்லாத உடலுழைப்போ, உடலுழைப்பு இல் லாத மூளையுழைப்போ இருக்கமுடியாது. ஏனெனில் மூளையும் உடலின் தொடர்புபட்ட ஒரு உறுப்பேயாகும். கைகால் உழைப்பு உடலில் ஒரு தனி உறுப்பு மிகுதி ஈடுபட்ட உழைப்பாயிருப்பதுபோல, மூளையுழைப்பும் மூளை மிகுதி ஈடுபட்ட உடலுழைப்பேயாகும். மேலும் உடலுழைப்பில்கூட நல்ல உழைப்பின் பெரும்பகுதி மூளை யுழைப்பே. செயல் முனைப்பு, பொறுதி, விடாமுயற்சி, பொதுநல அவா, உண்மையுணரும் ஆர்வம், பணி ஆர்வம், தற்சார்பு ஆகிய பண்புகள் உடலுழைப்பையும் உயர்மூளை உழைப்பின் நிலைக்கு உயர்த்துகின்றன.

பெருந்தன்மையுடைய உள்ளம் சோம்பேறித் தேனீ போலப் பிறர் உழைப்பில் வாளா உண்டு வாழவிரும்பாது; உண்ணிகள்போல் பொதுமக்கள் குருதி உறிஞ்சி உண்டு கொழுக்க நாடாது; சுறாமீன்கள்போல் தன்னினத்தில் ஏழை எளியார்களைக் விழுங்கிப் பிழைக்க எண்ணுது. நேர் மாருகத் தொண்டாற்றிப் பொதுவாழ்வில் தனக்குண்டான கடப்பாட்டைப் பன்மடங்காக்கித் தன் பொதுநல உரிமையை மிகுதிப்படுத்தவே முனையும். இத் தொண்டுக்கு உயர்பதவி வேண்டுமென்பதில்லை. தோட்டிமுதல் தொண்டைமான் வரை, உழவுசாட்டைக்கோல் முதல் செங்கோல் வரை எல்லா உழைப்பிலும் அதற்கான வாய்ப்புக்கள் ஏராளம். எல்லா உழைப்பிலும் கைகால் உறுப்புத் திறத்துக்கு மட்டுமன்றி, மூளைத்திறங்களுக்கும் உள்ளத் திறங்களுக்கும் நிறைய இடமுண்டு.

உழைப்பு ஓர் இன்றியமையாத் தேவை மட்டுமன்று; அது ஓர் அரிய இன்பமும் ஆகும். இதற்குக் காரணம் நம் உடலின் அமைப்பே. உடலும், உடலுறுப்புக்களும், மூளையும் உழைப்புக்கென்றே அமைந்தவை; உழைப்பில் உருவாகி, உழைப்பில் வளர்ந்து, உழைப்பிலேயே பேணப் பெறுகின்றன. உழைப்பு, உழைப்பின் பயன் தருவதுடன், உடல் நலமும் இன்பமும் தரும்படியாக இயற்கை அதனை அமைத்துள்ளது. உடலமைப்பு இப்படி இல்லாதிருந்தால், உழைப்பு ஒரு இன்றியமையாத் தொல்லையாக மட்டுமே இருந்திருக்கலாம். நல் உழைப்பு செல்வம் தருவதுடன், உடல் வலிமையும், உடல் நலமும், உடல் வனப்பும் உண்டு பண்ணிக் கலை அமைதிக்கான அடிப்படையாகிறது.

உழைப்பில் தொடங்கிய கலைப்பண்பு, உணவு, பருகு நீர், உடை ஆகியவற்றுக்கும் பரவியுள்ளது. உணவும் நீரும் உடலை வளர்க்கும் இன்றியமையாப் பொருள்கள். ஆயினும் இயற்கை சுவையுணர்வுமூலம் அவற்றுக்குக் கலைப் பண்பு தந்துள்ளது. இதனை மனிதன் வளர்த்து அவற்றின்மூலமே நலம் பெருக்குகிருன். உடை தட்ப வெப்பச் சூழல்களிலிருந்து பாதுகாக்கும் இன்றியமையாத் தேவை

நாடியே தோன்றிற்று. ஆனால் அதுவும் நிறஅமைதி, உருவமைதி, பொருளமைதி சார்ந்து அழகுணர்ச்சிக்கும், தூய்மைக்கும் இடம் தருகின்றது.

நம் உழைப்பும் கலையும் இயற்கைக்கு மாறுபட்டவையல்ல. நம் உழைப்பில் ஒரு தொடக்கப் பெரும்பகுதியை இயற்கை செய்துதந்து நம்மை ஊக்குகிறது. கலைப்பண்பிலும் அதுபோலவே. இயற்கை பாறைகளை ஆக்கி நீர் வளம் தந்து, பாறையிலிருந்து மண்ணும், மண்மீது மழையும் தருகிறது. செடி கொடி தழைகளும் கீழுயிரினங்களும் உரமூட்டி மண்ணைக்கிளறி மென்மையாக்கிவிடுகின்றன. இயற்கையும் உயிரினங்களும் செய்த இவ்வேலையையே மனிதன் தனித்தும், விலங்குகள் உதவியாலும், கருவிகளையும் இயற்கைச் சத்திகளையும் பயன் படுத்தித் தொடர்ந்து செய்கிறான். இங்ஙனமாக உணவு, உடை, கலைப்பண்பு யாவும் இயற்கையாலேயே தரப்படுகின்றனவாயினும் மனிதனாலேயே, மனிதன் உழைப்பின் பயனாகவே பெறப்படுகின்றன. 'தரும்செயல்' உடனடியாகப் 'பெறும் செயல்' ஆகிவிடுவதில்லை. இயற்கையின் இயல்புவளத்திலிருந்து மனிதனின் செயல்வளமாகிய நாகரிகத்துக்கு நம்மை இட்டுச்செல்லும் பாலம், மனித உழைப்பும், அவ்வுழைப்புடன் வரும் திருவாகிய அறிவுத்திறமுமேயாகும்.

உழைப்பின் பெருமைபற்றிய பழங்கதை ஒன்று உண்டு. முதுமையெய்திய ஒரு வேளாளன் இறக்கும் தறுவாயில் தன் மூன்று சோம்பேறிப் பிள்ளைகளையும் அழைத்து, மறையடக்கமான செய்தியொன்றைக் கூறும் முறையில் "நான் உங்களுக்கு நம் வயலிடத்தே ஒரு பெரும் புதையல் விட்டுச்செல்கிறேன். அதனை எடுத்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்," என்று கூறினான். "அது எங்கே இருக்கிறது? எங்கே இருக்கிறது?" என்று பிள்ளைகள் பரபரப்புடன் கேட்டனர்.

ஆனால் கிழவன் வாய் பேசவில்லை. அவன் கண்கள் மூடின.

இறுதிமூச்சு வாங்கும்போது அவன் "தோண்டிப் பாருங்கள்," என்றான்.

கிழவன் முதுமையாலும் நோயாலும் படுத்தநாள் முதல் அவர்கள் வயல் தரிசாகவே கிடந்தது. சோம்பேறிப் பிள்ளைகள் உழவும் மரமடிப்பும் செய்ய விரும்பாமல், அதைப் பாழடைய விட்டிருந்தனர். மண்வெட்டியும் கடப்பாரைகளும் துருப்பிடித்திருந்தன. மண் கூடைகள் கரையான்பிடித்து அரித்திருந்தன. ஆனால் புதையலார்வம் மூவரையும் தட்டி எழுப்பிற்று. இன்ன இடத்தில்தான் புதையல் இருக்கிறது என்று தெரியாததால் வயல் முழுவதும் தோண்டவேண்டியிருந்தது. அவர்கள் பழைய மண்வெட்டிகள், கருவிகள் திருத்தினர், புதியன வாங்கினர். நான் முந்தி, நீ முந்தி என்று போட்டியிட்டு மண்ணை ஆழ்ந்து கிளறினர். பலநாள் இவ்வாறு உழைத்தும் புதையல் எவர் கைக்கும் கிட்டினபாடில்லை.

ஆனால் பலநாள் உழைத்ததன் பயனாக உடலில் தெம்பு ஏற்பட்டது. உழைக்கும் பழக்கமும் உழைப்பார்வமும் தோன்றின. பலநாள் செய்த வேலையை முழுவதும் வீணாக்க விரும்பாமல், அவர்கள் வயலை உழுது விதைத்தனர். அறுவடையில் அயலார் வயல்களினும் அவர்கள் விளைச்சல் மிகப் பெருக்கமாயிருந்தது. ஊரார் வியப்படைந்து "உங்களுக்கு எப்படி இந்த விளைச்சல் கிடைத்தது," என்று கேட்கலாயினர். சிறுவர் இப்போது தம் புதையல் எது என்பதை உணர்ந்துகொண்டனர். புதையலுக்காக அவர்கள் உழைத்த உழைப்பே அவர்களுக்குப் புதையலாயமைந்தது.

உழைப்பை ஒரு சுமையாகக் கொள்பவரும் உண்டு; தண்டனையாகக் கொள்பவரும் உண்டு; தன்மதிப்புக் கருவியாகக் கொள்பவரும் உண்டு; இன்பமாகக் கொள்பவரும் உண்டு; அதை வறுமையின் சின்னம் என்று கருதுபவரும் உண்டு; புகழின் மணிமுடி என்று கருதுபவரும் இல்லாமலில்லை. ஆனால் அதன் முழு இயல்பு யாதெனில், அது மக்கள் தேவையிலிருந்து முளையிட்டுப் புகழ்வான் நோக்கி வளர்வது; தேவைகளை நிறைவேற்றும்

சாக்கில் இயற்கை அதன்மூலம் வாழ்வும் நாகரிகமும் வளர்க்கிறது.

உழைப்பின்றி வாழ்வில்லை, நாகரிகமில்லை! கலை, இலக்கியம், அறிவியல் ஆகிய யாவும் உழைப்பின் பயன் தான். கூரறிவு என்பதும் கலைநுட்பம் என்பதும் அறிவாற்றல் என்பதும் நீடித்த உழைப்பு, பயிற்சி, ஆகியவற்றின் பயனேயன்றி, இயல்பாய் அமைபவையல்ல. அறிவுத்திறம் என்பது ஒன்று நீடித்த அல்லது கடுமையான உழைப்புக்கான தகுதியாயிருக்கக்கூடும்; அல்லது அதன் விளைவாயிருக்கவேண்டும். கடு உழைப்புக்கான தகுதிகூட உண்மையில் முன்னைய உழைப்பின் பயன் மட்டுமே. ஆகவே, உழைப்பின் வாயில் கடந்தல்லாமல் எவரும் செல்வமோ, வளமோ, கலையோ, அறிவோ பெறமுடியாது என்பது திண்ணம்.*

உழைப்பின் இன்றியமையாச் சுமைபற்றி முணு முணுப்பவரும் குறைகூறுபவரும் உண்டு. உழைப்புக்கும் நல்வாழ்வுக்கும் உள்ள தொடர்பை இவர்கள் அறியமாட்டார்கள். அறிவும் இன்பமும் உள்ளே பொதிந்த புறத்தோடு அது என்பதை அவர்கள் எண்ணுவதில்லை. உழைப்பை வெறுப்பவரினும் வறுமையை வெறுப்பவர் மிகுதி. ஆனால் வறுமையைவிட உழைப்பிலா மடிமை மிகக் கொடிது. சோம்பேறியிடமே பேரவா, முன்கோபம், மன எரிச்சல், வன்கண்மை, கொடுமை ஆகிய எல்லாத் தீய குணங்களும் குடியேறுகின்றன. இவை யெல்லாவற்றாலும் விளையும் தீமைகள் சுற்றுமுகமாகச் சோம்பலின் தீமைகளே.

உழைப்பு முழுப்பயன் தரவேண்டுமானால் நாம் திட்டமிட்டு உழைக்கவேண்டும். உழைப்பின் பயனை எதிர்

---

* 'சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்
வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்கம்—நித்தம்
நடையும் நடைப்பழக்கம் நட்புந் தயையும்
கொடையும் பிறவிக் குணம்'

என்ற தமிழ்ப்பாடல் இங்கே நினைவில் கொள்ளத்தக்கது.

நோக்கி, விரும்பும் பயனுக்கேற்ற வகையில் உழைக்க முனையவேண்டும் தேவைக்காகமட்டும் உழைப்பவரிடம் இவ்வறிவுப்பண்பு அமையமாட்டா. இன்றைய தேவை கடந்த நாளைத் தேவை, அதுவும் கடந்த நிலையான பயன், தனி மனிதன் கடந்த பொது மனிதவாழ்வு ஆகிய படிகளில் கடக்காமல் இம்முன் கருதலும், அறிவுத் திறமும், திட்டமும் அமையமாட்டா. ஆகவே, தேவைக்காகமட்டும் உழைக்காமல், உழைப்பார்வத்துடன் உழைப்பதே உயர் உழைப்பு. இறந்த காலம் நோக்கிய சோம்பல், நிகழ்கால நோக்கிய மடஉழைப்பு ஆகியவற்றைவிட எதிர்கால நோக்கிய அறிவு உழைப்பே வளர்ச்சிதரும்.

உயர்தர உழைப்புக்களில் வெற்றி உழைப்பின் கடுமை, நீடிப்பு ஆகியவற்றை மட்டுமன்றி, அதில் வரும் தோல்விகளில் தளரா ஊக்கத்துடன் விடாது முயல் வதையே பொறுத்தது. தோல்வியில் விடாமுயற்சியுடையார் மட்டுமே, தோல்வியிலிருந்து அறிவு பெறுவர். இது அடுத்தபடி முயற்சிக்குத் திட்டமும் போக்கும் வகுக்கப் பெரிதும் உதவும். தோல்வியில் தளராத ஊக்கம் உடையவர்கள் முயற்சியை, நாம் ஆள்வினை என்கிறோம். அதுவே ஆட்சி தரும் வினை: தோல்விகளை வெற்றியாக்கும் பண்பு அதுவே. ஆள்வினை வெற்றி நாடிய உழைப்பு அன்று. வெற்றிக்கான, வெற்றிபற்றிய அக்கரையற்ற உழைப்பு ஆகும். சில சமயம் பலநாள், பல தலைமுறைத் தோல்விக் குப்பின் வெற்றி உண்டாகலாம். ஆகவேதான் மிகச்சிறந்த நாகரிகத் தொண்டர்கள் தொண்டு தம்மைக் கடந்து உலகையும், உலகு கடந்து வருங்கால உலகையும் பற்றி நிற்கிறது.

தோல்வி இவ்வாறு தேசகாலம் கடந்து உதவுவது போலவே, வெற்றிகளும் பயன்படுகின்றன. தோல்விகள் வெற்றிக்குப் படிகளாவதுபோல், வெற்றிகளும் பிற்கால மாபெரும் வெற்றிகளுக்குப் படிகள் ஆகின்றன. ஆகவே ஆராய்ச்சி நோக்குடன் பார்ப்பவர்களுக்கு, தோல்விகளுக் கும் வெற்றிகளுக்கும் இடையே மிகுதி வேற்றுமை இல்லை.

இரண்டும் வெற்றிப் பாதையில் செல்வதால் ஒரு தன்மை யுடையவை. நாகரிகத்தில் ஒரு படி வெற்றி அல்லது தோல்வி அடுத்தபடி வெற்றி அல்லது அடுத்த வெற்றிக்குப் பயன்படுவதுபோலவே, அறிவியலிலும் ஒவ்வொரு தோல்வி யும் வெற்றியும் அடுத்தபடி வெற்றிக்கு அடிகோலியுள்ளன.

உழைப்பினால் பெருமையும் பீடும் பெற்றவர் பலர். பெருமை பெறமுடியாத இடத்தும் அதனால் மதிப்புஏற்படு வது உறுதி. மதிப்பு உண்டாகாதவரிடத்தும், தன் மதிப் புக் கட்டாயமாக ஏற்படும். இம் மூன்றில் முதலிரண்டை யும்விட, மூன்றாவதே உயர்வுடையது என்று கூறத் தேவையில்லை. ஏனெனில் அது இல்லாவிட்டால் மற்ற இரண்டும் உயர்வு பெறமாட்டா.

உழைப்பு எங்குமே தன் மதிப்புத் தருவதால், அதில் உயர் உழைப்பு தாழ் உழைப்பு இருக்க வழியில்லை. பயன் நோக்கித்தான் நாம் உயர்வுதாழ்வு கருதுகிறோம். ஆனால் அறிவியல் வளர்ச்சி இவ்வகையில் நமக்கு ஓர் எச்சரிக்கை தருகிறது. நமக்கு நீராவி இயந்திரம் கண்டளித்தவர் ஒரு கருமான். நூற்புக் கதிர் அளித்தவர் ஓர் அம்பட்டர்; ஊர்தி முற்றுவித்தவர் ஒரு தொழிலாளி.

விலங்குகளும் உழைக்கின்றன. மனிதனும் உழைக் கின்றான். இருதிற உழைப்புக்கும் இடையேயுள்ள வேறு பாடு யாது? விலங்கின் உழைப்பில் உடல்மட்டுமே ஈடு படுகிறது. உளமும் அறிவும் பெரிதும் ஈடுபடுவதில்லை. இதனாலேயே அதன் உழைப்பில் வளர்ச்சியில்லை; தோல்வி யும் தோல்வியால் பெறும் அறிவும், வெற்றியும் வெற்றி யின் அறிவால் ஏற்படும் பெரு வெற்றியும் அதற்குக் கிடை யாது. மனிதன் உழைப்பு உள்ளமும் அறிவும் ஒன்றிய உழைப்பு. பல உயர் உழைப்புக்களில் உடலினும் உள்ளமே பெரிதும் செயலாற்றுகிறது. நூல், ஓவியம், சட்டம் அமைத்தல் முதலியவை இத்தகைய உயர் உழைப்புக்கள்.

எனவே, மனிதன் உழைப்பு உடலினின்று உள்ளத் துக்கு, உள்ளத்தினின்று அறிவுக்குத் தாவுகின்றது.

வெற்றி தோல்விகளினின்று புது வெற்றி ஏற்பட்டு, உழைப்பு வளர்கின்றது; அத்துடன், மனித நாகரிகமும் அறிவெல்லையும் வளர்கின்றன.

விலங்கின் உழைப்புக்கும் மனிதன் உழைப்புக்கும் உள்ள மற்றொரு வேற்றுமை தன் மதிப்பில் அடங்கியுள்ளது. விலங்கு தேவைக்கு மட்டுமே உழைக்கிறது. இதனால் அதற்கு வளர்ச்சியில்லை. அதற்குத் தன் மதிப்பும் வளர்வதில்லை. உழைப்பின் பயன் அறிந்து மனிதன் தான் வளர்வதுடன் அவ் வுழைப்பை மதிப்பதன் மூலம் தன்னை மதிக்கிறான். உழைப்புள்ளம் உடைய எவனும் தனக்காக அல்லது தன் இனத்துக்காக மட்டுமே உழைப்பான். இவ்விரண்டும் தற்பற்று, இனப்பற்று அல்லது அன்பு காரணமானவை. தேவைக்காக உழைப்பவனே விலங்குகள் போலப் பிறருக்கு அடிமைப்பட்டு உழைக்க முடியும். மனிதருட் பலர் இங்ஙனம் விலங்குகள் போல் உழைக்கின்றனராயினும், விலங்குகள் போல அவர்கள் கவலையில்லாமல் அடிமை உழைப்பு உழைப்பதில்லை. கூலி பெறாத தொழிலாளர் கோபம், விலங்கிடம் இருப்பதில்லை: கூலி பெறாது மீண்டும் தொழில் செய்யும் தொழிலாளியும் கிடையாது. விலங்குகள் உணவுத் தேவை தீர்ந்தால் உழைக்கவும் மாட்டா. உணவுத் தேவை தீர்க்கப்பட்டால், உழைக்க மறுக்கவும் மாட்டா.

விலங்குகளை மனிதன் அடிமைப்படுத்தி வாழமுடிகிறது. மனிதனையும் மனிதன் அடிமைப்படுத்தியதுண்டாயினும், அடிமைப்படுத்தியவர் நீடித்து வாழ்ந்ததில்லை என்பதை வரலாறு காட்டுகிறது. அடிமையாட்சி பேணியதாலேயே ஆற்றல் மிக்க உரோமர் வீழ்ந்தனர்; அடிமையாட்சி பேணியதனாலேயே கலைவளமிக்க கிரேக்கர் அழிவுற்றனர்.

உழைப்பு, மனிதன் விலங்குநிலையில் இருந்தபோது தோன்றிற்று. ஆனால், அதுவே அவனைத் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தவல்லது.

உ. சிக்கனம்

தன்னை ஆளக் கற்கும் கல்வியே மிகச் சிறந்த கல்வி. கெதே.

பெரும்பாலான மனிதர் நிகழ்காலம் நாடியே உழைக்கின்றனர்; சிலர் எதிர்காலத்திற்காக உழைக்கின்றனர். அறிவாளிகள் இரண்டையும் நாடுவர்; எதிர்காலத்துக்காக நிகழ்காலத்திலும், நிகழ்காலத்துக்காக எதிர்காலத்தை நாடியும் உழைப்பர்.—"வாய்மைபற்றிய உய்த்துரைகள்."

வெற்றியின் மறைதிறவு தன்னை மறுப்பதிலேயே உள்ளது....... தன்னைக் கண்டிக்கும் முறையே சிறந்த தற்பண்புப் பயிற்சி. தன்னடக்க மிருக்குமிடத்தில் கல்வியறிவின் பயன் கட்டாயம் இருக்கும் அது இல்லாமல் கல்வி சிறிதும் பயன்படாது.—திருமதி ஆலிஃவான்ட்.

"இயற்கை மனிதனுக்கு நுண்ணறிவு அளித்துள்ளது. அதன்மூலம் எதிர்காலத்தை உற்றறியும் உரிமை மனிதனுக்கு உண்டு. இவ்வுரிமையின் பயனாக வருங்காலத்துக்கு முன்கூட்டி ஏற்பாடு செய்யும் கடமையும் அவனுக்கு ஏற்படுகிறது. இவ்வுண்மையை நம் மொழி நன்கு குறித்துக் காட்டுகிறது. சேமிப்பதால்தான் நலங்கள் உண்டாகும் என்பதைக் குறிக்கவே நலம் என்ற கருத்துச் சேமம் எனக் குறிக்கப்படுகிறது. முன்கருதல் உடையவன் என்று ஒருவரை நாம் கூறும்போது அவர் முன்கருதலுடன் முன்கூட்டித் தன்னை வலுப்படுத்திக் கொள்பவர் என்றே நாம் கருதுகிறோம். முன்கூட்டிச் சேமப்படுத்திக்கொள்ளாத முன்னறிவு பயனற்றது," என்பது திரு. எட்வர்ட் டெனிசனின் அறிவுரை.

மிகப் பெரும்பாலான மனிதர் எதிர்காலம் பற்றி முன்னொருக்கம் செய்வதில்லை. இறந்தகாலத்தை நன்கு ஆராய்ந்துணர்வதும் இல்லை. அவர்கள் நிகழ்காலத்தைப் பற்றி மட்டுமே எண்ணுகின்றனர். நிகழ்கால வருவாயை நிகழ்காலத்திலேயே செலவுசெய்துவிடுவதால், அவர்கள்

தம் எதிர்காலத்துக்கோ, தம் குடும்பத்தின் எதிர்காலத்துக்கோ வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வதில்லை. இவ்வகையில்தான் சமூகத்தில் இருவகுப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன— ஒன்று சேமிப்பவர்கள், மற்றொன்று வீண்செலவு செய்பவர்கள். ஒரு வகுப்புச் சேமமதியுடையது; மற்றது அது அற்றது; ஒன்று சிக்கனமுடையது; மற்றது சிக்கனமற்றது. சிக்கனமுடையவர் நாளடைவில் முதலை ஆளும் முதலாளிகள் ஆகின்றனர். தொழில், வாணிகம், நிலையங்கள் அவர்கள் ஆட்சிக்கு உரியவையாகின்றன. மற்றவர்களோ தன் சுதந்தரமிழந்து அவர்கள் கீழிருக்கும் பணியாளரும் பணி உழைப்பாட்களும் ஆகி உழல்கின்றனர்.

தனிமனிதனிடையேயுள்ள இதேவகை வேறுபாடு நாடுகளிடையேயும் உண்டு. தாம் உண்டுபண்ணும் பொருள்கள் யாவற்றையும் செலவழித்துவிட்டு, எதிர்காலத் தேவைகளையும் கவனிக்காமல், தொழில், வாணிகம் ஆகியவற்றுக்கான முதலீடும் இல்லாமல் இருக்கும் நாடுகள் உண்டு. ஸ்பெயின் நாடு இதற்கு ஒரு சான்று. அந்நாட்டின் செழிப்புமிக்க பகுதிகள் என்றும் மிகவும் விளைவு குன்றியவையாகவே உள்ளன. குவாடல்கிவர் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் முன்பு செயலுள்ள பன்னிரண்டாயிரம் சிற்றூர்கள் பொலிவுற்றிருந்தன. பிற்காலங்களில் அவை எண்ணூறாகக் குறைந்துவிட்டன. இவையும் நலிவுற்றே வருகின்றன என்பதை அவற்றில் நிறைந்துள்ள இரவலர் கூட்டம் காட்டுகிறது. ஸ்பானியரே இக் குறையை உணர்ந்துள்ளனர். அவர்களிடையேயுள்ள உலவும் ஒரு பழமொழி இந்த உண்மையை வலியுறுத்துகிறது. “வானம் நன்று; நிலமும் நன்று. இரண்டுக்கும் நடுவே உலவுவது தான் தீது” என்று அது குறிக்கின்றது. உண்மையில் பொறுப்புள்ள வேலையிலோ, தொடர்ந்த உழைப்பிலோ ஸ்பெயின் நாட்டவர் விருப்பம் கொள்வதில்லை. அவர்கள் இரக்க வெட்கப்படுவதில்லை; ஆனால் உழைக்க வெட்கப்படுவர். உழைப்பையே வெறுப்பவர், சேமிப்பில் கருத்துச் செலுத்துவர் என்று எப்படி எதிர்பார்க்கமுடியும்?

செல்வ வளமும் நல்வாழ்வும் எவர் ஆற்றலுக்கும் உட்பட்ட ஒன்றே. அவற்றைப் பெறவும் காக்கவும் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுவது ஈட்டும் முயற்சியும் சேமிக்கும் முயற்சியும் மட்டுமே. உழைப்புக்கு நல்ல கூலிபெறுபவர் மீத்துவைத்து முதலாளிகளாக முடியாதென்றில்லை. உலகின் பொருளியல் முன்னேற்றத்தில் தக்கதொரு பங்கு அவர்களுக்கு உரியதாகாமலும் போகவேண்டியதில்லை. ஆனால் இதற்கு உழைப்பு, ஊக்கம், சிக்கனம், நேர்மை, பொறுப்புடைமை ஆகியவை இன்றியமையாதவை. ஆனால் உழைப்பும் ஊக்கமும் ஈட்டுவதில்மட்டும் இருந்தால் போதாது: செலவிடுவதிலும் இருக்கவேண்டும்.

உண்மையில் ஈட்டுவதற்கு வேண்டும் திறமையை விடச் செலவிடுவதற்கு வேண்டும் திறமையே பெரிது. ஒருவன் செல்வம் அவன் ஈட்டும்திறத்தைவிட, அவன் செலவிடும் திறத்தையே மிகுதியும் பொறுத்ததாயிருக்கும். அவன் செலவுகள் பயனுடையவையா யிருக்க வேண்டுமானல், அவன் 'குறைந்த செலவு, நிறைந்த பயன்' நாடவேண்டும். அதாவது கூடியமட்டும் குறைந்த செலவில், கூடியமட்டும் நிறைந்த பயனை நாடிச் செலவு செய்யவேண்டும். அத்துடன் மிக நிறைபயனுடைய இன்றியமையாச் செலவு சேமிப்பே என்பதனை உணர்ந்து, அதற்குச் சிறிதளவேனும் இடமிருக்கும்வகையிலேயே அவன் செலவுத்திட்டம் வகுக்கவேண்டும். செலவுக்கு வேண்டிய திறன் இதுவே. அவன் வாழ்க்கைத்தரமும் மதிப்பும் உயர்வது இச்சேமிப்பையே பொறுத்தது.

திட்டமிட்ட செலவு மூலமும் சேமிப்பு மூலமும் தொழிலாளி செல்வமிக்க முதலாளி ஆகமுடியும் என்பது மட்டுமன்று; மிகத் திறமைமிக்க முதலாளிகள் இங்ஙனம் திறமைமிக்க உழைப்பாளியாயிருந்து பணம் திரட்டியவர்களே என்றும் காணலாம். ஆனால் சேமித்து வைத்து முதலாளிகளாய்த்தான் ஆய்த்தீர வேண்டுமென்றில்லை. முதலாளியாவதுதான் மிக உயர்ந்த குறிக்கோள் என்றும் கூறமுடியாது. தொழிலாளி மனித இனத்தின் முது

கெனும்புபோல்பவனு யிருக்கலாம். முதலாளி அதன் சதையாயிருக்கலாம். ஆனால் அதன் நாடிநரம்புகள் தசை நார்கள், குருதி, உயிர் ஆற்றல் படைத்த மூளை ஆக இயங்குபவர்கள் உண்டு. அவர்களே அறிவும் அனுபவமும் உடைய தேர்ந்த உழைப்பாளிகள், திறல் உழைப்பாளிகள், எழுத்தாளர், கணக்கர், பணியாளர், பணி முதல்வர் ஆகியோரும், அறிவு முதலாளியாகிய ஆராய்ச்சியறிஞரும் ஆவர். சேமிப்பவன் பணமாகச் சேமிப்பதுடன், அறிவுடையவனுல் திறமை, அனுபவம், அறிவு ஆகியவற்றையும் பெருக்கி உயர்வுறலாம்.

முதலாளிகள் பெருஞ்செல்வம் ஈட்டி அதன் பயனுய் அடையும் பெருமையைவிட, அனுபவத்தின் காரணமாக அவர்களுக்கு இன்றியமையாச் சாதனமாகும் திறலுழைப்பாளிகளும், அவர்களுக்கே ஆற்றல் வளர்க்கும் அறிவாளிகளும் அடையும் பெருமை மிகுதி. இப்பெருமையை அவர்கள் கையிலுள்ள பணமோ, பெறும் ஊதியமோ முழுதும் மதித்துவிடாது. தொழிலாளிகள் வேலைநிறுத்தம் செய்தால், முதலாளிகள் ஆதாயம் குறையும். அவர்கள் வாழ்வுக்கே தடங்கல் ஏற்படும். முதலாளிகள் வேலைநிறுத்தம் செய்தால் தொழிலாளர் வாழ்வு தடைப்படும். ஆனால் அறிவாளிகள் வேலைநிறுத்தம் இருவரையும் செயலற்றவர்களாக்கிவிடும். தற்போது இந்நிலை உணரப்படாததன் காரணம் யாதெனில் அவ் விருசாராருக்குள்ளேயும் உள்ள அளவு ஒற்றுமைகூட இவ் இடை வகுப்பினரிடம் இருப்பதில்லை என்பதே. நல்ல நாகரிக சமுதாயத்தில் இது எப்போதும் வளர்ந்து விரிவடைந்துவரும் வகுப்பாதலால், இதில் எப்போதும் போட்டி மிகுதி. அப்போட்டி அதன் பொது மதிப்பு வெளிப்படாமல் மறைக்கிறது.

நல்ல தொழிலாளியே மிக நல்ல முதலாளியாக விளங்கமுடியும் என்பதைத் திரு. காப்டனின் ஒரு அனுபவம் நன்கு காட்டவல்லது. தம் நகரின் நகரவைச்செல்வர் சிலருடன் அவர் மற்ருேர் ஊரிலுள்ள ஒரு பெரிய ஆலையைச் சுற்றிப் பார்வையிடச் சென்ருர். அவ் ஆலையில்

பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் உழைத்தனர். பல நூறு இயந்திரத்தறிகள் வேலைசெய்தன. பார்வையிட்டபின் அவர்கள் ஆலை முதலாளியுடனே திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தனர். அப்போது ஒரு தொழிலாளி, கிட்டத்தட்டத் தோழமைக்குரலில் அவரைப் பெயரிட்டழைத்து வணக்கம் செலுத்தினார். முதலாளியும் அதே குரலின் அவனுக்கு எதிர்வணக்கம் செலுத்தினார். அவன் தொழிலாளியாயினும் நல்லாடை உடுத்தியிருந்ததை அதன் பின்தான் கவனிக்க முடிந்தது.

அவன் போனபின் முதலாளி திரு. காப்டனிடம் "அன்பரீர், இவர் தொழிலாளியாயினும் என் நண்பர். நான் தொழிலாளியாயிருக்கும் காலத்தில் இவர் என்னுடனிருந்து தொழில் செய்த தோழர்," என்றார். முதலாளி நண்பர் இருபத்தைந்து ஆண்டுகட்குமுன்னர் தொழிலாளியாகவே வாழ்க்கை தொடங்கினார் என்று கேட்க திரு. காப்டன் வியப்படைந்து, மேலும் அதுபற்றி உசாவினார். முதலாளிநண்பர் "தொழிலாளிகள் பொதுவாக ஈட்டுவதிலும் சேமிப்பதிலும் சோர்வு உடையவராயிருக்கின்றனர். இந்த நண்பரும் நானும் ஈட்டுவதில் ஊக்கமுடையவராகவே இருந்தோம். என்னைவிடத் தொழிலாளி நண்பர் ஊக்கமும் சுறுசுறுப்பும் உடையவர் என்பதை அவர் தோற்றத்திலிருந்து உணரலாம். ஆனால் அவர் சேமிப்பில் சோர்வுடையவர். நான் சேமிப்பில் ஊக்கம் காட்டியதனாலேயே, விரைவில் முதலீடு திரட்டமுடிந்தது. என்னைப் பார்த்தும் என் அறிவுரையைக் கேட்டும் அன்பரும் இப்போது விரைந்து முன்னேறிவருகிறார். இவ்வாலையிலேயே அவர் பங்குகள் எடுத்துப் பங்காளியாவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்," என்றார்.

பொருட்செலவுச் சிக்கனத்தைவிடக் காலச்சிக்கனம் மிக முக்கியமானது. காலம் பொன்னைவிட மதிப்புயர்ந்தது. பொன் போனால் ஈட்டிக்கொள்ளலாம். காலம் போனால் மீட்டுப்பெற முடியாது. காலம் என்பது வெறும்

விஞடியும் நாழிகையும் நாளும் அல்ல. வெறும் விஞடியும் நாழிகையுமானல் சென்ற நாழிகைக்கு வரும் நாழிகை ஒப்பாக இருந்து ஈடுசெலுத்த முடியும். ஆனல் காலம் உடல் உயிர் ஆகியவற்றின் வாழ்நாளுடனும் பருவத்துடனும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. காலம் என்றுமுள்ளதும் நிலையானதும்தான். ஆனலும் நிலையற்ற, உறுதியற்ற இவற்றுடன் கட்டப்பட்டிருப்பதால், விழிப்புடையவர்களுக்கல்லாமல் அது பயன்படமாட்டாது. இளமையின் ஓர் ஆண்டு முதுமையின் ஓர் ஆண்டுக்கோ, குழந்தைப் பருவத்தின் ஓர் ஆண்டு இளமையின் ஓர் ஆண்டுக்கோ ஈடாகமாட்டாது. குழந்தைப் பருவத்தில் வரும் நோய் நொடி, உறுப்புக்கேடு, கோளாறுகள் இளமையிலும் முதுமையிலும் சரிப்பட முடியாது: அது இரு பருவங்களையும் கெடுக்கும். இளமையில் கல்லாதவனும், இளமையை வீணுகக் கழித்தவனும், மீண்டும் அப்பிழையை எளிதில் சரிசெய்ய முடியாது. இவையனைத்துக்கும் மேலாக, வாழ்நாள் முதுமை கழிந்துதான் முடியும் என்று எவராலும் கூறமுடியாது. காலத்தை நன்கு பயன்படுத்துபவன் மட்டும்தான் ஓரளவு நீண்ட வாழ்வு பெறும் வாய்ப்புக்கூடப் பெறமுடியும்.

காலம் பணம் தேடுவதற்கு மட்டுமல்ல. அதற்கான திறம், அறிவு, அதைக் காத்துப் பயன்படுத்துவதற்கான பண்பு, நல்ல பழக்க வழக்கப் படிமானங்கள் பெறுவதற்கும் பயன்படுத்தப்படத்தக்கது. அவ்வப் பருவத்தில் அவ்வப் பருவத்திற்கேற்ற பயிற்சிகளைத் தேர்ந்து செய்துகொள்ளல் வேண்டும். *"காலம் முன்குடுமியுடையது, பின்குடுமியற்றது. முன்னே பிடிக்கத் தவறினல், பின்னே பிடிக்கமுடியாது" என்பது ஆங்கிலப் பழமொழி. காலம் நமக்காகக் காத்திருக்காது; நமக்காகத் தயங்கிநில்லாது; நாம் திரும்பியழைத்தால் வராது. நாம் அதை விரைந்து பற்றிப் பயன்படுத்தவேண்டும். போன காலத்தை நாடாமல், நடக்கும் காலத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, வருங்காலத்திலும் கண்ணயிருத்தல்வேண்டும்.

---

* Take time by the forelock.

காலத்தைக்கொண்டு நல்ல செயல்கள், பெருந்தன்மையான செயல்கள் செய்து புகழ் சேமிக்கலாம். பணம் சேமிக்கலாம். கல்வி, உடற்பயிற்சி, தொழிற் பயிற்சி, அறிவியல் தேர்ச்சி, கலைத்தேர்ச்சி பெறலாம். ஆனால் அதனால் முழுப்பயன்பெற, அதனைச் சிக்கனப்படுத்தும் திட்டம் தேவை. *எப்பொருளுக்கும் அதற்கேற்ற இடம், எவ்விடத்துக்கும் அதற்கேற்ற பொருள் என்பது இட வளர்ச்சிக்கான திட்டம். அதுபோல ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒரு காலக்கூறு, ஒவ்வொரு காலக்கூறினுக்கும் ஒரு செயல் என்பதே காலத்திட்டம் ஆகும். திட்டம் வரையறுத்தபின் அவ் வொழுங்கு பேணப்படல்வேண்டும். நாள்தோறும் தவறாமல் இதில் பழகவேண்டும். வாழ்க்கையின் அடிப்படை வேலைகளில், பெண்டிர் இத்திட்டம் வகுப்பதனால்தான், ஆடவர் வாழ்வில் சிக்கனமும் நாகரிக அமைதியும் ஏற்படுகிறது. ஆடவருலகும் பெண்டிரைப் போலத் தொழிலுடன் தொழிலாகத் திட்டம் வகுத்துக் கொள்ளுமானால், குடும்ப வாழ்விலுள்ள செப்பம் உலக வாழ்விலும் ஏற்படும். இத்தகைய திட்டமும் திட்பமும் உடைய ஆடவரே உலக வாழ்வில் ஒட்பம் பெறுகின்றனர். சிக்கன வாழ்வின் வெற்றிக்குரிய நுட்பம் இதுவே.

சிக்கனம் ஆதாயம் தருவது மட்டுமன்று, இன்பந் தருவது. அது கடு உழைப்புத் தருவதல்ல; சிறிது முன் முயற்சி பின் முயற்சிகளை எளிதாக்கும். மனிதன் கருவிகளும் பொறிகளும் இயந்திரங்களும் அமைத்தது இச் சிக்கனமுறையைப் பின்பற்றியே. உழைப்பிலே செலுத்தும் காலத்தைத் திட்டத்தில் செலுத்துபவன் குறைந்த காலத்தில் நிறைந்த பயன் அடைகிறான். மனிதன் வாழ்வு குறுகியது. ஆனால் திட்டத்தின் மூலம் நீடித்த வாழ்வின் பயனை அக் குறுகியகாலத்தில் பெறலாம். அத்துடன் திட்டமான வாழ்வு நாளடைவில் வாழ்நாளை நீட்டிப்பது உறுதி. விலங்குகள் பெரும்பாலானவற்றைவிட மனிதன் நீடித்தநாள் வாழ்கிறான். விலங்குகள் பெரும்பாலான

---

* Everything in its place and a place for everything.

வற்றின் தனிவாழ்வில் வரும் இடர்கள், உயிர்க்கேடான நிகழ்ச்சிகள் மனிதன் வாழ்வில் பேரளவு குறைவே. திட்டமான நல்ல நாகரிக வாழ்வில் சாவும் நோயும் இயற்கையான பொது நிகழ்ச்சிகளா யிருக்கமுடியாது. அவை அருநிகழ்ச்சியாய் மறைந்துகொண்டே வரும். நோய், முதுமை, சாவு ஆகியவற்றைக்கூட அவற்றின் காரணம் அறிந்து மனிதன் திட்டமிட்ட வாழ்வால் படிப்படியாக விலக்கி இன்னும் நீடித்த வாழ்நாள் பெறமுடியும். மனித உலக நாகரிகம் உண்மையில் இன்னும் அத்தகைய திட்டம் வகுக்கவில்லை.

கல் எறிபவன் எவ்வளவு ஊக்கி எறிந்தாலும், அது செல்லும் தொலைக்கும் உயரத்திற்கும் ஒரு எல்லை உண்டு. ஆனால் இவ் எல்லை கடக்க வழிகள் இல்லாமலில்லை. உயர் நிலத்தில் நின்று எறிபவன் இன்னும் உயரம் எட்டமுடியும். எறிந்த இலக்கு நோக்கி மீட்டும் மீட்டும் எறிவதனாலோ, கவண் முதலிய பொறிகளைப் பயன்படுத்துவதனாலோ, உயரத்தையும் தொலையையும் எல்லையின்றிப் பெருக்கமுடியும். மனித முயற்சியையும் வாழ்நாளையும் மனிதன் பேணிக் காக்க முடியும். அதனால் நிறைபயனையும் பெறமுடியும். ஆனால் இதற்கும் ஒரு இயற்கை எல்லை உண்டு. அவன் முந்திய செயலற்ற எல்லை அவன் தனியூழ் ஆகும். ஆனால், செயல்திறத்தின் எல்லையாகிய இது அவன் பேரூழ் அல்லது பொதுஊழ் ஆகும். ஆனால் ஒவ்வொரு தலைமுறையின் பொதுஊழ் எல்லையும் அடுத்த தலைமுறை நிற்கும் நிலத்தளத்தை உயர்த்துவதால் இப் பொது ஊழ் எல்லையும் வளரமுடிகிறது. மனிதன் கருவியறிவு அவன் ஊக்கத்தையும் இதுபோல வளர்க்கமுடியும். தொடர்ச்சி, ஊக்கப் பெருக்கம் ஆகிய இவ்விரண்டின் உதவியாலேயே நாகரிகம் வளர்கிறது. தனிமனிதன் பொது இன ஊழின் வளர்ச்சியறிந்து திட்டம் வகுக்க முடியுமானால், அவன் நாகரிக முதல்வன் ஆவான். நாகரிகம் தனி மனிதனியல்புணர்ந்து திட்டமிட்டால், உலக வாழ்வின் எல்லையே அளவிறந்து பெருக்கமுறமுடியும்.

தொடக்க வளம் அல்லது முதலீடு ஆக்கத்திற்கு மிகுதி உதவுவது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அது இருந்தால்தான் ஆக்கம் உண்டு என்று எண்ணுவது தவறு. அதனினும் ஊக்கம் முக்கியமானது. அது தொடக்கவள மில்லாக் குறையையும் சரிசெய்யும்; அத் தொடக்க வளத் தையும் ஆக்கும். ஆனால் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு சிறிதள வாவது சேமிக்கும் சேமிப்பே அடிப்படை. அச் சேமிப் புக்குத் திட்டமிட்ட செலவும் செலவுக்கு ஈடான வருவா யாக ஊக்கமிக்க உழைப்பும் தேவை. வாரத்துக்கு ஒருவன் ஈட்டுவது நாலுபணமானால் அதில் கால்பணமாவது மீத்தல் அவசியம். செலவு எவ்வளவு அவசியமோ, அதனினும் மீத்தல் அவசியம் என்பதை ஓர்ந்து, அதற்கு முதலுரிமை கொடுத்தாலன்றி, இச் சிறுதொகையில் ஒரு சிறு நுண் தொகை மீப்பது அரிது. எவ்வளவு வருமானம் குறைந் தாலும் அதற்கேற்பச் செலவைக் குறைக்க முடியாதிருப்ப தில்லை. எனவே மீத்த தொகைக்கு ஈடாகச் செலவுத் திட்டமமைப்பதும் முடியாதகாரியம் ஆகாது. தொடக்க வளம் விரைவில் வாழ்க்கைத் தரத்தை விரைந்து உயர்த் துவதாதலால், அதற்காகத் தற்காலிகமாக வாழ்க்கைத் தரத்தைச் சற்றுக் குறைத்துக்கொள்வதனால் நிலையான கேடு ஏற்படாது.

சிக்கன வாழ்வு பயனுடையது. இதனை யாவரும் அறிந்துள்ளனர். அது பயின்று மேற்கொள்ளக்கூடியதே. இதனையும் யாவரும் ஒத்துக்கொள்வர். பலர் அதைப் பயின்று மேற்கொண்டு நலமடைந்து வருவதையும் நாம் காண்கிறோம். அவர்கள் நமக்கு முன்மாதிரிகள். ஒருவ ரால் செய்யமுடிவதை மற்றவரும் முயன்றால் செய்ய முடியாதென்று கூறுவதற்கில்லை. இதுமட்டுமல்ல. அது மிகக் கடுமையான நற்பண்புமல்ல. அதனால் எவ்வளவோ தொல்லைகளிலிருந்து, கவலைகளிலிருந்து, மானக்கேடுகளி லிருந்து விடுதலை பெறலாகும். அதன் வழியில் இருக்கக் கூடும் தடங்கல் ஒன்றே ஒன்றுதான்; அதுவும் மிகவும் சிறியதொரு தடங்கல். அது தற்காலிக இன்பத்தைத்

தடுக்கிறது—நிலையான இன்பங்களையல்ல: அது சோம்பேறியின் தற்காலிக இன்பத்தைத் தடுக்கின்றது; ஆனால் சோம்பலையும் நிலையான தொல்லைகளையும் நீக்குகிறது. பல நேர்மையான இன்பங்களை, ஊதாரித்தனத்தாலும் வீண் செலவாலும் தடைபட்டுக் கெடும் பல இன்பங்களை அதனால் பெற வழியுண்டு.

சிக்கன வாழ்வுக்கு உயர்தர வீரம் வேண்டுவதில்லை; பெருங் கோழைமையைத் தடுத்தால் போதும். உயர் அறிவு வேண்டுவதில்லை; மிகப் பொது நிலையான அறிவு போதுமானது. மிக உயர் பண்பு தேவையில்லை; நடுநிலைப் பண்பு பயன் தந்துவிடும். அதுவே உயர் வாழ்வுக்கு வழி வகுக்கும் பெரும் பண்பு அன்று. ஆனால் மிக இழி வாழ்வுக்குச் செல்லாது தடுத்து, நாள்முறை வாழ்வை நல்வாழ்வாக்கும் மட்டான முதற்பண்பு ஆகும். அதற்குப் பெருந் துணிவும் வேண்டா; நீடித்த வீர உழைப்பும் வேண்டா. சிறிது சுறுசுறுப்பு, சிறிது பொறுதி, சிறிதுமுதல் தன்மறுப்பு ஆகியவை தொடக்கத்தில் இருந்தால், பின் சகடம் தானாகவே ஓடும். அது ஓயாது இழுக்கவேண்டும் தேர் அல்ல; தள்ளிவிட்டால் தன் இயல்பில் தானே நெடுந் தொலை ஓடும் சறுக்கு வண்டி அது. 'தொடங்குக, பின் நீ மடங்கமாட்டாய்' என்பதே அதன் அழைப்புக் குரல். தொடக்க வெற்றியே அடுத்த முயற்சியைத் தூண்டப் போதியதாயிருக்கும்.

சேமிப்பின் சிறுமை கண்டு அதை ஏளனமாக நினைக்க வேண்டா. எவ்வளவு சிறு தொகை, இது இருந்து என்ன, போய் என்ன என்று நினைப்பவர்கள் பெரிதும் ஏமாறுவார்கள். ஏனெனில் தான் செலவு செய்யும்போது சிறிதாயிருக்கும் அதே தொகை சேமித்துவந்தவன் வாழ்வில் சிறு சேமமாயிராமல் பெருஞ் சேமம் விளைவிப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண்டல்கூடும். ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்கென வகுத்தமைக்கப்பட்ட *சேமவைப்புக்களில் உழைத் தீட்டியதன் ஒரு சிறு துணுக்கை இட்டு வைப்பதால்,

* Savings Bank.

தற்காலிக இன்பத்தில் குறைபாடு ஏற்பட்டதாகவே தோற்ருது. ஆனுல் அதுவே உறுதியான மாரு இன்ப அமைதிக்கு வழி வகுக்கும். பலரை அவர்கள் நிலையி லிருந்து நெடுந்தொலை உயர்த்த அது உதவியுள்ளது.

சேமிப்பின் படிப்பினை பலர் நினைப்பதுபோல் 'சிறு துளி பெருவெள்ளம்' என்பது மட்டும் அன்று. ஏனெனில் பலர் தரும் சிறு தொகையைச் சேர்த்துத் 'துயர் நீக்க உதவி' பெற்ற பல அலைக்கழிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள், கொடுப்பவரே வியக்கும்படியாகத் திரண்ட அப் பெருந் தொகையை ஒரு சிலநாளில் கரைத்து, மீண்டும் முன் னிலையிலேயே இருப்பதைக் காண்கிருேம். சேமிப்பின் படிப்பினை சிறு துளி பெருவெள்ளம் என்பதன்று என்ப தைக் காட்ட இது போதுமானது. உண்மையில் அதன் மெய்ப்பயன் தன் மறுப்புமூலம் வரும் தற்பற்றும், திட்டப் பழக்கமுமேயாகும். ஆக்கத்தில் சேமிப்பு சிறிய அழிவுக் காலப் பிளவுகளை நிலையான அழிவாக்காமல் நிரப்பி, ஆக்கப் பாதையைச் செப்பனிடுகிறது. அத்துடன் செல வைக் கட்டுப்படுத்தித் திட்டமிடுகிறது. சேமத் தொகையை வாழ்க்கை வளம் பெருக்கச் செலவிடும் வகைகளை இத் திட்டமே நாளடைவில் வகுக்க உதவுகிறது. சிறிது சேமிக்கப் பழகியவன் சேமச் செல்வத்தின் மதிப்பறிந்து, அதை ஆக்க முறையில் செலவு செய்யவும் வகை காண் கிருன்.

சேமிப்பின் மற்ருெரு படிப்பினை, செலவு வாழ்க்கைக் காக, வாழ்க்கை செலவுக்கல்ல என்பதே. சேமிப்பற்றவர் பணம் செலவிடத் தகுந்தது என்றுமட்டும் அறிவர். செலவு வாழ்க்கைக்காக என்பதை மறப்பர். செலவு இரு வகைப்படும். ஒன்று இன்றியமையாச் செலவு. இது வாழ்க்கைத்தரத்தின் அளவை, அதாவது வருவாயின் அளவைப் பொறுத்துத் திட்டம் செய்யத்தக்கது. சிறு வருவாயில் வாழ்க்கைப்பிழைப்பைமட்டும் அது குறியாகக் கொண்டது. வருவாய் மிகுந்தோறும் அது வாழ்க்கை வளத்தையும் இன்பத்தையும் நோக்கமாகக் கொண்டு

பெருகும். ஆனால் மற்றொருவகைச் செலவு உண்டு. அது வாழ்க்கை வளத்துக்கு உதவும் ஆக்கம் தருவது. வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதும், வாழ்க்கைப்பிழைப்பு நோக்க மட்டும் உடைய கீழ்த்தர வாழ்வை வாழ்க்கை வளநோக்கமுடைய உயர்தர வாழ்வு முறைகளுக்கு உயர்த்துவதும் இதுவே. இச் செலவுவகைக்கு உதவுவது சேமிப்புப் பொருள் மட்டுமே. வருவாயின் பெரும்பகுதி வாழ்க்கைப்பிழைப்பு நோக்கமுடைய குறுகியகாலத் திட்டத்தில் செலவு செய்யப்பட்டபின், வாழ்க்கை வளத்துக்கான ஆக்கத் திட்டம் ஆகிய நீண்டகாலத் திட்டம் சேமிப்பின் சிறு தொகையினால் தொடங்குகிறது.

சேமிப்பு சிறு தொழிலாளர்க்கும் சிற்றாதியமுடையவர்க்கும் மட்டுமே உரியதன்று. சிறு தொழிலாளர் சேமிப்பு அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துமானால், பெருஞ் செல்வர் சேமிப்பு அவர்கள் மேற்கொண்ட பொதுத் துறையை உயர்த்தும். ஏனெனில் பெருஞ் செல்வர் செல்வம் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குமேல் அவர்கள் தனி வாழ்க்கையைமட்டும் உயர்த்தும் ஆற்றல் இழக்கிறது. அந்த எல்லை தாண்டி அவர்கள் உயரவேண்டுமானால், அவர்கள் பிறரையும் உயர்த்தியே உயரமுடியும். ஒரு சிறு கட்டடம் அதன் அடித்தளம் அல்லது அடிப்படைமீது ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைவரை உயரமுடியும். செங்கல் உறுதியாயிருந்தால் இவ் வெல்லை இன்னும் சற்று மிகுதியாயிருக்கலாம். கட்டுபவர் கீழிடத்தை உறுதி மிக்கதாயும் பளுமிக்கதாயும், மேலே செல்லச் செல்ல உறுதியும் பளுவும் குறைந்ததாயும் கட்டுமானம் ஏற்படுத்தினால், இன்னும் எல்லை உயரக்கூடும். ஆனால் எப்படியும் அடித்தளத்தின் அகலமும் அடிப்படையின் நீள அகல ஆழமும் உயரத்துக்கு ஒரு எல்லை வகுத்துத் தீரும். அதற்குமேல் உயர்ந்தால் அது கட்டடமாகாமல் தூண்போன்ற நிலையுடையதாய், பின்னும் உயர்ந்தால் அந் நிலையுமற்றுச் சாயும். சாயாது உறுதியாக்க அதன் அடிப்படையின் ஆழமும், அடித்தளத்தின் நீள அகலமும்

பெருகவேண்டும். அல்லது அதனை அடுத்த கட்டடங்கள் அதனுடன் ஒப்பான உறுதியுடையதாக வேண்டும். அண்மையிலுள்ள கட்டடம் பிறருடையது என்று அதை வாளா விட்டுவைப்பவனுடைய கட்டடம் பழுதுபடுவது போல, அண்டையிலுள்ளவர் வாழ்வைச் செப்பம் செய்து உயர்த்தாமல், ஒருவன் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் வளர்ச்சிபெறுதல் முடியாது.

சேமிப்பினால் வரும் மற்றொரு பயன் தற்சார்பு. இடுக்கண் வருங்காலத்தில் உயிர்நண்பனுதவியினும் சேமிப்பு ஒருவனுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளித்துக் கைதூக்கி விடும். தாய் தந்தை, மனைவி மக்கள் அல்லற்படுங்காலையில், நோய்ப்பட்டகாலையில் ஒருவனது துயரறிந்து பிறர் உதவி செய்வார்களென்று எதிர்பார்ப்பது இழிவு. எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. தன் துயரைப் பிறர் உணரவில்லை என்று அச்சமயம் மனிதன் வருந்துவது இயல்பு. ஆனால் இது அறிவின்மையாகும். ஏனெனில் சேமிக்க எண்ணாததன் மூலம் அவனே தன் கடமையைத் தானறியாதவனாகிறான். தன்னைத்தான் மதியாதவன் பிறர் மதிப்பை எதிர்பார்ப்பது பேதைமையன்றோ?

சேமிப்பினால் தற்சார்பும் தன்மதிப்பும் வளர்வதனால், அதுவே உலகியல் சார்ந்த அளவில் சமூக ஒழுக்கத்தின் அடிப்படை ஆகிறது. இதனாலேயே "பணமே அடிப்படைத் தற்பண்பு" என்று புலவர் விளக்கவுரை தருகிறார். தவிரப் பெருந்தன்மை, வள்ளன்மை, நடுநிலை, நேர்மை ஆகிய பண்புகள் பணம் சார்ந்ததன்றாயினும், அவற்றின் செயலாற்றலும், விருப்பாற்றலும் பெரிதும் பணத்தைப் பொறுத்ததே. மேலும் சோம்பியிருந்து பணம் பெற்றவரிடம் இப்பண்புகள் வளர்வதைவிட, தன்மதிப்புடன் உழைத்துச் சேமித்தவர்களிடமே இப்பண்பு இயல்பாக வளரும்; அவர்களிடமே அது ஒளிவீசவும் செய்யும். செல்வர் கொடை மதிக்கப்பெறாது; உய்த்தாராய்ந்தால், அவர்கள் கொடையும் புறவடிவில் கொடையாயிருக்குமேயன்றி, உள்ளூரப் பல தன்னலக் கரவட எண்ணங்களையும்

குற்றங்குறைப்பூச்சு மெருகுகளையும் கொண்டதாகவே இருக்க இடமுண்டு. தவிரச் சேமியாது செல்வம் பெற்ற வரிடம் பேராவல், ஆதிக்க மனப்பான்மை ஆகியவை இடம் பெறும். சேமிப்பவரிடம் இவை பெரும்பாலும் எழுவதில்லை.

விலங்கு நிலையிலிருந்து மனிதநிலைக்கோ, அல்லது உயர் விலங்குநிலைக்கோ மாறும் முதல் மாறுபாட்டுப் பண்பு, தன்னைக் கடந்து தன் மனைவி பிள்ளைகள், தன் கணவன் அல்லது குடும்பத்தின் நலனில் ஒருவர் கொள்ளும் அக்கறையும் கவலையுமே. பல உயிரினங்களில்கூட இதைக் காணலாம். பெடைக்கு உணவுகொடுப்பதிலும், குஞ்சுகளின் கூட்டை மென்மையாக்கச் சிறுசிறு துரும்பும் நாலும் தேடிக் கொணர்வதிலும் சிறு பறவைகள் மேற்கொள்ளும் முயற்சி சேமிப்புப்பண்பின் முதல் தொடக்கமேயாகும். எனவே, இப் பண்பில்லாதவர் மனிதரில் தாழ்ந்தவர் மட்டுமல்ல; விலங்கு பறவைகளில்கூட உயர்தர உயிரினங்களின் பண்புகளிற் குறைந்தவர் ஆவர். அவர்கள் மனித உலகில் மதிப்புப் பெருததில் வியப்பில்லை. உண்மை வியப்பு என்னவெனில், உழைப்பும் சேமிப்பும் செய்யாது ஈட்டிய பணம் மதிப்புப்பெறுவதுதான். ஆனால் இவ்வகையில் பணம் பெறும் மதிப்பு பத்தி, காதல், ஒழுக்கம் முதலிய எல்லாப் பண்புகளிலும் தீயோர் மேற்கொள்ளும் புறநடிப்பால் வரும் போலிப் பண்புகளை ஒத்ததேயன்றி வேறன்று. செல்வத்தின் மதிப்பு அது உழைப்பின் சின்னம் என்பதாலேயே. உழைப்பும் சேமிப்பும் தன்மறுப்பும் இல்லாத செல்வத்தை அவற்றின் சின்னமாகிய பணத்தைப்போல் வழங்குபவர், புறவேடம் பூண்ட போலிப் பத்தர், போலி ஒழுக்கம் உடையவர்போல்பவரே. திருடிய பணமும், உழைத்து ஈட்டாத பணமும் உலகில் மதிப்புப்பெறுவதே இதற்குச் சான்று.

மணவாழ்வு மேற்கொள்ளும் விலங்கு பறவைகூடத் தன் புதிய பொறுப்பைப் பேரளவு அறிந்துகொள்கிறது. தன் குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்கத் தெரியாத, அல்லது முடி

யாத தாய்ப்பறவையை, தன் பெடை குஞ்சுகளைப் பேணக் கவலைகொள்ளாத பறவைச் சேவலைக் காணமுடியாது. ஆனால் மனித இனத்தில் இத்தகைய உயிர்கள் இருக்கின்றன—நாகரிகம் உடையதெனத் தருக்கிக்கொள்ளும் மனித சமூகங்கள் இத்தகையவருக்கு இன்னும் இடம் கொடுக்கின்றன. மனிதன் சிந்தனையுடைய உயிர் என்பதற்கான முதற் சான்று, அவன் உழைப்பும் சேமிப்பும் மேற்கொள்வதேயன்றி வேறல்ல. அவன் சிந்தனை கெட்டவன் என்பதற்கான முதல் தெளிவு, உழைப்பும் சேமிப்பும் அற்ற செல்வத்தை மதிக்க நேருவதே. ஒருவர் செல்வத்தின் அளவு அவர் செல்வம் பெரிதா, சிறிதா என்பதல்ல; அது அவர் ஈட்டியதா, அவர் தன்மறுப்புடன் சேமித்து ஈட்டியதா என்பதேயாகும். ஈட்டாத செல்வம் பெறாத பிள்ளை, விலைகொடுத்துப் பெறாத பொருள்போன்றது. அவை அருமையும் பெருமையும் உடையவை ஆகமாட்டா.

கவலையற்று மணவாழ்வை மேற்கொள்பவர் கீழ்மக்களானால், அப்பொறுப்புக்கஞ்சி மணவாழ்விலிருந்து தப்பி வாழ எண்ணுபவர் கீழ்மையும் கோழைமையும் வஞ்சகமும் ஒருங்கேயுடைய கீழ்மக்கள் ஆவர். மணவாழ்வின் பயன் சமூகம். சமூகத்தில் பிறந்துவாழும் உரிமைக்குச் சரியான கடமை மணவாழ்வின் பொறுப்பேற்றுச் சமூகக் கடமையில் பங்குகொள்வதே. மணவாழ்வு மேற்கொள்ளாதவன் உரிமையில் பங்குபெற்றுக் கடமையாற்றாத கசடனேயாவான். அத்தகையோரை உண்டுபண்ணும் சமூகமும் பண்பில் இழிந்து கெடுவது உறுதி. எல்லாரும் மணவாழ்வில் கடமை மேற்கொள்ளும் சமூகமே சிக்கனமும் ஆக்கமும் மிக்க சமூகம் ஆகும்.

பொருளியலில், சிக்கனம் என்பதற்கான *ஆங்கிலச் சொல், வீடு என்று பொருள்படும் †கிரேக்கச் சொல்லின் அடிப்படையாகத் தோன்றியதன் காரணம் இதுவே. குடும்பம் ஒரு சிறு மனித சமூகமாய், மனித சமூகத்தின் அடிப்படைக்கூறாய், அச் சமூகப்பண்பு

* Economy. † Oikos.

கள் எல்லாவற்றையும் வளர்க்கும் பண்ணையாய் அமைகிறது. அதன் பொருளாட்சியே சமூகம், நாடு, உலகம் ஆகிய பரந்த எல்லைகளின் பொருளாட்சிக்கு அடிப்படை என்பதை இச்சொல் வற்புறுத்துகிறது. பெண்கள், குழந்தைகளைக் கொடுமைப்படுத்துவது, கொடுமைச் செயல்களில் மிகக் கீழ்த்தரமானதென்று நாகரிக சமூகம் கருதுகிறது. சிக்கனமின்மை, சேமிப்பில் கருத்தின்மை ஆகியவையே உண்மையில் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் கொடுமைப்படுத்தக் காரணமாயிருக்கும் அடிப்படைத் தீய பண்பு ஆகும். உண்மையில் இப்பண்புடையவரிடமிருந்தே, வெளிப்படையாகப் பெண்களைத் துன்புறுத்தும் பேய்ப்பண்பும், குழந்தைகளிடம் இரக்கமற்ற கொடுமையும், ஏழைகளைப் புறக்கணித்துத் தொல்லைப்படுத்தும் அழிவிருமாப்பும் தோன்றுகின்றன.

மேனாட்டார் வாழ்வு பொதுவாகவும், இங்கிலாந்து வாழ்வு சிறப்பாகவும், குடும்ப வாழ்வு அடிப்படையிலிருந்து விரைந்து விலகி, ஆதாயக் குறிக்கோளுடைய பேராவற்பித்தர் பண்பைநோக்கிச் சென்றுவருகிறது. வாழ்க்கைத்தர உயர்வு பல தனிமனிதர் குடும்ப நலனைக் கெடுத்துச் சமூகத்தில் மிதக்கும் சோம்பரை உயர்த்துகிறது. வாழ்க்கையின் விரைவு, இவ்வாதாய இயந்திரத்தை இயக்குவதில் செல்வதால், வாழ்க்கைபற்றிய கவலைக்கு நேரமில்லாமல் செய்கிறது. அறிஞர் ஹியூம் அரசியல் பொது மன்றத்தில் ஒருநாள் ஆங்கிலேயர் வாழ்க்கைமுறையின் போக்கு ஒரு பந்தய ஓட்டப் போக்காய், ஒரு சூதாடியின் போக்காயிருக்கிறது என்று கூறியபோது, அனைவரும் கொல்லென்று சிரித்தனர். ஆனால் அச்சிரிப்பு, மன்ற உறுப்பினர் சிந்தனையைக் காட்டவில்லை. அவர்கள் அரசியல் வேகம் அரசியல் அடிப்படைப் பண்புகளைக் கவனித்துப்பார்க்க விடவில்லை என்பதையே காட்டுகிறது. உழைப்பவர் செல்வம் உழைப்பவர் குடும்ப வாழ்க்கையை உயர்த்தவில்லை என்பது மட்டுமன்று, அந்நோக்கத்தையே மறந்துவிட்டது என்றுகூறத் தேவையில்லை.

சேமிக்கத் தேவையில்லை என்ற நிலை, ஒருவருக்கு இருக்கவே முடியாது; இருக்குமானால், பொருளின் தேவையை அல்லது அதன் மதிப்பை அவர் உணரவில்லை என்றே கொள்ளல் தகும். ஏனெனில் சேமிக்கும் தேவையற்றவர் திட்டமற்றவர். அவர் செலவுகள் திட்டமும் நோக்கமும் அற்றவை. பணம் இருக்கிற காரணத்தால் அவர் செலவு செய்வார். என்ன செலவு தேவை, என்ன செலவு தேவைப்படவில்லை என்ற பகுத்துணர்வு அவரிடம் இராது. கண்டகண்டபடி செலவு செய்வார். அச் செலவினங்களில் பெரும்பாலானவை பயனற்றவை மட்டுமன்று, தீமையும் தருபவையாகவே இருக்கமுடியும். சேமிக்க விரும்பாதவர் உழைப்பையும் நாடமாட்டார். அவர் உணவு செரிமானம் பெறாது. அவர் இன்பங்கள் உடல் நலம் அழிக்கும். அவர் நட்பு, தீ நட்பாயிருக்கும். அவர் கவலையற்றவராயிருப்பதுபோலவே, இரக்கம், பெருந்தன்மை, நேர்மை அற்றவராயிருந்து, சமூகப் பகைவராய்க் காலந் தள்ளி, சமூகப் பகைவரையே பெருக்கிவருவார். நல்ல சமூகத்தில் அவர் அறிவு பெறுவார்; பெறாதவிடத்து அவருக்கு இடம் அளித்த சமூகமே அழிந்துபடுவது உறுதி.

அறிஞர் ஜான்ஸன் வறுமையின் கொடுமை கண்டவர். இரக்கமும் பெருந் தன்மையுமுடையவர். நீண்ட அனுபவத்தின் பின்னரே செல்வர் இரக்கமற்ற தன்மையையும், சேமிப்பினால் வரும் தற்காப்பின் அருமையையும் கண்டவர். அவர் சேமிப்பை நல்லறிவின் புதல்வி, தன்னடக்கத்தின் தங்கை, விடுதலையின் தாய் எனப் பாராட்டியுள்ளார். "பல நல்ல பண்புகளை அழிப்பது வறுமை; பல நற்பண்புகளை அது வலிவற்றதாக்கும். பல நற்பண்புகள் பிறக்கவிடாது. என்னிடம் கேட்டால், தீய பண்புகளனைத்தையும்விடத் தீமை தருவது வறுமையே," என்று அவர் உழைத்துச் சேமிக்காதவர் வறுமையைப் பற்றி விளக்கியுள்ளார். உழையாத செல்வரைப்பற்றி அவர் கூறவில்லை—அவர்கள் தனிப்பட்ட செல்வம் உடையவர்.

ஆனால் அவர்களே சமூகத்தின் வறுமைக்குரிய சின்னங்கள் ஆதல் காணலாம்.

சேமிப்பின் நோக்கம் தன் நலம்தான். ஆனால் அது குறுகிய தற்பற்று அன்று. பொது நலத்துக்கு இன்றியமையா அடிப்படைப் பண்பான பரந்துசெல்லும் தன்னலமேயாகும். இதற்குமாறான பண்பு பொதுநலமல்ல; தன்னலமுமல்ல. ஏனெனில் அது சமூகத்தை முதலில் அழித்தாலும், பின் தன்னையு மழிப்பதேயாகும். திருட்டு, கொள்ளை, ஒழுக்கக்கேடு ஆகியவற்றைப் போல், பொதுநல அடிப்படையில்லாத தற்பற்று அதாவது போலித் தன்னலமும் சமூகப் பகைமைப் பண்புகளில் ஒன்று ஆகும். சமூக அடிப்படையான தன்னலம் வேறு, இப் போலிப்பண்பு வேறு. ஆகவே சேமிப்பு நல்ல தன்னலத்துக்கும் நல்ல பொது நலத்துக்கும் அடிப்படையான இன்றியமையா முதற்பண்பு ஆகும்.

௩. சேம வைப்பு

"வானகத்தை ஒரு திரையாகக்கொண்டு அதில் பய னுடைய வாசகம் ஒன்றை எழுதுவதானால், "சேம வைப்பு" என்ற ஒரு தொடரைப் பாரிய பொன்னிற எழுத்தில் அதன் நிறைபரப்பில் எழுதி வைக்கவே நான் விரும்பு வேன்."—தூய திரு வில்லியம் மார்ஷ்.

"ஏழைகளுக்கு நாம் செய்யக்கூடும் ஒரே நல்லுதவி, அவர்கள் தம்மைத்தாமே உதவுவதன் சிறப்பை நாம் அவர் களுக்கு அறிவுறுத்துவதே."—சமய முதல்வர் சம்னர்.

"சோம்பேறியே, எறும்பினத்தைப்போய்ப் பார்; அதன் வாழ்க்கை முறையையும் அறிவையும் கண்டு பின் பற்று; வேறு வழிகாட்டி, கண்காணிப்பாளர், ஆணையாளர் இல்லாமலே, அது கோடையில் உணவுதேடி, அறுவடை யில் உண்டு உணவு மீத்து, குளிர்காலத்தில் ஓய்வுடன் உண்டு பெருகுகிறது."—விவிலியநூல் பழமொழிகள்.

"தன் பிள்ளைக்கு ஒரு தொழில் கற்பிக்காத தந்தை அவனுக்குத் திருட்டுத் தொழில் கற்பித்தவன் ஆகிறான்."
—இந்திய அறிஞர்.

செல்வத்தின் ஆற்றல் பெரிதுதான். ஆனால் வறுமை யின் ஆற்றல் அதனினும் எத்தனையோ மடங்கு பெரிது. வறுமையின் ஆற்றலிலிருந்து தப்பிப் பிழைப்பதற்காகவே நாம் செல்வத்தின் ஆற்றலைத் துணைக்கு அழைக்கிறோம். ஆனால் செல்வம் என்றும் நிலையாக வறுமையைப் போக்கு வதில்லை. வறுமையின் கூறு செலவாகவும் செல்வத்தின் கூறு வரவாகவும் எப்போதும் இயங்கிவருகிறது. ஆயி னும் இக் கூறுகள் ஒன்றுடனொன்று பின்னிக் கிடக்கின் றன. நல்ல செலவு வரவுக்கு வழி வகுக்கிறது. தீய வரவு செலவைப் பெருக்குகிறது. தனி மனிதன் வாழ்வின் நல்ல செலவு நல்ல வரவு உண்டுபண்ணிப் பொது இனவாழ்வு பெருக்குகிறது. தனிமனிதன் தீய செலவும் தீய வரவும்

பொது இனவாழ்வை அழிக்கின்றன. ஆகவே சிக்கன வாழ்வு என்பது செல்வத்தைப் பெருக்கும் வாழ்வுமட்டு மல்ல; செலவைக் குறைக்கும் அல்லது குறுக்கும் வாழ்வும் அல்ல. அது நல்ல செலவையும் நல்ல வரவையும் பெருக்கி, தீய செலவையும் தீய வரவையும் ஒழிக்கும் வாழ்வே யாகும். மீத்துவைத்தல் தீய செலவை ஓரளவு தடுக்கிறது; ஆனால் நல்ல வரவுக்குக் கட்டாயமாக வழி வகுக்கின்றது.

*ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் மறைவாக ஓர் அறையில், அல்லது அடுக்குத்தட்டில் எங்கோ ஒரு கங்காளம் இருக் கத்தான் செய்யும், என்று ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழி உண்டு. குடும்பத்தார் அதனைக் கூடியமட்டும் நினைவெல்லை யில் நுழையவிட விரும்புவதில்லை. அத்துடன் தாம் மறக்க முடியாவிட்டாலும் அடுத்தவர் காணாது மறைக்க வாவது அரும்பாடுபடுவர். இக் கங்காளம் பெரும்பாலும் வறுமையின் உருவம் அல்லது நிழல் அல்லது அறிகுறியே. ஒருவர் செல்வம் எவ்வளவு உயர்நிலையுடையதாயிருந்தா லும், இந் நிழலுக்கு அது என்றும் எங்கும் எல்லாத் தறுவாயிலும் தப்பியிருக்கமுடியாது. இந்த நிழல் எப் போதும் உலகின் ஒரு பாதி மீது விழுகிறது; அது ஒளி குன்றி இருள் சார்ந்து இருக்கிறது. மறுபாதி நிழலில்லாத தால் ஒளியுடையதாயிருக்கிறது. ஆனால் நிழலுடைய பாதியோ, ஒளியுடைய பாதியோ எப்போதும் நிலையாக இருப்பதில்லை. எங்கே நிழல் விழுகிறது, எங்கே ஒளி விழும் என்று கூறவும் முடியாது. இங்கே நிழல் என்பது வறுமை; ஒளி என்பது செல்வம். ஒளியிலுள்ள பாதி அதாவது செல்வர், வறுமையின் சாயல் தம்மீது தாவாமல் தடுக்கவே தம் முழு முயற்சியையும் பயன்படுத்தவேண்டி யிருக்கிறது. வறுமை நிழலிலுள்ளவர்களோ அந்நிழலை முடியுமானால் அப்புறப்படுத்தவும், முடியாவிட்டால் மறைத்து, அதன் விளைவுகளில் ஒரு பகுதியையேனும் விலக்கவுமே பாடுபடுவர். வறுமையென்னும் இக் கங்கா

* Every household has a hidden room or cup board in which a skeleton is locked up.

ளத்தின் நிழலுக்கு ஆளாகுபவர் பெரும்பாலும் சேமித்து வையாதவர்களே.

வாணிகச் சூதாட்டமும் பங்குக்களச் சூதாட்டமும் நிறைந்த பிரிட்டன்போன்ற நாடுகளில், அடிக்கடி பொருளியல் நெருக்கடிகள் ஏற்படுகின்றன. இச் சமயங்களிலெல்லாம் பல பணிமேலாட்களும் எழுத்துத் துறையாளரும் வேலையாட்களும் தொழில் இழக்கின்றனர். இந் நெருக்கடிகள் என்றுமிருப்பதில்லை. எப்போதும் நீடித்துமிருப்பதில்லை. ஆனல் நெருக்கடிக் காலம் எவ்வளவு குறுகியதாக இருந்தாலும் அது முடியும்வரை தொழிலாளி வாழவேண்டுமே! இது முடியாமல் அவன் கொடிய வறுமை நிலைக்கு ஆளாகிறன். பொருளகக் கழகங்களும் இவ்வகையில் பெரிதும் உதவுவதில்லை. ஏனெனில் அவை உண்மையில்* வரை நிலைக்கழகங்களைப் போன்றனவே. அவையும் நெருக்கடிகளால் விழுந்துபடத் தக்கவையாகவே உள்ளன. இவ்வகையில் மனிதனுக்கு உதவக்கூடிய சாதனம் மீத்து வைப்பு ஒன்றே. தொழிலாளருக்குச் சிறப்பாக இதைவிட நிலையான பாதுகாப்புவனு வேறில்லை. திடீரென்று வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்துக்கு ஆளானவர்களுக்கு அது இரண்டுவகையான நலங்கள் செய்கிறது. தொழில் மீண்டும் கிட்டும்வரை அவர்கள் வாழ்க்கையை முழு வறுமையிலிருந்து காப்பது அவற்றுள் ஒன்று. மற்றொன்று அவர்கள் அம் முழு வறுமை காரணமாக ஆத்திரமடைந்து குறைந்த மதிப்புடைய அல்லது விருப்பத்துக்கு மாருன தொழிலை ஏற்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுவதில்லை. வீழ்ச்சியின் தாக்குதலைக் காக்க அது ஒரு வான்குடையாகவும், மீண்டும் உயர்வு கிட்டும் வாய்ப்பைப் பாதுகாப்பதற்குரிய ஒரு கருவியாகவும் பயன்படுகிறது.

ஒரு சிறிது பணம் இல்லாத காரணத்தால் சில சமயம் நிலையான பெருத்த வறுமை ஏற்படுவதுண்டு. உழவர் விதைப் பருவத்துக்கு முன்பு உணவுப்பொருள் வாங்கப் பணம் இல்லாமல், விதையை உண்டு விதையில்லாமல்

* Joint stock company, limited.

அடுத்த பருவத்தில் அலமருவது காணலாம். கூடுதல் தொழிலூதியம் உள்ள இடத்துக்குப் போகப் பணமில்லாமல், குறைந்த ஊதியத்திலேயே உழலுவர். தொழிற் கருவிகளும் இடமுதலிய துணைவாய்ப்புக்களும் இல்லாமல் பிறரிடம் பலர் ஆட்பட்டு வேலை செய்வர். செல்வத்துக்குரிய பொருளை உண்டுபண்ணும் தொழிலாளர் அதில் உரிய பங்குபெற முடியாமல், முதலாளிகள் திட்டப்படி அவர்கள் கொடுப்பதைப் பெறவேண்டிய நிலையிலிருப்பது, பெரும்பாலும் அவர்கள் கைப்பணமில்லாமல் அன்றாட வாழ்க்கைத் தொழிலை நம்பியிருப்பதனாலேயே. மேலும் வாழ்க்கை வாய்ப்புக்களான நல்வீடு, உடை ஆகியவற்றுக்கும், வாழ்க்கை வளத்துக்கான கல்வி, பண்பாட்டுப் பயிற்சி ஆகியவற்றுக்கும் பணமில்லாமையால் நல்வாழ்வின் வாயிலுக்குள் நுழையமுடியாது அவலமுறுபவர் பலர். இவற்றையெல்லாம்விடக் கொடிய வறுமை, நோய்ப்பட்ட ஏழைகளுக்கு உண்டு. நோய் குணமடையும்வரை வாழ்வுக்கும், மருந்துக்கும் வகையில்லாமல் நோயுடனே உழைத்து அழிபவரும், நோயினால் திறமையும் உழைப்பும் இழந்து வாழ்விழந்து தவிப்பவரும் உண்டு.

ஆகவே செல்வம் வாழ்வு அன்றாயினும், செல்வமின்மையால் வாழ்வு குன்றும் என்பது மறுக்கமுடியாது. செல்வமின்றி வாழமுடியாத வறுமை வாழ்வினருக்குப் பணம் தந்து அவர்கள் வாழ்வை மலிவாக வாங்கி அதன் மூலம் அவ்வாழ்வி னடிப்படையில் தாம் செல்வம் ஈட்டுபவரே முதலாளிகள். தம் வாழ்வை விற்று அதன் விலையாகத் தம் வாழ்க்கைச் செலவுமட்டும் பெற்று, உழைக்கும் தற்கால 'அடிமை'களே தொழிலாளிகள்.

பணம் இங்ஙனமாக மனித வாழ்வின் முதல்தரச் சத்திகளில் ஒன்றாய்விட்டது. தன்னளவில் விலையில்லாத அப் பொருள், வறியவர் வறுமை காரணமாகவே, விலை மதிப்பற்ற உயிர்களையும் உயிர் வாழ்வுகளையும் விலைக்கு வாங்க உதவும் ஆற்றலுடையதாகிறது. ஆயினும் அதன் அருமை தெரியாத ஏழைகளைப்போலவே, அதன்

அருமை தெரியாத செல்வரும் உண்டு. பணத்தைக் குவித்துவைக்கும் கஞ்சர்கள் அதன் பயனை ஒரு சிறிதும் பெறுவதில்லை. பணத்துக்காக அவர்கள் பிறர் பகைமை, பொறாமை, பேராவலுக்கு ஆளாய் உயிரை இழப்பதைக் கூடக் காண்கிறோம். இன்னொருபுறம் பணத்தை வைத்து ஏழைத் தொழிலாளர் உழைப்புச் செல்வத்தை விலைக்கு வாங்கி, அவர்கள் வாழ்வாகிய உழைப்புச் செல்வத்தை வளர்க்காமல், உழைப்பில் செல்வம் பெருக்குபவரும் அக் கஞ்சரைப் போலவே பணத்தை நற்பயன் படுத்தாதவர் ஆவர். பணத்தால் வரும் நிலையான பயன் அதன்மூலம் மக்கள் தம்மை முதலில் உயர்த்தி, பின் தம் செல்வத்தால் பிறரையும் வளப்படுத்தி, அதனால் வரும் உண்மைச் செல்வமாகிய புகழைப் பெறுவதே. இப் புகழ் உண்மையான அன்புப் புகழாய், அதை உடையவனுக்குக் கிட்டத்தட்ட வரம்பிலா ஆற்றல் தருவதாகும்.

மீத்து வைப்பவர் மேற்கூறிய நோக்கத்துடனேயே பணம் திரட்டக் கடமைப்பட்டவர் ஆவர். மீத்து வைப்பின் முதல்படி வளர்ச்சி தன் உழைப்பு நிலைமையைப் பாதுகாத்துத் தன் வாழ்வின் விடுதலையைப் பேணுதல் ஆகும். அதன் இரண்டாவது படி வளர்ச்சி அவனைச் செல்வனாக்கி, பிற மக்கள் வாழ்வில் அச் செல்வத்தை ஈடுபடுத்தி, அவர்களை உயர்த்தும் உரிமை உடையவனாக்கும். அவன் தன்னலங்கள் நிறைவுபெற்று, பொதுநலம் பேணிப் புகழ்பெறுவது மூன்றாவது படி. இம்மூன்று படிகளிலும் விரிவு பெறத் தக்க வகையில் பொருள் சேர்ப்பவரே செல்வர் என்று கூறத்தக்கவர். இவற்றில் முதல் படி பேணாதவர் அடிமைகளாய், நிலத்துக்குப் பாரமாய், அவதியுறுவர். முதற்படியுடன் நிற்பவர் தம் வாழ்வுக்குட்பட்ட சிறு எல்லையில் நல்ல தொழிலாளிகள் என்று கூறத்தக்கவர். இரண்டாவதுபடியில் நின்று பொதுநலம் நாடாதவர் செல்வராயினும் போலிச் செல்வரான முதலாளிகளேயாவர். இவர்கள் முதலாளித்துவம் பிற முதலாளிகளின் போட்டியினாலும், மக்கள் வாழ்வுப் பெருக்கத்தாலும் தானே அழிவதாகும்.

மூன்றும் படி அடைந்தவர் உண்மைச் செல்வராய், தம் குடி, குலம், நாடு, உலகம் என்று படிப்படியாக விரிந்த எல்லைகளில் தம் செல்வம் பரப்பும் முதல்வராய் 'வாழ் வாங்கு வாழ்பவர்' ஆவர்.

மீத்து வைப்பதற்குரிய வாய்ப்புக்களுள் தலைசிறந்தது சேமவைப்புக்களே. செல்வத்தின் முதற்படியை எளிதில் அடைய இது ஒரு நல்ல துணையாகிறது. முயற்சியும் ஊக்கமும் உடைய ஏழையையும் தொழிலாளியையும் செல்வப் படிகளுள் முதற்படி பெற உதவுவது அதுவே. செல்வ நிலையங்களாகிய பொருளகங்களின் முதற்படியும், இன்றும் அதன் அடிப்படை ஆக்கக் கூறும், இதுவே. ஆயினும் சேமவைப்பு முறைக்கு ஏற்பட்ட தொடக்கத் தோல்விகளும் முறிவுகளும் பல. பிரிட்டனில் தென்கடற் குமிழி என்று பிற்காலங்களில் ஏளனமாகப் பழித்துரைக் கப்பட்ட தென்கடற் கழகம் முறிவுற்றது இத்தகைய இயற் கைத் தோல்விகளில் ஒன்று. சேமித்து வைப்பவர்களுக்கு இத் தோல்வி நெடுங்காலம் ஒரு அச்சுறுத்தாக இருந்தது. அறிஞர் காபட் இது காரணமாக அதை ஒரு எச்சரிக்கை யாகவே ஆக்கி, சேமிப்புப் பழக்கத்தையே நையாண்டி செய்து தாக்கியுள்ளார். இது தவறு. ஆயினும் நல்ல கால மாக எவரும் காபட்டின் அறிவுரைக்குச் செவிசாய்க்க வில்லை. இன்று மீத்துவைக்கும் பழக்கமும் சேமவைப்பும் பெருகி, அரசியல், அஞ்சல் நிலையம், பொருளகங்கள் ஆகிய பல அரங்கங்களில் அது ஒரு உறுப்பாயியங்குவதே இதற்கு ஒரு சான்று.

தனி மனிதன் சேமிப்புக்குச் சேமவைப்புக்கள் ஒரு இன்றியமையாப் பாதுகாப்பு ஆகும். எத்தனையோ பேர் சேமிக்கத் தொடங்கி, தன்னடக்கமின்றி அதைத் தொடக் கத்திலேயே கைவிடவேண்டி வந்துள்ளது. சேமிக்கும் நேரத்தில் சேமிப்பதைவிடச் செலவழிக்கக் கைகள் விரு விருக்கும். பல சமயங்களில் சேமிப்பிலுள்ள பணம் பல செலவுகளை இன்றியமையாச் செலவுகளென எண்ணச் செய்யும். செலவு செய்வதிலும், பகட்டிலும், தற்காலிக

வெளி மதிப்பிலும் மனிதனுக்குள்ள இயற்கைக் கவர்ச்சி சேமிப்பு நோக்கத்துக்கு எப்போதுமே பெருந் தடைகல்லாய் இருந்திருக்கிறது. தம் இயற்கை யார்வத்தைத் தாமே தடுக்கமுனைந்து, போட்டபின் எடுக்கமுடியாத பெட்டிகளை மனிதர் செய்தனர். அப்போது கட்டாயம் போட்டுத் தீரவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டைத் தாமே தம் மீது சுமத்திக்கொள்ள வேண்டியதாயிருந்தது. தன்னடக்கம் குன்றிய வேளைகளில் மீத்துவைப்பதைத் தடுக்கக் கடத்திப் போடும் பண்பு வழிசெய்யும். சில சமயம் செலவார்வம், போட்டால் எடுக்கமுடியாத பெட்டியை உடைத்தாவது அதில் சேர்ந்த சிறு பணத்தை எடுத்துச் செலவுசெய்யத் தூண்டும். ஆனால் செலவு செய்தபின் பெட்டியின் வெறுமை கழிவிரக்கத்தை உண்டுபண்ணுமலிராது. சிலர் மீண்டும் சேமிக்க முயல்வர். சிலர் தன்னை எதிர்த்தடக்கும் ஆற்றலும் நம்பிக்கையு மிழந்து மீத்து வைக்கும் பழக்கத்தைக் கைவிடுவர்.

சேமிக்கும் ஆர்வமுடையவர்களுக்கு அதற்கான ஆற்றலை உண்டுபண்ணி அச் சேமிப்பைப் பாதுகாத்து வளர்க்கவும், சேமிக்கும் ஆற்றலுடையவர்களுக்கு அச் சேமிப்பின் பலனைப் பெருக்கவும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வாய்ப்பே சேம வைப்பு.

சேமகலத்தில் போட்ட பணத்தைச் செலவார்வத்தினால் உடைத்தெடுக்க நேருகிறது. ஆனால் இங்கே அதைச் சேமவைப்பில் சென்று எடுக்கவேண்டும். அத்துடன் சேமவைப்பிலிருந்து எடுப்பதால் எடுக்கும் பணம் மட்டுமல்ல, அதற்கு வரும் வட்டியும் இழக்கவேண்டும். இயல்பான செலவார்வத்தை இங்ஙனம் இயல்பான இன்னொரு ஆர்வமான ஆதாய ஆர்வம் தடுத்து நிறுத்திவிடுகிறது. போட்டால் எளிதில் எடுக்கமுடியாத வேறு பொருள் வைப்புக்களும் உண்டு. நடைமுறை வைப்பு (Current deposit) தவணை வைப்பு (Recurring deposit) நிலவர வைப்பு (Fixed deposit) பங்கு வைப்பு (Share deposit) ஆகியவை இத்தகையன. ஆனால் எல்லாவற்றி

லுமே தடையுடன் தடையாக ஆதாய ஆர்வமும் பயன் அளிக்கிறது.

ஆனால் சேமவைப்பு முதலிய வைப்புக்களின் பயன் சேமிப்பு மட்டுமல்ல. உண்மையில் சேமிப்பு மட்டுமே நோக்கமானால், ஆதாய ஆர்வத்தைத் தூண்ட வழியிராது. இந்த ஆதாயத்தைச் சேம வைப்பாளர் தம் கையிலிருந்தோ அல்லது சேம வைப்புத் திரளிலிருந்தோ கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. அவர்கள் சேம வைப்பின் திரளில் ஒரு பகுதியையும் மற்றவகை வைப்புக்களின் மற்றொரு பகுதியையும், ஆதாயந் தரும் தொழில்களுக்கு முதலீடாகக் கொடுத்துதவி அவர்களிடமிருந்து வட்டி ஆதாயம் பெறுகின்றனர். இதன் திட்டமிடப்பட்ட ஒரு பகுதியே வைப்பீட்டாளன் ஆதாய ஆர்வம் தூண்டுகிறது. ஒரு வாரத்தில் முழுவதும் எடுபடாமல் கிடக்கும் தொகைக்கே இவ் வட்டி கொடுக்கப்படுமாதலால், வைப்பீட்டாளன் கூடியமட்டும் போட்ட சேமிப்பை எடுக்காமலிருக்கத் தூண்டப்படுகிறான்.

எனவே, சேம வைப்பு தனி மனிதன் சேமிப்புக்கும், அதன்மூலம் அவன் செலவினத்தின் திட்ட வகுப்புக்கும், அவன் வாழ்க்கை யுரிமைக்கும், வளத்துக்கும் உதவுவது மட்டுமன்று. அதே சமயம் அது சேம வைப்பு, நடைமுறை வைப்பு முதலிய வைப்பீட்டு முறைகளுக்கும் அடிப்படையாய், பொருளகத் தொழிலையும், அத் தொழில் வாயிலாக ஒரு நாட்டின் அல்லது உலகின் பல வாணிகத் தொழில் நிலையங்களையும், நாட்டின் பொருளியல் வாழ்வையும் திட்டமிட்டு வளர்க்க உதவுகிறது. சேமிப்பவன் இங்ஙனம் நாட்டுப் பொதுவாழ்விலும் உலகப் பொருளியல் வாழ்விலும் ஒரு சிறு கூறு பொறுப்புடைய பங்காளி ஆகிறான்.

பணம் உழைப்பன்று; எப்போதும் அது உழைப்பின் சின்னமாகவும் அமைவதில்லை. ஆனால் அது ஒருபுறம் உழைப்பின் பயனாய் வருவது. மற்றொருபுறம் உழைப்பவர்க்கு இயற்கை தரும் வாய்ப்புக்களுடன் சேர்ந்து அது

வாய்ப்பைப் பெருக்கி இன்னும் மிகுந்த உழைப்புச் செல்வத்தைச் சமூகத்துக்கு அளிக்கவல்லது. உழையாதவர் கையில் வைத்திருக்கும் செல்வம் தானும் வளராது ; எதையும் வளர்க்கவும் செய்யாது. உழைப்பவர் பக்கமாக அதைச் செலுத்தி வளர்க்கச் சேமவைப்பு முதலிய முறைகள் திட்டம் வகுக்கின்றன. உழையாதவன் பணமும் முதலீடாகக் கூடுமாயினும், உழைப்பவன் மீத்துவைக்கும் பணமே முதலீடும் ஆகி, திரும்ப அவன் உழைப்பை ஊக்கி வளர்க்கும் பண்பும் உடையதாகும். எனவே தான், உழைத்துச் செல்வம் திரட்டுபவர் உழையாது பெறுபவரைப் பார்த்துப் பொறுமைப்படத் தேவையேயில்லை. உழைப்பவர் பக்கம் செல்வம் திரண்டு வருவது உறுதி. உழைப்பிலாச் செல்வரிடம் செல்வம் செல்வது, உழைப்புடைய ஏழையரை நோக்கி அது சென்றுவிடுவதால் அது செல்வரிடம் தரித்திராமல் தரித்திரத்தை மீண்டும் உண்டு பண்ணும்.

செல்வம் பண்பன்று. ஆனால் செல்வம் பண்பை வளர்க்க இன்றியமையாதது. இவ்வகையிலும் உழையாதவர் செல்வத்துக்கும், உழைப்பவர், சிறப்பாக உழைத்து மீப்பவர் செல்வத்துக்கும் ஒரு வேறுபாடு உண்டு. உழையாதவர் செல்வம் பண்பை வளர்க்க உதவக் கூடுமாயினும், அது உழைப்பவரிடம் சென்றாலன்றி அது அப் பண்பு வளர்க்காது. மேலும் உழைத்து மீத்த செல்வர் உழைப்பாளியாகவும் செல்வராகவும் இருப்பதால், அவர்கள் செல்வம் பிறர் பண்பை வளர்ப்பதுடன், தம் பண்பையும் ஊக்கும். கொடுப்பவனுக்கும் பெறுபவனுக்கும் கல்வி வளர்ச்சி தருவதுபோல, பண்பும், பண்பு தரும் உழைப்புச் செல்வமும் இங்ஙனம் கொடுப்பவனுக்கும் வளர்ச்சி தந்து, பெறுபவனுக்கும் வளர்ச்சி அளிக்கிறது. கொடுக்கக் கொடுக்கக் கூடுவதன்றிக் குறையாமல் பெருகும் இவ் வரம்பற்ற வளமைக் கலத்தின் அருமை தெரியாமல், எத்தனை பேர் வாளா வீணாள் கழிக்கின்றனர் என்பது வியப்பக்குரிய செய்தியே!

மீத்துவைக்கும் பழக்கத்தை ஒவ்வொரு இளைஞனும் ஒவ்வொரு நங்கையும் தம் வாழ்க்கைத் தொடக்கத்தி லிருந்தே கைக்கொள்ளுதல் வேண்டும். நாள் அல்லது வாரம் தவறாமல் மீத்துவைக்க வேண்டும். மீத்துவைக்கும் தொகை மிகச் சிறிதாயினும், அதன் பயன் சிறிதாகாது. அத்துடன் வாரந்தோறும், மீத்துவைத்த தொகையை எடுக்காமல், அதை வளர்க்கவும் வேண்டும். செலவு செய் யாதவனுக்கு என்றும் செலவு செய்யும் உரிமையுண்டு. செலவிட்டபின் அவ்வாற்றல் இல்லை. சாக அஞ்சியவ னுக்கு என்றும் சாவு, சாகத் துணிந்தவனுக்கு என்றும் சாவில்லை என்பதுபோல, செலவு செய்யத் துணிந்தவ னுக்கு என்றும் வறுமை; செலவு செய்யாது மீப்பவனுக்கு என்றும் செல்வம் என்பது மறுக்கவொண்ணாத உண்மை ஆகும்.

உலகில் எல்லாரும் மீத்துவைக்க முடியுமானால், இந்த உலகம் எப்படி மாறிவிடும் என்பதை நினைத்துப்பாருங் கள்! உலகில் இரவலர் இருக்கமாட்டார். மானக்கேடு இராது; அடிமைநிலை இராது; கல்வி பெருகும்; அன்பாட்சி வளரும்; மக்கள் வாழ்நாள் நீளும். மனிதன் விலங்கு களில் முதன்மையான விலங்காய்மட்டுமிராமல், இயற்கை யின் செல்வனாய், கடவுட்படைப்பின் கருவூலமாய் விளங்கு வான்.

உலகமெங்கும் மீத்துவைக்க நாம் உதவமுடியும்; நாம் அதைப் பின்பற்றுவதனால், நம் பண்பாற்றல் ஒருவேளை உலகளவு ஒரே எட்டில் எட்டமுடியாதிருக்கலாம். ஆனால் அது தற்கால அளவில் உள்ள ஒரு எல்லை வேற்றுமை மட்டுமே; நிலையான அளவில் உள்ள கால வேற்றுமை அன்று. மீத்துவைப்பவன் கட்டாயம் தன்னை உயர்த்த முடியும். ஓரளவு தன் குடும்பத்தையும் உறவினரையும் உயர்த்த முடியும். இது நாளடைவில் வாய்ப்பு வளத்தை யும் பண்பு வளத்தையும் பெருக்கி, அவன் சூழலில் பரந்து, அவன் ஊர், நாடு, உலகம் என்றோ; அவன் வகுப்பு இனம், பேரினம்; மனிதவகுப்பு என்றோ விரியாமல் போகாது.

உலகப் பரப்பு, காலப் பரப்பு ஆகியவற்றிலுள்ள பொதுப் பலன் நீங்கலாக, தனி மனிதன் பண்பிலும் மீத்து வைப்பு, பெருநலன்கள் உண்டுபண்ணுகிறது. அது மனிதனுக்குத் தற்சார்பையும் தன்மதிப்பையும் முயற்சி ஊக்கத்தையும் வளர்ச்சி யார்வத்தையும் உண்டுபண்ணு கிறது. தற்சார்பு தன்னிறைவாகிப் பின் தன்னைக் கடந்த பொதுநல உணர்ச்சிகளாகப் பொங்கி வழிகிறது. பெருந் தன்மை, விட்டுக்கொடுப்பு, இரக்கம், தொண்டு மனப் பான்மை, தன் மறுப்பு, தன்னடக்கம், திட்டமிடும் அறி வுரம், வருங்கால நோக்கும் நுண்ணாராய்ச்சி, அமைதி யும் யாவும் மீத்துவைக்கும் பழக்கம் உடையவர்களுக்கு ஏற்படும் தனிப் பண்புகள் ஆகும். இத் தனிப்பண்பு களும் முற்றிலும் தனிப் பண்புகளாயிராமல் படிப்படி யாகப் பொதுப் பண்புகளாக விரியத்தக்கனவே.

பொருளகம் முதல் முதல் சேம வைப்பகமாகவே தொடங்கிற்று. முதன்முதல் சேமவைப்பகம் பதினெட் டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், பிரிட்டனின் மிடில் செக்ஸ் மாவட்டத்தில் உள்ள டாட்டன்ஹாம் ஊர்வட் டத்தில், செல்வி பிரிஸ்கில்லா வேக்ஃவீல்டு என்ற பெண் மணியாலேயே தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அவள் நோக்கம் ஏழைச் சிறுவர்களிடையே தற்சார்புணர்ச்சியை வளர்ப் பதேயாகும். இதன் சிறு பெற்றி இன்னும் பலரை இத் துறையில் ஊக்கியது. 1799-ல் தூய திரு ஜோஸஃவ் ஸ்மித் என்ற சமயப்பணி முதல்வர் இன்னும் சற்றுப் பரந்த அடிப்படையில் ஒரு வைப்பகம் தொடங்கினார். அவர் பணம் திரளும் கோடைகாலத்தில் தம் வட்டத்துச் சமயக் குடிகளிடமிருந்து சிறுசிறு தொகையைக் கேட்டு வாங்கி, கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகை விழாக் கொண்டாடும் சமயம் அதை அவ் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்துவந்தார். அவர் நல்லெண்ணம் வாங்கியதைக் கொடுப்பதுடன் நிற்கவில்லை. ஒவ்வொருவர் வைப்புடனும் அதன் மூன்றிலொரு பங்குத் தொகையைத் தம் கைப்பொறுப்பாகச் சேர்த்து அவர் களுக்குத் தந்தார். வணிகர் பார்வைக்கு இது தற்கொலைப்

பண்பாகவே தோற்றியிருக்கக்கூடும். சமய அருளாளர் பலர் பார்வைக்குக்கூட இது ஒரு அருளிரக்கப் பணியாகமட்டும் தோற்றியிருக்கக்கூடும். ஆனால் இன்று அது வணிகத் துறையின் மாபெரு வளர்ச்சிக்கும் பொரு ளகத் துறைக்கும் வழிகாட்டி யுள்ளது. தூய திரு ஜோஸப்வ் ஸ்மித்தின் அருளிரக்கத் மன் மறுப்புத் தொண் டின் வெற்றிதான் ஆதாய ஆர்வத்துக்கு முன்னோடி. ஆதாய ஆர்வம் சேமிப்பை வளர்க்கிறது என்பதை இவ் வருட்பணி காட்டியவுடனே, அருளிரக்க அடிப்படையும் தன்மறுப்பு அடிப்படையுமில்லாமலே அதைத் தூண்டும் நெறிமுறைகளை மற்றவர் சிந்திக்கத் தொடங்கினர்.

முதன்முதல் சேமவைப்பைத் தொடங்கிய செல்வி வேஃவீல்டு தம் பணி தூய திரு ஸ்மித்தின் கையில் மற் ளுருபடி முன்னேறியுள்ளது என்பதைக் கண்டவுடன் தாலும் மீண்டும் அதன் வளர்ச்சி மரபில் கலந்து மற்றும் ஒரு படி முன்னேற்றம் உண்டுபண்ணினர்; 1804-ல் அவர் அற நிலையப் பொருளகம் ஒன்று தொடங்கினர். அவர் முதல் வைப்பகம் ஏழைச் சிறுவரிடையே பணி யாற்றியது. தூய திரு ஸ்மித்தின் வைப்பகம் ஊர் வட்டச் சமயக் குடியினரிடையே தொண்டாற்றியது. செல்வி வேக்ஃவீல்டின் இரண்டாம் முயற்சி அவர் குழுவினராகிய பெண்ணினத்தினிடமே வேலை தொடங்கிற்று. 1808-ல் இம் முயற்சிகளின் நற்றாண்டுதல் அரசியல் மன்றம்வரை எட்டிற்று. திரு விட்பிரட் என்பவர் தொழிலாளர் வகுப் பினருக்குத் தனிப்படத் தொண்டாற்றுவதற்கான ஒரு தேசியப் பொருளக நிலையத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்.

ஆனால் சேம வைப்பகத்தை ஒரு ஆற்றல்மிக்க முறை யாக்கியவர் தூய திரு ஹென்ரி டங்கன் ஆவர். அவர் ஒரு சமய வட்ட முதல்வர். அவர் வட்டம் பிரிட்டனின் மிக வறுமைப்பட்ட ஏழையர்களடங்கிய டம்ஃவ்ரீஷயர் வட்டம். அதன் குடிகள் பெரும்பாலும் குடிசை வாணர் கள். அவர்கள் சராசரி வாரக் கூலி எட்டு வெள்ளிக்குக் குறைவு. அந்த மாவட்டத்திலேயே ஊதியத்திற்குரிய

தொழிலோ, வாணிகத் துறையோ எதுவும் கிடையாது. உழவு ஒன்றே அவர்களுக்கு விட்டவழியா யிருந்தது. உழவுக்குரிய நிலக் கிழவராகிய வேளாண் செல்வர்கூட அங்கே கிடையாது; ஏனென்றால் அங்குள்ள உழவர் உழும் நிலங்களுக்கு உரியவர் யாவரும் அயல் வட்டங்களில் உள்ளவர்களே. அவர்கள் வாழ்க்கைக்கே வகையற்றவர் கள்; அவர்கள் பிள்ளைகளின் கல்விக்கும், பெண்டிரின் நல் வாழ்வுக்கும் சமூகக்கலைப் பண்புக்கும் சிறிதும் இடமில்லா திருந்தது என்று கூறத் தேவையில்லை. ஆனால் இத்தகைய வற்றற் சூழலிடையே தான் முதல் வைப்பக மலர் தளிர்த்தது.

மேலும் அக் குடிமக்களைத் திருத்தும் முயற்சியில் சமயத் தலைவர்களுக்கு இருந்த வாய்ப்பு இன்னும் குறைவு. மக்கள் வறுமையிடையேயும் சமய வினைகளுக்கும், சமயம் வலியுறுத்தும் சிறிதளவு சமயக் கல்விக்கும் தம் உச்ச அளவு பங்கு ஏற்கெனவே கொடுத்துவந்தனர். இங்கிலாந்தில் ஒரு சமயமுதல்வரே ஒரு வைப்பகம் தொடங்கியது மிக வும் வியப்புக்குரியதாகும்.

சமயச் சார்பான கருத்துரை, அறிவுரைகளில் பொது மக்கள் கருத்துச் செலுத்தமுடியாமைக்கு அடிப்படைக் காரணம், அவர்கள் வாழ்வின் தொல்லைகளும் வறுமையின் நச்சுச் சூழலுமே என்று கருதிய சமயமுதல்வர் தூய திரு டங்கன், மக்கள் நாள்முறை வாழ்க்கை அனுபவங்களில் கருத்துத் தூண்டினார். நல்வாழ்வு பற்றிய அக்கரை சமய ஆர்வத்துக்கே அடிப்படை என்பதை அதன்பயனாக அவர் கண்டார். ஊர் மக்களுடன் அவர்கள் வாழ்க்கை முறைகள் பற்றி உரையாடினார். ஒரு சிலர் தம் மீப்புப் பொருளால் மாடு, பன்றி, கோழி, தோட்டம் ஆகியவை வாங்கி, அதி லிருந்து காப்புச் செல்வமான சேம வைப்பன்றி, அதன் மூலமாக வருவாயும் பெற்றனர் என்பது கண்டார். சேம வைப்பினால் இத்தகைய இரட்டிப்புப் பலன் ஏற்படக்கூடும் என்று கண்டவுடன், அங்ஙனம் செய்யாதவரையும் செய் விக்கும் முறை ஒன்றை அவர் வகுக்கத் தொடங்கினார்.

இது தூய திரு ஸ்மித்தின் அறநிலையப் பொருளகத்தைப் போல் ஒரு அருளாளர் கொடையை நம்பி நடைபெறு வதா யமையவில்லை. சேமிப்பவர் பொருளைச் சேமித்து, அதனை நிலையமோ, அல்லது நிலையச் சார்பில் அதனிட மிருந்து முதலீடு பெற்ற பிறரோ, சேமத் தொழில்களில் ஈடுபடுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

தொடக்கத்தில் இதற்காக நிலையமே கூட்டுறவுப் பண்ணை ஒன்று நடத்திற்று. இப் பண்ணையின் வருவாயில் பண்ணைத் தொழிலாளர் ஊதியம் போக, பங்கிட்டவரான சேமவைப்பாளர்க்கு வட்டியும், பிற பங்காளர்க்கு ஆதாயப் பங்கும் கிடைத்தன. நாளடைவில் எல்லாச் சேமவைப் பாளருமே கூட்டுறவுப் பண்ணையில் உறுப்பினராயினர். அதேசமயம் சேமிப்பவர் தொகையும் பெருகிற்று. இதன் பயனாகக் கூட்டுறவுப் பண்ணையுடன் வைப்பகப் பொருள கமும் தனிப்பட வளர்ந்தது. நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் வாரம் எட்டு வெள்ளி சேமித்த நாட்டுப்புறச் சேமிப்பாளர் களின் சேமிப்புத் தொகை ஆயிரம் பொன் எல்லையை எட் டிற்று. தொழில் வளமும் ஆதாய வளமுமற்ற டம்ஃவ் ரீஷயர் வட்டத்தில் ஏற்பட்ட இவ்வெற்றி, மிகுதி வருமான முள்ள பொறித் தொழிலாளர், கலைத் தொழிலாளர், சுரங் கத் தொழிலாளர், ஆலைத் தொழிலாளர் ஆகியவர் பெரு வெற்றிக்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்தது. அறநிலையமாகத் தொடங்கப்பட்ட முயற்சி, முதல்தரத் தொழில் நிலைய மாகத் தழைத்தோங்கி உலகெங்கும் பரந்தது. 1817-ல் இதனை விரிவுபடுத்தித் தேசமுழுதும் பரப்புவதற்கான சட்டம் பிரிட்டிஷ் அரசியல்மன்றில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

சேம வைப்பகங்களின் பயனிறைவையும் இடர்காப் பையும் பெருக்கி அதைப் பரப்பும் வகையில் நாகரிக நாடுக ளெங்கும் எத்தனையோ நல்ல நடைமுறைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பலதரப்பட்ட மக்கள் வகுப்பினரும் அத னைப் பயன்படுத்திப் பெருக்கி வருகின்றனர். அதில் தொழிலாளர்களுள்ளும் மிகப் பலர் பங்குகொண்டே வரு கிறார்கள். ஆயினும் தொழிலாளர் வருமானத்தில் அவர்

கள் மீத்துவைக்கக்கூடும் என்று மதிப்பிடப்பட்ட பொருளில் ஒரு சின்னஞ் சிறு கூறே இன்றும் சேமவைப்பகம் சேர்கிறது. சேமவைப்பகம் மற்ற வகுப்பினரைக் காட்டிலும் தொழிலாளருக்கே பெரும் பயன்தருவது. தொழிலாளர் வகுப்பையே அதன் தனிப்பட்ட வகுப்புத்தரத்திலிருந்து அது உயர்த்திவிடவல்லது. ஆயினும் சேமவைப்பகத்தைப் பயன்படுத்துவதில் மற்ற வகுப்பினர்கள்தான் முந்துகின்றனர். தொழிலாளர்கள் உலகெங்குமே பிந்தித்தான் நிற்கின்றனர் என்று கூறாமலிருக்கமுடியவில்லை. இதற்குப் பொதுவாக அவர்கள் கல்வியின்மையே காரணம் என்னலாம். அத்துடன், கல்வியில் இன்று, சேமவைப்பகம் பற்றிய விளக்கப் பகுதிகள் இடம்பெறவில்லை. சேமிப்புப் பண்பைக் கெடுக்கும் பல தீய பழக்கவழக்கங்கள் நிலவுவதுடன், அவற்றுக்கு மறைமுகமாகப் பிறவகுப்பினர் ஆதரவு, நேருகிறது. தொழிலாளரைக் கைதூக்கிவிடப் பாடுபடுவதாகக் கூறுபவர்கூட அவர்கள் வருவாயை உயர்த்துவதில் அவர்கள் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி, அவர்கள் வாழ்க்கை உயர்வுக்கு அதைவிட முக்கியமான துறைகளில் அவர்கள் சிந்தனையை ஓடவிடாமல் செய்கிறார்கள்.

தொழிலாளிகளில் மிகக் குறைந்த ஊதியம் பெறும் உழைப்பாளிகள் மீத்துவைப்பதில் பின்னிடைந்தால் அது ஓரளவு இயல்பு என்னலாம். ஆனால் உண்மையில் மீத்துவைப்பதில் பின் தங்குபவர்கள் ஓரளவு நல்ல ஊதியம் பெறுபவர்களே என்று கூறத்தகும். அவர்கள் தம் இன்றியமையாச் செலவுகளுக்கு மேற்பட்ட ஊதியத்தை மீத்துவைப்பதற்கு மாறாக, இன்பப் பொருள்களிலும் நாடகம், படக்காட்சி முதலிய இன்பக் காட்சிகளிலும் தேநீர், தேறல் முதலிய சிறுவெறி, பெருவெறிக் குடிகளிலும் அதைக் கழிக்கின்றனர். இன்றியமையாச் செலவுகளாகிய உணவு, உடை, உறையுள்களுக்கு மேற்பட்ட செலவு இன்பச் செலவுதானே என்பது அவர்கள் கருத்து என்பதில் ஐயமில்லை. இக் கருத்து தவறானதுமல்ல.

ஆனால் இன்பத்தில் பயனுடைய இன்பமும், பயனில் இன்பமும், இன்பம்போல் தோன்றித் துன்பஞ் செய்யும் இன்பமும் உண்டு. தவிர பயனுடைய இன்பத்திலும் தற்காலிகப் பயனுடைய இன்பமும் உண்டு. நிலையான பயனுடைய, அதாவது உழைப்புக்கு ஊக்கமும் முதலும் ஆக அமைந்து வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் இன்பச் செல்வமும் உண்டு. இந்த இன்பச் செல்வத்தையே கலைப்பண்பு என்கிறோம். நல்ல ஊதியமுடைய தொழிலாளிகள் தம் இன்றியமையாச் செலவுபோக மீந்த ஊதியம் இக் கலைப் பண்புடைய நிலையான பயனுடைய செலவிலோ, தற்காலிக நலனுடைய செலவிலோ கூடச் செல்வதில்லை. இவை பெரும்பாலும் பயனில்லாத் தற்காலிக இன்பத்திலோ, தற்காலிக இன்பந்தந்து நிலையான துன்பமளிக்கும் போலியாகிய இன்பங்களிலோதான் செலவாகின்றன. இன்பப் பொருள்களில் பல பயனிலாச் செலவின்பாற்படும். சிறு குடி, பெருங்குடி, புகைபிடித்தல் ஆகிய யாவும் இத்தகு போலி இன்பங்களே.

குடியை ஓரளவிலும் சிறுகுடியைப் பேரளவிலும் உணவின் ஒரு பகுதி என்று கொள்பவர் உண்டு. இன்பப் பொருள்களும் நாகரிகச் சமூகத்திற்கு இன்றியமையாதன என்று கொள்பவர் உண்டு. இவை சரி என்று ஒத்துக் கொண்டால் கூட, மீத்துவைக்கும் பொருளால் இவை திட்டம் பெற்று வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தும் என்பது ஒருதலை. நாகரிகத்துக்கு இன்றியமையா இன்பம் என்பது வாழ்க்கைத்தர உயர்வுடையவர்க்கே பொருந்தும். கும்பி நிறையக் கூழ் உண்பது குறைந்த வாழ்க்கைத்தரத்தின் இன்றியமையா உணவு. அதே அளவு பாலும் பழமும் பிற பண்பமைந்த பண்டங்களும் உயர்தர வாழ்க்கைத்தரத்தின் இன்றியமையா உணவு. சிறுதரக்குடி ஆடல் பாடல் ஆகியவை இன்றியமையாக் கீழ்த்தர இன்பம். இன்னிசை, நாடகம், இலக்கியம், கலைத்தொழில் ஆகியவை இன்றியமையா உயர்தர இன்பம். பின்னது வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்த பின்னரே இன்றியமையாத தாகிறது—பயனும்

தருகிறது. வாழ்க்கைத்தர உயர்வின்றி அவற்றில் செலவு செய்வது பயனில் செலவும் போலிச் செலவுமேயாகும். ஏனெனில் அவற்ருல் ஏற்படும் கைவெறுமை இடர்காலங்களில் இன்றியமையாச் செலவுகட்கே திண்டாட்டம் தந்து, வாழ்க்கைத்தரத்தைப் பின்னுங் கீழ்ப்படுத்தவே உதவும்.

தொழிலாளர் வாழ்வைவிடப் படைவீரர் வாழ்வு இன்பத்தேவை மிக்கது என்பதை யாவரும் ஒத்துக்கொள்வர். ஒழுக்கத்துறையில் தொழிலாளரைவிடப் படைவீரர்கள் மிகக் குறைந்தே யிருப்பார்கள் என்று பொதுவாக நம்பப்படுவதுமுண்டு. ஆனல், மீத்துவைப்பைப் பற்றியமட்டில் பிரிட்டனின் படைவீரர் மீத்துவைப்பு தொழிலாளர்களின், சிறப்பாக மிகுதி ஊதியம்பெறும் தொழிலாளரின் மீத்துவைப்பைவிட எவ்வளவோ கூடுதலாகத்தான் இருக்கிறது. பொதுவாக பிரிட்டனில் படைவீரர் ஊதியத்தை விடத் தொழிலாளர் ஊதியம் குறைந்ததாயில்லை என்பதை நோக்க, இது வியப்புக்குரியது என்றுகூடக் கூறலாம். தொழிலாளன் அடிக்கடி குழந்தை குட்டிகளைப்பற்றிப் பேசுவான். அவர்களின் இன்பதுன்பம் நாள்தோறும் அவனைப் பாதிக்கிறது.. படைவீரர்களோ அவர்களை நெடுநாள் காணுத இடத்திலேயே கட்டுண்டு இருக்கவேண்டியதாகிறது. அப்படியிருந்தும் தன் குடும்பத்தின் எதிர்காலம் பற்றிக் குடும்பநலன்களின் தொடர்புகுன்றிய படைவீரன் கவலைபெடுத்துக் கொள்கிருன்; தொழிலாளி கவலையை ஒத்துக்கொள்வதாகக் காணும். இது ஏன்?

படைவீரன் வாழ்வில் அமைந்த திட்டமும், பயிற்சியும், கட்டுப்பாடுமே இம் மனவேறுபாட்டுக்குக் காரணம். படைவீரன் ஓய்வில் குடிக்கக்கூடும். ஆனல், அதற்கு ஒரு நேரம், ஒரு இடம், ஒரு அளவு, ஒரு எல்லை உண்டு. அவன் திட்டவாழ்வில் இன்றியமையாச் செலவுகளை நீக்கிவிட்டுப் பயனில் செலவுகளில் பணம், நேரம் வீணக்க முடியாது. தொழிலாளிக்கோ தொழில்நேரம் தவறினல், வாழ்வில் வேறு திட்டமில்லை. இன்றியமையாச் செலவுகளைக் கூடச் செய்து தீரவேண்டும் என்று அவனை யாரும் கட்டுப்

படுத்த முடிவதில்லை. அவன் தன் வயிற்றை நிரப்புவதன்றி, குடும்பவயிற்றை நிரப்புவதிலோ; தன் வயிற்றையும் இன்று நிரப்புவதன்றி, மறுநாள் நிரப்புவதிலோ கவலைப் படாமலே பழகிவிடுகிறான். கட்டற்ற செலவு செய்யும் வழக்கம் அவனிடம் இப்பழக்கத்தை வளர்க்கிறது. தொழில் தலைவர்கள் அவனைப்பற்றி மட்டும் அக்கரையெடுத்து அவன் குடும்ப வாழ்வைப்பற்றி அக்கரை செலுத்த முடியவில்லை. இந்த அக்கரை அவனுக்கும் இல்லாமற் போய்விடுகிறது. அத்துடன் தன் குடும்பத்தை சரிசெய்ய எண்ணாமலே கூலி உயர்வில் மட்டும் கருத்துச் செலுத்தும்படி பிறவகுப்பினர் அவனைத் தூண்டிவிடுகின்றனர்.

போரினால் விளையும் கேட்டைவிடத் தொழில் முதலாளித்துவத்தினால் விளையும் கேடு இவ்வகையில் மிகுதியாகிறது. வீரர் தலைவரின் நாடு பிடிக்கும் ஆவலால் எழும்போர் மக்கள் வாழ்வு மலர்ச்சிக்கு வழி கோலுவதில்லையானாலும், தனி மனிதன் விடுதலையார்வத்தை வளர்ப்பதில்லையானாலும், உடற்பயிற்சியையும் வாழ்க்கைத்திட்டத்தையுமாவது படைவீரர் மூலம் உலகுக்குத் தருகிறது. தொழில் முதலாளித்துவமும், அதன் கையாளான வணிக முதலாளித்துவமும் போர் வெற்றியார்வத்துக்கு ஒருபுறம் தூபமிடுகிறது. தொழிலாளர் வாழ்வில்திட்டமின்மையை வளர்க்கிறது. இவ்வகையில் முதலாளிகள் நேரிடையாகச் செய்யும் கெடுதியைவிட, அவர்களை எதிர்ப்பதாகக் கூறிக்கொள்ளும் தொழிலாளர் தலைவர்கள் செய்யும் கேடுகள் குறைவல்ல. ஏனெனில் அவர்கள் கூலி யுயர்வுக்காகப் போராட முழுத் தூண்டுதல் தந்து, வாழ்க்கைத் திட்டத்திலிருந்து அவர்கள் அக்கரையை அகற்றி விடுகின்றனர். எனவேதான் ஊதியம் உயரும்தோறும் தொழிலாளர் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு மாறாகத் தாழ்வுறுகிறது. அவர்கள் பகட்டு வாழ்வும், பகட்டு இன்பமும், வாழ்க்கைத்தரத்தை மறைக்கும் மாயப் போர்வையாய் அமைகிறது.

படைத்துறை மக்களுக்கு உடற்பயிற்சியையும், உயர் பிரிவுகளில் நல்ல உளப்பயிற்சியையும் அறிவுத்திறத்தையும் தூண்டுவதாய் அமைந்துள்ளது. போரினால் விளையும் அழிவுகளைக்கூட இந் நலங்களே நம் கண்ணிலிருந்து மறைத்து வருகின்றன. ஆனால், இயந்திர முதலாளித்துவம் தரும் மாயப்பயிற்சி மக்கள் உடலுக்கும் பயிற்சியில்லாமல், அவர்கள் அறிவுக்கும் பயிற்சியில்லாமல் விட்டுவிடுகிறது. அவர்கள் நல்லின்பங்களை நாடாமல், புல்லின்பங்களை நாடுவதற்கும்; நல்வாழ்வு நாடாமல், துன்பத்தை மறைக்கும் போலி இன்பங்களை நாடுவதற்கும் காரணம், இயற்கை உடல் உளப்பயிற்சியிலிருந்து அகற்றப்பட்டு அவர்கள் சிறைப்பட்டுக் கிடப்பதேயாகும்.

இயந்திரத் தொழிலின் பெருமை அதன் கூட்டமைதியும், அதன் சிறப்புத் தொழில் பயிற்சி (Specialisation) யும்தான் என்று கூறுவதுண்டு. இது சரியே. ஒவ்வொருவனும் ஒரு முழு மணிப்பொறியை ஆக்குவதில்லை. ஆனால், ஒவ்வொருவனும் கருவிமூலம் ஒரு உறுப்பைப் பேரளவில் விரைவுடனும் திறமுடனும் செய்து குவிக்கிறான். மொத்தத்தில் தொழில் சிக்கனம் ஏற்படுகிறது. ஆனால், இயந்திரச் சாலையின் இக்கூட்டமைதியை வியந்து பாராட்டுபவர், மனித சமூகத்தின் கூட்டமைதியை மறந்துவிடுகின்றனர். மேலும் இயந்திரத்தின் ஒவ்வோர் உறுப்பும் ஒரு இயந்திரமாகாது. மனித சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பும், அதன் கடைசிச் சிற்றுறுப்பாகிய தனிமனிதனும் மனிதனேயாவான். இயந்திரத் தொழிலில் முன்னேறிய சமுதாயத்தில் இவ்வுண்மை மறக்கப்படுகிறது. அது தொழிலாளியை, ஒரு தொழிலாளியாகப் பயிற்றுவிக்கிறது. ஒரு மனிதனாகப் பயிற்றுவிக்கவில்லை. முதலாளியை, முதலாளியாகப் பயிற்றுவிக்கிறது. அவனையும் ஒரு மனிதனாகப் பயிற்றுவிக்கத் தவறிவிட்டது. ஓரளவு மனிதத்தன்மை இவ்விரு கோடிகளுக்கும் இடைப்பட்ட நடுத்தர வகுப்பினரிடம் மட்டுமே தங்கிவிடுகிறது. சமுதாயத்தின் கையும் காலுமான தொழிலாளிகள் சிறுக்க, வயிறுகிய முதலாளி

கள் பெருக்க, மூளையும் நெஞ்சகமுமான நடுத்தர வகுப்பினர் மட்டுமே சிறுக்கவும் பெருக்கவும் செய்யாமல், நன்னிலையில் வாழமுடிகிறது. இன்று சேமிப்பின் பயனைப் பெறுபவர்களும், உணர்பவர்களும் இவர்களே.

இன்றைய நடுத்தர வகுப்பே கல்வி, கலை, கலைத் தொழில், அறிவுத் தொழில் ஆகியவற்றை இயக்கும் நாகரிக வகுப்பாய் இருப்பதன் காரணம் இது ஒன்றே. உழைப்புடன் மீத்துவைப்பும் நல்வாழ்வுத் திட்டமுமுடைய வகுப்பாய் அமைந்திருக்கிறது என்பதே. மற்ற இரு வகுப்புக்களும் இரு வகைகளில் சமூகத்தின் சுமைகளாகி வருகின்றன. பணத்தைச் செலவிடும் வகைதெரியாது அதை ஈட்டும் வகைமட்டும் தெரிந்த முதலாளிவகுப்பே இவ் வகையில் முழுதும் பொறுப்பற்ற வகுப்பு ஆகும். அவர்கள் தம் செலவைத் திட்டப்படுத்தி அறிவு, கலை ஆகியவற்றின் பயனறியவும், தொழிலாளர்களின் மீத்துவைப்புக்கும் நல்வாழ்வுக்கும் திட்டம் வகுக்கவும் தொடங்கினால், மனித சமுதாயமும் ஒரு நல்ல கூட்டமைதியுடைய இயந்திரமாய், நிறைந்த பயன்விளைவு தருவதாக அமையும்.

போரார்வம் கட்டாய ஆள்திரட் டியக்கமாக இன்று மாறிவருகிறது. ஆனால், கட்டாய ஆள்திரட் டார்வத்தை விடக் கட்டாய மீத்துவைப் பார்வம் எத்தனையோ மடங்கு பயன் தரத்தக்கது. ஆனால், இவ்வகையில் கட்டாயம் கூட மிகுதி தேவைப்படாது. கட்டாயம் மற்றத் துறைகளிலிருப்பதுபோல, இங்கே கசப்பாகவும் இருக்கப்போவதில்லை. ஏனென்றால், கட்டாயமில்லாமலே மீத்துவைப்பின் பயன்பற்றிய கல்வியும், அறிவுப்பரப்பும் அதனை எங்கும் நிலவச்செய்யப் போதியன. கட்டாயமுறை பின்பற்றப் பட்டால்கூட, அதன் தொடக்கப்பயன்கள் அக் கட்டாய முறையை விரைவில் ஒரு விருப்பார்வ முறையாக மாற்றிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கட்டாயச் சேமிப்பியக்கம் வெற்றிதரும் என்பதில் யாருக்கும் ஐயமிருக்கமுடியாது. பிரிட்டனில் அரசியலாரே படைத் துறையில் அதனை 1842-ல் தொடங்கி

வைத்து வெற்றிகர மாக்கியுள்ளனர். வாரம் ஏழரை வெள்ளியே ஊதியம் பெறும் படைத்துறை வீரர் திட்டப் படுத்தப்பட்ட தம் வாழ்வின் பயனாக, தம் உயர்தர ஆடையணி யுணவுச் செலவுக்குப் போக மீத்து வைத்துத் தம் ஏழை யுறவினருக்கு பணம் அனுப்பவும் முடிகிறது. வாரம் இரண்டு மூன்று பொன் வருவாய் உடைய தொழிலாளர்கூட வாழ்க்கைத்தரத்தில் எவ்வளவோ குறைந்திருந்தும், மீத்துவைக்கவும் முடிவதில்லை; வாழ்க்கைத்தரத்தைக் குறைப்பதன்றிக் கூட்டவும் முடிவதில்லை. படைத்துறையினர் நல்வாழ்வில் தற்கால நாகரிக அரசியல்கள் காட்டிவரும் அக்கரை ஆக்கத்துறை வீரரான தொழிலாளர் நல்வாழ்வில் காட்டப்படவில்லை என்றால், அது மறுக்கக்கூடிய செய்தியன்று என்றே கூறவேண்டும். படைத்துறையில் கட்டாயமுறை கட்டாயமாக மட்டுமன்றி செயல்விளக்கமூலம் நல்ல அறிவுப்பரப்புதலாகவும் அமைகின்றது. தொழிலாளர் துறையில் கட்டாயமும் இல்லை; அறிவுபரப்புதற் பணியும் இல்லை.

இடர் சேமவைப்பு (Provident Fund) பல நாடுகளிலும் பல துறைகளிலும் தொழிலாளர்க்கும் கட்டாயப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் நற்பயனைப்பற்றி ஐயுறத்தேவையில்லை. ஆயினும் இது தொழிலாளரின் வாழ்வைக் காக்க அமைந்ததேயன்றி, நல்வாழ்வை ஆக்கப் பயன்பெறாது. ஒரு தலைமுறை பாடுபட்டுத் தொழில் உலகைவிட்டு வெளியேறும் தொழிலாளி அதைத் தன் உறவினருக்கு விட்டுச் செல்லமுடியும். அல்லது தன் முதுமைக்கு அதனைக் காப்பாகக் கொள்ளமுடியும். ஆனால், இவ்வாதம் கொள்கையளவில்தான் சரி. திட்டமற்ற தொழிலாளர் வாழ்விலும், திட்டமற்ற பயனிலா இன்பப் பழக்கத்திலும் ஊறிய தொழிலாளர் வாழ்வில் முதுமையிலும் அப்பழக்கம் குடியும் பிணியும் பெருக்கி மருந்துச்செலவுக்கு வழிசெய்கிறதேயன்றி வேறு பயன்தருவதில்லை. அவனுக்குப்பின் அவன் குடும்பம் அவன் அளைந்த துன்ப அளற்றில் அளைய அதைப் பயன்படுத்துகிறதேயன்றி, கல்வி, கலை, நல்லின்பங்

களிலோ, அவற்றினும் இன்றியமையா நல்லுணவு, நல்வீடு ஆகியவற்றிலோ, தூய்மையான வாழ்க்கைப் பழக்கங்களிலோ அதைச் செலவிடுவதில்லை. தொழிலாளர் சமூகம் மனித சமூகத்திலிருந்து படிப்படியாக இறங்கி, மனித சமூகத்தின் ஒரு பழிகேடாகவும், அதற்கு நேரெதிரான இன்னொரு பழிகேடாக முதலாளி சமூகமும் போகும் நிலையை, இடர் காப்புவைப்பு மாற்றாது; சேமவைப்பு மட்டுமே மாற்றும்.

சேமித்த பயன் சேமிப்பைச் செலவிடும் வகையிலேயே அடங்கியுள்ளது. சேமிப்பின் அருமை தெரிவதும் அப்போதுதான். பில்ஸ்டனிலுள்ள ஒரு தண்டலாளர் அனுபவம் இதனை விளக்குகிறது. உறவினனை ஒரு தொழிலாளத் தோழனை அவர் வலுக்கட்டாயமாக வற்புறுத்திச் சேமிக்கும்படி செய்தார். அவனுக்கு அதில் ஆர்வமுமில்லை. பெருந்தொகை சேமிக்கவும் முடியவில்லை. சேமிக்கும் தொகையின் சிறுமைபற்றி அவன் மனக் கசப்பும் அடைந்தான். ஆனால், ஒரு சிறு தொகையேனும் ஒழுங்காகச் சேமித்ததுபற்றி அத் தண்டலாளப் பெரியார் தெரிவித்த மகிழ்ச்சியில், அவன் தேறுதல் பெற்றான். அவர் மகிழ்ச்சி ஒன்றையே குறியாகக் கொண்டு அவன் தொடர்ந்து சேமித்தான். இது பழக்கமாய்ப் போய்விட்டபின், அச் சேமிப்பை ஒரு பொருட்டாக எண்ணவேயில்லை. அதில் சேரும் தொகையையும் கணக்கிடவில்லை.

ஐந்து ஆண்டுகளின் பின் தண்டலாளர் உறவினனை நோக்கி, "அப்பனே, உன் தொகை இப்போது எவ்வளவாயிருக்கிறது?" என்றார். "தொழிலாளன் அத் தொகை சிறிதாகத்தான் இருக்கும். ஆயினும் அதைக்கொண்டு உங்கள் அன்புக்கு அறிகுறியான ஒரு பரிசாக வாங்கிக் கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகைக்குத் தர எண்ணுகிறேன்," என்றான். "அப்படியானால் அது என் தொகை என்று சொல். அதனை நானே செலவு செய்து காட்டுகிறேன்," என்று தண்டலாளர் சொன்னார். அத்தொகை தொழிலாளனுக்கு ஒரு நல்ல வீடு, தோட்டம், அதற்கேற்ற தட்டுமுட்

டுப் பொருள்கள் ஆகியவற்றுக்குப் போதியதாயிருந்தது. தொழிலாளன் ஆர்வமும் ஊக்கமும் பெருகிற்று. அவன் அடுத்த ஆண்டு வருவாய் வளர்ந்தது. வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தது. அவன் பிள்ளைகள் கல்வி பெற்றனர். அவன் தொழில் துறையிலிருந்து தன்னை உயர்த்தித் தொழில் நுட்பத் துறைக்குப் பயிற்றுவித்துக்கொண்டான்.

அத்துடன், தண்டலாளர் நல்லெண்ணம் அதே வகைத் தொண்டார்வத்தை அவனிடம் வளர்த்தது. அவன் சமூகத்தின் மதிப்பையும் அன்பையும் பெற்றான்.

மற்றொரு பெரியார் தம் வாழ்க்கைத் தொடக்கத்தில் சேமிப்பின் பயனைத் தம் மனைவியிடமிருந்தே தாம் கற்றுக் கொண்ட சுவைமிக்க வரலாற்றை எடுத்துக் கூறுகிறார். அவரும் ஒரு தொழிலாளியாய் இருந்திருந்தார். அத்துடன் குடிப்பழக்கமே மிகுந்த தொழிலாளர் குடியில் பிறந்து, குடியை ஒரு இன்றியமையாத் தொழிலாளர் பண்பாக அவர் கொண்டிருந்தார். ஆனால், அவர் மனைவி சிக்கன வாழ்வுடைய நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்து, பலருடன் பிறந்த ஒரு குற்றத்தாலேயே, தொழிலாளிக்கு மனைவியாயிருந்தாள். கணவன் ஒருநாள் அவள் சேமவைப்பகச் சீட்டைப் பார்க்க நேர்ந்தது. அதில் அவள் கணக்கில் இருபது பொன் இருப்பதைக் கண்டு அவன் வியப்படைந்தான். அவளிடம் 'இது ஏது' என்று கேட்டபோது, அவள் சிரித்தபடி, "நீங்கள் அருந்தகத்துக்குப் பணம் கேட்கும்போதெல்லாம், உங்களிடம் தரும் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கும் ஒரு செம்பு என் பிள்ளைகளுக்காக நான் வரிபோட்டுச் சேர்த்துவைத்திருக்கிறேன். திருமண நாள் முதல் நீங்கள் குடிக்கும் இன்பத்தில் எவ்வளவு சேர்த்துவைத்திருக்கிறீர்கள் என்று இப்போது என்னால் சொல்லமுடியும். இந்த இருபது பொன்னில் எத்தனை செம்புத் துட்டோ* அத்தனை பொன் குடி இன்

* ஒரு ஆங்கிலப் பொன்னில் இருபது வெள்ளி. ஒரு வெள்ளியில் பன்னிரண்டு செம்புத்துட்டு. இது ஒரு இந்திய வீசம் பெறுவது. எனவே ஒரு பொன் என்பது 240 துட்டுக்கள். 20 பொன் 4800 துட்டுக்களாகின்றன.

பம் உங்களுக்கு மிச்சம். அத்தனை செம்புத் துட்டுப் பிள்ளை யின்பமாவது எனக்கு வேண்டாமா?'' என்றாள்.

அப்போது அவளுக்கு ஒரே ஒரு பெண் குழந்தை தான் இருந்தது. அதன் வயது நான்கு ஆண்டு. தான் மீத்திருந்தால் பிள்ளையின் மாதம் ஒன்றுக்கு 100 பொன் மீத்திருக்கலாம் என்று எண்ண அவள் உள்ளம் கழிவிரக் கத்தால் வெதும்பிற்று. அதன்பயனாக அவள் சேர்த்த பணம் பிள்ளையின் மண வயதுக்குள், அதனை அதன் தாயின் தாயகக் குடும்பநிலைக்கு மீண்டும் உயர்த்தப் போதியதாயிருந்தது.

மீத்துவைக்கும் வழக்கம் மனித சமுதாயத்தின் அடிப் படைப் பண்பு ஆய்விட்டால், முதுமை ஒரு பிணியா யிராது. அது இளமையின் உழைப்பைப் பயனுடைய உழைப்பாக்கும் அறிவு, கலை, அமைதி ஆகியவற்றின் பிறப் பிடமாய் மிளிரும்! மீத்துவைக்கும் பழக்கம் மனித சமு தாயத்தின் அடிப்படைப் பண்பு ஆய்விட்டால், முதலாளி கள் மேன்மேலும் ஈட்டிக் குவிக்கும் கொடுங்கோன்மையும் கடுங்கோன்மை அல்லது வன்கண்மையுமுடைய பணப் பூதங்களாயிருக்க மாட்டார்கள். மனித சமுதாயத்தின் திட்டம் வகுத்து, மக்கள் வாழ்வை நீடிக்கவைத்து, நோய் நொடியற்ற உலகைப் படைக்கும் புத்தேளிராக, பகவராக விளங்குவர்! மீத்துவைக்கும் பழக்கம் மனித சமுதாயத் தின் அடிப்படைப் பண்பாய்விட்டால், தொழிலாளர் உலகு அறிவும் செயலும் அழகும் புகாத இருண்ட பேய் உலகாய் இராது. செல்வத்துக்கும் இன்பத்துக்கும் பிறப் பிடமான தலையூற்றாகவும்—தென்றல் தவழும் சோலை யாகவும் மாறும்! இறுதியாக, மீத்துவைக்கும் பழக்கம் மனித சமுதாயத்தின் அடிப்படைப் பண்பாய்விட்டால், நடுத்தர வகுப்பினர் உயர்ந்தோரைப் போலி உயர்வுக்கும், தாழ்ந்தோரை மாளா அழிவுக்கும் ஆளாக்கி, இடை நின்று சுரண்டி வாழும் மனித விலங்குகளாயிராமல், புத்துலகச் சிற்பவேலைக்கேற்ற நற்கருவிகளாய் அமைவர்!

௲. சிக்கனச் செலவு முறை

மன உரத்துக்கும் சான்ருண்மைக்கும் இலத்தீன் மொழியில் ஒரே சொல் வழங்கப்பட்டிருப்பது காரண மில்லாமலில்லை. மன உரத்தினுல் ஏற்படும் தன்னடக்கமே சான்ருண்மை—டிமயீஸ்தர்.

விலங்கைவிட மனிதனுக்கு இருக்கும் உயர்வுகளை அலசிப் பார்த்தால், அது ஒன்றே ஒன்ருக வந்துமுடியும்—அவன் தன் இனத்தின் செயலுடன் ஒன்றுபட்டுச் செய லாற்றுகிருன். தன் முயற்சியால் ஒவ்வொருவராலும் முடியாததைக் கூட்டு முயற்சியால் அனைவரும் செய்து முடிக்கின்றனர்—ஜே. எஸ். மில்.

செல்லா உரிமைகள் எத்தனை பரக்கப் பங்கிடப்படு கின்றனவோ, அந்த அளவுக்கே நாகரிகத்துக்கு எதிர்காலப் பாதுகாப்பு ஏற்படும். நாட்டுப்புறத்தில் நிலம் கிட்டத் தட்ட சரிசமமாகவும் நகரப்புறத்தில் முதல் கிட்டத்தட்ட சரிசமமாகவும் பங்கிடப்பட்டால் நலம் விளையும். உரிமை யுடையவர் அடார்ச் செயல் செய்யத் துணியார்; அமைந்து பொறுப்புடன் வாழ்வார்—டப்ள்யூ. ஆர். ஃகிரே.

துணிந்த காரியத்தை ஒரு தோல்விக்காகக் கை விடாதே—ஷேக்ஸ்பியர்.

இறக்கும்போது விட்டுச் செல்பவற்றுக்காக மட்டும் வாழ்வு நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கமுடியாது—ஜோஸ ஃவ்மே.

முதுமையின் துயர் இளமையின் விளைவே—டிம யீஸ்தர்.

சிக்கனமாகச் செலவு செய்வதற்கான முறைகள் மிகச் சில, மிக எளியன. அதன் முதல் அமைதி வரவுக்கு மிகுதியாகச் செலவு செய்யாதே என்பதுதான். வரவுக்கு மிஞ்சிச் செலவு செய்பவன் கடன்பட்டு அழிவைத் தேடு பவன். நுனிக் கொம்பிலிருந்து அடிக் கொம்பை வெட்டும் தற்கொலைப் பண்பு அவன் பண்பு. வரவைச்

செலவுசெய்து விடுபவனும் வருங்காலம் பற்றி எண்ணாத விலங்கினும் கீழ் நிலைப்பட்ட பண்புடையவனே. ஊதாரியாகச் செலவு செய்பவன் பித்தன் போன்றவன்; பித்தனிடமிருந்து அவன் உடைமைகளை அகற்றிவிடுவதுபோல, இயற்கை நாளடைவில் அவனிடமிருந்து எல்லா மனித உரிமைகளையும் விலக்கிவைத்துவிடும்.

எப்போதும் காசுகொடுத்துப் பொருள்வாங்கு; கடனாகப்பெற்றுக் கடன்படுவதற்கு வழி வகுக்காதே என்பது தான் அடுத்த சிக்கனக்கட்டளை. கடன் வாய்மையைக் கெடுத்துப் பொய்ம்மையை வரவழைக்கும். தற்சார்பையும் விடுதலை நிலையையும் அழிக்கும். தன் மதிப்புப் போக்கும். மூன்றாவதாக, வரவிருக்கும் ஆதாயத்தை நம்பிச் செலவு செய்யாதே. எதிர்பார்த்த ஆதாயம் வராதுபோனால், செலவு ஈடுபடுத்த முடியாததாகவும் படுகடனுக்கு வழி வகுப்பதாகவும் அமையும். கடைசியாக, செலவு செய்வதற்கெல்லாம் கணக்கும் செலவு செய்யவேண்டுவதற்கெல்லாம் மதிப்புத் திட்டமும் வேண்டும். இவை செலவை ஒழுங்குடையதாகவும் பயனுடையதாகவும் ஆக்கும்.

ஒருவரது வரவை ஒருவரிடமும், செலவை மற்றொருவரிடமும், கணக்கை இன்னொருவரிடமும் என்று விட்டு வைப்பது நல்லதன்று. வசதிக்காகப் பெரிய நிலையங்களில் விட்டுவைக்கும்போதும் அவற்றில் அவற்றிற்குரிய முதல்வர் அடிக்கடி கண்ணோட்டமாயிருக்கவேண்டும்.

வருவாயின் எத்தனை விழுக்காடு சிக்கனச் செலவிற்குரியது என்று வரையறுப்பது கடுமை. பேக்கன் வருவாயில் பாதியைச் செலவு செய்து பாதியளவு மீத்து வைப்பதே நல்ல சிக்கனம் என்று கூறியுள்ளார். இது சற்று மிகை பட்ட வரையறை என்பதில் தடையில்லை. மேலும் அவரே பிறருக்குத் தாம் அளித்த இந்த அறிவுரைப்படி நடக்கவில்லை. மேலும் செலவுகளெல்லாம் முழுக்கச் செலவினங்களல்ல. வரவினத்துக்குரிய செலவுகளே உண்டு. சில செலவினங்கள் சூழ்நிலைக்குத் தக்கபடி அமைவன. எடுத்துக்காட்டாக, வீட்டுக் குடிக்கூலிச்

செலவை எடுத்துக்கொள்வோம். நாட்டுப்புறத்திலிருப்பவர் தம் வருவாயில் பத்திலொரு பங்குக்குமேல் இவ்வகையில் செலவிடத் தேவையில்லை. ஆனால், இலண்டன் நகரில் இருப்பவர் ஆறில் ஒரு பங்குவரைத் தராமலிருக்க முடியாது. நாட்டுப்புறத்தில் வீட்டுக் குடிக்கூலி மிகுதியாகக் கொடுத்தால் அது பகட்டு வீண் செலவாக மட்டுமே உதவும். நகரத்திலோ வீட்டுக் குடிக்கூலியே ஒருவன் தன் மதிப்புக்கும் வாழ்க்கைத்தரத்துக்கும் உரிய சின்னம். எனவேதான் செலவு வரையறையும் விழுக்காட்டு வரையறையும் செலவு செய்பவன் நிலைமை மட்டுமன்றி, செலவின் சூழலையும், அதன் பயனாக ஏற்படும் விளைவுகளையும் பொறுத்ததாகவே இருக்கும்.

திட்டமிட்ட சிக்கனச் செலவு ஏழைக்கு உயிர்த் தேவை. அவன் வாழ்விலிருந்து இரத்தல் நிலைக்கும் இரத்தல் நிலையிலிருந்து அழிவுக்கும் செல்லாது பிழைப்பதற்கு அது இன்றியமையாத் தடைகல்லாகும். மட்டான செல்வருக்கும் அது ஏழ்மை நோக்கிச் சறுக்காமலிருப்பதற்கும் செல்வநிலை நோக்கி முன்னேறுவதற்கும் இன்றியமையாததாகவே இருக்கிறது. ஆனால் மட்டான செல்வநிலையிலும், அதற்கு மேலும், சிக்கனத்தால் வேறு ஒரு பயனும் ஏற்படுகிறது. இதுவரை தன்னை அழிவினின்று காக்க உதவும் சிக்கனம், இப் படியில் பிறரைக் காக்கத்தக்க, பிறரால் அக்காரணத்தால் மதித்து வரவேற்கத்தக்க பண்பாய் அமைகிறது. திட்டச் செலவில் மீந்த பொருள்கொண்டு அவன் பிறருக்கு நேரிடையாகவோ, சுற்றுமுகமாகவோ உதவும் வண்மை உடையவனாகிறான். ஊதாரி தனக்கு மிகையாகக் கிடைக்கும் பணத்தைத் தானே தனக்காகச் செலவிடுகிறான்.. செலவிட்டபின் அது அவனுக்கு உரியதன்று. அதனால் அவன் வாழ்வுக்கு ஏற்படும் நிலையான பயன் எதுவும் இல்லை.

திட்டமிட்டுச் செலவு செய்கிறவன் மீத்துவைக்கும் சேமப்பொருள் அவனுக்கு எதிர்காலப் பாதுகாப்பளிக்கிறது. செலவழிக்காத பொருள் செலவு செய்யப்படும்

வரை ஆற்றலுடையதாகவே இருக்கிறது. அதனைப் பின்னும் திட்டமிட்டே அவன் செலவு செய்வான். முதல் திட்டம் தன் வகைக்குப் பயன்பட்டது. அடுத்த திட்டமும் அதற்கே பயன்படுவதானால், மீப்பு பயனற்றதாகி விடும். மீப்பின் ஒரு பகுதியைத் தன் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்த அவன் பயன்படுத்தலாம். இங்கும் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்த்துவது என்பது என்ன? பிறருக்குப் பயன் படும் வாழ்வே உயர்தர வாழ்வு எனப்படுகிறது என்பதை உய்த்தாராய்ந்தால் காணலாம். நல்வாழ்வு வாழ்பவன் சுற்றுமுகமாகவேனும் சமூகத்திற்கு மிகுதி தொழிலும் மிகுதி ஊதியமும் தருபவன் ஆகிறான். ஆனால், நேரடியாகவும் அவன் சமூகத்திற்கெனச் செலவுத்திட்டம் வகுக்கலாம். இது தொடக்கத்தில் அவன் குடும்பத்திலிருந்து படிப்படியாகப் பிரியக்கூடும். சுற்றத்தார், ஊரார் நிலையை உயர்த்தும் சிறு செயல்களில் அவன் கருத்துச் செலுத்தக் கூடும். செயல்கள் சிறிதாயினும் அவற்றின் பயன் பெரிது என்பதை அவன் விரைவில் காண்பான். ஏனெனில் அது பொதுநல அடிப்படையானது.

அவன் சிறு செயல்களில் அவனுக்கு ஏற்படுவது சமூகப் போட்டியன்று; சமூக ஒத்துழைப்பு. அதனால் சமூகம் சிறிது முன்னேற்றமடைந்தால்கூட, ஒத்துழைப்பு பெருகும். அவன் செல்வாக்குச் சூழல் பெருகும். பல விடங்களில் செய்பவன் தன்னல வாழ்வுகூட இதனால் உயராமலிராது. விளக்கு எத்தனை பிற விளக்கங்களை ஏற்றினாலும் தான்குன்றாது ஒளிர்வதுபோல, தான் அணைந்தாலும் ஏற்றிய விளக்கிலிருந்து மீண்டும் ஒளி பெறுதல் போல, பிறர் நலம் விழைந்து செலவு செய்பவன் செலவு பிறரை உயர்த்தி அதனுடன் அமையாது மீண்டும் திரும்பி வந்து உயர்த்தியவனையே உயர்த்திவிடும். பொதுநல முறையே உண்மையில் சிறந்த தன்னலமுறையும் ஆகும் என்பதை இதனால் அறியலாம்.

தன்நல அறிவற்ற தற்பற்றுச் சிற்றறிவும் சிறு திறமும் உடையவர்களின் மாயமருட்சியன்றி வேறல்ல.

தொடக்கத் தற்பற்று உண்மையில் பொதுநலத் தொண்டுக்குரிய ஒரு பயிற்சிப்பள்ளி; பொதுநலப்பற்றே உயர் தன்னலத்துக்குக் கடைகால் என்று காணலாம். ஏனெனில் சமூக அடிப்படையிலன்றி மனிதன் தனிவாழ்வுக் கோட்டையைத் திறம்பட எழுப்பமுடியாது. சமூகப் பொதுநலம் தற்பற்றின் கூட்டுணர்ச்சி மட்டுமேயாதலால் அது தற்பற்றுக்கு மாறானதுமன்று. அன்பாற் பிணைக்கப் பட்ட தற்பற்றே பொதுநலம். பொதுநலப் பற்றால் இணைக்கப்பட்ட தற்பற்றே சமூக வாழ்வுக்கு உரிய சீரிய பண்புடைய தற்பற்று.

ஆங்கிலேயரிடம் சுறுசுறுப்பு, விடாமுயற்சி, கடுமையான உழைப்பாற்றல், தற்சார்பு ஆகிய குணங்கள் பெரும்பாலும் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளன. அவர்கள் தற்பற்றுடையவர்கள். ஆனால், அவர்கள் தற்பற்றுத் தன்னுடன் நிற்பதில்லை குடும்பமளாவிக் குடும்பப் பற்றாகவும் இருக்கிறது. இதனால் அவர்கள் தற்பற்று இன்னும் உயர்வடைந்துள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. குடும்ப மதிப்புணர்ச்சியே அவர்களைத் தற்சார்புடையவர்களாக்குகிறது. பிறரைச் சார்ந்து வாழவோ, பிறருக்கு அடிமைப்பட்டு வாழவோ, பிறர் தயவை, இரக்கத்தை எதிர்பார்த்து அல்லது பயன்படுத்தி வாழவோ ஒருப்படும் எந்த மனிதனையும் ஆங்கில இனத்தில் எளிதில் காணமுடியாது. ஆயினும், இச்சீரிய நற்பண்புகளுக்கு ஒரு எல்லை உண்டு. குடும்பப் பற்றுக்கு அப்பாற்பட்ட சமூகப்பண்பு அவர்களிடையே அரிதாயிருக்கிறது. அவன் பிறரைச் சார்வதில்லை, பிறரை அடிமைப்படுத்துவதில்லை; பிறர் தயவை எதிர்பார்ப்பதில்லை. தன் குடும்பப் பொறுப்பைப் புறக்கணித்து, குடும்பத்தினரைப் பிறர் பேணும்படி விட்டு விடுவதில்லை. அதேசமயம் அவன் தன்னையும் தன் குடும்பத்தையும் கடந்து சிந்திப்பது கிடையாது. தன் பண்புடையவர்களைத் தவிர வேறு எவரையும் மதிப்பதுமில்லை. இதனால் தற்சார்பு அற்றவரைத் தாங்கி உயர்த்த அவன் முனைவதில்லை. அடிமைப்படுபவரை அடிமைப்படுத்தவும்

அவன் தயங்குவதில்லை. அடிமைப்படுபவர் அடிமைப் படுவதுமட்டுந்தான் குற்றம்; அவர்களைத் தான் அடிமைப் படுத்துவது குற்றமில்லை என்று அவன் வாதிப்பான்; அல்லது உள்ளாரக் கருதுவான். தற்சார்பற்றவரைப் புறக் கணிப்பதே இயல்பு என்று அவன் கருதுவான்.

ஆங்கிலேயரளவு தற்பண்புகூட, அதாவது தற்பற்றுக் கடந்த குடும்பப்பற்றுக்கூட இன்னும் உலகில் மிக அரிய பண்பாகவே இருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே, குடும்பங் கடந்து சமூகத்தையே எட்டாத ஆங்கிலேயர் பண்பு, நாடு கடந்து உலகு செல்லும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆங்கிலேயர் அனைவரும் கிட்டத்தட்டக் கட்டுப் பாடாகக் குடும்பப் பண்பு அடிப்படையான நாகரிகம் உடையவராதலால், ஆங்கில நாட்டுக்குள் ஆங்கிலேயரின் இக்குறுகிய பண்பு வெளிப்படத் தோற்றுவதில்லை. குடும்ப எல்லைக்குள் அடைபட்டுக் குடும்ப உலகில் வாழும் ஆங்கி லேயர்கள் குடும்பக் கண்கொண்டு குடும்பங்களைப் பார்த் துக் குடும்ப உலகில் அமைந்து வாழ்கின்றனர். ஆனல், வெளிநாடுகளில் சென்றதும் வெளிநாட்டினருடன் பழகத் தொடங்கியதும் அவர்கள் குறுகிய தன்னலச்சூழல் எவர் கண்ணையும் உறுத்தாமலிருப்பதில்லை. அவர்கள் ஒருவ னுடன் பேசுமுன், அவனைத் தம்முடனொத்த மனிதனுகக் கருதி, அவன் திசையில் நோக்குமுன் அவன் தம் அகர வரிசைப்படி பண்புடையவனு என்று காணவேண்டும். அதாவதுதம் குடும்ப எல்லை, தற்சார்பு எல்லையில் நிற்பவ னுனல், அவனுடன் அவர்கள் பழகமுடியும். அல்லா விட்டால் பழகமாட்டார்கள்.

ஆங்கிலேயர் பண்பு கட்டுப்பாடுடையது. ஆகவே தான் அவர்கள் பண்பு பிறர் பண்புகளினும் உயர்வுடைய தாயினும், ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லையில் நின்று அதைத் தாண்டமுடியாது பின்தங்கிவிடுகிறது. ஃவிரான்சு நாட் டில் குடும்பப்பண்பை எட்டாத மக்களிடையே நல்லோ ரிடையே ஓரளவு சமூகப் பண்பைக் காணலாம். அறவோர்,

அருளாளரிடையே ஓரளவு உலகளாவிய நோக்கைக் காணலாம். ஆனல், ஆங்கிலேயனுக்கு நாடு என்பது குடும்பக் கோட்டைகளின் ஒரு கூட்டுறவு. அவ்வளவு தான். தனிமனிதர் குடும்பக் கோட்டைகளின் உரிமைக் காவலர்; அவ்வளவே. அவர்கள் உலக வாணிகம் செய்வர்; குடும்ப நல்வாழ்வு மட்டும் நாடித்தான்! சமயப்பரப்புதல் செய்வர், அறநிலை பேசுவர், அருள்திறம் தீட்டிக் காட்டுவர். பிறநாட்டுச் சமயவாணர், அறவோர், அருளாளர் கண்களில் அவை தன்னல அடிப்படை, தனிக் குடும்பவாழ்வின் அடிப்படையின்மீது தீற்றிப் பூச்சுப்பூசப்பெற்ற சமயம், அறம், அருள் ஆகவே காட்சி அளிப்பதில் வியப்பில்லை. தாயகம், தாய்நாடு, நாட்டாட்சி என்பதற்கு ஆங்கில மொழியில் அமைந்த சொல் 'குடும்பம்' என்பதே (Home, Home and, Homerule). இது வெறும் மொழி மரபன்று, பண்பு மரபே.

உரோமப் பேரரசின் எல்லை அதன் வாள் என்றால், ஆங்கிலப் பேரரசின் எல்லை அவர்கள் குடும்ப வாழ்வு என்னலாம்.

உலகின் புரட்சி யறிஞர்களுக்குப் புரட்சியார்வம் தந்து, புரட்சிநோக்கி அவர்களைத் தூண்டிய மூல அறிஞர் ஆங்கிலேயரே. ஆனல், ஆங்கில அறிஞர் அறிவு ஏட்டுடன் நின்றது. ஏடு கடந்த அளவில் அது தனி மனிதர் குடும்ப வாழ்வை வளப்படுத்தும் அளவுக்குச் சென்று தங்கிற்று. எல்லாக் குடும்பங்களும் கூடிய நாடாக அது மிளிரவோ அது கடந்து உலகமாக ஒளிவீசவோ இல்லை. ஆங்கிலத் தலையூற்று ஃவிரெஞ்சு நாட்டில் காணுறயிற்று. பிறநாடு களில் அது பெருவெள்ளமாய்ப் பரந்தது. ஆனல், இங்கிலாந்து ' பல உயிரும் பல உலகும் படைத்தளித்துக் காக்கினும் ஓர் எல்லையறு பரம்பொருள் முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்,'' இருந்துவருகிறது.

ஆங்கில மக்கள் குற்றங்கள் பெரும்பாலானவற்றையும் மக்கள் குற்றங்கள் பலவற்றையும் இவ்வடிப்படைக்

கோளாறுகளிலிருந்தே உணரமுடியும். அவர்கள் குடும்ப நலனுயர்த்தும் அளவே சமூக நலனும் நாட்டு நலனும் உலக நலனும் பேணுவர். எதிர்காலக் குடும்ப நலன், சமூகம், நாடு, உலகம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்ததென்பதை அவர்கள் காணமாட்டார்கள். பெரும்பாலானவர்கள் நிகழ்காலத்துக்கான ஒருக்கங்கள் செய்து அமைவதும் எதிர்காலம்பற்றி அக்கரை யில்லாமற்போவதும் இதனுலேயே. செல்வம் ஈட்டும்வரை அவர்கள் மட்டான வாழ்வு மேற்கொள்வர். அதன்பின் அதே வாழ்வைப் பேணும் பயிற்சி அவர்கட்குத் தரப்படுவதில்லை. அவர்கள் சேமிப்பும் அவர்கள் தொலைநோக்குடையவராகவும் மட்டான செலவுடையவராகவும் இருக்கும்வரைதான். அதன்பின் அவர்கள் ஊதாரிகளாக, தான்தோன்றிகளாக மாறுகின்றனர்.

உழைப்பாளி, ஆனல் சிக்கனமற்றவன்; பணமீட்டும் ஆர்வமுடையவன், ஆனல் ஊதாரி; பெருஞ் செலவுசெய்பவன், ஆனல் உதவும் மனப்பான்மையற்றவன் என்ற முரண்பட்ட நிலைகள் நாட்டில் வளர்வது இதனுலேயே. உயர் வகுப்பினர் தம் வருவாய்க்குத் தக்க உயர்வாழ்வு வாழத் தயங்கமாட்டார்கள். ஆனல், அது சமுதாயத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்ற அக்கரை அவர்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை. உயர்வகுப்பினராக விரும்புபவர் இதைப் பார்த்துத் தத்தம் வருவாய்க்குமேல் செலவுசெய்து அவர்கள் நிலையை எளிதில் அடைய வழிதேடுகின்றனர். உயர் வகுப்பினர் பகட்டுவாழ்வு இங்ஙனம் அவர்களுக்கும் மிகுதி பலனில்லாமல், பிறருக்கும் அழிவுக்கு வழிகாட்டும் ஒரு தீய கவர்ச்சியாய் அமைகிறது. நாளடைவில் அவர்கள் வாழ்க்கை நோக்கம் பிறர் நல்வாழ்வாகவோ, தம் நல்வாழ்வாகவோ அமைவதில்லை. பிறரிடமிருந்து தம்மைப் பிரித்து, அப் பிரிவினைஎல்லைக்கோட்டை நன்கு பாதுகாப்பதே அவர்கள் நோக்கமாக அமைந்துவிடுகிறது. இங்கிலாந்தில் நற்பண்பாளர், அறவோர், அருளாளர் நோக்குகளைக்கூடக் குடும்ப வாழ்வு அடிப்படையிலிருந்து அப்பாற்செல்லமுடி

யாதபடி தடுக்கும் எல்லைக்கோடு இதுவே.* ஃவிரஞ்சுக்காரன் மற்றொரு ஃவிரஞ்சுக்காரனுடன் முன்பின் பழக்கமில்லாமல் பேசி உறவாடுவான். மற்றொரு ஜெர்மானியனுடனும் சீனனுடனும் அதேபோலத் தொடர்புகொள்ளத் தயங்கமாட்டான். ஆங்கிலேயனோ மற்றொரு ஆங்கிலேயனுடன்கூட முன்பின் தொடர்பின்றி உறவாடமாட்டான். குடும்பப் பணியில் ஒத்த நலனுடையவன் என்று தெரிந்தபின் மட்டும் எந் நாட்டினனுடனும் தொடர்புகொள்வான். ஆங்கிலேயன் கருத்தில் உலகம் நாடுகளாக, சமூகங்களாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. உயர்குடி அதாவது தன்னை ஆண்டு பிறரை ஆளத் தகுதியுடையோர் குடி, தாழ்ந்த அதாவது அத் தகுதி அற்றகுடி என இரண்டு கூறுகளாகவே அவன் கண்களுக்கு உலகம் பிரிவு படுகிறது.

பணத்தின் பயன் யாது? உயர்குடி மரபினர் இது வகையில் கொண்ட கருத்தே படிப்படியாக மக்களால் இன்றும் பெரும்பாலாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. வண்ணமிட்டுப் பூ வேலை செய்த கண்ணடிப் பலகணிகள், வாய்ப்பான மாடகூடங்கள் ஆகியவை நிரம்பப்பெற்ற நல்ல மாடி வீடு; உயர்தர ஊர்திகள், குதிரைகள்; வகைவகையான உண்டி குடிவகைகள் நிரம்பிய விருந்து மேடை; விலையுயர்ந்த பட்டாடை உடுத்த அணங்குகள்; உயர் பொழுது போக்குக்குரிய இன்னிசை மேளங்கள்-இவையே பணத்தின் பயன் என்று உயர்குடி மரபு தன் சொல்லாலும் செயலாலும் தெளிவாகக் குறித்துக் காட்டுகிறது. இம் மரபு அவாவிய நடுத்தர வகுப்பினரும், வாழ வகையற்று இவ் வுயர்குடி வாழ்வையே வானுலக வாழ்வாகக் கருதிக் கனவுப்பால் குடித்து அலமரும் ஏழை மக்களும்

* இங்கிலாந்தைப் போலவே தமிழ் நாட்டிலும் தற்பண்பு தற்பற்று எல்லை தாண்டிக் குடும்ப எல்லைக்கு வந்து, பின் அதுவும் தாண்டிக் குடும்பக் குழுவாகிய சாதி எல்லையில் நின்றுவிட்டது. சமயம், அரசியல், பொருளியல் ஆகிய எல்லாத் துறையிலும் ஆளும் சாதியை வசப்படுத்திய அயலார் நிலையாகி அயற்பண்பு பேணும் நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது.

அவ்வழி நின்று அதற்கு மறைமுக ஆதரவும் அடிப்படை வலுவும் தருகின்றனர்.

உயர்குடியாளரின் இப்போலிப் பண்பு போலி உயர் குடியாளராகப் பார்க்கும் நடுத்தரக்குடியில் இறங்குகிறது. அவர்களும் தொப்பியும் வல்லாவட்டும் கச்சையும் கட்டி உயர்குடியினரின் படை குடித் தலைவர்களாக அரை யடிமை நிலைமையைப் பெருமிதத்துடன் ஏற்று மகிழ்கின் றனர். வாழ்க்கை நோக்கமற்ற உயர்குடியினராவதே அவர்கள் வாழ்க்கை நோக்கமாய் விடுகிறது. இவ் வாழ்வு விலங்கு வாழ்வைவிட மேம்பட்டதன்று என்பதை அவர் கள் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. நடுத்தரக் குடியினர் கலைகள் இந் நோக்கத்துக்குச் சான்று—அவர்கள் புதல் வியர்மீது இந் நோக்கம் தாண்டவமாடுகிறது. அவர்கள் பண்புடையாளர்களாகப் பயிற்சி பெறுகின்றனர்—பயிற் சிக்குரியதாக அவர்கள் கருதுவது உண்மையன்று, அறி வன்று—ஆடையணிமணி, அதை அணிந்து நடக்கும் நடைநயம், அதற்கேற்ற பேச்சுநயம், பேச்சுக்கு இன்றி யமையாப் பொது அறிவு—இவற்றுள் அப்பயிற்சி அடங்கி விடுகிறது. அவர்கள் பாடவேண்டும்; பிறரை மகிழ்விக்க அல்ல, பாடல் திறமையால் மதிப்புப் பெற! அவர்கள் இன்ப ஊர்திகளில் செல்லவேண்டும்; செல்வது எங்கே, எதற்கு, ஏன் என்ற கேள்விகள் எழமாட்டா; பிறர் பார்த்து மதிக்கமட்டுமே அவ்வாறு செய்கின்றனர். நாடகம் பார்க்கவேண்டும். இசையரங்குகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். அறிவுக்காகவோ இன்பத்துக்காகவோ அல்ல; பண்புடையவர்களுடன் பழக, பண்புடையவர்களாகக் கருதப்பட! பண்புடையவர்கள் என்பது பணமுடையவர் கள் என்பதை நினைக்கும்போது, இது எத்தகைய போலி வாழ்வு என்பது தெள்ளத் தெளியப் புலப்படும்.

நடுத்தர வகுப்பினரின் இப் போலிப்பண்பு தாழ்ந்த வகுப்புக்களைச் சென்றெட்டுவதில்லை. எட்டுவதும் அவர் கள் நோக்கமல்ல. அப் பண்பின் மதிப்பு அது அவர் களைச் சென்றெட்டாததிலேயே அமைந்திருக்கிறது. நடுத்

தர வகுப்பினரும் உயர்தர வகுப்பினரும் சேர்ந்தால்கூட மனித வகுப்பில் நூற்றுக்கு ஒரு சிலர் விழுக்காடே ஆவர். பெரும்பாலான மக்கள் இப் பண்பையும் இச் செல்வத்தையும் அடையாதிருப்பதனாலேயே இச் செல்வமும் பண்பும் மதிப்புப் பெறும்—ஏனெனில் அவை போலிப் பண்பும் போலிச் செல்வமும் மட்டுமே. நடுத்தர வகுப்பினரின் இக் கலைத்தொண்டினால், பெரும்பாலான பொது மக்கள் என்றும் செல்வத்திலிருந்தும் பண்பிலிருந்தும் பிரித்து வைக்கப்படுகின்றனர். பொதுநல அடிப்படையிலமையாத மனித நாகரிகத்தின் குறைபாடுகள் இவைகள்.

உண்மையான பண்பு தன்னை உயர்த்தி, அதன்மூலம் பிறரை உயர்த்தும் தகுதிபெறுவதே யாகும். உண்மையான செல்வம் அவ் விரண்டுக்கும் பயன்படும் செல்வமே யாகும். தன்னை உயர்த்துவது உழைப்பன்றி வேறு எதுவுமில்லை. பிறரை உயர்த்துவது பண்பன்றி வேறு எதுவுமில்லை. உழைப்பு உண்மையான செல்வம். அதனைப் பொதுநலத்துக்கு உரியதாக்குவது பண்பு. பண்பு உழைப்புக்குப்பின் வருவதன்று; உழைப்புடன் அதுவும் வளர வேண்டும். உழைக்கும்போதே உழைப்பாளி தன்னலத்துடன் பொதுநலத்தையும் பேணப் பயிலவேண்டும். உழைப்பைச் சற்றுக் குறைத்து மிகுதி பயன்பெறும் வழிகள் இல்லாமலில்லை. ஆனால், அத்தகைய வழிகளில் நல்லோர் மேற்கொள்ளத்தக்க வழிகளும் உண்டு; அறிவுடை நல்லோர் மேற்கொள்ளத் தயங்கும் வழிகளும் உண்டு; தீயோரன்றி எவரும் மேற்கொள்ளாத வழிகளும் உண்டு

திருடுதல், கொள்ளையடித்தல், வஞ்சித்தல், தகாவழி ஈட்டல், மானம் விற்றல் ஆகியவை இறுதியில் கூறப்பட்ட வழியின் பல படிகள். இவற்றுள் திருடுதலையும் கொள்ளையடித்தலையும் சமூகமும் சட்டமும் கண்டிக்கின்றன. மற்றவற்றைக் கண்டிக்கமட்டுமே செய்கிறது. கண்டனம் நாக்கடிப்பேயன்றி வேறன்று. வஞ்சித்துத் தோல்வியடைபவனைச் சட்டம் தண்டிக்கும்; சட்டம் விட்டாலும் சட்டத்

தினும் கடுமையாகச் சமூகம் தண்டித்து அழிக்கும். ஆனால் வஞ்சித்து வெல்பவனைச் சட்டமும் விட்டுவிடும்; சமூகம் அவனையே ஒழுக்கத்துக்கு உயர் சான்றாக ஏற்றுக் கொள்ளும். இக் கடைசிப் படியிலிருந்து ஒரு சிறிது உருமாறிய வழிகளிலேயே உலகின் பெரும்பாலான செல்வ ரும், செல்வ ஆட்சியாளரும் செல்கின்றனர். பிறரை அடிமைப்படுத்தி, சுரண்டி ஆளச் சமூகப் பழக்கங்களும் சட்டங்களும் அமைக்கப்பட்டு அவை சமய ஒழுக்கமாக, அரசியல் அமைதியாக இடம்பெற்று விடுகின்றன. உண் மைப் பண்புடையார், அதாவது அறிவுடை நல்லார் இவற் றுடன் ஓயாது போராடி வருகின்றனர்; போராடி வர வேண்டும்.

உழையாது செல்வம் ஈட்டுபவன் பொதுநல மறந்த தற்பற்றாளன். உழைத்து ஈட்டிப் பிறருக்கு உதவாத வன், பொதுநலம் பேணாதவன், உழையாது ஈட்டுபவர்கட்கு மறைமுக உதவி செய்பவனே ஆவான். ஆகவேதான் தற் பற்று எப்படி உலகவாழ்வின் அடிப்படையோ, அப்படியே பொதுநலமும் உலகவாழ்வின் அடிப்படையாகவே கொள் ளத்தக்கது. பணத்தின் பயன் தன் வாழ்வின் உயர்வுமட்டு மன்று, படிப்படியாக விரிந்து உயரும் சூழலுடன் கூடிய தன் வாழ்வின் உயர்வே யாகும்.

பிறருக்குத் தீங்கின்றித் தன் முன்னேற்றத்தில் முனை யும் ஒவ்வொருவனும் தானறிந்தோ, அறியாமலோ நற்பண் பின் முதல்படியில் கால் வைத்தவன் ஆகிறான். அம் முதற்படியே வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஒரு செம்பகுதி என்னலாம். அவன் முன்னேற்றத்தால் ஓரளவு பொது முன்னேற்றம் தானாக ஏற்படுகிறது; அத்துடன் பொது முன்னேற்றத்துக்கு உதவ அவன் தகுதி பெறுகிறான். அவன் செயல் பொது முன்னேற்றத்துக்கு ஒரு முன் மாதிரியாக நின்று அதைத் தூண்டி ஊக்குகிறது. சீர் திருத்தத் துறையில், இம் முன்மாதிரிப் பண்பு தன்னிட மிருந்தே தொடங்குதல் சான்ற சிறப்புத் தருகிறது. தன்னை திருத்திக்கொள்ளாதவன் பிறரை எளிதில் திருத்த

முனைய முடியாது. தன் முன்னேற்றத்திற்காகத் தன் பழைய பழக்கங்களை விட்டவன், சொல்லாமலே பிறரை யும் அவ்வழி தூண்டியவன் ஆவான்.

மனிதனுக்கு மனிதன் ஈட்டும் திறமையில் ஏற்படும் வேறுபாடு அவன் அறிவு, நடத்தை, ஊக்கம் ஆகியவற்றின் அளவைப் பொறுத்தது. ஆனால், செலவழிக்கும் திறனி லும் இதேபோன்ற வேறுபாடு உண்டு. அது பெரும்பா லும் அவன் நல்லொழுக்கம், நல்லறிவு, முன்கருதல் ஆகிய வற்றின் அளவைப் பொறுத்ததாயிருக்கும். ஈட்டுவதில் தற்சார்பற்றவன் அழிவான். செலவு செய்வதில் வீண் செலவு செய்பவனும் அப்படியே. செலவே செய்யாத கஞ்சன் வீண்செலவு செய்பவர்களுள் ஒருவனாகப் பொது வாகக் கருதப்படுவதில்லை. ஆயினும் உண்மையில் வீண் செலவு செய்பவர்களுள் முதலிடம் பெறுபவன் அவனே. பொதுநலம், தன்னலம் ஆகிய இரண்டு துறைகளிலும் அவன் பணம் செலவாகிறதில்லை. அவன் பெரும்பாலும் சிறுகச்சிறுக உழைத்துப் பணம் ஈட்டியவனாகவே இருப் பான். தனக்காவது அவன் செலவுசெய்திருந்தால், குறைந் தது உழைப்புடைய ஒருவன் வாழ்வையாவது அவன் வளப்படுத்தியிருக்கலாம். அதுவும் செய்யாததன் பயனாக, அவன் செல்வம் அவனுக்குப்பின் உழையாத மற்ற யாரோ ஒருவருக்குத்தான் செலவாகக்கூடும். அல்லது அது மண்ணுள் புதைந்து ஈட்டாத பணமாகவே இருந்து விடும்.

உழைப்பின் வெற்றி, செலவின் வெற்றி ஆகிய இரண் டிலுமே குருட்டு யோகம் என்று ஒன்று இருப்பதாகப் பலர் கருதுகின்றனர். இது முற்றிலும் தவறு. ஒரு சில சமயம் தற்செயலான வாய்ப்புக்கள் ஏற்படக்கூடும். இது குருவியும் இருந்தது, பனம்பழமும் விழுந்தது என்பது போன்ற போலிவாய்ப்புக்கள்; அருகலான வாய்ப்புக் களுங்கூட. மனித நாகரிக முன்னேற்றத்தில் இத்தகைய வாய்ப்புக்கள் இடம்பெற்றதுண்டு பழம் விழுவது கண்ட நியூட்டன் செய்தி இத்தகைய தற்செயல் வாய்ப்புக்களுள்

ஒன்று. ஆனால், இவ்வாய்ப்புகளை வளப்படுத்துவது வாய்ப்புக்களல்ல; அவற்றைப் பயனுடையதாக்க அறிவும் சூழலும் உதவுகின்றன. பழம் விழுந்தது தற்செயல் நிகழ்ச்சி. ஆனால், அதைக் கண்டவர் நியூட்டனல்லாது வேறுயாராயிருந்தாலும் நியூட்டனின் ஆராய்ச்சி ஏற்பட்டிராது. நியூட்டன்கூடப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலுள்ள நியூட்டனாயிராவிட்டால், இவ்வாராய்ச்சி வேறாயிருக்கும். பக்திச் சூழலிலீடுபட்ட நியூட்டனாயிருந்தால், பழம் கீழ்நோக்கிவிழுவது கடவுளமைப்பு என்ற விளக்கத்துடன் ஆராய்ச்சி நின்றிருக்கும். ஆகவே, குருட்டுயோகம் அல்லது தற்செயல் நிகழ்ச்சி என்பவைகூட உண்மையில் திட்டமிடா அறிவுச்சூழல் மட்டுமே. இவையும் திட்டமிட்ட அறிவுச்சூழலுக்கு இணையாகாது.

ஆங்கிலமொழியில் தற்செயல் வாய்ப்புக்குரிய சொல்லுடன் (Luck) ஒத்த தொடர்புடைய மற்றொரு சொல் (Pluck) துணிவு என்னும் பொருளுடையது. தற்செயல் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தும் பண்புகளுள் அது முனைப்பான ஒன்று என்பதில் ஐயமில்லை. அறிவு, விழிப்பு, முயற்சி ஆகியவை தற்செயல் வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்துதல் இயல்பாயினும், துணிவுள்ளம் படைத்தவனே இடர்ப்படாது அதனை நெடுந்தொலை வெற்றிக்குக் கொண்டு செல்வான். ஆகவே வெற்றி திட்டமிட்டவனுக்கன்றி எளிதன்று; திட்டமிடாத தற்செயல் வாய்ப்புக்களுங்கூடத் திட்டமிட்ட வாழ்க்கைத் திட்பமும், தற்பண்பு முனைப்பும் உடையவர்களுக்கே பயன்தரும்.

சமூகத்துறையில் வெற்றிதரும் பண்புகளுள் பெரும் பயன்தரும் சிறுபண்பு ஒன்று உண்டு. அதுவே பொருள் இடம் காலம் சூழல் அறிந்து வினைசெய்யும் நுண்ணயம் ஆகும். இது இல்லாத இடத்தில் திறமையும் ஊக்கமும் விடாமுயற்சியும் அறிவும்கூடப் பலவகையில் சீரழிவுறும். விலங்குகளின் மூர்க்கமான எதிர்ப்பு உடல் வலுக்கடந்து செயலாற்றாது. அறிவுடைய மனிதனின் அறிவெதிர்ப்பும் சில சமயங்களில் இத்தன்மையுடையதாகிறது. ஆளறி

யாமல், இடம் காலமறியாமல், சூழல் அறியாமல் செய்யும் அறிவுடைய செயல்கள் இத்தகையவையே. பல சமயங் களில் மக்கள் நேரம், காலம், உழைப்பு, அறிவு ஆகிய யாவற்றையும் செலவழித்துச் செய்யும் ஏற்பாடுகள் கூட இந்நுண்ணயத்திறம் இல்லாமையால் அவர்களுக்குத் தடையாய்விடக்கூடும். தாம் முட்டிக்கொள்வதற்காகத் தாமே சுவரெழுப்பிய கதையாய் முடிகிறது அவர்கள் முயற்சி. இன்னும் சில சமயம் அளவறியாது செய்யும் பெருமுயற்சியே தோல்விக்குக் காரணமாவதுண்டு. டச்சு நாட்டான் ஒருவன் ஒரு படுகுழியைத் திறம்படத் தாண்டும் எண்ணத்துடன் மிக நெடுந்தொலை பின்னிருந்துவர முனைந் தானும். ஆனால், தொலை அளவிறந்ததா யிருந்ததால், படுகுழியின் கரைவருமுன் அவன் கால்கள் ஓய்ந்து அவன் சிறிது இளைப்பாறவேண்டிவந்ததாம்!

செயல்துறை வாழ்வில் செயலுக்கான ஏற்பாடுகளில் வளைந்து வளைந்து செல்பவனைவிட நேரடியாகச் செயல் செய்து வெற்றிபெறுபவனையே எவரும் விரும்புவர். செய்ய விரும்பும் செயல்பற்றியும், அதன் வகைதுறைகள் பற்றியும் சார்பு எதிர்வு ஆராய்ச்சி நடத்துவதைவிடச் செயல் நோக்கத்துடன் விரைவில் எளிதாக முடிக்கும் வகைதுறையில் வேலை தொடங்கி முன்னேறுதல் சாலச் சிறந்தது.

வெற்றியிலும் பணம் திரட்டுவதிலும்கூட மனிதன் ஆர்வம் பொதுவாக இயற்கையானது. இது வீண் ஆர்வ மாய் அமைந்ததன்று. செயல் விருவிருப்புடையார்க்கே பணம் இங்ஙனம் எளிதில் திரளும். மயக்க தயக்கமில்லாச் செயல் விருவிருப்பையே பணம் திரட்டும் பண்பும் பணம் சேமிக்கும் பண்பும் குறிக்கின்றன. மனித வகுப்பும் சமூகமும் தனி மனிதனும் இப்பண்பை அடிப்படைப் பண் பாகப் போற்றிவருகின்றன. இப்பண்பு பேணுபவன் தனி மனிதன் என்ற முறையில் தன் வெற்றிக்கும் உயர்வுக் கும் அடிகோலுகிறான். அதேசமயம் தன்னைச் சார்ந்தோர் நிலையையும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ, வேண்டுமென்றோ

வேண்டாமலோ உயர்த்திச் சமூக வளர்ச்சிக்கும் உதவு கிறுன். சமூகமும் வகுப்பும் அவனை இம்முயற்சியில் ஆதரிப்பது இயற்கை. சமூக ஆதரவு மனிதனை ஆதர வாய் மனித இயற்கைப் பண்பாய் ஊறியுள்ளது.

வாணிகத் துறையில் முன்னேறிய ஒருவர் அத்துறை யில் பயிற்சி தொடங்குவோருக்கு வழிகாட்டியாக வரை வித்த தம் கல்லறை வாசகங்கள் வருமாறு :—

"காலம் பொன்னின் மதிப்புடையது. ஒவ்வொரு நொடியையும் ஒரு பொன்பொடியாகக் கணக்கிட்டுச் சேமிக்க.

"பிறர் உன்னிடம் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிருயோ அவ்வாறு நீயும் நட.

"இன்று செய்வதை நாளைச் செய்வேன் என்று கடத்தாதே.

"நீயே செய்யக்கூடிய எதையும் பிறரைச் செய்ய விட்டு வாளா இராதே.

"உனதல்லாததில் விருப்புக்கொள்ளாதே.

"கவனத்துக்குரியதல்ல என்று எந்தச் சிறு செய்தி யையும் ஒதுக்காதே.

"திரும்ப உள்வராத எதனையும் வெளியே செல்ல விடாதே.

"செலவு செய்யாதே, உற்பத்தி செய்.

"உன் வாழ்வின் செயல்களில் கூடியமட்டும் முதல் தர ஒழுங்கு அமையட்டும்.

"உச்ச அளவு நன்மையை உன் வாழ்நாளில் செய்யப் பயில்.

"வாழ்க்கை வசதிக்குரிய எதனையும் விலக்கவேண் டாம்; ஆயினும் சிக்கனமும் எளிமையும் நிலவட்டும்.

"வாழ்வின் கடைசி நொடிவரை உழைப்பாயாக."

தனிமனிதன் சேமிப்பு பெரும்பாலும் தனிமனிதன் வாழ்வுக்குத்தான் நேரடியாகப் பயன்படும். சமூகத்தை முன்னேற்றும் துறையில் அவன் முயற்சியின் பயன் சிறிதாகவே இருக்கும். இதுமட்டுமன்று. சமூகம் முன்னேறுமல், தனிமனிதன் முயற்சிகூட ஒரு எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டு வளரமுடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குக் கீழ்ப்பட்ட வாய்ப்பு உடையவர், அதாவது ஏழையர்களிடையேயும் தனிமுயற்சி தொடக்கநிலை வெற்றிகூட நாட முடியாததாகின்றது. தவிர, வருவாய்க்கே வகை இல்லாதவர்களுக்கு, அதாவது தொழில் கிட்டாதவர்களுக்குத் தொழில் வகுத்துக் கொடுப்பதும் சமூகப் பொதுநலனேயாகும். இம்மூன்று காரணங்களால் தனிமனிதன் முயற்சிக்கு ஒரு எல்லை ஏற்படுகிறது. இது கடந்த பயன் நாடுவோர் பல தனிமனிதர் முயற்சிகளை ஒருங்கு திரட்டி ஒரு முயற்சியாகத் திட்டமிடவேண்டும். இத்தகைய முயற்சியையே நாம் கூட்டுறவுக் கழகம் (Cooperative Society) என்கிறோம்.

மனித நாகரிகமே கூட்டுழைப்பின் பயனுக்கு ஒரு சான்று. "விலங்குகளைக் கடந்து மனிதன் அடைந்துள்ள நலங்கள் யாவும் கூட்டுழைப்பின் விளைவே. தனித்தனியாக நின்று அவனால் செய்யமுடியாத பல செயல்களை அவன் பலரொன்றாகச் சேர்ந்து செய்த கூட்டுழைப்பின் மூலம் தன் தோழர்களுடன் கூடி உழைத்துச் சாதித்துக் கொள்கிறான்," என்று திரு. மில் சுட்டிக் காட்டுகிறார். சமூகத்துறை, கல்வி, சமயம், அரசியல் ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலுமே மனிதன் கூட்டுறவின் மூலமாகத்தான் நாகரிக வசதிகளுடனும், உயர் வாழ்க்கைத் தரத்துடனும் வாழமுடிகிறது. இவ்வுண்மை சிறப்பாக பொருளியல் துறையில் விளக்கம் பெறுகிறது. விலங்கினத்தில் ஒரே விலங்கே பெரும்பாலும் தன் உணவு, தன் உறையுள் முதலிய தன் வாழ்வுத் தேவைகள் யாவற்றையும் கவனித்துக்கொள்கிறது. ஆனால், மனித சமுதாயத்தில் எவரும் தன் உணவு, உடை, உறையுள் முதலிய பல்வகைத் தேவை

களுள் ஒரு சிறு பகுதியைக்கூடத் தாமே செய்வதில்லை. ஆயினும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு தேவைக் கூற்றிலேயே பலர் தேவைகளைக் கவனிப்பதால் மொத்தத்தில் மனித வகுப்பு முழுவதன் தேவைகளையும் அவ் வகுப்பின் ஒரு சிலரே செய்து முடிக்க முடிகிறது. மனிதன் தேவைக்குமேல் பொருள்கள் குவிவதும் இதனாலேதான். தேவைகள் வளர்வதும் இதனாலேயேயாகும்.

கூட்டுறவின் பயனை உயர்தர வகுப்பு மிகுதி பயன்படுத்தமுடியாது. ஏனெனில் அவர்கள் சிலர்; அதுவும் உழைப்பற்றவர். உழைப்பற்றவர் கூட்டுழைப்பின் பயனை எப்படிப் பெறமுடியும்? அவர்களிடையே உள்ள போட்டி அவர்களைப் பிரித்துவைக்கிறது. தங்கள் தங்கள் பொதுச் சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் ஒரு துறையில் மட்டும்தான் அவர்கள் கூட்டுழைப்புச் செய்யமுடியும். தொழிலாளர்களோ கூட்டுழைப்பின் பயனைப் படிப்படியாகத்தான் உணர்ந்து வருகின்றனர். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கும் வரை தொழிலாளரும் எளிதில் ஒற்றுமைப் படமுடியாது. ஆகவே, நடுத்தர வகுப்பினர் மட்டுமே கூட்டுறவின் பெரும் பயனை இன்று உலகில் துய்க்கின்றனர். அதன் பயனாக அவர்கள் அடைந்த முன்னேற்றம் மிகமிகப் பெரிது. மற்ற வகுப்பினர் பல தலைமுறையில் அடையும் முன்னேற்றத்தை அவர்கள் ஒரே தலைமுறையில் அடையமுடிகிறது. அவர்கள் நாகரிகமே வரவர மனித நாகரிகமாய் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது.

தொழிலாளர் கூட்டுறவின்பயனை அறிந்து அதைப் பயன்படுத்தினால், நடுத்தர வகுப்பாரைவிட அவர்கள் வளர்ச்சியடைய முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர்கள் உழைப்பால்தான் இன்று பொருள்கள் உண்டுபண்ணப் படுகின்றன. ஆனால், இவைகள் இன்று கூட்டுழைப்பல்ல; தனி உழைப்பு. ஏனெனில் அவர்கள் உழைப்பின் மூலப் பொருளுக்கு, உழைப்புக் கருவிக்கு உரியவர்களல்ல. அவர்கள் உழைப்பின் கூட்டுப்பயனை அவர்கள் பெறமுடிய வில்லை. அவர்கள் சேமிப்பில் தங்கள் கூட்டுறவைக் கூட்டி

னால், அவர்கள் உழைப்பும் எளிதில் தங்கள் கூட்டுழைப் பாய் விடும். ஒவ்வொருவர் சிறுசிறு சேமிப்பும் கூட் டாகச் சேர்க்கப்பட்டால், விரைவில் அவர்கள் தொழிலை அவர்களே நடத்தத்தக்க முதலீடாய்விடும். இன்று அவர் கள் சேமிப்புப் பெரும்பாலும் குடி முதலிய வீண் இன்பங் களில் ஒரு பகுதியும், ஊதிய உயர்வுக்கான வேலை நிறுத் தங்களில் ஒரு பகுதியுமாகச் சிதறிவிடுகின்றன. பிரிட் டனில் மட்டும் வீண் செலவில் ஆண்டுதோறும் பத்துக் கோடிப் பொன்களும், வேலை நிறுத்தத்தில் பல கோடிப் பொன்களும் தொழிலாளரால் செலவு செய்யப்படுகின்றன என்று அறிகிறோம். இவ்வளவு பெரிய செலவீட்டில் ஒரு பகுதி அவர்கள் நல்வாழ்வுக்கான வீடு, புதுத்தொழி லுக்கு முதலீடான கட்டடம், இயந்திரசாலை ஆகியவற்றில் முதலிடப்பட்டால், தொழிலாளிகளே கூட்டுறவு முதலாளி களாக முடியாதென்றில்லை.

ஆய்வியல், பொறியியல் அறிஞர் அறிவு வகுப்பினர் தனி உடைமையல்ல. அவ் அறிவு மக்கள் வகுப்புக்கலோ மதிப்பதல்ல. உண்மையில் சேமிப்பும் கூட்டுழைப்பும் மட்டும் இருந்துவிடுமானால், தொழில் துறையில் தொழி லாளர் நிலை முதலாளி நிலையையும் அறிவு வகுப்பு நிலை யையும்விட மேம்பட்டதாகும். ஏனெனில், அவர்கள் தொழிலறிவு தொழில்துறையினர் செயலாட்சிக்கும் அறி வாட்சிக்கும் உரிய நல்ல மூல முதலாகும். தொழிலாளி களின் குறை முதலீடில்லாக் குறையும் நல்வாழ்க்கை வாய்ப்புகளில்லாக் குறையும் மட்டுமே. சேமிப்பும் கூட் டுறவும் இவ் விரண்டையும் அவர்களுக்குத் தரவல்லன.

தொழிலாளர் கூட்டுறவாகச் சேர்ந்து கழகம் அமைப் பது என்பது இப்போது புதிய செய்தியன்று. அவர்கள் கூட்டுறவுக் கழகங்கள் (Unions) எங்கும் பரந்துள்ளன. ஆனால், அவை முதலாளி தொழிலாளி போராட்டத்திற் கென மட்டும் அமைந்து, அஃதொன்றிலேயே கருத்துச் செலுத்துகின்றன. ஆக்கத் துறையில், நல் வாழ்வுத் திட்டத் துறையில், புதுத் தொழில் வளர்ச்சித் துறையில்,

தொழிலாதிக்கத் துறையில் அவற்றின் கவனம் திரும்பு வதே கிடையாது. இதுமட்டுமன்று, தொழிலாளர் கூட்டுறவுகள் அடிக்கடி முதலாளியை விட்டுவிட்டுப் பிற தொழிலாளர்களை எதிர்ப்பதிலும் முனைந்துவிடுகின்றன. தொழிலாளரிடையே தலைமை வகித்துச் செயலாற்று விக்கும் பல கட்சிகள் அவர்களை இவ்வகையில் தூண்டு கின்றன. போராட்டங்களில் கலக்காதவர், பின் தங்கியவர், தயங்கியவர்கள் கூடத் தொழிலாளர்களால் தம் முதல் எதிரிகளாகக் கருதப்படும்படி தூண்டுதல் தரப்படுகிறது. இது தொழிலாளர் ஒற்றுமையை வளர்க்கும் செயலன்று; அதனைக் கருவிலேயே சிதைக்கும் செயல்.

மேலும் இத் தொழிலாளர் கூட்டுறவுகள் தொழிலாளர் கூட்டுறவில் சேர்ந்த தொழிலாளர் நலத்தை மட்டுமே எண்ணுகின்றன. ஊதியத்தை உயர்த்தும் முயற்சியில் தொழிலாளர் குறைப்புக்கு அவை மறைமுக ஆதரவு தருகின்றன. தொழிலாளர் வகுப்புக் கடந்து தொழிலாளர் இனத்தை இவை கவனிக்கமுடிவதில்லை. ஊதிய உயர்வு காரணமாகவும் கூட்டுறவின் போராட்டம் காரணமாகவும் தொழிலாளர்களைக் குறைக்க முடியுமே தவிரப் புதுத் தொழிலாளர் அவ்வகுப்பில் எளிதில் இடம்பெற முடியாது. அன்றியும் திறத்தொழில்களில் புதியவர் வந்து தொழில் பழகும் வாய்ப்புக்கும், தொழிலாளர் இயக்கங்களும் தொழில் சார்ந்த சட்டங்களும் தடையாகவே அமைகின்றன. இன்றைய திறத்தொழிலாளர் பஞ்சத்திற்கு இது பெரிதும் காரணம் ஆகும்.

நாம் மேலே குறித்த கருத்துக்கள் செயல்முறையில் வெற்றிதராத கனவியல் கருத்துக்கள் அல்ல. செயல் முறைத் திட்டங்களே என்பதைக் கூட்டுறவியக்க வெற்றி காட்டுகிறது. பல துறையில் உழைப்பாளிகள் அதை மேற்கொண்டு பயன்பெறாமலில்லை. பிரிட்டனின் மீன் தொழில் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள் கூட்டுறவடிப் படையிலேயே நடத்தப்பட்டுவருகின்றது. படகு கட்டுவதில், இயக்குவதில், தொழிற்படுத்திப் பயன்பெறுவதில்

மீன்படவர் கூடி உழைத்தே பங்குபெறுகின்றனர். கார்ன் வாலிலுள்ள வெள்ளீயச் சுரங்கத்தொழிலும் இங்ஙனம் தொழிலாளர் கூட்டுறவாலேயே நடத்தப்படுகிறது. ஆழ் நிலந் தோண்டுபவர் முதல் வெள்ளீயத்தை விற்பவர்வரை ஒரே கூட்டுறவாய்-இயங்கி ஆதாயத்தைப் பிரித்துக்கொள் கின்றனர். தொழிலாளர் ஊதியத்திற்கிடமாக அவர்கள் பங்குவீதமே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஃவினீஷியர் இத்துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பண்டைக் காலத்தி லிருந்தே இம்முறை கையாளப் பட்டிருக்கவேண்டும் என்று தோற்றுகிறது.

முதல்முதல் கூட்டுறவியக்கம் ஆலைத்தொழில் முத லாளிகளின் அழிவுப்போட்டியை எதிர்த்த தொழிலாளர் களாலேயே நடத்தப்பட்டது. 1795-ல் தொடங்கப்பெற்ற ஹல் ஆலை எதிர்ப்புத் தொழிற் சங்கத்தின் அமைப்புரை வாசகம் இதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது. "மாவின் விலை யேற்றத்தினால் இந்நகரத்தின் ஏழைக் குடிகளாகிய நாங் களும் எங்கள் குடும்பங்களும் பெருந்துன்பங்களுக்கு ஆளாகிவருகிறோம். தற்போது விலை குறைக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் வருங்காலத்தில் மீண்டும் எங்கள்பால் இரக்க மற்ற ஆதாயப்போட்டி வணிகரிடமிருந்து எங்களை எச்சரிக்கையுடன் காத்துக்கொள்ளவேண்டியதன் இன்றி யமையாமையை நாங்கள் உணர்கிறோம்," என்று அவ் வாசகம் தொடங்குகிறது. அவர்கள் செய்த முடிவு ஆள் வரி பிரித்து ஓர் ஆலை அமைத்துத் தமக்குவேண்டிய மாவைத் தாமே உண்டுபண்ணிகொள்வதேயாகும். அவர் கள் கோரிக்கையை நகர்ப்பேரவை ஏற்று அவர்களுக்கு உதவித்தொகையும் அளித்தது. ஒவ்வொரு பங்குக்கும் ஒரு வெள்ளியாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டினிறுதி யில் இக்கழகத்தில் 4000 பங்காளர்கள் இருந்தார்கள். ஆலை முதலாளிகள் இக்கழகத்தைச் சட்டமூலம் ஒழிக்க முயன்றும் வெற்றிகாண முடியவில்லை. ஏனெனில் கழக உறுப்பினரனைவரும் பெரும்பாலும் அவ்வாலையில் தொழி லாளிகளாகவே இருந்து தாம் அரைத்த மாவைத் தாமே

தம் விலைக்குப் பெற்று, அதில் வரும் ஆதாயத்தில் தாமே பங்கு பெற்றவர்களாக இருந்தனர். அதாவது அவர்கள் பிற முதலாளிகள் தொழிலுடன் சிறிதும் போட்டியிடும் தேவையில்லாமல், தாமே தம் முதலுக்குரிய முதலாளி களாகவும், தாமே தம் தொழில் செய்யும் தொழிலாளிக ளாகவும், தாமே ஆதாயம் பெறுபவர்களாகவும், தாமே தொழிலின் செய்பொருளை வாங்கும் பொதுமக்கள் அல்லது பயனீட்டாளர்களாகவும் அமைந்தார்கள். முதலாளி, தொழிலாளி, பொதுமக்கள் என்ற வேறுபாடற்ற ஒரு சிறு சமுதாயமாக அது அமைந்து, அவ் வேறுபாடுள்ள உலகத்தில் அஃதற்ற ஒரு சிறு தனி உலகாய் அது இயங்கிற்று.

ஹல் நகர் தொழிற் கழகத்தைப் பின்பற்றி அடுத்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து பல நாடுகளிலும் கூட்டுறவியக்கம் பிரிந்துள்ளது.

வீடுகட்டும் கழகங்களும் இதே முறையில் அமைந்து தொழிலை மட்டுமன்றி வாழ்க்கையையும் உயர்த்தப் பாடுபடுகின்றன.

சேமிப்பும் கூட்டுறவும் ஒருங்குகூடினால், ஒரு புத்துலகத்தைக் காணமுடியும் என்பது உறுதி.

ரு. சிறு செயல்கள்

" மனைவி உடன்பிறந்த நங்கை புதல்வியென்
றினைய பெண்மக்கள் இனியநல் நண்பன்
ஆயிவர் செய்யும் சிறுசெயல்கள் ஆர்ந்து
மேவின்ப வாய்ப்பே குடும்பநல் அமைதியாம்."

—ஹானமார்ட்

" செலவுசெய்தல் எப்போது, சிக்கனம் எப்போது
விலைகொள்ளல் எப்போது அறிதியெனில் வாழ்தி
சிறுபொருள் சிறுபொருள் ஒழியவரே
சிறுகச் சிறுக அழிபவரே."

—எக்ளிசியான்டிக்கஸ்

வாழ்க்கையெனும் பெருங்கடலுள் சிறு செய்திகளைப் புறக்கணிக்கும் வழக்கமே மனித வகுப்பினருள் பெரும்பாலோர் சென்று உடைபடும் பாறை என்னலாம். பல துளிகள் சேர்ந்து பெருவெள்ளம். அதன் எந்தத் துளியும் பெருவெள்ளத்தின் ஆற்றலுடையதாகாது. மனிதவாழ்வும் சிறு செய்திகளின் ஒரு தொடர் கோவை. வாழ்க்கை முக்கியத்துவமுடையதானாலும், அதன் கோவையினுட்பட்ட எந்தச் சிறு செய்தியும் முக்கியத்துவமுடையதாகத் தோற்றமாட்டாது. மனிதன் வெற்றியும், வெற்றிக்கு அடிப்படையான இன்பமும் இச்சிறு செய்திகளின் போக்கைப் பொறுத்தது.

தொழில் துறை வெற்றி, குடும்ப இன்ப அமைதி, அரசியலின் ஒழுங்கு யாவும் அவ்வத்துறையிலுள்ள சின்னஞ் சிறு நுண்செயல்களின் செவ்விய ஒழுங்கையும், திட்டத்தையும் உன்னிப்பான ஏற்பாட்டையும் பொறுத்தவையே. மேலும், இச் சின்னஞ் சிறு செயல்களைச் செய்வதனாலேயே கைத்திறமும், அறிவுத்திறனும் சிறுகச் சிறுகப் பெருகிக் கலைத்திறன், கலைப்பண்பு ஆகிறது. இச் சிறு அறிவுகளையும் சிறு திறங்களையும் தொகுத்துச் சேர்க்

காதவர்கள் வாழ்க்கையில் தோல்வியுறுபவர்கள். அவர்கள் தோல்விக்குப் பெருஞ்செயல்கள் காரணமல்ல; சிறுசெயல்களின் புறக்கணிப்பும் சிறுசெயல் அறிவு, சிறுசெயல் திறங்களைக் கோத்துச் சேர்க்காமையுமே காரணம் ஆகும். அவர்கள் உலகினர் இயல்பைக் குறை கூறலாம். ஊழி என்ற ஒன்றைக் கற்பித்துக் குறைகூறலாம். கடவுளின் வன்கண்மையைக் குறைகூறலாம். ஆனால், உண்மையில் அவர்கள் எதிரி அவர்களே. அவர்கள் சிறுசெயல்களின் விலைகாணாத அறியாமையே பொதுமக்களிடையே குருட்டு யோகத்தைப்பற்றிய நம்பிக்கை மிகுதி. எல்லாப் பொதுவான மூடநம்பிக்கைகளும் போலவே இதுவும் அறியாமையை அடிப்படையாகக்கொண்டது. குருட்டுயோகம் சிறு செயலில் குருடாயிருப்பவர்களுக்கு மட்டும்தான் கிட்டாது என்று காணலாம். சிறு காரியங்களில் கவனம் மிகுந்தோறும் இந்தக் குருட்டுயோக நம்பிக்கை குறைந்து கொண்டுதான் வருகிறது.

"குருட்டுயோக நம்பிக்கை வெற்றி எந்த நொடியிலாவது வந்துவிடாதா என்று நம்பி நம்பிக் காத்து அலமருகிறது. ஆனால், உழைப்போ அதனை எதிர்பார்த்து உண்டு பண்ணிவிடுகிறது," என்று ஒரு அமெரிக்க எழுத்தாளர் கூறியுள்ளார். உழைக்கும் இயல்பும், உறுதியான நோக்கமும், சிறுசெயலில் கூரிய நோக்கும் உடையவர்களுக்கு வெற்றி என்பது கையில் வெண்ணெய் வைத்திருப்பவனிடம் வரவிருக்கும் நெய்யேயன்றி வேறன்று. குருட்டு யோகம் படுக்கையில் விடிந்தபின்னும் படுத்துப் புரண்டு கொண்டே எங்கிருந்தாவது அஞ்சல்வழி ஒரு செல்வக் களஞ்சியம் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும். உழைப்பும் அதற்குள் இரண்டு மணிநேரம் தொழிலாற்றிச் சிறுகச் சிறுகத் தன் உடைமையைத் தானே உறுதியுடன் ஆக்குகிறது. முன்னது தற்செயல் புற நிகழ்ச்சிகளை நம்புகிறது. பின்னது தற்பண்பைத் தளமாகக் கொண்டுள்ளது. முன்னது உலகின் போக்கில் தன்னை மிதக்கவிட்டு உதவியற்று நகுவுகிறது; பின்னது

தற்போக்கிற்கு உலகைக் கொண்டுவந்து தற்சார்பை வலுப் படுத்துகிறது.

ஒருவன் இன்பத்துக்கும் உடல் நலத்துக்கும் உரிய சிறு காரியங்கள் பல குடும்பத்தில் உள்ளன. இவை தூய்மை, ஒழுங்கு, அழகுணர்ச்சி, சிக்கனம் ஆகியவற்றின் பால் படுவன. நீர்நிலைகளைத் தூய்மையாக்கல், நீருள்ள கலங்களை எப்போதும் மூடிவைத்தல், உணவுகளை மிகு பக்குவம் குறைபக்குவமில்லாமல் மட்டான நீர், தீ, காலம் ஆகியவற்றுடன் வட்டித்தல், ஆடைகளை மாற்றல், தூய்மையாக்கல், அழுக்கை ஒதுக்கி மாற்றல், தளம், கலம் கூரை ஆகியவற்றைக் காலா காலத்தில் தூய்மை செய்தல், தட்டுமுட்டுக்களை அழகுணர்ச்சியுடனும், தேவையை எதிர் பார்த்தும் திட்டப்படுத்துதல், செயல்துறை காரியங்களில் சொல் சுருக்கல், இன்பச்சொற்கள் பெருக்கல், ஒருவ ருடன் ஒருவர் கனிவும் மதியும் மிக்க சொற்கள், செயல்கள் பெருக்கல், சிறு குற்றங்குறை பொறுத்தல், நயமாகத் திருத்தல், அடிப்படைச் செய்திகளில் கண்டிப்பு, தற் சார்புடன் பிறர்நலம் பேணல் ஆகிய எண்ணற்ற சிறு செய்திகளின் கூட்டு விளைவே குடும்ப அமைதியும் குடும்ப இன்பமுமாகும். இவற்றிடையேதான் உடல்நலமும் உள நலமும் பண்பும் வளர்ச்சி பெறும்.

வீட்டினுள் உலவும் காற்று எப்படி இருக்கிறது என்று கவனிப்பது, பார்ப்பதற்கு மிகச் சிறிய செய்தி. இதைப்பற்றி அக்கரை எடுப்பவர்களோ, இதுபற்றிய விவ ரங்களை அறிபவர்களோ குறைவு. ஆயினும் நல்லுணவு, நன்னீர், நல்லுடை ஆகிய கண்கண்ட பிற செய்திகள் எவற்றையும்விடக் கண்காணுப் பொருளாகிய காற்றே நம் வாழ்வை முற்றிலும் உருவாக்குவது. ஒரு நாளைக்கு இரண்டு மூன்று தடவை உணவு உட்கொள்ளுகிறோம். நாலைந்து தடவை நீர் உட்கொள்ளலாம். இவையும் பகலில் தான். ஆனால், அல்லும் பகலும் அறுபது நாழிகையும், விழித்திருக்கும்போதும், உறங்கும்போதும், உண்ணும் போதும், குடிக்கும்போதும் நாம் ஓயாது காற்றை உட்

கொள்ளுகிறோம். உடம்பில் குருதியின் மாசு போக்கும் காற்று மாசுடையதாயிருந்தால், வரும் கேடு இவ்வளவு என்று கூறவேண்டுவதில்லை. பெருநகரங்களில் காற்றில் மாசுமட்டுமன்றித் தூசும் நிறைய உண்டு. இவை மாந்தர் உடல்நலத்தை அறுக்கும் வாளாய், நகர மக்களுக்கு மருந்தால் எளிதில் குணம் அடையாத காசம், இருமல், உயிர்ப்பைக் கோளாறு முதலிய நோய்க்கூறுக்களை உண்டுபண்ணுகின்றன. மாடி வீடும், நல்லுணவும், உடையும் யாவும் உடைய செல்வர் குடிகளில்கூட இந்நோய் நீடித்து அழிவு தருவதன் காரணம் காற்றை அவர்கள் கவனிக்காததனாலேயே.

தாள்களை வைத்துக் கோக்கும் குண்டூசி மிகச் சிறிய, கிட்டத்தட்ட விலையற்ற பொருள். அதன் இன்றியமையாமையோ மிகப் பெரிது! அதைக் கண்ட இடங்களில் போட்டுவிட்டால், அல்லது சரியான நிலையில் குத்தி வைக்காவிட்டால், எத்தனை பெரிய தவறு, எத்தனை பெரிய தீங்கு விளையும்?

ஒரு கூரறிவுடைய இளைஞனை ஒரு பெண் காதலித்திருந்தாள். அவனும் ஓரளவு அவள் அன்பில் ஈடுபட்டு அவள் வீட்டிற்கு விருந்ினனாகச் செல்ல இணங்கினான். அவள் அவனை வரவேற்கும்போது, தலைகோதாமல் வந்தாள். அவள் மேலாக்கில் குண்டூசி பாதி மாட்டி, பாதி மாட்டப்பெறாமல் இருந்தது. இளைஞன் இதை நன்கு கவனித்துக்கொண்டான். அவன் மீட்டும் அவள் பக்கம் நாடவில்லை. பெண்ணின் அக்காள் தங்கையர் அவள் குறையை ஊகித்து உணர்ந்து கூறியபோது, "ஓகோ, ஒரு குண்டூசிக்காக ஒரு பெண்ணை வெறுக்கும் இத்தகைய காதலன் ஒரு குண்டூசிகூடப் பெறப்போவதில்லை. எனக்கும் அவன் வேண்டாம்," என்று கடிந்து விடையிறுத்தாள். நங்கையைப் பிறகு மற்றொரு இளைஞன் காதலித்து மணந்துகொண்டான். இளைஞனும் இன்னொரு பெண்ணைக் காதலித்து மணந்துகொண்டான்.

இரு நங்கையரும் தோழிகளாய் இருந்தவர்கள். ஆகவே, இருவரும் ஒருவரை மற்றொருவர் குடும்பத்துடன் அழைத்து விருந்து அளித்தனர். இருவரும் பொருள் நிலையிலும், கல்வியிலும், ஒரேபடியாயிருந்தும், ஒருவர் வீடும் விருந்தும் நாகரிகமும் எல்லார் மதிப்பையும் பெற்றது. மற்றவர் வீட்டு விருந்தோ விருந்தளித்தவரால்கூடப் பாராட்டிக்கொள்ள முடியாதிருந்தது. விருந்தின் முடிவில் முதல் நங்கை தோழியிடம், "நீ எப்படி அம்மா உன் கணவருடன் சேர்ந்து இத்தகைய நல்ல மதிப்பைத் தேடிக் கொண்டாய்?" என்று கேட்டாள். இரண்டாவது தோழி, "அம்மா! நீ குண்டூசியில் காட்டிய அசட்டை மனப்பான்மையை எல்லாவற்றிலும் காட்டுகிறாய். உன் கணவனும் அதைக் கவனியாத மனப்பான்மையை எல்லாக் காரியங்களிலும் உடையவராய் இருக்கிறார். சிறு செயல்களை நான் கவனித்தவள்; அதனை நோக்கியே என்னை மதித்தவர் என் காதலர். இருவர் வாழ்விலும் இக் கவனிப்பு எல்லாவற்றையும் திட்டமமைத்து மாற்றிவிடுகிறது," என்றாள்.

முதல் நங்கையை மறுத்த இளைஞனே அவள் தோழியின் கணவனானான் என்று இங்கே கூறத் தேவையில்லை. குடும்பத்துறையைப் போலவேதான் தொழில்துறையிலும் சிறு கவனிப்பு நல்ல திறமைக்கு அடிப்படையாயமைகிறது. ஒரு பெரிய மருந்துக்கடைக்காரர் தமக்கு ஒரு கடையாள் வேண்டுமென்று விளம்பரம் செய்திருந்தார். இருபது இளைஞர்களுக்குமேல் வந்து குழுமிக் காத்திருந்தனர். ஒரு கால்பணம் பெறும் மருந்தைச் சிறு பொட்டலமாகக் கட்டும் வேலையை அனைவருக்கும் அவர் கொடுத்து, அதைத் திறம்படச் செய்த இளைஞனைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார். இச் சிறுசெயல் திறத்தின் மூலமே மருந்துக் கடைக்காரர் கடையாளின் வாழ்க்கைத் தொழில் திறமையைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

சின்னஞ்சிறு தவறுகளால் ஒரு பெருஞ்செல்வமும், ஒரு நாட்டுப் பெருவாழ்வும் அழிய நேர்ந்ததுண்டு. பொற்குவை ஏற்றிவரச் சென்ற ஒரு வணிகனின் கப்பல் புறப்படும்

போது கப்பலில் சிறு பழுது ஒன்று இருந்தது. வந்தபின் செப்பம் செய்துகொள்ளலாம் என்று வணிகன் கப்பல் தொழில் தலைவனிடம் கூறிவிட்டான். கப்பல் சென்றது. பொற்குவை ஏற்றி மீண்டது. வரும்வழியில், பொற்குவையின் பளுவால், பழுது பெரிதாகிக் கப்பலும் பொற்குவையுமன்றி ஆட்களும் ஆழ்கடலுக்கு இரையாயினர்!

ஒரு படைத்தலைவனின் தூதன் எதிரியின் படைவீட்டில் புலம்பார்க்கச் சென்றான். வெற்றிகரமாகப் புலன்பார்த்தறிந்தான். அதனைத் தன் தலைவனிடம் கொணர்ந்து தெரிவித்தால், தன் நாட்டுக்கும், படைக்கும், தலைவருக்கும், தனக்கும் வெற்றியும் புகழும் கிட்டும் என்னும் மகிழ்ச்சியில் அவன் தன் குதிரையின் நிலையைத் தேராமல் விரைந்து மீண்டான். குதிரையின் ஒரு காலின் இலாடத்தில் ஓர் ஆணி கழன்றிருந்தது. ஆணி கழன்றதால் இலாடம் பெயர்ந்தது. இலாடம் பெயர்ந்ததால், குதிரை சறுக்கி வீழ்ந்து மாண்டது. குதிரை மாண்டதினால், தூதர் விரைந்து செல்லமுடியாமல், எதிரிப் படைவீரர் கையிலகப்பட்டுச் சுடப்பட்டிறந்தார். செய்தியறியாமல் தலைவன் படைகளை இயக்க முடியவில்லை. எதிரி வெற்றி கண்டான். படைத்தலைவனுக்கும், நாட்டுக்கும், தூதர் பெயருக்கும் மாளாப்பழி கிட்டிற்று. ஓர் ஆணியின் தவறு எங்கே கொண்டுபோய்விடக்கூடும் என்பதை இது காட்டுகிறது.

ஃவிரஞ்சுப் பொருளியலறிஞரான திரு. ஸே சிறு செயல்களின் பெருவிளைவுகள்பற்றிய ஒரு சுவையான நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் கூறுகிறார்.

ஆடு, மாடு, கோழி, பன்றி ஆகியவற்றை வைத்துக் காத்த ஒரு பண்ணையில், பண்ணையின் ஒரு கதவில் தாழ் சீர்கெட்டிருந்தது. போகிறவர் போகும்போது கதவு தானாக முற்றிலும் பொருந்திக் கொள்வதில்லை. இதனால் கோழிகள் அடிக்கடி அதன் வழியே சென்று தவறின. தாழைப் பழுதுபார்க்க அரைப்பணம், முக்காற் பணத்துக்குமேல் செலவாகாது. ஆனால், பெருஞ்செல்வமுடைய பண்ணைமுதல்வன் இதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆடு

கள் போயின; பன்றிகள் போயின; அப்போது கீழ்த்தரத் தொழிலாளரிடையே பரபரப்பு ஏற்பட்டது. முதல்வன் விரைவில் சீர்செய்கிறேன் என்ருன். அவன் சீர்செய்வதற்குள் ஒரு கொழுத்த முதல்தரப் பன்றியும், ஒரு பாற் பசுவுமே வெளியேறிவிட்டன. பண்ணையாட்கள் அத்தனை பேர்மீதும் முதல்வன் சீறி, "பசுவையும் பன்றியையும் பிடித்து வந்துவிட்டு மறுவேலை பாருங்கள்," என்ருன்.

சமையற்காரன் சமையலைவிட்டு ஓடினுன். சலவைக் காரி சலவையைவிட்டு ஓடிவிட்டாள். பசுவைக் கடந்து சென்று முன்னுல் போய்ப் பிடிக்கச் சமையற்காரன் ஒரு கால்வாயைத் தாண்டினுன். அவன் காலெலும்பு ஒன்று முறிந்தது. அவன் மருத்துவ நிலையத்தில் மாதக்கணக்காய் இருக்கவும், பின்னும் கால் ஊனமாயிருக்கவும் வழியாயிற்று. பால் கறந்துவிட்ட பசு தப்பியோடியதுடன், வழியில் ஆட்டுக்குட்டி யொன்றை மிதித்து நொண்டியாக்கி விட்டது. சலவையைச் சலவைக்காரி விட்டுச்சென்றதால், துணிமணிகள் பற்றி எரிந்துபோய்விட்டன. இவையெல்லாம் போதாதென்று பசுவும் பன்றியும் காய்கறித் தோட்டங்களில் சுற்றி, அழிவுசெய்தன. அரைப்பணச் செலவைக் காலாகாலத்தில் செய்யாததால், பண்ணையின் பலமாத வருவாய் கெட்டுவிட்டது.

வாழ்க்கை முழுவதிலும் இத்தகைய சிறுசெயல் வழுக்கள் தற்செயல் நிகழ்ச்சிகளல்ல; நாள்முறை நிகழ்ச்சிகள் என்பது ஊன்றிக் கவனித்தால் தெரியும். ஒரு துட்டு என்பது மிகச் சிறுதொகை. இரவலர் தவிர யாரும் அதைப் பொருட்படுத்தமாட்டார். அதனுல் வாய்க்கத் தக்க பொருள்களும் கிட்டத்தட்ட விலையற்ற பொருள்களே. ஆயினும் அத்தகைய பொருள்களை வாங்கி விற்பவர் வருவாய் யாருக்கும் இருக்கமுடியாது. கிட்டத்தட்ட அதையே முதலாக வைத்துத் தொழில் செய்பவர் ஆதாய விழுக்காடும் யாருக்கும் ஏற்பட முடியாது. பெருந் தொகை முதலிடும் தொழிலில் நூற்றுக்கு ஒன்று, இரண்டு வருவாய் வருவதைப் பெருத்த ஆதாயமாகக் கொள்வர்.

துட்டுக்கு வாங்கி விற்பவர் துட்டுக்குத் துட்டு அல்லது நூற்றுக்கு நூறும், அதற்கு மேலும் ஆதாயம்பெறுவதைப் பொதுவாகக் காணலாம்.

துட்டுக்கள் சேர்ந்தே பொன்னாகிப் பெருகி பொற்குவையுமாகின்றன. குடிமக்கள் பலரின் சிறு வரியே அரசியலின் பெருஞ்செல்வமாகிறது. சின்னஞ் சிறு துளிகள் பெருவெள்ளமாகவும், சிற்றோடைகள் பேராறாகவும் பெருகுதல் காண்கிறோம். பேரூதியம் பெறுபவர் சிறு தொகை மீப்பதால் பயனென்ன என்ற அசட்டை மனப்பான்மையினாலேயே, பலர் வாழ்க்கை வளம்பெற முடியாதவராயிருக்கின்றனர்.

மணமான இளைஞர் ஒருவர் மீத்துவைப்புப் பற்றிய கவலையே இல்லாமல் செலவுபோக மீந்த பணத்தில் தன் மனைவிக்கு ஒரு கோப்பைச் சிறுகுடிக்குச் சிறிது தந்து தானும் மீந்த பணத்தில் ஒன்றிரண்டு கோப்பை அருந்துவது வழக்கமாயிருந்தது. முதலாண்டு மணநாள் விழா நாளில் காலையில் கணவன்மனைவியர் வீட்டிலிருந்து தம் சிற்றுண்டி அருந்தினர். அப்போது கணவன் மனைவியிடம், “நம் ஊதியம் இன்னும் மிகச் சிறிதாகவே இருக்கிறது என்பதை இத்தகைய நாளில்தான் நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. சிறிது பொருள் இருந்தால் என்றும் இங்கே அடைபட்டுக் கிடக்காமல், இவ்விழா நாளில் நாட்டுப்புறத்தில் உலவி உங்கள் தாய்வீட்டிற்குச் சென்று, உங்கள் பெற்றோருடன் உண்டுகளித்திருந்து வரலாம்,” என்றான்.

கணவனின் நல்லெண்ணமும், நல்லவாவும் கண்டு களித்த மனைவி, “ஏன், அப்படியே இன்றுகூடச் செய்யலாமே. நானே என் வீட்டுக்கு உங்களை அழைத்துச் சென்று விருந்து செய்விக்கிறேன்,” என்றாள்.

“நீயா? விருந்தா?” என்றான் கணவன். “ஏழையின் மனைவியாகிய உன்னிடம் அதற்குப் பணம் எப்படி இருக்கும்?” என்றான்.

அவள் பேசாது எழுந்துசென்று ஒரு பழங்காலுறை யில் தான் இட்டுவைத்திருந்த காசுகளைக் கொட்டி எண்ணி னாள். சரியாக 4 பொன் 11 வெள்ளி 3 துட்டு இருந்தது. அவன் வியப்படைந்தான். அவளுக்கு ஒரு கோப்பைச் சிறு குடிக்கு அளித்த பணத்தை அவள் சிலசமயம் செலவு செய்து, சிலசமயம் வீட்டிலமர்ந்து உண்டு மீத்த பணம் அது. அம் மணநாள் விழாவில் கணவன் விருப்பம் ஈடேறிற்று.

"உன் பங்குச் சிறுகுடியை நீ இழந்தாய். இனி என் பங்கும் எனக்கு வேண்டாம்," என்று அவன் அத் தொகையை மீத்து வைக்கத் தொடங்கினான். அச் சிறு தொகை நல்வாழ்வாகத் தளிர்த்து, வாழ்வில் வட்டியும் குட்டியுமாகத் தழைத்தது. அது ஒரு நல்ல வீடு, நல்ல கடை, நல்ல தொழிற்சாலை, பண்டகசாலைகள், நாட்டுப் புறப் பண்ணை என வளர்ந்து, இறுதியில் கணவனை ஒரு நகர்ப் பேரவைத் தலைவராக்கிற்று. மனைவி, பெண்கள் தொகுதியின் சார்பில் நாட்டு மன்ற உறுப்பினராய்ப் புகழ் பெற்றாள்.

உருவான உண்மைச் செல்வம் மக்களின் நிலபுலன்க ளல்ல; பொருளகக் கணக்குத்தொகையுமல்ல. அவர்கள் பெறும் ஊதியமோ, அவர்கள் பகட்டாடையோகூட அல்ல. கஞ்சத்தனம்கூட உண்மையான செல்வம் தராது. ஏனெனில் அது செல்வம் வளர்ப்பதுபோலத் தோன்றி ஈட்டுபவனை அழிக்கும். வீண்செலவுகளில், நிலைத்த பயன் தராச் செலவுகளில் செய்யும் ஒவ்வொரு சிறு காசையும், சிறுகாசெனச் செலவுசெய்து ஒழிக்காமல், மீத்துவைப் பதே உண்மைச் செல்வமாகும். இதுவே சிக்கனம்; இதுவே செல்வம். ஏனெனில், ஒரே செல்வமுடைய இருவர் அல்லது ஒரே ஊதியமுடைய இருவர் சிலநாட்களில் இப் பண்பு காரணமாக வேறுவேறு திசைகளில் செல்வது காணலாம். சிக்கனமுடையவன் செல்வம் பெருகும். அது அற்றவனிடம் வறுமைதான் பெருகும்.

ஒரே ஊதியமுடைய இரு தொழிலாளிகளில் ஒருவன் கவலையற்ற நல்வாழ்வு வாழ்ந்தான். அடுத்தவன் கடன் பட்டு, உடல் கெட்டு, குடும்பநலன் சீரழிவுற்று நலிந்து வந்தான். ஒருநாள் நலிந்தவன் தழைப்பவனைப் பார்த்து, "என்னளவே நீ ஊதியம் பெறுகிறாய்; நீ உன் வாழ்வை நல்வாழ்வாக்கி, அந் நல்வாழ்வுக்குச் செலவு செய்ததுபோக மீத்தும் வைக்கிறாயே; எனக்கு என்றன் வாழ்வுக்குக்கூட என் ஊதியம் போதமாட்டேன் என்கிறதே; இம்மறை வெற்றி நெறி யாது?" என்று கேட்டான்.

நற்றோழன் அவனைப் பார்த்து, "அன்பனே, என் மறைநெறி வேறு எதுவுமல்ல; சிறு துட்டை மதிப்பதே," என்றான்.

"அது சரி; நானும் சிலசமயம் சிறுதுட்டுக்கு அலைந்து திரியத்தான் செய்கிறேன். சிறுதுட்டை நான் அவமதிப்பதில்லை. ஆனால், ஒரு சிறுதுட்டுக்கூட மீய மாட்டேன் என்கிறதே," என்றான்.

"நான் விளக்கம் தரமுடியும் நண்பனே! ஆனால், நீ சினங்கொள்ளக் கூடாது. நீ உன் சிறு துட்டுக்களைக் கொடுத்துக் குடிக்கிறாய். நான் துட்டுக் கொடுக்காமல் குடிக்கிறேன். அந்த மீதம் என் நிலையை வளர்க்கிறது."

"ஓகோ, நீ யார் செலவிலாவது குடித்துத் திறமை காட்டிவிடுகிறாயா?"

"இல்லை; ஒருபோதும் இல்லை. காசு கொடுத்து வாங்கும் குடி காசைத் தொலைப்பது மட்டுமல்ல. உடல்நலம் கெடுக்கிறது; மனைவி மக்களைப் பகைக்க வைக்கிறது; மதிப்புக் கெடுக்கிறது. அது மேலும் குடியைத் தூண்டி ஒருவனைக் கடனாளியாக்குகிறது. மனைவியை விரைவில் கைம்பெண்ணாக்கக்கூடச் செய்கிறது. நான் அக்காசையும் மீத்துக் காசு வேண்டாத பொருளாகிய தண்ணீரைக் குடித்து, உடல்நலமும், வாழ்வு நலமும் பெறுகிறேன்."

நலிந்த நண்பன் வாழ்வைத் தோழன் அறிவுரை பொலியவைத்ததென்று கூறவும் வேண்டுமா? குடிகெடுக்

கும் குடி ஒழிந்தது; பணம் மீந்தது; வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்தது. குடிக்கும் இன்பத்தினும், குழந்தைகள் மழலை இன்பம், கல்வியின்பம் அவனுக்கு நல்லின்பமாகவும், நல் வாழ்வாகவும் அமைந்தது.

ஊதிய உயர்வு, உரிமை ஆகியவற்றுக்காகப் போராடுதல் நன்றே. ஆனால், அங்ஙனம் போராடுபவர் பலர் அவற்றைப் பெற்றாலும் ஒன்றுதான்; பெறாவிட்டாலும் ஒன்றுதான் என்ற நிலையில் இருக்கின்றனர். முதலாளிகள் ஊதிய உயர்வு தரமுடியும்; ஆனால், தந்த ஊதியத்தைச் செலவிடும் வகையை யார் கற்றுத்தருவது? வீண் செலவைத் தடுப்பது யார்? வீண்செலவு செய்துவிட்ட பணத்தின் பயனாக அதன் தீவிளைவுகளை அறியும் அறிவும் அவர்களிடம் வருவதில்லை; அவற்றை மீட்டும் பெருக்குவதன் விளைவுபற்றிய எச்சரிக்கையும் யாரும் தருவதில்லை. இதுபோலவே மக்கள் அரசியலாளர் உரிமைகளை வழங்கலாம். ஆனால், கடமைபேணி, இருக்கும் உரிமைகளைப் பேண முடியாதவர்களுக்கு, உரிமை வந்தென்ன, வராமலிருந்தென்ன? கடமை பேணி உரிமை பயன்படுத்துபவன் தன் உரிமையை யாரும் தராமலே பெறுவது திண்ணமன்றோ? ஊதாரி முதலாளி கடனாளியாய், மீத்துவைக்கும் தொழிலாளி அவனுக்குக் கடன்தந்து முதலாளியாக முடியாதென்றில்லை. கடமை பேணும் குடி கடமைபேணா ஆட்சியைக்கவிழ்த்துவிடுவதும் நடைபெறாத செய்தியன்று.

சிக்கனம் நாடுபவனின் சிக்கனத்திட்டத்தில் முதல் சிக்கனத்திட்டமும் இன்றியமையா முதல் சிக்கனமும் சிக்கனப் பண்புவாய்ந்த மனைவியைத் தேர்ந்தெடுப்பதே. ஏனெனில், ஆடவன் எவ்வளவு சிக்கனமாக வாழ்ந்தாலும், இல்லத்தலைவியாகிய பெண் சிக்கனம் அறியாவிட்டால், அவன் சிக்கன முழுவதும் விழலுக்கு இறைத்த நீராய் விடும். ஒருவன் இல்வாழ்வும், இல்லத்தலைவியும் அவன் வாழ்வின் மூலதனமும், மூலமுதலும் ஆகும். அது கோணியிருந்தால், அவன் திறங்கள் எவையும் அக்கோணலை முற்றிலும் சரிசெய்ய முடியாது. மேற்குறிப்பிட்ட நலிந்த

தொழிலாளனுக்குத் தழைக்கும் தொழிலாளன் குடியின் விளைவு ஒன்றை மட்டுமே எடுத்துக்கூற முடிந்தது. அவன் மனைவியைப்பற்றி அவனிடம் குறைகூறும் வன்கண்மை அவன் தோழனுக்கு இருக்க முடியவில்லை. தொழிலாளத் தோழன் திருந்தியபின், அவன் தொல்லைகள் பெரிதும் குறைந்தன. ஆனால், புதுத்தொல்லைகள் பெருகிக் கொண்டேயிருந்தன.

தழைத்த தொழிலாளத்தோழன் தன் மனைவியைத் தூண்டி நண்பனையும் நண்பன் மனைவியையும் தன் வீட்டுக்கு விருந்துக்கழைத்தபின்தான் நண்பன் சீர்திருத்தம் முக்கியமான ஒரு படி முன்னேற்றம் அடைந்தது. தழைத்த வீட்டொழுங்கு அவனை வெட்கமடையச் செய்தது. தோழியிடம் கேட்டு அவன் மனைவிகூறும் குடும்பச் சிறு செய்திகளைக் கவனிக்கப் பழகிய பின்பே அவன் குடும்ப வாழ்வு சீரடைந்தது.

ஒரு நாளைக்கு ஒரு துட்டு* மீத்து என்ன செய்ய முடியும்? மீப்பவர் அதைக்கொண்டு பலவும் செய்யலாம். அவரவர் தேவை, அனுபவம், முன்னறிவு ஆகியவற்றுக் கிசைய மீக்க விரும்பும் ஏழையருக்காக அறிஞர் திட்டம் வகுத்துக்காட்டியுள்ளனர். சேமநலக் கழகங்கள் ஒவ்வொன்றும் அத்தகைய திட்ட அடிப்படையிலேயே உழைக்கின்றன. நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு துட்டுத் தருபவன் நலங்கோரித் தாம் திட்டமிட்டு அவனுக்காகச் செய்து தரக்கூடும் வாய்ப்புக்களை அவை வெளியிட்டுள்ளன. அவற்றுள் பலவகை உண்டென்றாலும், எல்லாமே மீக்கும் விருப்பமுடையவனுக்குப் பெருந் தூண்டுதலாயிராது. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க நலன்களை எடுத்துக்காட்டாகத் தரலாம்.

நாள்ஒன்றுக்கு ஒரு துட்டு மீப்பவன் அல்லது மீப்பவனுக்காக, வாழ்க்கைக் காப்புக் கழகங்கள் அளிக்க முன்வரும் நலங்களாவன:

---

* இந்திய நாணயமாக ஆங்கிலத்துட்டு ஒரு வீசம் (அணா) மதிப்புப்பெறும்.

1. இருபத்தாறும் ஆண்டிலிருந்து தொடங்கி மீத்தால் வாழ்க்கை முழுவதும் நோய் வந்த காலங்களிலெல்லாம் மருந்துச் செலவுக்கு வாரம் பத்து வெள்ளிவரைப் பெறலாம். இச்செலவு உண்மையில் நோயைத் தடுத்து அச்செலவைக் கழகத்துக்கும் குறைப்பது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

2. வாழும் காலம் அல்லது 60-ஆம் ஆண்டு வரை இச் சிறுதொகை கொடுப்பதால் 60-ஆம் ஆண்டிலோ அல்லது உயிர்பிரியும் எந்தச் சமயத்திலுமோ அவன் குடும்பத்துக்கு 50 பொன் தொகை கொடுக்கப்படும்.

கழகத் திட்டப்படி காப்பீடு முற்றிய ஒரு வாரம் அல்லது மாதத்தில் காப்பீடு செய்தவன் இறந்தால், காப்பீட்டின் முழுத் தொகையை அவனை இழந்துவிட்டவர் உதவியாகப் பெறலாம் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இதிலிருந்து விளங்கும் மற்றோருண்மை யாதெனில், மீப்பவர் பணம் முழுதும், நீடித்து வாழ்ந்து மீயாதவர் காப்புத் தொகைக்கும் ஈடுசெலுத்துகிறது என்பதே.

மேற்கூறிய இரண்டு வகையிலும் காப்பகச்செலவு மீப்பவன் பணத்தின் பயனே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

3. அறுபத்தைந்து வயதுவரை அத்தொகை சேர்ந்து அதன்பின் வாழும்நாள் முழுதும் ஆண்டுக்கு 26 பொன் அல்லது வாரம் 10 வெள்ளி பெறலாம்.

4. பிறந்த நாளிலிருந்து குழந்தையின் சார்பில் தரப்படும் இச் சிறுதொகை அதன் பதினன்காவது ஆண்டில் 20 பொன் தரக்கூடியது. இது கல்விக்கு உதவும். இத்தொகை 25 வயதுவரைத் தரப்பட்டால் அதன்பயனுக 45 பொன் வரும். இது தொழிலுக்கு உதவும்.

5. அறுபதிலோ திடீர்மறைவிலோ 100 பொன் வருவாய் தருவதுடன் இடையே வேண்டியபோது செலுத்தியதில் 5-ல் 4 பங்கு பெறுமுரிமை இருக்கும்.

மேற்கூறிய ஒவ்வொன்றும் ஒரு துட்டின் விலை. ஐந்து துட்டுக்கு இவ்வைந்து வாய்ப்புக்களுமே ஒரு சேரப் பெறலாம்!

காப்புக்கழகத்தார் இப்பணத்தைச் சேமித்துமட்டுமே இத்தொகையைத் தரவில்லை. இத்தொகையை வாணிகத் தொழில் வளர்ச்சியிலீடுபடுத்தியோ அல்லது ஈடுபடுத்துபவர்களிடம் கொடுத்து ஆதாயத்தில் ஒரு பங்காக வட்டி பெற்றோதான் இத்தொகை சேர்த்துக் கொடுக்க முடிகிறது. எனவே, காப்புக்கழகங்களில் பணமீத்து வைப்பது வீட்டில் ஒரு பெட்டியில் போட்டு வைக்கும் மீப்பைவிட ஆற்றல் வாய்ந்தது. அது பிறருக்கும் நலம் செய்து தானும் நலம் பெறுவது. அதுபோல அது நன்மை தீமைகளில் கூட்டுப் பொறுப்புணர்ச்சி அடிப்படையுடையது. நீடித்த வாழ்வுடையவர் பலர் வருவாயின் சிறு பகுதி திரண்டு திடீர்ப்பிரிவு கண்டவர்க்கு உதவுகிறது.

இக்காரணங்களால், காப்புக்கழகச் சேமிப்புப் பண்பு ஒரு தன்னலச் சேமவைப்பாக மட்டும் தோன்றினாலும்; காப்புக்கழகத்தாரின் திட்டப்படி அது மிகச் சிரிய பொது நல அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது. அதைச் செய்பவன் தன்னையறியாமலே, தன்முயற்சி ஒன்றுமில்லாமலே, ஒழுக்கமேம்பாடும், பண்புமேம்பாடும் பெறுகிறான். அவன் தன் குடும்பம் போற்றுகிறான்; குடும்பத் தற்சார்பு காக்கிறான். தன் வாழ்வுக்குப் பின்னும் தன் குடும்பத்துக்கான கடமையாற்றுகிறான். அது சமூகத்துக்கும், சமூகப் பொருளியல் இணைப்புக்கும் வழிவகுக்கிறது.

தொழிலாளருக்கு ஒருவர் செய்யக்கூடும் பேருதவி சிக்கனம்பற்றிய அறிவுரை நல்குவதே. ஒரு ஆள் இருந்து சமயம் பார்த்து அறிவுரை நல்குவதினும், எப்போதும் கண்ணிற்பட அவை யெழுதித் தொங்கவிடப்படுவதில் வாய்ப்பு மிகுதியுண்டு. அடிக்கடி காணும் பொருளை ஊன்றிக் கவனித்துப் பதியவைப்பதும், தற்செயலாக மன அமைதியும் ஒய்வும் இருக்கும்போது, காண்பதைப் பதிய வைத்துக் கொள்வதும் மனித இயல்பு. பிரிட்டனின்

முயற்சியாளருள் முதன்மையுடைய திரு. பாக்ஸன்டேல் (Mr. Baxendale) என்பவர் இவ்வழியைப் பின்பற்றினார். அவர் தொழிற்சாலை, பண்டகசாலைகள் எங்கும், தொழிலாளர்கள், கணக்காளர்கள் வேலைசெய்யும் இடங்களிலும், உணவு, குளிப்பு முதலியவற்றுக்காகக் கூடுமிடங்களிலும் "மனம் சோராதே," "உழைப்பே செல்வம்," "வருவாய் முழுதும் செலவழிப்பவன் இரவன்மைக்கு வழிதேடுகிறான்," "கடன் படுகிறவன் அழிவை அழைக்கிறான்," "போன காலம் மீளாது," "உழைப்பு, மட்டான குடி, சிக்கனம் வாழ்வின் நற்பழக்கங்கள்" என்பன போன்ற நல்லுரை விளக்கங்கள் எழுதித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். சிலவிடங்களில் இன்னும் விரிவான விளக்கங்கள் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இவற்றின் மூலம் தொழிலாளர் வாழ்வை உயர்த்துவதை அவர் தம்மை உயர்த்துவதாகவே கொண்டார். அது தவறுமல்ல. கீழுள்ளவர் உயர்வது, மேனிலையிலிருப்பவர்களுக்குப் போட்டி என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். இது தவறு. அன்போடு உயர்த்துபவர் அவ்வுயர்வால் தாமும் உயராதிருப்பதில்லை.

திரு. பாக்ஸன்டேல் நடத்திய தொழிற்கழகத்தின் பெயர் பாக்ஸன்டேல் கழகம் அன்று; பிக்ஃபோர்டு கழகம். அவர் வாழ்க்கை முன்னேற்றமே அவர் பண்பினிமையை எடுத்துக்காட்டுவது. அவர் லங்காஸ்டரில் ஒரு மருத்துவர் புதல்வர். பருத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்டு ஒரு பருத்தி வணிகக் கழகத்தின் பேராளாய் லண்டன் மாநகர் வந்தவர். அத்தொழிலின் நெருக்கடி காரணமாக வேறு தொழிலில் ஈடுபட அவர் விரும்பினார். இச்சமயம் திரு. பிக்ஃபோர்டு என்பார் சரக்குப் பெயர்ப்புத் தொழிலில் (Business of Carrier) முனைந்திருந்தார். ஆனால், முதலீடு இல்லாமல் அவர் வருந்தினார். திரு. பாக்ஸன்டேல் தம் முதலீடு மட்டும் தந்து உரிமைப் பங்காளியானார். தொழில் செயலாட்சி போதாதிருக்கவே அவர் அதைத் தாமே நடத்தினார். பேரளவில் போக்குவரவு ஊர்திகளைத் தாமே இயக்கி அதைத் திறம்பட நடத்துகையில், இருப்புப்பாதை

புதிதாக வந்து நுழைந்தது. அவர் அத்துறையின் பெருஞ் செல்வரான பிரிட்ஜ்வாட்டர்க் கோமகனைப்போல் இப் புது முயற்சியை எதிர்க்காமல், அப் புதுநெறியுடன் தம் போக்குவரவுகளைச் சீரமைத்து இணைத்துப் படிப்படியாகத் தம் போக்குவரவை மாற்றி இருப்பூர்தியைப் போக்குவரவுக் கருவியாகக் கொண்டார். இருப்பூர்தியுடன் இணைந்து சரக்குக்கொண்டு சென்றதால், அவர் தொழிலும் மேம் பட்டது. இருப்பூர்தியிலும் அவர் பங்கு எடுத்து ஆதர வளித்ததால், புதிய தொழில் பங்காளிகள் அவரை முதல் இருப்பூர்திக் கழகத் தலைவராக்கினர்.

அவர் தம் பிள்ளைகள், தொழிலாளர்கள் நலனுக்காக ‘விரைந்து செல்வோர்க்குரிய நற்குறிப்புக்களும் நல்ல குறிக் கோள்களும்’ என்பனபோன்ற நூல்கள் எழுதினர். “ஈட்டும் ஒவ்வொரு வெள்ளியிலும் மூன்று துட்டு மீப்பவர் விரைவில் முன்னேறுவது உறுதி,” “பெரும் திறத்தை விட விடாமுயற்சி மிக்க பலன் தரும்,” “கடமைவிட்டு இன்பம் நாடுபவன் கடமையையும் இழப்பான், இன்பத்தை யும் இழப்பான்,” “பிறர் குற்றம் மறைப்பது குற்றவாளி யையும் கெடுக்கும், மறைப்பவனையும் கெடுக்கும்,”—இவை இந்நூல்களின் பொன்னுரைகள்.

கா. பணிமுதல்வரும் பணியாட்களும்

வற்றி வறளும் உழைப்பூற்று, வான்தொழில்தன்
உற்றமெய்ந் நோக்கம் அறின்.”

—ஷேக்ஸ்பியர்.

“விதிகளின் பிண்டம் அவ்விதிக்
கட்டுமோர் ஒவ்வொரு சான்று.”

—ஜார்ஜ் ஹோர்பார்ட்.

உழைப்பு ஈட்டியதைக் கவனிப்பே பேணவல்லது; கவனிப்பின்றிச் சுறுசுறுப்பாயிருப்பவன் ஒரு கையால் ஈட்டியதை ஒரு கையால் வீசி எறிபவனாகிறான்.

உடைமை ஈட்டல், முதலீடு திரட்டல் இவை இப்போதே தொழிலாளரின் ஆற்றலுக்கு உட்பட்டது. சட்டம் அதற்கு வாய்ப்புக்களளித்து, அதிலுள்ள தடைகளையும் அகற்றியுள்ளது. பாதி வாழ்நாளுக்குள் தன்னுண்மையுடைய முதலாளிகளாவதற்கு அவர்கட்கு வேண்டியது நல்ல வழக்கமும் தன்னாட்சியுமே.—டப்ளியூ. ஆர். கிரேக்.

தொழிலாளர் குடி மயக்கில்லாமல், சிக்கனமாகவும் செட்டாகவும் வாழும் வகையில் தொழிலாட்சியாளர் எவ்வளவோ உதவி செய்யமுடியும். தொழிலாளர் அடக்கு முறையாட்சியை எதிர்ப்பர்; கருணையாட்சியைக் கூட வெறுப்பர்; ஆயினும் துணையாட்சி அதாவது உதவியை ஏற்கவே செய்வார்கள். தொழிலாளர்மீது இவ்வகையில் தங்களுக்கு உள்ள செல்வாக்கைத் தொழில் முதல்வர் உணர்ந்தால், அவர்கள் தொழிலாளர்களுடன் தம் ஒத்துழைப்பை விரிவுபடுத்துவது உறுதி. ஏனென்றால், முதலாளிகளுக்கு இதனால் ஏற்படும் செலவும் முயற்சியும் மிகச் சிறிது. ஆனால் அதன் பயன் மிகப்பெரிது. முதலாளிகள் தொழிலாளர் நல்வாழ்வில் ஒரு சிறிது அக்கரை காட்டுமிடங்களிலெல்லாம் அவர்களுடன் ஒரு சிறிது இன்னுரையாடுமிடங்களெல்லாம், முதலாளிகள் மதிப்பும் உயர்ந்துவிடுகிறது. உழைப்பில் ஆர்வமும் பெருகுகிறது. சில சின்னஞ்சிறிய முன் கருதல் திட்டங்களால் இவ்வார்வத்

தையும், இந் நல்வாழ்வு வாய்ப்பையும் எவ்வளவோ மிகுதிப் படுத்தமுடியும். இவற்றுக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் தருவோம்.

சனிக்கிழமை நெடுநேரம் வேலை வாங்குமிடத்திலும், சம்பளம் நெடுநேரம் சுணங்கி இரவில் தரப்படுமிடத்திலும் சந்தைக்குச் சென்று வாரச்செலவுக்குரிய பொருள்கள் வாங்கமுடியாமல் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் அல்லற்படுவ துண்டு. வாரந்தோறும் மீத்துவைக்கும் பழக்கமுடைய தொழிலாளருக்கு இது பெருந் தடையன்று. ஏனெனில் சேமவைப்பில் முன்னெடுத்துப் பின்போட்டுவிடமுடியும்: ஆயினும் பொதுவாகவே, முதலாளியும் இவ்வகையில் முன் கூட்டிப் பணம் தரவோ அல்லது வாரக் கணிப்பை மற் றொரு கிழமையில் தரவோ செய்யலாம்.

இதுபோலவே, சம்பளம் கொடுப்பதைப் பொது அருந்தகத்தில் வைத்தோ, அதனருகிலோ கொடுப்பதால், தொழிலாளரின் பணம் வீடுபோய்ச் சேருமுன் அவர்கள் இயற்கைக் குடிக்கவர்ச்சி அதில் ஒரு பகுதியைக் கரைத்து விடக்கூடும்.

மேற்கூறிய சிறு எச்சரிக்கைகள் தவிர, வேறு ஆக்க வகையிலும் பணிமுதல்வர் தொழிலாளருக்கு உதவக் கூடும். தொழிலாளர், அவர்கள் பெண்கள், சிறுவர், சிறுமியர் யாவரும் தனித்தனி சிறு பொருள் மீத்துவைக் கும்படியான சிறுசிறு மீப்பகங்களை உண்டுபண்ணி, அவர்க ளிடம் மீத்துவைத்தல் போன்ற நல்ல பழக்கங்களை உண்டு பண்ணமுடியும். அவரவர் மீப்பகத்தின் கணக்குவழக்கு நடைமுறைகளில் அவ்வத்துறையினரையே பழக்குவதும் நல்ல பலன் தரும். சிக்கனச் செலவுமுறை, பெரும் பயனளிக்கும்' மாதிரி நற்செலவு முறை ஆகியவற்றின் அறிவை அவர்களிடையே பரப்பலாம். இவற்றைப் பெருந் தலையீடு இன்றித் தொழிலாளர், முக்கிய தொழிலாள ரிடையே செய்வதன்மூலம் பல பெரிய முதல்வர்கள் தம் பணியாளரையும் உயர்த்தித் தம் நிலையத்தையும் வளப் படுத்தியுள்ளனர்.

உதவி, ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றைவிடப் பணி முதல்வர்களிடம் ஒத்துணர்வு மிகவும் முக்கியமானது. உண்மையில் உதவி, ஒத்துழைப்பு ஆகிய இரண்டும் ஒத்துணர்வில்லாத இடத்தில் தலையீடாகவே கருதப்படவேண்டியிருக்கும். அவ்விரண்டு துறைக்கும் ஒத்துணர்வு இன்றியமையா அடிப்படை ஆகும். பணிமுதல்வர், பணியாளர் ஆகியவரிடையே ஒத்துழைப்பின்மை, உதவியின்மை ஆகியவற்றைவிட, ஒத்துணர்வின்மையே பெரிதும் எங்கும் காணப்படும் தீமை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பணிமுதல்வரும் தொழிலாளரும் ஒரு நிலையத்தின் இருகூறுகள் மட்டுமல்லர். இருசாராரும் சமூகத்திலேயே மிகுதி தொடர்பற்ற இரு வேறு வகுப்பினர் ஆவர். வேறு வேறு வகுப்புக்களிடையே ஒத்துணர்வு ஏற்படுவது எளிதல்ல. தோற்றம், நடை, உடை வேறுபாடுகளே மன வேறுபாட்டை உண்டுபண்ணப் போதியன. சொல், தொனி ஆகியவற்றில் எண்ணிச் செய்யாத சிறு செயல்கள் கூட வகுப்புக் கடந்து வகுப்பில் புகும்போது, பெருத்த மன வேறுபாட்டையும் சிக்கல்களையும் விளைவிக்கும். வகுப்புக்களிடையே தொடர்பு குன்றி வகுப்புக்கள் வேறுபட்டு மாறுபட்டு வாழும் பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளில் இத்தொல்லை இன்னும் மிகுதி.

"ஒருவருடன் ஒருவர் அன்புடையவராவீர்களாக; உங்கள் அயலாரை நேசிப்பீர்களாக," முதலிய விவிலியக் கட்டளைகள் பார்வைக்கு எளியவைபோல் தோற்றுகின்றன. ஆயினும், இச்சிறு கட்டளைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால், உலகில் முன்னேற்றத்துக்குத் தடையான எத்தனையோ சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கும். குடும்பத்துக்குள்ளும் தனி மனிதரிடத்திலுமே நிறைவேற்றப்படாத இக்கட்டளை, பல்வேறு வகுப்புக்களாகப் பிளவுபட்டுச் சிதறுண்டு கிடக்கும் மனித சமூகத்தில் எப்படி முழுவதும் பின்பற்றப்பட முடியும்? முதலாளி தொழிலாளிகளிடையில் இவ்வகுப்பு வேறுபாடு கிட்டத்தட்ட ஒரு நேர் எதிர் முரண்பாடாக வளர்ந்துள்ளது. அடிக்கடி ஒருவர் தம்

நலனுடன் மற்றவர் நலன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்று நினைக்கத் தவறுகின்றனர் என்பது மட்டுமன்று; ஒருவர் நலன் மற்றவர் நலனுக்கு ஏறுமாறானது என்று கூட எண்ணத்தொடங்கி விடுகின்றனர். தொழிலாளர் ஊதியக் குறைவே, முதலாளி ஆதாயம்; முதலாளி ஆதாயக் குறைவே தொழிலாளி ஊதிய மிகுதி என்று கருதிவிடும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதாவது முதலாளி வளர்ச்சி முழுதும் சுரண்டலடிப்படையானதே என்று பலர் எண்ணுகிறார்கள். அவர்கள் ஊதியத்தின் ஒரு பகுதி இங்ஙனம் சுரண்டலாயமையக்கூடும் என்பது உண்மையே. திறமையற்ற முதலாளிகளும் அறிவு குறைந்த முதலாளி இயந்திரங்களும் திறமையற்ற இச் சுரண்டல் முறையையே நம்பியிருப்பதும் உண்மையே ஆனால், சுரண்டல் முறை தற்கால ஆதாயம் தரலாம்; நிலையான ஆதாயம் தராது. ஆதாயத்துக்குச் சுரண்டுதலை ஆதாரமாகக்கொள்ளும் முதலாளியும், முதலாளித்துவமும் பிற முதலாளிகளின் சுரண்டல் போட்டி ஆகியவற்றுக்கு ஆளாய் அழிவதும், அழிவை வரவழைப்பதும் உறுதி. இத்தகைய முதலாளிகளின் குழுப் போட்டியில் வரவரக் குறைவுற்று அவ்வினம் அழிவுக்குப் படிப்படியாகச் செல்லும்.

ஆனால், தொழிலாளிகளுடன் ஒத்துணர்வு, ஒத்துழைப்பு, அவர்களுக்கு உதவி செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் ஆதாயம் பெருக்கி, அவ்வாதாய உயர்வில் தொழிலாளிக்கும் பங்கு தரும் முதலாளி அழியமாட்டான். அவன் கீழுள்ள தொழிலாளிகள் வாழ்க்கை வளம் பெறுவதுடன், அவர்களைப் படிப்படியாகச் சிறு முதலாளிகளாக்கி, அதே சமயம் அவன் பெரு முதலாளியாகவும் வளர்வான். தொழிலாளி நலம் பேணும் இத்தகைய முதலாளிகளின் குழு இங்ஙனம் பெருகுவதால், இத்தகைய முதலாளித்துவம் வளர்ச்சியடைந்து நாட்டு வளர்ச்சி, உலக வளர்ச்சி ஆகிறது.

ஒத்துழைப்பு, உதவி, ஒத்துணர்வு ஆகியவற்றைவிட இரக்கம், ஈகை ஆகிய பண்புகளைப் பலர் உயர்வுடையவை

என்று கருதுகின்றனர். முந்திய பண்புகளில் கொடுப்பவன் இழப்பது சிறிது. பிந்தியவற்றில் மிகுதி. இதுவே இப்பண்புகளை உயர்வுடையவை யாக்குவதாகப் பலர் எண்ணக் காரணம். ஆனால், பண்பின் உயர்வு அதை உடையவரின் இழப்புக்குச் சரியானதென்று கருதுவது போன்ற பேதைமை பிறிதில்லை. கொடுப்பவன் இழப்பதே உயர் பண்பு என்பது உண்மையாகக் கூடுமானால், நன்றியுடைய நல்லாருக்குக் கொடுப்பதினும் நன்றிகெட்ட தீயர்க்கும், குடியர்க்கும், கொலைகாரருக்கும் கொடுப்பது உயர்பண்பா யமையவேண்டும். அல்லது மனிதருக்குக் கொடுப்பதினும் குப்பையில் கொட்டுவது மேம்பட்டதாக வேண்டும். உண்மையில் கொடைப்பண்பின் உயர்வு கொடுப்பவர் இழப்பினால் மிகுதிப்படுமாயினும், அதனைப் பொறுத்ததன்று. பெறுபவர் நலத்தைப் பொறுத்ததே. பெறுபவர், கொடுப்பவர் இருவர் நலங்களையும் பெருக்கக்கூடுமானால் அது இன்னும் உயர்வுடையதே என்பதில் தடையில்லை. இரக்கம், ஈகை ஆகியவற்றைவிட ஒத்துழைப்பு, உதவி, ஒத்துணர்வு ஆகியவை இத்தகைய உயர்வுடையவை.

இரக்கமும் ஈகையும் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரிடம் காட்டுபவை; உள்ளத்தில் உயர்வுணர்ச்சி அல்லது செருக்குடன் காட்டப்படுபவை. ஒத்துழைப்பு, உதவி, ஒத்துணர்வு ஆகிய பண்புகளோ சமத்துவ அடிப்படையிலும், அன்பு அடிப்படையிலும், மனிதருக்கு மனிதர், நண்பருக்கு நண்பராகக் காட்டப்படுவது. ஆகவே, சமயத்துறையினரும் ஒழுக்கத்துறையினரும் இப்பண்புகளை அத்தனை உயர்வாகக் கொள்ளாதுபோனால், அது அத்துறையினர் ஆழ்ந்த அனுபவ அறிவின் குறைவேயன்றி வேறன்று. மனித நாகரிகமுணர்ந்தோர் நாகரிகத்தின் அடிப்படைப் பண்புகளாக இவற்றைக்கொள்வது உறுதி; அவை சமயம், ஒழுக்கம் ஆகிய இரண்டுக்கும் மேம்பட்ட உயர் ஆன்மீகப் பண்புகளே யாகும்.

ஈகையினாலும் இரக்கத்தினாலும் உலகில் தீமைகள், வறுமை குறையமாட்டா. கூடவே வழியுண்டு. ஒத்துணர்

வும் அன்புணர்ச்சியுமற்ற இப்பண்புகள் உண்மையில் ஏழைகளையோ, நல்லவர்களையோ சென்று எட்டுவதுகூட அரிது. வரையாது கொடுப்பவனிடம் ஏழையாக நடிக்கும் போலிகளே வந்து பொருள் தண்டிப்போவர். இரக்க உணர்ச்சி மிக்கவனிடம் நல்லோராக நடிக்கும் தீயோர்களும், அடிமை மனப்பான்மையுடைய போலிகளுமே வந்து உதவி என்ற பெயரால் தம் புன்னலம் பெருக்கிப் போவர். இப்பண்புகள் உண்மையில் வகுப்பை வகுப்பு அடக்கியாளவும், வகுப்பு வேறுபாட்டை மிகுதியாக்கவும், உயர் வகுப்பு தாழ் வகுப்பு ஆகியவற்றின் இடையிலுள்ள தொலைவைப் பெருக்கும் ஒரு நடுத்தரத் வகுப்பினரை உண்டுபண்ணவும் பயன்படுகிறதேயன்றி வேறல்ல. உலகின் பழைய நற்சமயங்கள் பலவும் இரக்கத்தையும் ஈகையையும் நல்ல பண்புகளாகவும், கடவுட் பண்புகளாகவும் மதித்ததாலேயே மனித நாகரிகத்தின் அடிச்சேற்றில் அவை சிக்கித் தவிக்கின்றன என்னலாம்.

பணிமுதல்வர், பணியாளர் தொடர்பு ஆண்டான் அடிமைத் தொடர்பு என்று கருதப்படுவதைவிட, பொருளியல் போராட்டத்திடையே இரண்டு எதிரெதிர் ஆற்றல்கள் என்று கருதப்படுவதைவிட, தந்தை பிள்ளை அல்லது மூத்த இளைய உடன்பிறந்தார் போன்ற சமத்துவ அன்புறவு முறை என்று கொள்வது சால்புடையது. முன் பிறந்த தமையன் பின் பிறந்த தம்பியுடன் போட்டியிட நாடமாட்டான். அவனைக் கைதூக்கிவிடவே நாடுவான். அங்ஙனம் கைதூக்கி விடுவதால் தான் அண்ணன், மற்றவன் தம்பி என்ற தொடர்பு என்றும் போய்விடவும் செய்யாது. இம்முறையிலேயே பணிமுதல்வர் தம் பணியில் பணியாளர் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று, அதே சமயம் அவனுடன் ஒத்துணர்வு காட்டி, அவன் வளர்ச்சியிலும் ஒத்துழைத்து உதவி நாடவேண்டியவன் ஆகிறான்.

வள்ளல்களின் வள்ளன்மை பணத்தில் தொடங்கி பணத்திலேயே முடிந்துவிடுகிறது. அவர்கள் உதவியில் தோழமை இல்லை. உயிரற்ற அவர்கள் பணம் வாழ்வை

அளிக்காது. ஏனெனில் வாழ்வை அளிக்கவல்லது பணம் அன்று; பணத்தை ஈட்டிக்காத்துப் பயன்படுத்த வல்ல பயிற்சியே நிறை அளிக்கும்.

தொழில் தொடர்பு எல்லாம் பணத் தொடர்புதான் என்று பல தொழில் முதல்வரும் தொழிலாளரும் எண்ணுவதுண்டு. இத்தகையோர் வாழ்க்கை நெறிதான் தனக்கென வாழ்வது என்பதே. யார் கெட்டால் என்ன, வாழ்ந்தாலென்ன? நான் வாழ வகை தேடினால் போதும் என்பது அவர்கள் வாய் பேசாத உள் நோக்கம்.

குறுகிய முதலாளித்துவத்தின் இக்குறுகிய தன்னல நோக்கு எவ்வளவு தீங்கானது என்பதைக் காட்டும் நிகழ்ச்சி ஒன்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு விடுதியில் ஒருவன் ஆழ்துயிலில் இருந்தான். தெருக்கோடியில் இரவில் நெருப்பு மூண்டுவிட்டது என்று கூவி எழுப்பினாள். "நெருப்பு அடுத்த வீட்டுக்கு வரட்டும். அது வரை என் தூக்கத்தைக் கலைக்காதே," என்று அந்தத் தன்காரியக் கயவன் கூறினான். குறுகிய தன்னலப் போக்கு இதைவிட உயர் பண்புடையதுமல்ல; இதைவிட அறிவுடையதுமல்ல. மற்றுமொரு எடுத்துக்காட்டு இது: ஒரு பணிமுதல்வர் தன் பணியாட்களை நோக்கி, "உங்களால் முடிந்தமட்டும் என்னிடம் பொருள் பெற நீங்கள் முயற்சி செய்யுங்கள்; என்னால் முடிந்தமட்டும் நான் உங்களிடம் வேலைவாங்கிக் கொள்கிறேன்," என்றான். இந்த வாசகத்தினூடாக உள்ள உட்பொருளை அவன் உன்னிப் பார்த்திருந்தால், இன்னும் வேடிக்கையாயிருக்கும். "என்னால் கூடிய மட்டும் குறைந்த கைப்பொருளை நான் தர முயற்சிசெய்வேன். உங்களால் முடிந்தமட்டும் குறைந்த வேலையை நீங்கள் முயலலாம்." இதன் பயன் இருசாராருக்கும் உலக நலனுக்கும் தீங்கானது என்று கூறத் தேவையில்லை. ஆயினும், முதலாளித்துவப் பொருளியலறிஞர் இவ்வளவு பச்சையாகக் கூறவிட்டாலும், உண்மையில் இதே பொருளில்தான் தங்கள் அடிப்படைப் பொருளியல் நீதி வகுத்துள்ளனர் என்னலாம். ஏனெனில்,

தேவைக்கும் விளைவிப்புக்கும் உள்ள விழுக்காடே ஊதி யத்தையும் விலையையும் உறுதிப்படுத்துகிறது என்று அவர்கள் கொள்ளுகின்றனர். இத்திட்டத்தில் தொழி லாளர் தொகை மிகுந்தோறும் அவர்கள் மதிப்பு அதாவது ஊதியம் குறைகிறது. மனிதர் தொகை மிகுந்தோறும் மனித வாழ்வின் மதிப்பும் குறைந்து விடுகிறது. மலிந்த பொருள் விலை குறைவதுபோல மனிதரும் பெருக்கத்தால் மதிப்பிழப்பர் என்ற இந்நிலை விரும்பத்தக்க நாகரிக நிலை அன்று என்று கூறத் தேவையில்லை.

பணிமுதல்வர், பணியாளர் நோக்கமும் நலனும் வேறு படவே, இரண்டு வேறுபட்ட வகுப்புக்கள் தோன்றுகின் றன. இரண்டிற்கும் பொதுநோக்கம் இல்லாமல் போகிறது. பொது நோக்கமும் அன்பும் இல்லாத பங்காளித்துவமுறை ஒற்றுமையில்லாது உட்பகையும் பூசலும் உள்ள குடும்பம் போல் சீரழிவுறுவது உறுதி. பங்காளிகளான வகுப்புக் களிடையே போராட்ட மனப்பான்மை எழுகிறது. இதுவே வேலைநிறுத்தம் என்ற பெயருடன் முளைவிடுகிறது. பிரெஸ்டன், நீயூகாசில், லண்டன், தென் வேல்ஸ் வேலை நிறுத்தங்கள் போன்ற கலப்பற்ற அழிவுப் போராட்டங்கள் இவற்றின் நேர் விளைவுகள் ஆகின்றன.

மேற்கூறிய தீமைகள் எல்லாவற்றையும் போட்டியின் இயற்கை விளைவுகள் என்றும், விலக்கக்கூடாத தீமைகள் என்றும் பலர் தட்டிக்கழிக்க எண்ணுகிறார்கள். அவர் களுக்குப் போட்டி ஒரு நல்ல சாக்குப்போக்கா யமை கிறது என்பதிலும் எல்லாக் குறைகளையும் மூட்டை மூட்டையாகச் சுமத்தவல்ல பரந்த முதுகுடைய கழுதை யாய் அது அமைகிறது என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆனால், போட்டி எப்போதும் ஒத்துணர்வற்றதாய், பகைமை யுடையதாய், குறுகிய தன்னலமும் பொறுப்புணர்ச்சியும் உடையதாய் இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை; நட்பு அடிப் படையிலும் இருக்கமுடியும். தன்னல அடிப்படையில் தான் இருக்கவேண்டுமென்பதுமில்லை; பொதுநல அடிப் படையிலும் அது இருக்கமுடியும். ஆதாய அடிப்படை

யில்தான் இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை; வேலைத் தரத்தின் அடிப்படையிலும் பொருள் நேர்த்தியின் அடிப்படையிலும் இருக்கமுடியும். தன்னல அடிப்படையிலும் வெறுப்பு அடிப்படையிலும்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை; அன்பு அடிப்படையில், விட்டுக்கொடுப்பு அடிப்படையில், நேசபாச அடிப்படையிலேயே இருக்கமுடியும்.

போட்டி, போராட்டம் என்ற சொற்கள் தம் தனி இயல்பில் தீய பண்புகளல்ல. ஏனெனில், வாழ்க்கை முழுவதுமே ஒரு போராட்டம்தான்; நாகரிகமே ஒரு போட்டிதான். போராட்டம் இயற்கையோடு; இயற்கையின் செல்வங்களை மனித வகுப்பின் வழக்காட்சிக்காக உச்ச அளவில் மிகுதிப்படுத்துவதற்காக. போட்டி மனிதருக்கிடையே, உச்ச அளவு பங்கு யார் உதவுகிறார்கள் என்று காண்பதன் மூலம் தனி மனிதரும் மனித முயற்சியின் உச்ச அளவை எட்டி, மனித இனமும் பொதுவே தன் உச்ச அளவுத் தகுதியைச் சென்றடைவதற்காக. இவ்வுயர் நோக்கங்களை மனிதன் மறவாதிருக்கும்வரை போராட்டங்களும் போட்டிகளும் விலக்கத் தக்கனவல்ல, மேற்கொள்ளத் தக்கவை; வெறுக்கத்தக்கவையல்ல, விரும்பத்தக்கவை; தடுக்கத்தக்கவையல்ல; வளர்க்கத்தக்கவை. இந்நோக்கங்கள் மறக்கப்பட்டு மனிதன் விலங்கு நிலையிலும் கீழ்ப்படும் போதுதான் அப்பண்புகள் தீயபண்புகளாகின்றன.

போட்டியிடுபவர்களும் போராடுகிறவர்களும் முதலாளிகள் மட்டுமல்ல; தொழிலாளிகளும் மற்ற எல்லா வகுப்பினரும்தான் போட்டியிலும் போராட்டத்திலும் முனைகிறார்கள். முதலாளி ஆதாயத்துக்காகப் போட்டியிடுகிறான் என்றால், தொழிலாளி தன் ஊதியம் பெருக்குவதற்காகப் போட்டியிடுகிறான். இது மட்டுமா? அறிஞர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், கல்வி ஆசிரியர்கள், அரசியல் வாதிகள் ஆகிய யாவருமே போட்டியிடத்தான் செய்கின்றனர், தத்தம் துறையில் உச்ச அளவுவெற்றி அல்லது புகழ் அல்லது வருவாய் பெறுவதற்காக! இங்கே வருவாய் முதல் நோக்கமாகவோ

முதன்மை நோக்கமாகவோ கூட இருப்பதில்லை. எனெனில், வருவாய் மற்ற இரண்டையும் வளர்க்காது. மற்ற இரண்டும் தற்காலிகமாக வருவாய் தராது போயினும் நிலையாக அதைப் பேணி வளர்க்கும் தன்மையுடையன. தொழில் துறையிலும்கூட ஆதாய நோக்கும் ஊதிய நோக்கும் நிலையான முதல் நோக்கோ, முதன்மை நோக்கோ ஆகமாட்டா. வெற்றி, புகழ், சமூகப்பணி ஆகிய நோக்குக்கள் உயர் நோக்குக்கள். எனெனில், அவை ஆதாயத்துக்கு அடிப்படையான சமூகத்தை உயர்த்திப் பின் ஆதாயத்தை நிலையாக உயர்த்துகின்றன.

நாகரிகத்துக்கும் மனித வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படைப் பண்புகளான போட்டி, போராட்ட உணர்ச்சியைப் பழித்து அவற்றின் தலையில் மற்றத் தீமைகளையெல்லாம் போடுபவர், போட்டியை ஒழித்துவிடவும் கனவு காணலாம். ஆனால், போட்டியை ஒழித்துவிட்டால் சமூகம் அழியும்; நாகரிகம் வளர்ச்சிகுன்றும். மனித இனம் படிப்படியாக விலங்கு நிலைக்குப் பின்னோக்கிச் செல்லும். இந்நிலையை வற்புறுத்தினால் பிறப் படிப்படையான வகுப்புக்கள் தோன்றிவிடும். இந்தியாவில் பிறப் படிப்படையான வகுப்புக்கள் பின்னும் சீர்கெட்டுச் சாதிமுறையாகியுள்ளன. உலக சமுதாயம் போட்டியும் நேர்மையும் இல்லாவிட்டால், எப்படி வருங்காலத்தில் கெட்டுவிடக் கூடும் என்பதை இந்தியாவின் இவ் விலங்குநிலை நாகரிகம் எச்சரித்துக் காட்டுகிறது. சாதிமுறை எந்த நாட்டிலேனும் தோன்றிவிட்டால், அது அதன்பின் மனித உலகின் ஒரு நாடாயிராது; மனித சமுதாயத்தை அழிக்க வல்ல கோடரிக்காம்பாய் நிலவும். இந்தியாவில் ஏற்பட்டுள்ள பழித் தீங்கு உலகெங்கும் பரந்துவிடாமலிருக்க வேண்டுமானால், அன்பு, நேர்மை, சரிநிகர் வாய்ப்புக் கூட்டுழைப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலமைந்த போட்டி பெருகவேண்டும். உலகில் இந்த நிலை பெருகுமானால், இந்திய நாகரிகம்கூடத் தன் அழிவுப் பாதையிலிருந்து திருந்தி மனித நாகரிகம் நோக்கி முன்னேற வழியுண்டு.

போட்டியும் போராட்டமுமே தடங்கல்களைக் கடக்கும் வகையில் மனிதனின் வலுவை வளர்க்கமுடியும். இயற்கையை மனிதன் வெல்லும் வழி இதுவே. இயற்கை மனிதனின் பகைவன் அல்ல. மனிதனுக்கு வெற்றியைத் தரும் வகைதுறையாக அதுவே மனிதனிடம் இப்பண்பை வளர்த்துள்ளது. உயிர் வளர்ச்சியில் இயற்கை மேற்கொள்ளும் முறை இதுவே. இம்முறையின் பயனாகவே உயிர்களில் உயிராக, விலங்கினங்களில் விலங்கினமாக இருந்த மனிதன், மனிதனாய், மனித நாகரிகம் வளர்த்துள்ளான். இதன் மூலமாகவே அவன் இயற்கையின் செல்வனாய், இயற்கையுடன் இணைந்து வளரக் கற்றுக்கொண்டு வருகிறான். மனிதனின் சமூகச் சட்ட திட்டங்கள், அரசியல் அமைப்புக்கள் ஆகியவை இயற்கை யமைதியை எதிர்த்த வளர்ச்சிகளாயினும், அவையும் இயற்கைக்கு உட்பட்டு இயற்கையடிப்படையிலேயே அமைந்து, இயற்கையை வெல்லவும் வென்ற வெற்றியை நிலையாகப் பேணிக்காக்கவும் மனித இனத்துக்கு உதவும் ஒரு துணைஇயற்கையாகவே அமைந்துள்ளன. மனிதன் பழக்கவழக்கங்கள் அவனுக்குத் துணை இயற்கையாய் விடுகின்றன (Habit is second nature) என்ற பழமொழி இதனாலேயே எழுந்துள்ளது. இயற்கையுடன் போட்டியிட்டுப்பெற்ற இந் நற்பழக்கவழக்கங்கள், சட்டதிட்ட அமைப்புக்கள், நிலையங்கள், முறைகள் ஆகியவை உண்மையில் அவனுக்கு இயற்கையின் குறை நிரப்பும் நிறை மகுடமாகவே இயங்குகின்றன. இயற்கையுடன் போட்டி இறுதியில் அதனுடன் கூட்டுழைப்பாயியங்குவதுபோலவே, மனிதருள் ஒருவருடன் ஒருவர், வகுப்புடன் வகுப்பு, நாட்டுடன் நாடு இயங்கும் போட்டியும் இறுதியில் ஒத்துழைப்பாய் அமையத்தக்கது. இதற்கு ஒத்துணர்வு தொடக்கத்திலிருந்தே உதவிதரும் உயிர் நிலைப் பண்பு. குடும்பப்பற்று, வகுப்புப்பற்று, சமூகப் பற்று, நாட்டுப்பற்று, உலகப்பற்று ஆகிய யாவும் இவ்வொத்துணர்வடிப்படையாய் எழுந்து படிப்படியாக விரிந்து செல்லும் அன்பு நோக்கின் பலதரப் படிகளே யாகும்.

ஓடுகிற நீர் தேக்கப்பட்டால், அது அணை அளாவி உயரும். அதன் ஆற்றல் பெருகும். ஓடுகிற நீர் செய்ய முடியாத அருஞ்செயல்களை அது செய்யமுடியும். அது மட்டுமல்ல. விரும்பிய, திட்டமிட்ட வகையில் அது தொழிலாற்றச் செய்யவும் முடியும். உயிர் இயற்கையின் ஓட்டத்தை இதே வகையில் தேக்கிப் பயன் காண்கிறது. உயிர் உயிரினவிலங்காய், மனிதனாய், சமூகமாய் இதே வகையில் இயற்கையின் ஆற்றலை இயற்கை கடந்த ஆற்றலாய் வளர்க்கிறது.

சோம்பல் இயற்கையின் முதலாற்றல். உழைப்பு அதனை வெல்லும் இயற்கையின் துணையாற்றல். இருள் இயற்கையின் முதலாற்றல். ஒளி அதனை வெல்லும் துணையாற்றல். கொடுமை, தன்னலம், அறிவு இயற்கையின் முதல் ஆற்றல் பண்புகள். அன்பு, பிறர் நலம், ஆக்கம் இவற்றின் அடிப்படையிலிருந்தே வளர்ந்து இவற்றை அடக்கியாளும் இயற்கையின் உயர்ந்த துணைஆற்றல்கள்.* உயிரிலா உலகின் மாறுபாடற்ற குருட்டமைதிகள் இயற்கையின் முதலாற்றல் சார்ந்தவை; அவற்றின் கூட்டிணைப்பால் ஏற்படும் இயங்கு கருவிகள், பொறிகள் மனிதன்

---

* இயற்கையின் முதல் ஆற்றல் என்று கூறப்படுவதே தென் இந்தியாவின் உயரிய சைவசித்தாந்த முறையில் மாயையின் முதற் கூறாகிய அவித்தை அல்லது அசுத்த மாயை என்றும்; துணையாற்றல்களே மாயையின் வித்தை அல்லது சுத்த மாயைக் கூறு என்றும்; சுத்த மாயையின் உதவியாலேயே அசுத்த மாயை படிப்படியாயகன்று உயிர் இறைவனுடன் ஒன்றுபடும் என்றும்; அறிவு துணையாக உயிர் சமூகப் படிகளில் உயர்ந்து இயற்கையின் முழு உயர்நிலைபெறும் என்றும் சித்தாந்த அறிஞர் கூறுவதை ஒப்பிட்டுக் காண்க. சுத்த மாயையையே சாக்தர் சக்தி என்றும் சைவர், வைணவர் முதலிய ஆத்திகர் ஈசன் என்றும் கூறுவர். தமிழரும் வேதாந்த அறிஞரும் கடவுள் என்றும் பிரமம் என்றும் கூறுவது அறிவு வடிவாகிய இந்த ஈசனை அல்லது சத்தியை அதாவது துணை இயற்கையின் வடிவையன்று; முதல் இயற்கையையே. வழிபடு கடவுளாகிய சத்தி, முதற் கடவுளாகிய செயலற்ற இயற்கை இவ்விரண்டின் முழுநிறை கலப்பே இறைவன் என்ற பெயரால் குறிக்கப்படுவது. கடவுள் தோற்றத்தில்; ஈசன் வளர்ச்சியில்; இறைவன் ஒருங்கு நிலையில் என்பது காண்க.

அமைத்த துணையாற்றல்கள். வல்லமைப் போட்டி இயற்கையின் ஆட்சி; அன்புப் போட்டி, ஒத்துழைப்பு, சாவு கடந்து தொடர்புண்டுபண்ணிக் கால இட எல்லை தாண்ட வல்ல நாகரிகக் கருவிகள். நிலையங்கள், அமைப்புக்கள் மனிதன் அமைத்த துணை இயற்கையாற்றல்கள். இவையனைத்தும் மனிதன் உழைப்பால், அறிவால், கூட்டுமுயற்சியால், தலைமுறைகடந்த ஒத்துணர்வால் அமைவதாகும்.

மனித சமுதாயம் இயற்கையை நிறைவுபடுத்துகிறதாயினும், அது இயற்கையால் ஒரே ஒரு வகையில் ஆட்கொண்டு இயக்கப்பெறுகிறது. அது உழைப்பு ஒன்றிலேயே அடங்கியுள்ளது. உழைப்பின்றி உடல் இயங்காது; வளராது; அறிவு உண்டாகாது. இயற்கையை மனிதன் முற்றிலும் வெல்லவில்லை என்று காட்டும் சின்னமும், இன்னும் இயற்கையுடன் நேரடியாகப் போராடுபவன் தனி மனிதனே என்று காட்டும் குறியீடும் உழைப்பேயாகும். உழைப்பைப் புறக்கணித்த சமூகம் பொருளீட்டுதலை மறந்த பொருள்நிலையம் போல விரைவில் அழியும். உழைப்பின் மூலம் இயற்கையினின்று வந்த செல்வங்களை, உழைப்பே பேணவும் வளர்க்கவும் முடியும். உழைப்பில்லாத அறிவும் செல்வமும் கலையும் ஈட்டாத செல்வம்போல் அழியும். பேணப் பெறாது; வளராது.

கருவிகள், பொறிகள், இயந்திரங்கள் ஆகியவை உழைப்பை அழிக்கவில்லை. உழைப்பின் பயனைப் பெருக்குவது மட்டுமே அவற்றால் ஏற்படும் பயன். முன் நேரடியாக உழைத்தவன் இப்போது கருவிகளினுதவியுடன் அல்லது இயந்திர உதவியுடன் உழைக்கிறான். இயந்திரம் இயற்கையுடன் போராடுகிறதென்றால், இயந்திரத்தை இயக்க மனிதன் போராடியாகவேண்டும். அவன் உழைப்புப் பெரும்பயன் பெறுவதுநோக்கி, அவன் உழைப்பைச் சிறிது குறைத்துக்கொள்ளலாம். ஓய்வு தந்தும் நல்லுரையைத் தந்தும் உழைப்பு ஆற்றலைப் பெருக்கிக்கொள்ளலாம். சோம்பியிருக்கவோ, மட்டற்ற அளவு உழைப்பைக் குறைக்கவோ செய்தால், இயற்கை அவனைத் தண்டிக்காம

விராது. உடல் வளர்ச்சி அதனால் குன்றும்; வாழ்நாள் குன்றும்; அறிவு வலுவிழக்கும். ஆகவே இயந்திரத்தினால் உழைப்பில் கிடைத்த உழைப்பாதாயத்தை மனிதன் ஓரளவுக்கு ஓய்வு ஆகப் பயன்படுத்தலாமானாலும், வளர்ச்சிக்குரிய புதிய உழைப்புகளிலும், அவ்வாதாயத்தை ஈடுபடுத்தியாகவேண்டும். அவன் பழைய தேவைகளை இயந்திரங்கள் எளிதில் நிறைவேற்றினால், அவன் உழைப்பை ஈடுசெய்வதற்கான புதிய தேவைகளை உண்டுபண்ணியே ஆகவேண்டும். இப்புதிய தேவைகளையும், அவற்றின் விளைவுகளையுமே நாம் நாகரிகம் என்கிறோம். இதுவே மனித சமூகம் தன் வாழ்வில் பொது இன நலத்துக்காக மீத்துவைக்கும் சேமவைப்பு ஆகும்.

முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்கு உதவுவதன் மூலம் முதலாளி தொழிலாளி என்ற இரண்டு வகுப்புக்கும் பொதுவான மனித இனத்தின் வளர்ச்சிக்குரிய சேமவைப்பும் செல்வ ஆற்றலும் பெருகுகின்றன. மனித இனம் உழைப்பைக் குறைத்து விளைபொருளைப் பெருக்குவதன்மூலம் மீத்த உழைப்பை வாழ்க்கை வளத்துக்கும் சேமவைப்புக்கும் ஈடுபடுத்தமுடியும். இவ்வகையில் தொழிலாளி முதலாளிகளிடையே தன்னலப் போட்டி கிடையாது. அது இருவரையும் வளர்க்கத்தக்க அன்புப் போட்டிக்கு அதாவது கூட்டுழைப்புக்கு உரியது.

மேலும் போட்டி யுணர்ச்சி மனிதன் அடிப்படையுணர்ச்சியாயினும், அவனுக்கு அது ஒன்றே தனி உணர்ச்சி அல்ல. அது விலங்கு நிலையிலிருந்தே அவனிடம் அமைந்த உணர்ச்சி. அத்துடன் பேரவா, தன் மதிப்பு, மான உணர்ச்சி, அன்பு, தன் மறுப்பு முதலிய எத்தனையோ பண்புகள் அவன் வாழ்வையும் உள்ளத்தையும் உயர்த்துகின்றன. இவை தொழிலாளர், பணிமுதல்வர் வேறுபாட்டை அடிப்படையிலிருந்தே வேறுபடுத்துவன. மேலும் உழைப்பின் மரபைத் தொழிலாளி விட்டுவிட்டால் எவ்வளவு கேடோ, அதைவிட அதைவிட்டுவிட்ட முதலாளிக்குள்ள கேடு குறைவன்று. பட்டினியால்

தொழிலாளி தேய்வதுண்டென்றால், நோயால், வலுவின்மையால், அறிவு, வீரம் ஆகிய பண்பின்மையால், குறுகிய வாழ்வால் முதலாளி தேய்வது அதனினும் பெருகிய வழக்கு. ஆகவே தொழிலாளியின் தற்காலிக நலத்துக்கு முதலாளியின் உதவியும் தொடர்பும் உதவுவது போலவே, முதலாளியின் நிலைத்த நீடித்த நலங்களுக்குத் தொழிலாளியின் தொடர்பு இன்றியமையாததாகும். மனித இனத்தில் உழைப்பின்மையால் உறுதியிழந்த முதலாளி வகுப்பு மக்கள் தொழிலாளி வகுப்பு, அறிவு வகுப்பு ஆகியவற்றுடன் தங்குதடையின்றிக் கலப்பதனாலேயே இழந்து வரும் ஊக்கத்தையும் உறுதியையும் நலங்களையும் ஈடு செய்யமுடியும்.

மேற்கூறியவற்றால் பணியாளர், பணிமுதல்வர் தொடர்பு ஆண்பெண் தொடர்பு, இளைஞர் முதியோர் தொடர்பு ஆகியவை போலக் கூட்டு நிறைவுடையதன்றித் தனி நிறைவோ எதிரெதிர் நிறைவோ உடையதன்று என்று காணலாம்.

எ. பெருஞ்செலவுப் பெரியார்கள்

கடன்பட உடம்படேல்! கருதும் இருபதில்
இடம்பட வாழாதார் எழுபதில் வாழ்வரோ!
மடம்படத் தம்மை இன்பத்திற் கீவார்
திடம்படார் மீட்பதற்கே.

—ஜார்ஜ் ஹெர்பர்ட்.

நூறாண்டு வருந்தினாலும் ஒரு காசு கடன் தீராது.

—ஃவிரஞ்சுப் பழமொழி.

கைப்பொருள் மதிப்பே மதிப்பு; கடன் பொருள் மதிப்பு அவமதிப்புத் தரும்.—ஜெரால்டு.

கணக்கில்லாதான் வாழ்வு கடும்புயல். பொலோன் நகர் செல்லுவோன் இதைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும், கணக்கறிவார் வாழும் நகரம் அது.—சிட்னிஸ்மித்.

கடன் ஈன்றுதரும் பழிகள் எத்தனை? பொய்கள், இளிவரல்கள், மானக்கேடுகள், கவலைகள், மாறாட்டங்கள்! கவலையறியா முகத்தில் அது எத்தனை கவலைக்கோடுகள் உண்டுபண்ணுகின்றது? குற்றமற்றவர்களை முகத்துடன் விடாது அது நெஞ்சிலே பொருத்திவிடும்!—ஜெரால்டு.

மிகச் சிறந்த ஆராய்ச்சிக் கோட்பாடுகளையெல்லாம் தெளிந்தாய்ந்தபின், நான் கொண்டுள்ள முடிவு இது. கடன் வாங்குவோரினம், கடன் கொடுப்போரினம் என்று மனித வகுப்பில் இரண்டு பேரினங்கள் உண்டு. வெள்ளையர், கருப்பர், சிவப்பர், கரத்தியர், கெலட்டியர் என்ற எல்லாதிறப் பாகுபாடுகளும் இம்முதற் பெரும்பிரிவினுள் அடங்கும்.

கடன் வாங்கும்போது எத்தகைய பெருந்தொல்லைகளை நாம் வலிந்து மேற்கொள்ளப்போகிறோம் என்று எவரும் எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை. கடன்பட்டவர்க்கு அது கழுத்திற் கட்டிய ஒரு பாறாங்கல்லாய் அமைகிறது—அது அவன் உள்ளத்தைப் பேயாட்டமாட்டி வைக்கிறது. அது அவன் குடும்ப அமைதியை, சமூக மதிப்பைக் குலைக்

கிறது. பெருவருவாய் உள்ளவர்கள்கூட, அதன் சுமை தீரு மட்டும் நெடுங்காலம் தம் பொருளைத் தாம் நுகர முடியா மல், வாழ்ந்தும் வாழ்விழந்தவராய் நலியவேண்டி வரு கிறது. ஒரு தடவை கடன் பட்டுவிட்டால், கடன் பெருகிக் கொண்டேபோகும். மீப்பதற்குக்கூட வழியிராது. பல இடங்களில் இன்றைய வரவை இன்று செலவழிக்கமுடியா மல் பழைய கடனுக்கு ஈடாக்கி அல்லல் படுவதும், பழைய கடனை ஒழிக்க அல்லது மறைக்கப் புதுக்கடன் வாங்குவ தும் உண்டு. சிறு தொல்லையிலிருந்து விடுதலைபெறப் பெருந்தொல்லை வாங்கி இப்படியே அவர்கள் தீயிலிருந்து பெருந்தீக்குச் சென்று அழிவை அரவணைக்கிறார்கள். கடன்பட்டார் வாழ்வுபோலக் கடைப்பட்ட நரகவாழ்வு இல்லை என்னலாம். கவலையற்ற சாவுகூடப் பலருக்குக் கிடைப்பதில்லை—சாவின் பின்பும் கடன் செத்தவர் புகழை, மானத்தை, அவர்கள் மரபைச் சீர்குலைப்பதுண்டு.

கடன்படுவது வறுமை காரணமாக என்று கூறுவதற் கில்லை. பெரும்பாலான கடன்காரர் செல்வர்களே என்ன லாம். அவர்கள் தம்மைச் செல்வர்களாகக் காட்டிக் கொண்டு சமூகத்தின் கண்முன் தம் மதிப்பைக் காக்க எண்ணியே வருவாய்க்கு மேற்பட்டுச் செலவுசெய்து கடன் படுகின்றனர். இக்காரணத்தாலேயே இன்று நிலக்கிழவர் களுள் பெரும்பாலாரின் நிலங்கள் ஈடு அல்லது குத்தகை யிலேயே இருக்கின்றன. ஈடு, குத்தகை மீட்காமல் போகும் நிலங்களைப்பற்றிக் கூறவேண்டியதில்லை. வரவர நில உடைமையர் நிலமிழந்து நில உழைப்பாளர் ஆகின் றனர். ஈடு, குத்தகையாளர் நில உடையவராய் வருகின் றனர்.

பகட்டான வாழ்க்கையின் மூலம் மக்களைப் போலி வாழ்வு வாழச்செய்வது பெரும்பாலும் பட்டணங்கள் அல்லது மாநகரங்களே. இப் பகட்டு ஆடையில் மட்டு மல்ல. வாழ்க்கை முழுவதிலுமே பரந்துள்ளது. தெருக் கள், பூங்காக்கள், கோயில்கள் எங்குமே இதன் விளைவு களைக் காணலாம். மக்கள் பண்பு இப்பகட்டால் அளக்

கப்படுகிறது. இப்போலி அளவைப்பெறப் பலரும் பணத்தைக் கடன் வாங்கிச் செயற்கை வாழ்வு வாழ்கின்றனர். இதனால் வீழ்ச்சியுற்ற குடும்பங்கள் ஒருபுறம், முறிவுற்ற வாணிக நிலையங்கள், கழகங்கள் வேறொருபுறம் காண்கிறோம். அத்துடன் இதன் தீங்கு முடியவில்லை. நேர்வழி விட்டுக் கோணல் வழி சென்று இதற்கான பணம் தேடியவர்கள் குற்றவாளிக் கூண்டுகளில் பண மோசடி, ஏமாற்று முதலிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாகி நிற்கின்றனர்.

வறுமையச்சம் செய்யும் கொடுமைகள் பல. 'இது என்னாலாகாது, என்னிடம் இவ்வளவு பணமில்லை' என்று சொல்லும் நீரம் உடையவர் எத்தனை தொல்லைகளிலிருந்து விடுபடுவார். இவன் ஏழை என்ற ஒரு தீமையிலாச் சொல்லுக்கு அஞ்சுபவர். அவ்வச்சம் காரணமாகப் பின்னால் எத்தனை எத்தனை சொற்களுக்கும் ஆளாகிறார்கள்.

மனித சமூகத்தில் எப்படியோ மனிதர் அறியாமலே தற்பண்பு, தன்நலம் ஆகியவற்றுக்கெதிரான ஒரு சதித் திட்டம் நிலவுகிறது என்று கூறலாம். ஏனெனில் சமூகம் தற்சார்பை அரிக்கிறது. போலிப்பசப்பு ஒற்றுமையை ஆதரிக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் பிறர் கண்களால் பார்த்து, பிறர் உள்ளங்களால் சிந்திக்கப் பழகுகின்றனர். எதிர்கால நாடுகின்ற புதுக் கருத்துக்களுக்கும் தீட்டிக்கொடுக்காமல், இறந்தகால நோக்கிய இறந்துபட்ட பழக்க வழக்க நம்பிக்கைகளுக்கு வணக்க வழிபாடு செய்கிறோம். அறியாமை, வலுக்கேடு ஆகியவற்றிற்கஞ்சி நாம் தனித்துநிற்க விரும்பாமல், தாமாகச் சிந்திக்காமல், செயலாற்றாமல், கூட்டாக நின்று, கூட்டாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்றுகிறோம். கட்டற்ற தனிச்செயல், தனிச் சிந்தனை வெளியில் அடியெடுத்துவைக்க அஞ்சுகிறோம். நம் இயற்கையுணர்ச்சியில் வேரூன்றிநிற்க அஞ்சுகிறோம்; பிறர்மீது சார்ந்து பிறர் மரக்கிளையின் கனிகளை நமதாகக்காட்ட விழைகிறோம். மனித வாழ்வு முழுவதையும் செயற்கைப் போலியாக்கும் இதே சமூகப் பண்புகள்தான் கடன் படுவதற்கும் தூண்டுதல் தருகிறது.

இச் சமூகப் போக்கின் தீமையிலொன்று வகுப்பு உயர்வுத் தாழ்வுப் படிகள். குடும்பச் செய்திகளில்கூட ஒவ்வொருவனும் அவனவனுக்குரிய வகுப்பின் விருப்பத் துக்கும் தூண்டுதலுக்கும் உட்பட்டே செயலாற்றுகிறான். பழக்கவழக்கங்களுக்கும் அவன் மிகவும் அஞ்சி அடங்கி ஒடுங்கவேண்டியவனா யிருக்கிறான். இதனையே சமூகவிய லாளர் 'கிரண்டி அமைதி' எனக் குறித்துள்ளார்கள். இதன்படி ஒவ்வொருவர் உணவு, உடை, வாழ்க்கைமுறை யாவும் அவ்வவர் வகுப்பின் தரத்துக்கு ஒத்ததாயிருந்தாக வேண்டும். அதனுடன் முற்றிலும் ஒத்தவர்களே மதிப்பு வாய்ந்தவர்களாகவும், ஒவ்வாதவர்களே மதிப்பற்ற அல்லது மானமற்றவர்களாகவும் உலகம் என்ற பெயரைத் தனக் குச் சூட்டிக்கொண்டுவிடும் சமூகத்தால் கருதப்படுகின்ற னர். சமூகம் இம் மதிப்புடைமையையே தன் தலைமை யான குறிக்கோளாகக்கொண்டுள்ளது. அதை நோக்கிச் சமூகம் வகுப்பையும், வகுப்பு தனிமனிதனையும் இயக்குவ துடன், இக்குறிக்கோளை நோக்கி ஆட்டு மந்தையின் ஆடு போல இயங்கமுடியாதவர்கள் அல்லது இயங்காதவர்களை அவை ஒருங்குசேர்ந்து தாழ்த்தி அழிக்கின்றன. அவர்கள் இயங்க முடியாதவர்களானால் சமூகம் அவர்களைப் படிப் படியாகக் கீழ்வகுப்புக்களுக்குத் தாழ்த்திச்சென்று படிப் படியாக அழித்துவிடப் பார்க்கிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பும் தன் கீழுள்ள வகுப்புக்களைவிடத் தன் வகுப்பையும் தன் வகுப்பைவிடத் தனக்கு மேற்பட்ட வகுப்புக்களையுமே மதித்து ஆதரித்துப் பேணுவதனால், மேல்வகுப்பிலிருந்து தம் வகுப்புக்கு வருபவர்களைவிடக் கீழ்வகுப்பிலிருந்து உயர்ந்து தம் வகுப்புக்கு வருபவர்களையே வெறுக்கிறது. அதேசமயம் வகுப்புக்கேற்ப இயங்காதவர்கள் அல்லது இயங்க மறுப்பவர்களைப் படிப்படியாகத் தாழ்த்தாமல் எல்லா வகுப்புக்களும் சேர்ந்து புறம்பாக்கவே முயலு கின்றன. அத் தனிமனிதர் சமூகத்தின் இச்செயலை வெல்ல மாட்டாதவரானால், அவர் சமூகத்தின் கடைப்பட்ட ஐந்தாம் படிக்குத் தாழ்த்தப்படுவார். வென்றுவிட்டவ ரானால், அப்போதும் சமூகம் அவரைச் சமூகத்துக்குப்

புறம்பாக்கத் தவறுவதில்லை. ஆனால், இத்தகையவர்களைக் கீழே தள்ள முடியாததனால், மேலே தள்ளி எல்லா வகுப்புக்களுக்கும் மேம்பட்ட தனிப்படி நிலையைத் தந்து, அவர்களைப் பெரியோர்கள், தெய்வக்கூறுகள், முனிவர்கள் என்ற நிலையில் ஒதுக்கிவைக்க முனைகிறது.

சமூகத்தில் ஒருவன் தன் வாழ்க்கைப் பயணத்தை எந்த வகுப்பிலிருந்து தொடங்கினாலும், மிகமிகச் சிறுபான்மையான உச்ச, அடிவகுப்புக்களில் தொடங்காத வரை, பெரும்பாலும் தனக்கு மேலும் கீழும் வகுப்புக்களை உடையவனாகவே இருப்பான். எனவேதான் வகுப்பு வேறுபாடும், வகுப்புப் போராட்டமும், வகுப்பு மனப்பான்மையும் மேல் மட்டங்களிலும், கீழ்மட்டங்களிலும் நிலவுவதைவிட, நடுமட்டங்களிலேயே மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. நகர்ப்புறங்களிலும், சிற்றூர்ப்புறங்களிலும் இத்தகைய சிறு சிறு வகுப்புக்கள் தனித்தனி நின்று ஒன்றை ஒன்று வெறுத்துப் பகைத்து எதிர்த்துப் போராடி, ஊர் நகர் ஒற்றுமையையும் அமைதியையும் ஓயாது குலைத்துவருவதைக் காணலாம். தலைக்கோயில் உள்ள நகரங்களில் இத்தகைய படிப்படியான ஆறு ஏணிப்படி வகுப்புக்களுக்குக் குறையாமல் இருந்து வாழ்வை ஒரு போராட்ட முறையாக ஆக்குவதுண்டு.

ஒவ்வொரு வகுப்பும் தன் கீழுள்ள வகுப்பினர் தம்மிடையே புகாமல் காக்கத் தம்மைக் கோட்டை கட்டிக் கொண்டு, அதேசமயம் மேல்வகுப்பில் யார் முந்தி நுழைவது என்பதற்காகத் தமக்குள் ஓயாது போட்டிப் பூசலிட்டு வருவர். மேல்வகுப்பில் புகுந்தபின்னும் அவர்கள் பழய தோழர் தம்முடன் அவ் வகுப்பில் வந்துவிடாமல், அப் புதுவகுப்பின் கோட்டையைக் காக்க தம் தம் உடல் பொருளாவி மூன்றையும் ஈடுபடுத்தத் தயங்குவதில்லை.

வகுப்பு முன்னணி நோக்கி நெருக்கித்தள்ளி முன்னேறும் இப்போட்டியில் சமூகத்தின் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு ஆகிய எதுவும் கவனிக்கப்படாது. கூட்டமில்லாத விடத்தில் மற்றொருவனைத் தொடாதவன் கூட்டத்தில்

ஆண் பெண், குழந்தைகுட்டி முதியோர் என்று பாராமல் இடித்தும் உதைத்தும், மிதித்தும் துவைத்தும், திட்டியும் பூசலிட்டும் முன்னிடம் பெறத் தயங்கமாட்டான். சமூகத்திலும் முன்னணிக்குச் செல்வோர் அதற்காகப் பொய், புலை, வஞ்சகம், அடிமைத்தனம், செருக்கு, களவு, கொலை, கொடும்பழி ஆகிய எந்தத் தீமைகளுக்கும் அஞ்சுவது மில்லை, தயங்குவதுமில்லை. அவர்கள் வெற்றியடைந்து முன்னேறினால் எவரும் அவரைக் குறைகூறவும் துணிய மாட்டார்கள். குறை கூறியவர்களும் தண்டிக்கவே பெறுவார்கள். ஏனென்றால் எந்தவகையில் வெற்றி பெற்றாலும் புதிய மேல்வகுப்பு ஆதரவு செய்யும். பழய கீழ் வகுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவும் செய்யும்.

படியில் உயர்வதற்கு முக்கிய கருவி பணமே. ஒன்று பணம் ஈட்டவேண்டும்; அல்லது பணம் ஈட்டியதாகப் பாவிக்கவேண்டும். பிந்தியதே பலருக்கும் எளிது. ஆகவேதான் சமூகப்போட்டியின் தலையான அடிப்படைப் பண்பு நடிப்பும் பசப்புமா யிருக்கிறது. கடன் வாங்கியோ, திருடியோ பட்டுப் பகட்டுடை யணிந்தாகவேண்டும். உண்மையில் பட்டல்லாவிட்டாலும் பட்டுப்போல் பகட்டும் போலிப் பட்டுக்களையும் போலிப் பகட்டுக்களையும் தேர்ந்து வழங்கியாகவேண்டும். இதுமட்டுமோ? இப்பசப்பு அடிப்படையாகச் சிறு சிறு பொய்கள், ஏமாற்றுகள், சொல்மாறாட்டங்கள் பழக்கமாகின்றன. பெரும் பொய்களும் குற்றங்களும் குற்றமென்று தெரிந்தே பின் பற்றப்படுவதனால் எளிதில் பழகிவிடுவதில்லை. தவிர அவை செய்பவனை யறியாது வளர்ந்து அவன் செயல் உரிமையை அழித்து அவனைப் பொறியுட்படுத்துவதில்லை. ஆனால் பசப்பினால் வரும் குற்றப் பழக்கம் சிறுகச் சிறுக முளையிட்டுத் தளிர்த்துப் பழகிவிடுவதுடன், வளரும்தோறும் உள்ளத்தில் உரம்பெற்று வேரூன்றிவிடுகிறது. எண்ண உரிமை, சொல்லின் வாய்மை யுரிமை, செயலுரிமை எல்லாவற்றையும் அவை அழித்துத் தீயவழியின் பொறியில் மனிதரை விலக்க முடியாதவகையில் கொண்டு மாட்டிவிடுகிறது.

சமூகப் பசப்பின் காரணமாக இவ்வகையில் தம்மை யறியாமலே வெம்பழிக்கு ஆளாய், கடன், கொலை, வஞ்சம், சூது ஆகியவற்றில் உழன்று இறுதியில் தற்கொலைக்கு ஆளாக நேர்ந்தவர் பலர்.

சமூகப் பசப்பினால் ஏற்படும் வகுப்பு வேறுபாட்டு உணர்ச்சியும் நடை உடை பகட்டும் ஆடவர்களைவிடப் பெண்டிரை மிகுதி ஆட்டிவைக்கிறது. சமூகமதிப்பு ஒன்றே அவர்கள் நோக்கமாகவும் அதன் போட்டி ஒன்றே அவர்கள் வாழ்க்கை முறையாகவும் ஆகிவிடுகிறது. இதில் அவர்கள் தாமும் உழன்று, தம் கணவர், உடன்பிறந்தார், காதலர் முதலிய எல்லாரையும் உட்படுத்துகின்றனர்; இது காரணமாகக் குடும்ப வாழ்வின் அடிப்படைப் பாசங்களையும் அழித்துக்கொள்பவர் உண்டு. செல்வரிடம் தொடங்கும் இத்திறங்கள் படிப்படியாக ஏழைகளிடமும் இறங்கிவந்து வாழ்வைப் பாழ்படுத்துகின்றன. நகர வாழ்வு நரக வாழ்வாகவும், நாட்டுவாழ்வு காட்டு வாழ்வாகவும் மாறுகின்றன.

பெண்கள் கடன்பட்டால் அவர்கள் பெண்மையின் உரிமையை இழக்கின்றனர். அவர்கள் தன்மதிப்பும் அவர்களைச் சார்ந்தோர் தன் மதிப்பும் குடிமதிப்பும் கெடுகின்றன. எனவேதான் குடும்ப வாழ்வில் ஆண் கடன் படுவதிலும் பெண் கடன்படுவதைத் தடுப்பது இன்றியமையாததாகிறது. மனைவியர் செலவுகளைக் கவனிக்காத பலர் வாழ்வில் அக்கடன் இறப்பில் செருகிய கொள்ளிபோல் விரைவில் அவர்களின் அழிவை அம்பலப்படுத்தி விடுகிறது.

தனிமனிதர்மட்டுமன்றிக் குடும்பமும், குடும்பம் மட்டுமன்றிச் சமூகமும், நாடும், இனமும் பகட்டாரவாரச் செலவிற்கும் கடனுக்கும் இரையாவதுண்டு. குடும்பம் கடன்படுவதற்குரிய முக்கிய காரணம் திருமண விழாவும் பிற குடும்ப விழாக்களுமேயாகும். மணவிழா குறிப்பாக மணத்துணைவர் இருவரின் புதுவாழ்வுத் தொடக்க விழாவாக நிகழ்கிறது. அவ் வாழ்வுத்தொடக்கத்தில் அவர்கள் வாழ்க்கையின் கடுந்தேர்வுகளில் மிகுதி கருத்துச்

செலுத்த முடியாது. அச்சமயம் ஒய்வும் சேமித்த சிறிது பணமும் நல்ல திட்டமுடைய துணைவர்க்குக்கூட இன்றியமையாத் தேவை. தம் செல்வநிலை தாண்டி மட்டுமீறிய செலவுடைய மணவிழாவினால், செலவுசெய்யுங் குடும்பமும், அங்ஙனம் செலவுசெய்யத் தூண்டும் சமூகமும் நாளடைவில் அதனால் அல்லற்பட்டு அவதியுறாதிருக்க முடியாது.

குடும்பங் கடந்த சமூகவிழாக்களிலும், சமய விழாக்களிலும் சமூகம் அறிவைப் பறிகொடுத்துப் பணத்தையும் அரும் பொருள்களையும் அழிப்பதுண்டு. வாழ்க்கை ஆக்கத்துடன்கூடிய இன்பங்கள் எத்தனையோ இருக்கும் போது, இன்பமும் வாழ்வும் வளர்க்கத்தக்க எத்தனையோ ஆக்க வேலைகள் கவனிக்கப்படாதிருக்கும்போது, பகட்டின்பத்திலும் மூடநம்பிக்கை, மடமை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட வெறி விழாக்களிலும் பொருளைக் கொட்டுவது சமூக வளர்ச்சியைக் கெடுக்காமலிராது. வளராத சமூகம் அழிவுநோக்கிச் செல்லவும் நெடுங்காலமாகாது. ஏனெனில் வாழ்வு என்பது இன்றியமையாச் செலவுகளுடையது. வளர்ச்சிக்கான முறையில் அது திருப்பப்படாவிட்டால், அது தன்னையே தின்று அழிவை நோக்குவது உறுதி. வறுமையின்முன் காதலும் இன்பமும் கரையும் என்று கூறுவதுண்டு. கடன் வறுமைக்கு வழிவகுத்துக் குடும்பத்தில் காதலை அழிக்கும்; சமூகத்தில் அமைதியையும் நல்லெண்ணத்தையும் போக்கும்.

பெண்களுக்குக் கூறியவை முற்றிலும் சிறுவர் சிறுமியருக்கும் பொருந்தும். சிறுமைப் பருவத்திலேயே பெருஞ்செலவும் கடன் பழக்கமும் அவர்கள் வாழ்க்கைப் பண்பில் தோய்ந்து போய்விடும். அவர்கள் பிறபல நற்பண்புடையவர்களாய், புகழும், மதிப்பும் பெறலாம். ஆயினும் அவர்கள் தனிப்பட்ட வாழ்வில், அவர்கள் துன்பமுடையவர்களாவார்கள். கடன்பட்ட பெரியார் வாழ்விலும் நல்லோர் வாழ்விலும் இந்த விதைநிலத்தின் நஞ்சு அல்லல் விளைவிப்பதைக் காணலாம்.

சமூகம், குடும்பம் ஆகியவற்றிலுள்ள கோளாறு களின் பயனாகவே, பெரியார் பலருடைய வாழ்வுகளிலும் கடன்பட்டோர் துயரங்களைக் காணமுடிகிறது. பெருமைக் கும் கடனுக்கும் ஏதாவது இன்றியமையாத் தொடர்பு உண்டோ, அல்லது இரண்டு பண்புகளும் ஒன்றுதானோ என்று வியப்புறவேண்டிய அளவுக்குப் பெரியார்கள் கடன் பட்டோர்களாக வாழ்ந்துள்ளனர். சிறியோர் சிறு கட னாளிகளானால், பெரியோர் பெருங் கடனாளிகளாயிருக்க வேண்டும் போலும்! நாடுகளிலும் சிறு நாடுகள் தான் கட னில்லாமலோ, சிறு கடனாளிகளாகவோ உள்ளன. பெரு நாடுகள் தம் பெருமிதக் கடன் தொகைகளைக் காட்டிப் பெருமைகொள்கின்றன. இப் பெருமைக்குக் காரணமில் லாமலில்லை. அவை பெருமையின் சின்னங்கள் என்பதில் தடையில்லை. அவர்கள் பெரியார்களாகவோ பெரு நாடுக ளாகவோ இருப்பதால்தான் அவர்களை மதித்து அத்தனை பெரிய கடன்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் அவை முன்னையப் பெருமையின் சின்னங்களாகலாமே யன்றி, வருங்காலப் பெருமைக்குரிய அறிகுறிகள் ஆக மாட்டா. ஏனெனில் அக் கடன்சுமை அவர்கள் வருங் கால வாழ்வை, வருமானத்தைக் குறைத்து அரித்துத் தின்னுமலிருக்கமுடியாது. பெரியார் பெருமை பணம் சார்ந்ததாயிராமல், அறிவு, கலை, சமூகப்பணி ஆகிய துறை களைச் சேர்ந்தவையா யிருந்தால், அப்பெருமைகள் கடன் வாங்கும் ஆற்றலைத்தான் தருமேயன்றி, தீர்க்கும் ஆற்றலை வளர்க்காது. அவர்கள் கவலை வெளியில் தோன்றாமல் சிலபல நாள் இருக்கலாம். ஆனால், அது அவர்களை உள்ளூர அரித்துவிடும். அக் கவலைகளை அவர்கள் மறந்து, வாழலாம்; அல்லது அவற்றின் வகையில் அவர்கள் உள்ளம் மரத்துவிடலாம். ஆனால், அவை அவர்கள் வாழ்வை இன்ப மற்றதாக ஆக்கா திராது.

உலகம் கடன் படுவதற்கு எல்லா உதவியும் செய் கிறது. அது கடன்படுபவனை—பட்டவனை ஏழை என்று கூறி இரக்கம் காட்டுகிறது. கொடுத்த கடனைக் கேட்ப

வனை வன்கணாளன் என்று கருதி, கடன்தர முடியாதவன் பக்கமே ஒத்துணர்வும் இரக்கமும் கொள்கிறது. உழைத்து ஊதியம் பெறும் தொழிலாளியைவிட, அல்லது ஊதியம் போதாது என்று போராடும் உழைப்பாளியைவிட, உழையாது இரக்க அடிப்படையில் இரக்கும் இரவலனிடம் அது மிகுதி பரிவும் ஆதரவும் காட்டுகிறது. அதே சமயம் இரப்பவனைவிடக் கடன் கொடுப்பவனிடம் அது இன்னும் மதிப்பும் பரிவும் கொள்கிறது. வாங்கிய கடனைக் கொடுக்காதவனிடம் அது கொள்ளும் பரிவுக்கு எல்லையில்லை. திரும்பக் கொடுக்கமுடியாத கடனை ஏன் வாங்கினான் என்று அது கண்டிப்பதேயில்லை. ஏனென்றால், கடன் படுவதற்கான அடிப்படைக் காரணம், சமூகப் பசப்பு, பகட்டு வாழ்வுப் போட்டி; இவை சமூகத்தில் பெரும்பாலார் குறையாதலால், சமூகம் இதுவகையில் கண்டிப்பாயிருக்கமுடிவதில்லை. சமூகத்தைப் பின்பற்றி அரசியலும், அரசியலைப் பின்பற்றிச் சட்டங்களும் கடன்பட்டவர் பக்கமே இருக்கின்றன. ஆயினும் அது கடன்பட்டவர்களுக்கு முழுவிடுதலையும் தருவதில்லை—இதுவே வியப்புக்கிடமான செய்தி! ஆனால், முழு விடுதலை கொடுத்தால் யார் மீண்டும் கடன் கொடுப்பார்கள்? முழுவிடுதலை தராதது, கடன்கொடுப்பவர் பேரிலுள்ள பரிவினாலன்று: கடன் பழக்கத்தினைப் பேண வேண்டும் அவசியத்தினாலேயேயாகும்!

கடன்படுவது கண்டிக்கத்தக்கது: ஆயினும் கடன்பட்டவன் பரிவுக்கு உரியவனே. கடன்படுவதற்குக் காரணமான பசப்பிற்காக அவன் எத்தனை ஒளிப்பு மறைப்பு, அச்சம், வஞ்சகங்களைக் கையாளவேண்டியிருந்ததோ, அதினும் மிகப்பலவான ஒளிப்பு மறைப்பு, அச்சம் வஞ்சகங்கள் கடன்பட்டதை மறைக்கவும் மறக்கவும் அவனுக்குத் தேவைப்படுகின்றன.

பொதுவாக சமூகம் கடன் பட்டவரிடம் பரிவும், கொடுத்தவரிடம் வன்கண்மையும் கொள்கிறது. ஆனால் இது உணர்ச்சியில் மட்டும்தான். செயலில் கடன்பட்ட

வன் பக்கம் எவரும் நாடுவதில்லை. நெருங்கிய நண்பர்கள் கூட அவனைக் கை நெகிழவிடுகின்றனர்—எங்கே கடன் கேட்டு விடுவானோ என்று. கடன் கொடுத்தவர்களை அவன் காணாது ஒதுங்குகிறான்—கொடாதவர்கள் அவனைக் காணாது ஒதுங்குகின்றனர். தொடர்பற்ற ஏதிலார்களோ அவனை வெறுக்கின்றனர். அவன் வாழ்வில் உதவியில்லை. தொழிலகங்களில் அவனுக்கு மதிப்பு மில்லை; வரவேற்புமில்லை. அவன் பிறர், மதிப்பும் இழந்து, தன்னைத் தானே மதிக்கும் தன் மதிப்பும் இழக்கிறான். கேட்க நாக் கூசுகிறது, பார்க்க முகம் கவிழ்கிறது. அவன் தன் துயர்களை எந்த நண்பனுடனும் பகிரமுடிவதில்லை—அவன் துயர்களுக்கு வேண்டுவதும் ஆறுதலல்ல, பொருளுதவி. அதுமட்டுமல்ல. இத்தகையோருக்கு உதவ முன்வருபவர்களுக்கும் தொல்லை வளரும். ஏனென்றால், பொருளுதவி அவர்கள் கவலைதீர்க்காது வளர்க்கும். வாங்கியவர் துயரம் கொடுத்தவர்களையும் தழுவும். இந்நிலையில் கடன்பட்டார் மண்ணுலகிலே நரகத்துன்பம் அடைவதுஉறுதி. பெரியாரான சிலர் வாழ்வே ஓரளவு உள்ளூர நரகமாயினும், அவர்கள் பெருமை பாராட்டும் உலகுக்கு வண்ணப்பூச்சிட்ட நரகாகக் காட்சியளிக்கிறது. வீரத்துடன் போராடிமாளும் தியாக வீரனின் முடிவு அவனுக்குச் சாவாயினும், பார்ப்பவர்க்கும் கேட்பவர்க்கும் அது உயர் பெருமித உணர்ச்சி தருவதுபோல, இக்கடனும் கடன்பட்டவர் வாழ்வைச் சுருக்கிவிடினும் உலகிற்கு ஒளிவீசவல்லதாயுள்ளது.

ஏழைகளுக்குக் கடன் கொடுத்து அவர்கள் வாழ்வை வளப்படுத்தவேண்டும் என்ற அவாவுடன் அரசியல் சார்பிலும் பொதுநல நிலையங்களின் சார்பிலும் பல முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப் பெறுவதுண்டு. கடன் உதவிக் கழகங்கள், சிறு கடனுதவிக் கழகங்கள் இவற்றின் பயனாக ஏற்பட்டவை. ஏழைகளைப் பற்றியவரை இவை பெரிதும் பயன்பட்டதென்று கூறமுடியாது. ஏனெனில் ஏழைகள் தாமாக மீத்துவைக்கும் பழக்கம் பெறுதவரை, அவர்கள் பணத்தின் அருமை தெரிந்து திட்டமிட்டுச் செலவு

செய்யவோ, வளம் பெருக்கும் முறையில் செலவு செய்யவோ பயிற்சி யுடையவர்களாகமாட்டார்கள். கடனுதவி கடன் வாங்கும் பழக்கத்தைமட்டுமே வளர்க்கிறது. வாங்கிய பணத்தை வழக்கம்போல வீண் செலவுகளிலேயே அவர்கள் செலவு செய்து தீர்த்துவிடுகின்றனர். கழகங்கள் இன்னின்ன செலவுகளுக்குத்தான் செலவு செய்யலாம் என்று வரையறைப்படுத்தினாலும், அந்தச் செலவுகளையும் அவர்கள் ஒழுங்காகச் செலவு செய்யவோ, செலவு செய்த கடனை அடைப்பதற்காக மீத்துவைக்கவோ பழகுவதில்லை. கட்டாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும் வட்டித்தவணை முதல் தவணைகளைச் செலுத்துவதில் அவர்கள் படும்தொல்லை கடன்படுபவர் தொல்லையிலிருந்து மாறுபட்டதன்று.

கடன் வாங்கிய தொகை பத்துப்பொன் என்றும் வட்டிவிகிதம் நூற்றுக்கு ஐந்து என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். கடன் வாங்கியதுமுதல் வட்டியும் முதலும் அடைபடுவதுவரை வாரந்தோறும் பத்து வெள்ளி கொடுக்கத் திட்டமிடப்படுகிறது. இந்தப் பத்து வெள்ளிகளிலிருந்து முதல் வட்டிதான் கழிக்கப்படுகிறது. வட்டி முழுதும் கொடுக்கப்படும் வரை முழுத்தொகைக்குமே வட்டி கழிக்கப்படுகிறது. வட்டி முடிந்தபின்னும் தொகை கொடுபடாமலிருப்பதால் முதலின் கடைசித் தவணை முடியும் வரை வட்டி கணக்கிடவே படுகிறது. இவ்வகைக் கணக்குமுறை கொடுக்கும் முதலாளிக்கு ஆதாயமே தவிர, அவனால் கடன் வாங்கிச் செலவு செய்துகெடும்படி தூண்டப்பெறும் ஏழைத் தொழிலாளிக்கு எத்தகைய நலனும் ஏற்படமுடியாது. ஏழையைச் சுரண்டும் கவர்ச்சிகரமான புதுமுறையாக இது செயலாற்றுகிறதேயன்றி வேறன்று. முதன்முதலில் வட்டிவிகிதம் நூற்றுக்கு ஐந்து என்ற பெயரில் தொடங்கி இறுதியில் நூற்றுக்கு நூறு வட்டி வாங்கும் சூழ்ச்சியாகவே இது முடிகிறது. பசு ஈன்ற குட்டியைத் தின்பதற்கு மாறாக, பசுவின் வயிற்றில் வைத்து அதை ஒருபுறம் வளரவிட்டுக்கொண்டே, ஒருபுறம் அதைத் தின்று பெருக்கவிடும் கதையாகவே இதனைக் கருதலாம்.

கடன் வாங்கும் பழக்கம் பொது மக்களிடம் ஊறி யிருப்பது மட்டுமன்று; அறிவிலும் ஆக்கப்பணியிலும் சிறந்த அறிஞர்களையும் தலைவர்களையும் அது விட்டுவிட வில்லை. உண்மையில் பொதுமக்களைவிட அவர்களே எளி தில் அதற்குப் பலியாகிவிடக்கூடியவர்களா யிருக்கிறார்கள். பொதுமக்களிடையே வாணிக நோக்கும் உலகியல் நோக் கும் உடையவர்களே பெரும்பாலும் பணத்தை மதித்துக் கடன்படாமலும், கடன்பட்டாலும் அதில் சிக்கி யழியாம லும் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளும் பண்பை வளர்த்து வரு கிறார்கள். பிற பொதுமக்கள் இதில் கவனக்குறைவாகவே இருக்கிறார்கள். அறிஞர், கலைஞர், பொதுநலத் தொண்டர் ஆகிய பெரியார்கள் தன்னலமும் உலகியல் நோக்கும் அற்ற வராயிருப்பதுபோலவே, அடிக்கடி பணத்தினை மதிக்காத வராகவும், எளிதில் கடன்படுபவராகவுமே அமைகின்றனர். அறிஞர்களைவிடக் கலைஞர்களே இத் துறையில் எளிதில் சிக்கி அழிகிறார்கள். உணர்ச்சி சார்ந்த அவர்கள் வாழ்வும், அழகு நோக்குடைய அவர்கள் கலையும் அவர்களை இன்பப் பகட்டிலும், பெருஞ்செலவு வாழ்விலும், கவலைகளைப் புறக் கணித் தோட்டும் பழக்கத்திலும் தோயவைக்கிறது. அவர்கள் கலையின் பெருமை கடன்பட்ட வரியை மிகைப் படுத்தி, கடன்படுவதையே ஒரு நற்பண்பாக மக்களால் கணிக்கப்பட வைக்கிறது. இது முற்றிலும் உண்மை யல்ல. ஆயினும் பொதுவாகக் கடன்படுபவர் பழியின் ஒரு பகுதியை இக்கலைஞர் குறைத்துக்கொள்ளமுடிகிறது.

'வணிகரறிவைவிட உயர் அறிவுடையவர் அறிஞர்' என்று அறிவுத்துறை பற்றி மிகப் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டவர் அறிஞர் ஃவிரான்ஸிஸ் பேக்கன். ஆனால், அவர் வாழ்விலேயே அவர் அதனை மெய்ப்பிக்கத் தவறி விட்டார். இளமைக் காலத்தில் அவர் வருமானம் செலவு ஆகியவற்றைச் சரிசெய்ய முடியாமல் எவ்வளவோ தொல் லைப்பட்டார். முதுமையிலோ தொல்லைகள் பெருகின. அவர் புகழும் வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. அவர் வரு வாயும் அப்படியே. ஆனால், செலவு வருவாய்க்குள்

என்றும் கட்டுப்பட்டிருக்க முடியவில்லை. இதனால் கடன் பெருகிற்று. மேலும் மேலும் பணத் தேவை மிகுந்தது. கடன்காரர்கள் பெருகி அவரைச் சூழ்ந்து ஓயாது நச்சரிக்கத் தொடங்கினர். ஒருநாள் அவர் அவர்களை வெளியே காக்கவைத்திருந்துவிட்டு நெடுநேரம் சென்ற பின் வந்து, "ஐயன்மீர், உங்கள் நலம் என் அழிவாயிருக்கிறது. நீங்கள் இருப்பது நான் வெளியே போவதைத் தடுக்கிறது," என்று கூறி அனைவரையும் சிரிக்கவைத்துத் தன் இக்கட்டிலிருந்து அன்றைக்குத் தப்பினாராம்! கடன் தீர்க்க இறுதிக் காலத்தில் அவர் பின்பற்றிய வழி கைக்கூலி வாங்குவதாக முடிந்தது. தம் காலப்பேரறிஞராகிய அவர் இதனால் குற்றஞ் சாட்டப்பெற்றுத் தண்டனை பெற வேண்டியதாயிற்று.

பேக்கனைவிட மன்னிக்கமுடியாத குற்றவாளி வில்லியம் பிட் ஆவர். பேக்கன் அறிஞர்; பிட்டோ பொருளியலறிஞர். நாட்டின் பொருளியல் துறை நெருக்கடியை மற்ற எவரையும்விடத் திறம்படத் தீர்த்துவைத்துப் புகழ் பெற்றவர் அவர். ஆனால், அவரால் தம் வாழ்வின் பொருளியல் நெருக்கடிகளைச் சிறிதும் தடுக்கமுடியவில்லை. பொருளக வல்லுநராகிய காரிங்டன் ஒருமுறை அவர் தனிப்பட்ட செலவினங்களை ஆராய்ந்து பார்க்க முற்பட்டாராம். அவர் வீட்டில் இறைச்சிக்கறி வாரம் ஒன்றுக்கு ஒரு அந்தர் ஆயிருந்ததாம். பணியாட்கள் ஊதியம் முதலிய வீட்டுச் சில்லறைச் செலவுகள் ஆண்டுக்கு 2,300 பொன் ஆயினவாம். அவர் ஆண்டு வருமானம் என்றும் 6,000 பொன்னுக்குக் குறைந்ததாயிருக்கவில்லை. ஐம்பெருந் துறையின் காவலனாக அவர் இருந்ததால் இன்னும் 4000 பொன் வந்தது. ஆயினும் இப்பெருஞ் செலவின் காரணமாக, அவர் மறைவின்போது அவர் பிரிவு விழாவைக் கறைபடுத்தும் அளவு கடன்காரர் வந்து சூழ்ந்தனர். நாட்டுக்கு நற்பணி செய்த அந்நல்லார் புகழ் காக்க, அரசியலார் 40,000 பொன் தந்து அக்கடனாளிகளின் கூக்குரலை அடைத்தனர்!

கடன்பட்ட பெரியார்களிடையே ஒரு முடிசூடா மன்னன் என்று கூறத்தக்கவர் ஷெரிடன். அவர் வரவுக்குமிஞ்சிச் செலவுசெய்து கடன்பட்ட கடனாளியல்ல; கடன் வாங்கிச் செலவுசெய்த கடனாளி. அவர் வாங்கிய கடன்கள் மிக மிகப் பெரிய தொகைகள். அந்தப் பெருந் தொகைகள் எப்படி, எங்கே செலவாயின; என்னவாயின என்று எவரும் அறிந்தது கிடையாது. அந்தக் கடனாளிகளுள் எவரும் கொடுத்த கடனில் ஒரு துட்டுக்கூடத் திரும்பப்பெற்றதும் கிடையாது. ஆயினும், எப்படியோ கடன்கொடுப்பவர் கொடுத்துக் கொண்டுதானிருந்தனர்; பலர் முன்கடனிருக்கப் பின்னும் கடன்கொடுக்க முன் வந்தனர். வாங்கிய கடன் தொகைகளெல்லாம் அவர் கையில் கோடைகாலப் பனிபோல் மாயமாய்க் கரைந்தன.

அவர் முதல் மனைவியின் முழுச்சொத்தும் 1600 பொன் அளவுடையது. அவர் மணவிழாவை ஒட்டி 'பாத்' நகருக்குச் சென்ற பயண உலாவில் முதல்ஆறுவாரச் செலவுக்கு அது சரியாய்ப் போயிற்றும். இலக்கியத் துறையில் அவர் இறங்கியதே கடன் தொல்லையைப் போக்கத்தான். ஆனால், இலக்கியப் புகழ் கடனைப் பெருக்கவும், அவரைக் கடன்வாங்கும் கலையில் தேர்ந்த கலைஞனாக்கவுந் தான் பயன்பட்டது. தம் நாடகங்களால் வளர்ந்த டுரூரிலேன் மாளிகையில் தம் பங்குகளை அவர் 15,000 பொன்னுக்கு விற்று, அத்துடன் இரண்டாம் மனைவியின் செல்வமாகிய 5,000 பொன்னையும் சேர்த்து ஸரெயில் ஒரு பண்ணை வாங்கினார். அது அவர் அடுத்த ஆண்டுக்குக் கடனுக்கு இரையாயிற்று.

கடனாளிகளிடமிருந்து தப்பி மறைய அவர் மூளை செய்த கற்பனைகள் அவர் நாடகக் கற்பனைகளைவிடப் புதுமையானவை. ஆனால், நாடகக் கற்பனை அவருக்கு எத்தனை மதிப்புத் தந்ததோ, அவ்வளவு இக்கடனாளர் கற்பனை அவர் அவமதிப்பை அம்பலப்படுத்திற்று. "ஷெரிடனை நான் தெருவில் கண்டு தலையின் குல்லாவை அசைத்து வணக்கம் செய்தால், அவ்வணக்கத்தின் மூலம் எனக்கு

50 பொன் இழப்பு ஏற்படும்; அவருடன் நின்று பேச நேர்ந்துவிட்டால், அதனால் என் கைப்பொறுப்பு 100 பொன் ஆகிவிடும்,” என்று அவர் கடன் படும் திறம்பற்றி ஒரு நண்பர் கூறினாராம்.

ஷெரிடன் ஒப்பற்ற கலைஞன். கடன் தொல்லைகளைத் தீர்க்கக்கூட, அவர் கலைத்திறனைப் பயன்படுத்தியதாக அறிகிறோம். ஒரு கடன்காரன் அவரைப் பார்க்க ஒரு குதிரைமேலேறி வந்தானாம். ஷெரிடன் அவனை வரவேற்று, “ஆ! குதிரை மிக நன்றாயிருக்கிறதே! இது நல்ல ஓடுமா பார்ப்போம்,” என்று கூறி அதில் ஏறினார். கடனாளி தன் குதிரையின் புகழ் கேட்டு மயங்கிநின்றிருந்தான். ஆனால் கடனாளியின் குதிரைமேலேறியே அவர் அவனைவிட்டுத் தப்பியோடிவிட்டார்!

மற்றொரு சமயம் அவர் வெளியே புறப்படுமுன் அவரைக் கண்டுவிட வேண்டுமென்று பல கடனாளிகள் வந்து காத்திருந்தனராம். அவர் அனைவரையும் முன்கூடத்தில் வந்து காத்திருக்கச் செய்துவிட்டு, தெருப்பக்கக் கதவுகளைச் சார்த்தும்படி காவலருக்கு ஆணையிட்டுப் பின் குதிரைமீதேறிக் கடந்து சென்றுவிட்டாராம்! தம் புகழையும், மதிப்பையும் அவர் இங்ஙனம் கடனுக்குப் பலியிட வேண்டி வந்தது.

பால்காரன், கறிக்கடைக்காரன், அப்பக்கடைக்காரன் எல்லாரும் கடை வாணிகத்தைகூடப் புறக்கணித்துவிட்டு ஷெரிடன் வீட்டு வாயிலில் காத்துக்கிடந்தனர். திருமதி ஷெரிடன் வீட்டில் அடுப்பில் தேநீருக்காக நீர்கொதிக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பார். தேயிலைக்கும் பாலுக்கும் சர்க்கரைக்கும் முட்டைக்குமாகப் பணியாட்கள் எங்கும் கடன்கேட்டுத் திரிவார்கள். அவர்கள் கடனாக இவற்றைப் பெற்றுவருமுன் அடுப்பில் விறகு எரிந்து சாம்பலாய்ப் போய்விடும். ஒருதடவை வேலைக்காரி கறிக்காரனிடமிருந்து கறிவாங்கி அடுப்பில் வேகப்போட்டுவிட்டு, மாடியில் திருமதி ஷெரிடனிடம் பணம் பெறப்போனவள் நெடுநேரம் திரும்பிவரவில்லை. கறிக்காரன் அடுப்பண்டை

சென்று கலத்தில் அவியும்படி போட்ட கறித்துண்டையே எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டியதாயிற்று.

வாழ்விலேயே இத்தனை கடனவதி இருந்தால், இறுதி எப்படி இருக்கும்? நண்பரும் தோழரும் ஒவ்வொருவராக அவரை விட்டகன்றனர். உணவுக்கும் வழியில்லாமல் நோய்க்கிரையாய், மருந்து என்று அவர் நீரைப்பருகி நாட் கழித்தார். கடன்காரர் அவர்மீது முறைமன்ற ஆணை கள் வாங்கிக்கொண்டு நடவடிக்கைக்குக் காத்திருந்தனர். ஆனால் சிறைக்கு இட்டுக்கொண்டுபோகக் காவலர் அஞ் சினர். போகிற வழியிலேயே இறந்துவிடுவாரோ என்ற நிலையில் அவர் உடல் இருந்தது.

ஷெரிடனின் இம் மரபுவரிசையிலேயே கலைஞர்களில் பெரும்பாலானவர் அமைந்துள்ளனர். சமயத் தனிமுதல் வர் (கார்டினல்) டிரெட்ஸ் தம் உடைமைகளை யெல்லாம் விற்றும் கடன் தீர்க்கமுடியாது துயர்ப்பட்டு இறந்தார். லமார்ட்டின் பல நூறாயிரக்கணக்கான செல்வங்கள் வரப் பெற்றும், இறுதியில் கையேந்தி இரக்கவேண்டியதாயிற்று. வெப்ஸ்டர் என்ற அமெரிக்க அரசியல்மன்ற உறுப்பினர் கைக்கூலியை நம்பியே வாழ்ந்தார். வானநூலறிஞரான கெப்லர் தம் வருவாய்க்கு மிஞ்சிச் செலவு செய்ததால், சாதகம் எழுதிப் பிழைக்கவேண்டியதாயிற்று. அறிவியல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், கலைஞரைப்போலவோ, பிற தனி மனிதரைப்போலவோ பகட்டாக வாழவேண்டிய நிலையிலில்லாதவர்கள். அப்படியிருந்தும், அவர்கள் பொரு ளியல் துறையில் அமைதியற்ற வாழ்வும் அல்லலும் உடையவராகவே இருந்துவந்துள்ளனர்.

இத்தாலியின் மாபெருங் கலைஞருள் ரஃவேல், மைக் கேல், ஏஞ்சலோ முதலியவர்கள் கலைஞர் மரபின் இவ் வறுமைக்கும் கடனுக்கும் தப்பியவர்களா யிருந்தனர். அவர்கள் வாழ்க்கைத் திட்டமிட்ட செல்வர்கள். கலையை அவர்கள் தம் ஆக்கத்துக்கன்றிப் பிழைப்புக்குப் பின்பற்ற வேண்டியவர்களாயில்லை. ஆனால், இவர்கள் கலைமரபுக்கு விதிவிலக்குகள் மட்டுமே. இங்கிலாந்திலும் ஷேக்ஸ்பியர்

ஒப்பற்ற கலைஞராயினும், வறுமையிலும் இன்ப வாழ்விலுமே வாழ்க்கை தொடங்கினவரானாலும், விரைவில் தம் வாழ்வில் சிக்கனம் கண்டவராயிருந்தார். இச் சிலர் நீங்கலாக மற்றக் கலைஞர், கவிஞர் யாவரும் கடன்பட்ட வாழ்வின் கரைகாணாத் துன்பக்கடலில் உழன்றவர்களாகவே இருந்துவந்துள்ளனர்.

ஹெப்டன் என்ற இத்தாலியக் கலைஞர் தம் நாட்குறிப்பில் ஒருநாள் இந்தப் புதுமை வாய்ந்த குறிப்பை வரைந்துள்ளார்: "இன்று நான் எனக்கு வெண்ணெய் விற்பவனிடமிருந்து 10 பொன் கடனாகப் பெற்றேன். அந்தோ, அவன் இருபத்துநான்கு ஆண்டுகளுக்குமுன் ஒரு பெருமகன் ஆதரவுரையுடன் என்னிடம் இலவச மாணவனாக அனுப்பப்பட்டவன். மட்டாக வரையக் கற்றபின் அவன் கலைத்துறையை விட்டுவிட்டு, வெண்ணெய் வாணிகம் மேற்கொண்டான். அத்துறை வருவாய் அவனை இன்று தன் கலை ஆசிரியருக்குத் திரும்பி வாங்கமுடியாத இந்தக் கடனைத் தரத்தக்கவனாக்கியுள்ளது. அவனுக்குக் கலை கற்பித்த என் நிலை, கூறுந்தரமன்று."

சிக்கன வாழ்வுடைய கவிஞர் எவரையும் தாம் கண்டதில்லை என்று கவிஞர் கூப்பர் கூறுகிறார். அவர் அக் கவிஞர் பட்டியலில் தம்மையும் சேர்த்தே கூறுகிறார் என்பதில் ஐயமில்லை. "ஒருதடவை சிக்கனத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து, செலவைக் கூடியமட்டும் வெட்டமுயன்றேன். இதன்பயனாக மூன்றுமாதச் செலவைப் பன்னிரண்டுமாத வருவாய்க்குள் அடக்கமுடிந்தது." அவர் சிக்கனம் இது. அவர் பொதுவாழ்வு எப்படியிருந்திருக்கும் என்பதை இது நன்கு காட்டுகிறது. இதை அவரே அறிந்து நயம்படவே கூறியுள்ளார், கலைஞர் ஆதலால்! ஆனால், குறையை அழகுபட எடுத்துக் காட்டியதல்லை, அதனை அகற்ற உதவவில்லை. அது வாழ்க்கைப் பயிற்சி, குடும்பப் பயிற்சியின்றி எளிதில் அமையமுடியாது என்பதை விளக்க இக்கடன்பட்ட பெரியார் வாழ்வையும் சொற்களையும்விட நல்ல விளக்கம் வேண்டியதில்லை!

கிரீன், பீல், மார்லோ ஆகிய கவிஞர்கள் கலைஞர்க்குரிய எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் உரிய கொழு கொம்புகள்! இன்பவாழ்வு, பெருஞ்செலவு, வரம்பிலா நடை, கடன்படல், சட்ட மீறுதல் எல்லாம் அவர்கள் வாழ்க்கை விளையாட்டுக்கள். கவிஞர்கள் போற்றிய கவிஞராகிய ஸ்பென்ஸர் ஒரு நேர உணவுக்கு வழியில்லாமல் ஆதரவற்றுத் தெருவில் மடியநேர்ந்தது.

கலைஞர்கள் தாயருக்கு அவர்களே காரணமாவர் என்பதை ஸ்டீல், கோல்டுஸ்மித் ஆகியவர்கள் வாழ்க்கைப் போக்குக் காட்டுகிறது. ஸ்டீல் கடன்படாத நாளில்லை. ஆயினும் அவர் இன்பப் பகட்டுக்களை நாடாமலிருந்தது கிடையாது. மட்டான வருவாயுடைய ஒரு அரசியற் பணி அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. அதனை அவர் எப்படிப் பயன்படுத்தி யிருக்கலாம்! ஆனால், எப்படிப் பயன்படுத்தினார்! அந்தச் சிறு அலுவலகத்துக்கு அவர் இரண்டு அல்லது நாலு குதிரை பூட்டிய வண்டியில் மன்னர்கோமன்னர்போலப் போகத் தொடங்கினார். மற்றச் செலவுகளும் இதற்கொப்ப அலுவலகத் தேவைக்குமேல் வளர்ந்தன. கோல்ட்ஸ்மித் வறுமைக் கடலில் கடனே புணையாகக்கொண்டு நீந்தினார். ஒரு கடனிலிருந்து எந்த வகையிலாவது மீள நேர்ந்தால், உடனே அடுத்த கடனை அணைக்க அவர் தவறியதில்லை. ஒருவர் வீட்டாசிரியராக அவர் முதல்முதல் ஒரு மட்டான தொகையைக் கையேற்றார். அதனை அவர் உடனே செலவு செய்தார்—ஒரு குதிரை வாங்குவதற்காக! அவரைச் சட்டத் தேர்வுக்கு அனுப்பி முன்னேறுவிக்க அவர் உறவினர் எண்ணி தமக்குள்ளே பணம் சேர்த்து 50 பொன் திரட்டி உதவினர். அவர் சட்டக் கல்லூரிக்குப் போகும் வழியிலேயே குடித்துச் சூதாடி அதைத் தீர்த்துவிட்டார்!

கடன் வாங்குவதை ஒரு கலையாக்கியவர் ஷெரிடன் என்றால், வறுமையை ஒரு கலையாக்கியவர் கோல்டுஸ்மித் என்னலாம். கையில் ஒரு காசின்றி அவர் ஐரோப்பாவில் ஒரு நாடு குறையில்லாமல் சுற்றிவந்து விட்டார். கையில்

ஒரு யாழுடன் பாடி இரந்துகொண்டே அவர் பயணமுடித்தார். ஆனால், போன இடத்திலெங்கும் நண்பர்களைக் கண்டால் திருப்பித்தராத நாகரிகக் கடன் வாங்கி, அதை உடனே அழிக்கவும் தவறியதில்லை. சிக்கனமற்றவராயிருப்பதுடன் அவர் அமையவில்லை. சிக்கனமற்ற பலருக்கும் அவர் ஒரு வள்ளலாய் உதவி, சிக்கனமற்ற ஏழை வள்ளன்மைக்கு ஓர் இலக்கானார். எடின்பர் நகரத்தில் மருத்துவக் கல்விப் பயிற்சிக்குச் சென்ற அவர், மற்ற ஒரு நண்பன் கடனுக்குப் பிணையமாய் நின்று, அது காரணமாகப் பல்கலைக் கழகப் பயிற்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார். கடன் வாங்கவும் கடன் இரக்கவும் இங்ஙனம் தயங்காத அவர், தமக்கு நண்பர் உதவியபோது மட்டும் அதை ஏற்க மனம் ஒப்பவில்லை என்பது புதுமையாகவே இருக்கிறது. நல்ல காலணியில்லாமல் அவர் வெளியே செல்லமுடியாது அடைத்துக் கிடந்தபோது, புதுக்காலணியை அவரறியாமல் வாயிற்படியில் இட்ட நண்பன் செயல் அவர் மான உணர்ச்சியைக் கிளறிற்றும்! அவர் காலணியற்ற நிலையில் அப்புதிய காலணியை வீசி எறிந்து விட்டாராம்!

கடன்பட்ட பெரியாருள் கடனைத் தீர்க்கப் போராடிய வீரர் ஸ்காட். அவர் கடன் அவர் பெருந்தன்மையின் பயன்மட்டுமே. அவர் இறக்கும்வரை அதைத் தீர்க்க ஈயாய் எறும்பாய் உழைத்தார். பெரும் பகுதியைத் தீர்த்தும் விட்டார். மீந்த பகுதியும் அவர் மருமகனால் தீர்க்கப்பட்டது. ஆனாலும் முழுக்கடனும் தீராத வருத்தத்துடனேயே மான உணர்ச்சிமிக்க இப்பெரியார் உயிர்விட வேண்டிவந்தது. கலைஞர் ஓரளவு குறைகளை உடையவரானாலும், அதை நீக்க அரும்பாடுபட்ட கலைஞர் இவர். தொடக்கத்திலிருந்தே இப் பண்பை அவர் பேணியிருந்தால், அவர் தம் வாழ்வில் முழு வெற்றி பெற்றிருக்கக் கூடும்.

மொத்தத்தில் கடன்படுவது பெருமைக்கு அறிகுறியல்ல. ஆனால், அது பெருமையையும் குலைக்கக்கூடிய ஒரு வழு என்பதில் ஐயமில்லை. அது பெருமையை அழிப்ப

தல்ல; ஆனால், பெருமைக்குரியார் வாழ்வைக் குலைத்து, அவர்கள் அரும்பணிக்குக் குந்தகமாயிருப்பது. பெரியார் ஆகும் வாய்ப்புடையவர் மிகச் சிலர். அவர்கள் குறை உலகுக்கு ஒரு பெரிய எடுத்துக்காட்டு. பெரியவர்களுக் குக்கூட எச்சரிக்கையாயிருக்கும் குறை ஏனையோரால் புறக்கணிக்கத் தக்கதன்று. பெரியார்களும் தம் பெருமை யினால் உலகம் அடையவேண்டும் பெரும்பயனையும், தம் அமைதியையும் இதே எச்சரிப்பினால் பெரிதும் பெருக்க முடியும்.

அ. செல்வமும் அறமும்

" உலவு மீயார்? உன் செல்வமேதெனில்
நிலவு டாண் காஸ்டர் வாணன்நான் இராபர்ட்டு
செலவு செய்தன எல்லாமென் செல்வங்கள்
பலர்க்கும் ஈவன என் கையுறை ஈயாது
இலகுமஃதெலாம் இலம்பாடு ; இஃது உணர்தியே!"

—கல்லறை வாசகம், 1579

" உடையை செல்வம் எனில்நீ வறியை,
கொடும் பொற்பாளம் தாங்கும் கழுதைபோல்
வடுக்கொள் முதுகு வஞ்சுமை சுமந்து
நெடுநீள் வழிசென்று பெறுவை நீ விடுதலை !"

—ஷேக்ஸ்பியர்

" ஈட்டுவோர் ஈட்டிப் பெறும் ஒரு வெள்ளியின்
இரப்போர் இரந்து பெறும் செம்பினிதே "

—டக்ளஸ் ஜெரால்டு

சிக்கனமுடையவனிடத்திலேயே வண்மையை எதிர்பார்க்கமுடியும்; தன் எதிர்காலத்தையும் தன்னைச் சார்ந்தோரையும் எண்ணித் தன் சிறு தன் நலத்தை விட்டுக்கொடுக்காதவன் எப்படிப் பிறரை எண்ணித் தன்கைப் பொருளைத் தரும் பண்பு உடையவனாக முடியும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்! சிக்கனமில்லாத ஒருவன் எப்போதாவது ஏதாவது கொடுக்க நேர்ந்தாலும், அது பகட்டு, வஞ்சகம், புகழ்விருப்பம், தன்நலம் முதலிய ஏதாவது ஒன்றன் மறைபண்புடனேயே இயலும்.

சிக்கனம் அப் பண்புக்கு உரியவனுடன் நின்றுவிடும் பண்பு அன்று. அவன் உறவினர், நண்பருடனும் நின்றுவிடுவதன்று. அப்படி நின்றுவிட்டால், அது சிக்கனமன்று; கஞ்சத்தனம். மிகுதி செலவு செய்பவன் எப்படிப் பொருளின் அருமை தெரியாதவனோ, அப்படியேதான் செலவே செய்யாதவனும் அருமை தெரியாதவனாவான். நேர்மையான சிக்கனமுடையவர்களே தம் தேவையும் தம்மைச் சார்ந்தோர் தேவையும் நிறைவேறிபின் சிக்கனத்தின் பயனைக்கொண்டு மருத்துவ விடுதிகள், கல்வி

அ. செல்வமும் அறமும்

"உலவு நீயார்? உன் செல்வமேதெனில்
நிலவு டாண் காஸ்டர் வாணன்நான் இராபர்ட்டு
செலவு செய்தன எல்லாமென் செல்வங்கள்
பலர்க்கும் ஈவன என் கையுறை ஈயாது
இலகுமவைதெலாம் இலம்பாடு ; இஃது உணர்தியே!"

—கல்லறை வாசகம், 1579

"உடையை செல்வம் எனில்நீ வறியை,
கொடும் பொற்பாளம் தாங்கும் கழுதைபோல்
வடுக்கொள் முதுகு வண்சுமை சுமந்து
நெடுநீள் வழிசென்று பெறுவை நீ விடுதலை!"

—ஷேக்ஸ்பியர்

"ஈட்டுவோர் ஈட்டிப் பெறும் ஒரு வெள்ளியின்
இரப்போர் இரந்து பெறும் செம்பினிதே"

—டக்ளஸ் ஜெரால்டு

சிக்கனமுடையவனிடத்திலேயே வண்மையை எதிர் பார்க்கமுடியும்; தன் எதிர்காலத்தையும் தன்னைச் சார்ந் தோரையும் எண்ணித் தன் சிறு தன் நலத்தை விட்டுக் கொடுக்காதவன் எப்படிப் பிறரை எண்ணித் தன்கைப் பொருளைத் தரும் பண்பு உடையவனாக முடியும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்! சிக்கனமில்லாத ஒருவன் எப்போ தாவது ஏதாவது கொடுக்க நேர்ந்தாலும், அது பகட்டு, வஞ்சகம், புகழ்விருப்பம், தன்நலம் முதலிய ஏதாவது ஒன்றன் மறைபண்புடனேயே இயலும்.

சிக்கனம் அப் பண்புக்கு உரியவனுடன் நின்றுவிடும் பண்பு அன்று. அவன் உறவினர், நண்பருடனும் நின்று விடுவதன்று. அப்படி நின்றுவிட்டால், அது சிக்கன மன்று; கஞ்சத்தனம். மிகுதி செலவு செய்பவன் எப்படிப் பொருளின் அருமை தெரியாதவனோ, அப்படியேதான் செலவே செய்யாதவனும் அருமை தெரியாதவனாவான். நேர்மையான சிக்கனமுடையவர்களே தம் தேவையும் தம்மைச் சார்ந்தோர் தேவையும் நிறைவேறிபின் சிக்க னத்தின் பயனைக்கொண்டு மருத்துவ விடுதிகள், கல்வி

நிலையங்கள், துணையகங்கள் முதலிய அறநிலையங்களுக்கான பொருள் காப்பீட்டில் கருத்துச் செலுத்துகின்றனர். இவ்வகையிலேயே உலகில் ஹோரவேர்டுகள், கிளார்க்ஸன்கள், ஸேவியர்கள் ஆகிய உலகநல உதவியாளர்கள் தோன்றியுள்ளனர். இவ்வகையிலேயே ஒழுக்கத்திற் சிறந்த பல உரவோர்களும் நாட்டுப் புகழ் நாட்டிய நற்றலைவர்களும் சிறந்துள்ளனர்.

செல்வம் பெருக்கிப் புகழ்ஒளி நாட்டிய இப் பெரியார்களின் பண்பு பொதுமக்களிடமும் சிறு தொழிலாளிகளிடமும் சிக்கன வாழ்வுடன் சிறு நலம் செய்யும் பண்பாகக் கனிகின்றது. பேரொளி விளக்கம் பெரிது. சிற்றொளிகளோ சிறு விளக்குகளாயினும் பெரிதும் இனிமை பெருக்குவன. முன்னது பிறர்க்கு வழிகாட்டுவதனாலேயே சிறந்தது. பின்னது பரந்து செயல்பட்டு உலகோம்புகிறது. சிறு நலங்கள் கொடுப்பவன் வாழ்வையும் உயர்த்திப் பெறுபவன் வாழ்விலும் மலர்ச்சி உண்டுபண்ணுகிறது.

> "மக்கட்கு மக்கள் இனியர்; ஏழ்மையில்
> தொக்க எளியோர் ஆயினும், துஞ்சா
> நல்குரவயர்வோர் ஆயினும், 'இடையிடை
> ஒல்கு நல்லூய்வினில் ஒரோரு நற்செயல்
> செய்தே, சிலர்பலர் வாழ்வின் செம்மை
> பெய்தேம்' என்னும் பெற்றியில் மகிழ்ந்தே,
> உதவி வேண்டினர்க் குதவுவர்; அதனால்
> பொதுவினை நெஞ்சம் போதெனை மலரும்."

துணையற்றார்க்கு உதவி ஒருவர் கடமையாற்றினார் என்னும் சொல் முரசறைந்தாற்போல உலகில் எளிதில் பரவும். சொல்லினும் கடந்து சொல்லாத பண்பு ஒளிவீசும். ஓசை, ஒளி ஆகிய இரண்டு அலைகளின் வேகம், எல்லை ஆகியவற்றைவிடக் கருத்தலைகளின் வேகமும் எல்லையும் மிகுதி. தனி மனிதர் செயல் தனி மனிதர் உள்ளத்துக்கு நிறைவளிப்பதுடன் நிற்கவில்லை. தனி மனிதர் பொது மனித சமூகத்தின் ஓர் உறுப்புமட்டுமே. ஆகவே அது பொது மனித உள்ளமாகிய சமூக உள்ளத்தையும் நிறைபடுத்துகிறது. பொதுமனித உள்ளமே கடவுள். அதை நிறைவு

படுத்தி அதில் அருளலைகளை இயக்கும் பண்பே கடவுட் பண்பு. தனி மனிதன் என்ற முறையில் இப்பண்பு மனித இயல்பு. சமூக உறுப்பினன் என்ற முறையில் இது அவன் உயர்கடமை: மனிதஇன மேம்பாட்டிலும் முன்னேற்றத்திலும் அவனுக்கு உரிய அவன் பங்கின் சின்னம்!

பிறருக்கு உதவிசெய்ய ஒருவன் செல்வனாயிருந்தாக வேண்டும் என்பதில்லை. எத்தனையோ ஏழைகள் செல்வரைக்காட்டிலும் முனைத்த பொதுநலத் தொண்டுகள் ஆற்றியுள்ளனர். ஜான் பௌண்ட்ஸ் செல்வரல்லர்; ஆனால், கந்தலர் பள்ளிகளை (Ragged Schools) நிறுவியவர் அவரே. அவர் தம் செலவுகளை மட்டுப்படுத்திக்கொண்டு தாம் மீத்துவைத்த பணத்திலிருந்தே மாணவர்களுக்கு உணவுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துவந்தார். அவர் தம்மிடம் வந்த மாணவர்களைச் சேர்த்து அவர்களுக்காகச் செலவுசெய்தவர் மட்டுமல்ல. உருளைக்கிழங்கு வேவல்களை அளித்துத் துணையற்ற பிள்ளைகளைப் பள்ளிப்பக்கமாக இழுத்துவந்து சேர்க்கவும் அவர் பாடுபட்டார். தாமே அவரவர்களுக்குக் கற்பித்துத் தம் முன்மாதிரியின்மூலமே அவர்களைப் பயிற்றுவித்து உயர்த்தி, தம்மைப்போலவே மக்களுக்கு உழைக்கும் பண்பாளராக அவர்களை உலகுக்கு அனுப்பியுதவினார். ஞாயிற்றுப் பள்ளிகளை நிறுவிய ராபர்ட் ஒக்சும் பௌண்ட்சைப் போலவே ஏழைதான். நியூட்டன், வாட், ஃவாரடே போன்ற அறிவியலாரும், சேவியர், மார்ட்டின், கேரி, லிவிங்ஸ்டன் முதலிய சமயப்பணியாளரும் இது போல ஏழ்மையின் செல்வர்களே யாவர்.

அன்பு, வண்மை ஆகியவற்றுக்கான ஒரு நல்ல விளக்கக் கான்றாக அறிஞர் டானின் வாழ்க்கையை வால்ட்டன் தாம் இயற்றிய அவர் வாழ்க்கை வரலாற்றில் எடுத்துக் காட்டுகிறார். தூயதிரு. பாலின் துறவகத்தில் டான் சேர்ந்த உடன், அவருக்கு அவர் தேவைக்குத் தாராளம் போதுமான ஒரு தொகை வழங்கப்பட்டது. அவர் அதைத் தனக்கு வழங்கப்பட்டதாகக் கருதாமல், மனித இனத்தின் உதவிக்காகவும் அச்செல்வம் தந்த உயர்திருவாளராம்

இறைவன் புகழ் பரப்புவதற்குமே தம்மிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டதாகக் கருதினாராம். ஏழையர் உதவிக்கு முதலிலும் இறைவழிபாட்டுக்கு அடுத்தும் கணக்கிட்டுச் செலவு செய்ததுபோக மீந்ததனுள் தன் செலவை அடக்கி அதி லும் ஏதேனும் ஆண்டுக்கு மீந்துவிட்டால், அதற்காக இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தி ஏழைமக்களையும் வாழ்த்து வது அவர் வழக்கம் என்று அறிகிறோம்.

அறிஞர் டானின் கொடைப்பண்பு தன் கையறியாக் கொடைமட்டுமன்றித் தன் நெஞ்சறியாக் கொடையாகவும் இருந்தது. எவரும் அறியாமலே அவர் பொருள் பல எழை மக்களைச் சிறைவாழ்வின் பிடியிலிருந்து விடுவித் தது; கல்வியில்லாதிருந்த பல ஏழைச் சிறுவர்களை அது பள்ளிக்கு அனுப்பிற்று. இவை தவிர நம்பகமான பணி யாள் அல்லது நண்பர் ஒருவரை அமர்த்தித் துன்பம் நேர்ந்தவிடமறிந்து உதவியளிக்கும்படி அவர் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

டானின் உள்ளார்ந்த தன் நெஞ்சறியாப் பெருமிதத் துக்குச் சான்றாக, வால்ட்டன் கூறும் செய்தியாவது:— தாம் செல்வ நிலையிலிருக்கும்போது வரையிலாது வழங் கித் துன்பத்துள் சிக்கிய ஒரு நண்பருக்கு டான் ஒரு நூறு பொன் உதவித் தொகையாக அனுப்பிவைத்தார். பெருந்தகையாகிய அவர் தமக்கு உண்மையில் அத் தொகை தேவையில்லை என்று நன்றியுடன் திருப்பி யனுப்பிவிட்டார். அதற்கு மறுமொழியாக டான் “அன் புடையீர், தம் இயற்கைத் தேவைகள் குறைந்தவை, இயற் கையின் செல்வராகிய தமக்கு இறைவனே அவற்றை அருளவல்லவன் என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால், இயற்கை தமக்கு வண்மையுடன் வழங்கிய காலத்தில் தாம் எத்தனையோ நல் உள்ளங்களுக்குக் களிப்பூட்டினீர்கள். அத்தகைய தம் உள்ளத்திலும் சிறிது களிப்பூட்டுவதற் காக நான் இச்சிறு தொகையை அனுப்பியுள்ளேன். பெற்று என்னை மகிழ்விக்கக் கோருகிறேன்,” என்று கூறி யனுப்பினாராம். இச் சொற்கள் அத்தொகையை அந்

நண்பர் அகமகிழ்வுடன் ஏற்கும்படி செய்தன. இச்செயல் பற்றி வால்ட்டன் தரும் விளக்கமாவது; "வறுமையைப் பொறுமையுடன் தாங்கி அதனை வெளிக்காணுமல் மறைக்கும் வறியவர் இயல்பைப்போலவே, வண்மையை ஒரு கடமையாக ஏற்று மறைவில் செய்து அது புறந்தோன்ருமல் மறைக்கும் பண்பையும் பண்பாளருக்கு இயற்கை அளித்துள்ளது.

செல்வத்தின் ஆற்றலை நாம் வானளாவப் பாராட்டி உண்மையான அதன் ஆற்றலைக் கெடுத்துவிடுகிருேம். செல்வத்தின் தனி ஆற்றல் தீமையை நன்மையாக்குவதினும் நன்மையைத் தீமையாக்குவதே பெரும்பான்மை. நற்பண்பாளர் பண்புடன் சேர்ந்த செல்வமே ஆக்கும் திறமுடையது; பிற செல்வம் அழிக்கும் திறன் உடையதே. இதனை நன்கு அறியாத காரணத்தினுல்தான் அறத்துறைச்சென்று மக்களிடம் பெரும்பொருள் திரட்டிச் செலவிட்டுப் பலர் பகட்டாரவார அறம் வளர்க்கின்றனர். கொடுப்பார் பல்லாயிரக்கணக்கில் கொடுக்கலாம். செலவாவதும் பல்லாயிரக்கணக்கில் செலவாகலாம். ஆனுல், பண்புடையார் பண்பு செயலாற்ருதவிடத்து அறத்தின் மணம் இராது. இவ் வறப்பண்பின் மணம் இல்லாமல் சமூகம் நாகரிகமடையவோ வளரவோ முடியவும் செய்யாது. தனிமனிதரை இயல்பாகக் கவர்கின்ற மட்டில்குடி, மீதூண், தன்னடக்கமின்மை, கட்டுப்பாடின்மை ஆகிய தனிமனிதப் பண்புக் குறைகளை அகற்றி, சமூக உறுப்பினர் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய நல்ல சமூகப் பண்புகளை நினைவூட்டும்வகையில் செல்வம் பயன்படாது; பண்புடையார் பண்பு மட்டுமே பயன்படும். செல்வம் இப் பண்புடையார் கைப்பட்டாலல்லாமல், அது சமூகச் செல்வமாய், சமூகம் வளர்க்கும் செல்வமாய் இயங்காது. தனிமனிதன் செல்வமாய், தனிமனிதன் குறைகேடுகளை வளர்க்கும் திருவிலாச் செல்வமாகமட்டுமே அது அமையும். சமூகத்துக்கன்றித் தனிமனிதனுக்கு உதவமுடியாத செல்வத்தின் இப்பண்பறிந்தே பெருஞ்

செயல் செய்த பேரருளாளர் செல்வத்தைக் கூடியமட்டும் தமக்குச் செலவு செய்யாதிருந்தனர் என்னலாம். உரோமப் பேரரசின் ஒரு பெரும்பகுதியில் கிறிஸ்தவ சமயக் கொடியை நாட்டிய தூய திரு. பால் தம் பணித்துறையி லிருந்து ஒரு செப்புக்காசும் எடுத்துச் செலவழிக்க ஒருப் படாது, கூடாரம் செப்பம் செய்தே பிழைத்துவந்தது இதனாலேயே.

பண ஆற்றலைப்போல மட்டுமீறித் தவறாகப் பாராட் டப்பெறும் ஆற்றல் வேறு எதுவும் கிடையாது. சமூகத் தில் முன்னணியிடம்பெற இதுவே போதியது என்ற எண்ணத்துடன் உழைப்பவர் பலப்பலர். அவர்கள் தாராளமாகப் பணத்தை வாரி வழங்கலாம். ஆனால், அவர்கள் பணச்செருக்கே அப்பணத்தின் உண்மையான நல் ஆற்றலையும், மதிப்பையும் கெடுத்துவிடுகிறது. சிலர் தாராளச்செலவு அவர்கள் நயவஞ்சகத்தின் விளைவு என் பதை அவர்கள் வாழ்க்கைப் போக்கே எடுத்துக்காட்டிவிடு கிறது. இத்தகையோர் குடியொழிப்புக்கும் குடிமறுப்புக் கோட்பாட்டுப்பரப்புக்கும் பணம் வழங்குவர். அவர்கள் மறைவில் குடிப்பர், அத்துடன் குடியாதரவுத் தொழிலால் வருவாய் பெருக்கி அதனையே குடியொழிப்புக்குக் கொடுக் கும் பொல்லாக் கொடைப்பண்பு உடையவராயுமிருப்பர். அவர்கள் கோயில்களுக்கும் அறநிலையங்களுக்கும் வழங் குவர். அவர்கள் வாழ்விலும் செயலிலும் இறைபண் பையோ, அற நோக்கத்தையோ மருந்துக்கும் காணமுடி யாது. இச்செயல்கள் கயவர்களால் பாராட்டவும்படலாம். ஆனால், அவை பயன்படாது. அவை இடம்பெறுவது இறைவன் திருவேட்டுக் கணக்கில் அன்று; பேயரசன் திருவேட்டுக் கணக்கிலேயே! "குடிகேட்டைப் பற்றிக் குளறிப்பேசும் குடியரையும், நயவஞ்சகத்தைக் கண்டிக் கும் நயவஞ்சகரையும் நாம் அறிவோம்," என்று குறிக் கிறார், மன்னர் ஜேம்ஸ்.

உருவமில்லாத கடவுளைச் சிற்றுருவங்களில் அடைத்து வழிபடுவது அறியாமை. ஆனால், உருவ வணக்கங்களினும்

கொடியது கடவுளைப் பொன் வெள்ளியாக, செல்வமாக எண்ணிப் பூசிப்பது. யூதர்கள் பொன்னலாகிய ஆன் கன்றை வழிபட்டனர். கிரேக்கர் ஜூப்பிட்டரின் பொற் சிலையை வணங்கினர். நூறாயிரம்பொன் உடையவனைப் போற்றும் பண்பு உலகெங்கணும் உள்ளது. ஆயினும், மக்கட் பண்புகளுள் மிக இழிந்த பண்பு செல்வத்தைப் பூசிக்கும் பண்பே என்னலாம். செல்வம், உடைமை, விலை மதிப்பு இவற்றைக்கொண்டு தம்மையோ மக்களையோ விலை யிடுபவர் கயமையின் எல்லையிலுள்ளவர்களே. ஆயினும், உலகில் பெரும்பாலார் இதைக்கொண்டே மக்களை மதிக் கின்றனர். 'அவன் மதிப்பு என்ன' என்றால், எவரும் 'அவன் இத்தனை ஆயிரம் உடையவன், இத்தனை வேலி ஆள்பவன் அல்லது இத்தனை ஊதியம் பெறுபவன்,' என்றுதான் கூறுகின்றனர். இதற்குமாறாக, அவன் நல்ல வன், அன்புடையவன், ஒழுக்கமுடையவன் என்று பாராட் டுபவர் மிக அரியர்.

ஒருவன் பத்து நூறாயிரம் உடையவனாயிருந்தால், போதும். அவன் எவ்வளவு சிறுமையுமுடையவனாயிருந் தாலும் சரி, கவர்ச்சியற்றவனா யிருந்தாலும் சரி, அவனைப் பார்க்க மக்கள் வந்து குழுமுவர். அவன் செல்வம் சூதாட்ட மாளிகையினால் வந்ததா, குடிவகைக் குத்தகை யால் வந்ததா, கூத்தியர் மாளிகைகளால் வந்ததா என்று எவரும் பார்க்க நாடுவதில்லை. இப் பணக்கிறுக்கு, செல் வத்தின் மாயக் கவர்ச்சி; மனித உலகின் பொதுக்குறை; ஆயினும் ஆங்கில மக்களிடம் இது சிறக்க மலிந்துள்ள பண்பு. இச்செல்வச் செருக்கே நாட்டின் பொதுக்கடன் அளவுபற்றி ஆங்கில மக்கள் பெருமைபடச் செய்கிறது. நாட்டிற்குப் பெருமைதரும் பண்பைத் தனிமனிதரும் பேணுவதில் வியப்புக்கிடம் ஏது?

"செல்வம் மட்டும் மனிதரை மனிதர் மறக்கும்படி தூண்டியிராவிட்டால், உலகில் இன்று நடைபெறும் தீமை களில் பாதித் தீமைகளுக்கு இடமே ஏற்பட்டிராது," என்று

திரு. கிரிஃவித்ஸ் கூறுகிறார். வேல்ஸ்நாட்டில் மண்ணில் புதையுண்ட திருக்குவைகள் மூலம் பொன்னும் வெள்ளியும் எங்கும் பொங்கி வழிந்தபோது, செல்வர் செல்வத்திற் புரண்டனர். தொழிலாளர்கள் கையில்கூட வெள்ளிகள் கணகணவென்றொலித்தன. ஆயினும் அச் செல்வத்தால் நாட்டில் பொதுநிலையங்கள், நூலகங்கள், பூங்காக்கள், கலையகங்கள் பெருகிவிடவில்லை. தொழிலாளர் வாழ்வின் தாயக வளங்கள் பெருகிவிடவில்லை. செல்வர் செல்வமும் நிலையாகிவிடவில்லை. அத்தனை ஆதாயமும் வீண்போயிற்று. ஏன்? செல்வர் ஆதாயம் நாடினர்; தொழிலாளர் நலம் நாடவில்லை. தொழிலாளரும் தம்போன்ற மனிதரென அவர்கள் எண்ணவில்லை. தம் வாழ்க்கைத் தேவைக்குப்போக மிஞ்சியதை வீண்செலவு செய்வது ஒன்றே தம் உரிமை என்று எண்ணினர். தொழிலாளரும் வந்தது வரவு, வராதது செலவு என்றிருந்தனர். தம் வருங்கால வாழ்வு, தம் சமூகம் ஆகியவற்றை மறந்தனர். செல்வர் செல்வப் பெருக்கு நாடினர், செல்வத்தின் பயன் அறியாமல்! தொழிலாளர் வாழ்க்கை நாடினர், வாழ்க்கை வளம் யாதெனக் காணுமல்!

ஏழைகளை இவ்வகையில் ஒருவேளை மன்னிக்கலாம். அவர்கள் வாழ்வுக்கே அலந்தவர்கள். அவர்களுக்குக் கல்வியில்லை. அவர்கள் பிள்ளைகளுக்கும் கல்விதர முடியவில்லை. தம் வாழ்க்கைத் தேவைக்குத் தாளமிடும்போது, பிறர் நலம்பற்றி எண்ண அவர்களுக்கு நேரமில்லாமலிருக்கலாம். ஆனல், செல்வர்களும் இதே நிலையில் இருப்பானேன்! செல்வம் பெருக்கிய அவர்கள் தம் பிள்ளைகளுக்குச் சரியான கல்வி கற்பிப்பதில் கருத்துச் செலுத்துவதில்லை. செலுத்தினுலும் தாம் பெருக்கிய பணத்தைக் கொண்டு தம்மைப்போல் பணம் பெருக்கும் பண்பை வளர்க்கும் ஒரு நிலையிலேயே கல்வி கற்பிப்பர். எனவே தான் செல்வம் அதைச் சேர்க்காததனுல் ஏழைகளைத் தண்டிப்பதுபோல, இயற்கைப் பண்பு நாடாததற்காகச் செல்வரையும் தண்டித்து ஒறுக்காமலிருப்பதில்லை.

செல்வமுடையவர் பெருமை முழுவதும் அவர்கள் வாழ்வுடனே அல்லது அவர்கள் செல்வத்துடனே கழிந்து விடுகிறது. பிறர்க்குப் பயன்படாத அந்தப் புகழைச், செல்வத்தைப் பூசிப்பவர்கூட நெடுநாள் போற்றமுடியாது. போற்றுபவர்களும் மிகவும் இழிதரத்தவரே. உண்மைப் புகழ் போற்றுதலைப் பொறுத்ததன்று. பயனைப் பொறுத்தது. பயனில் செல்வர் தொகை பெரிது. ஏழையர் வாழ்வுக்கும் அவர் வாழ்வுக்கும் வேற்றுமை மிகுதி காணமுடியாது.

முடியரசும் உயர் குடியரசும் மட்டும்தான் செல்வ ராட்சி என்று கூறுவதற்கில்லை. குடியாட்சிகூட செல்வப் பற்றுக் காரணமாகச் செல்வராட்சியாகவே இயல்கின்றது. பல இடங்களிலும் அது மக்களாட்சியாக மலர்வதில்லை. இதற்குக் காரணம் யாதெனில், செல்வத்தில் பற்றுடைய ஏழையர் செயல்களும் செல்வர் செயல்களை ஒத்த பயனில் செயல்களேயாம் என்பதே. செல்வத்தைப் பயன்படுத்துவதிலும் பிறருக்கு நலம் செய்வதிலும் நாட்டமற்றவர் செல்வராலும் ஏழையாலும் அவர்கள் ஆட்சியும் செயலும் செல்வத்தைப் பூசிப்பவர் ஆட்சியும் செயலுமாகவே அமையமுடியும். உரோமர்களிடையே அருளாளர் என்று போற்றப்பட்ட பெரியார் கேட்டோவும், முடியரசை வெறுத்தெதிர்த்து ஸீஸரை ஒழித்த வீரன் புரூட்டஸும் வட்டித் தொழிலாளராகவும் அடிமையாளிகளாகவுமே இருந்தனர். புரூட்டஸ் நூற்றுக்கு 48 வீதம் வட்டிக்குக் கடன்கொடுத்துவந்தார். அமெரிக்காவின் விடுதலை வீரர் வாஷிங்டன் தன் இறுதிப்பத்திரத்தில் தம் அடிமைகளைத் தம் மனைவிக்கு எழுதிவைத்தார்—அவர்களுக்கு விடுதலை அளிக்கும் எண்ணம் அவருக்கு வரவில்லை!

செல்வத்தின் பயனின்மையைச் செல்வமவாவும் குடியாட்சியாளரைவிடச் செல்வத்தில் புரண்ட முடியரசர் நன்கு உணர்ந்துகொண்டனர் என்னலாம். துருக்கிப் பேரரசன் சாலடின் சிரியா, அரேபியா, பாரசிகம், மெஸபொட்டேமியா ஆகிய நாடுகளையெல்லாம் வென்ற புகழ் வீரன். அவன் காலத்தில் வீரத்திலும் புகழிலும் செல்

வத்திலும் அவனுக்கு மேம்பட்டவர் கிடையாது. ஆயினும், அவன் ஆணைப்படியே அவன் இறந்தபோது அவன் கடைசி ஆடையை அவன் ஆட்கள் ஈட்டியில் மாட்டி உயர்த்திப் பிடித்துக்கொண்டு எங்கும் சுற்றி, "இதோ பாருங்கள் நாட்டுமக்களே! சுல்தான் சாலடின் வென்ற நாடுகள், ஆண்ட ஆட்சி, ஈட்டிய பெருஞ்செல்வம், பெரு வீரம் யாவற்றிலும் இப்போது மீந்துள்ளது இந்த ஆடை ஒன்றுதான். இதோ அவர் இறுதிச்செல்வம் பாரீர்!" என்று கூறிச் சென்றனராம். நல்ல இஸ்லாமியன் என்ற முறையில் பேரரசன் மக்கள் வீணே பேரரசு, செல்வம் ஆகியவற்றில் மயங்கிவிடாமல், நல்ல இஸ்லாமியராக வாழும்படி கூற இங்ஙனம் தன்னையே ஒரு எச்சரிக்கையாக எடுத்துக் காட்டினான்.

டான் ஜோஸே டி சாலமாங்கா ஸ்பெயின் நாட்டில் புகைவண்டித் துறைக் குத்தகையால் பெரும்பொருளும் செல்வாக்கும் ஈட்டிய பொருள் மன்னர். இளமையில் அவர் கிரானெடாப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்றபோது கந்தலாடையுடனேயே காலங்கழித்தவர். அச்சகத்திலுழைத்து நாட்டின் பொருளியலமைச்சராகி அதன் பின்னரே பொருளீட்டுந் துறையில் அவர் சிறந்தார். அந்நிலையில் அவர் தம் தாயகப் பல்கலைக் கழகத்தினருக்குத் தம் வாழ்க்கைப் படிப்பினையை அறிவிக்கையில் கூறியதாவது: "இப் பல்கலைக் கழகம் என்னைக் கலைநோக்கி நாட்டம் செலுத்துவித்தது. இடையே பொன்னின் மாயக்கவர்ச்சியில் நான் வாழ்வைக் கழித்துவிட்டேன். ஆயினும் பழைய கலைநாட்டம் என்னிடம் அழிந்துவிடவில்லை. மற்றுமொரு தடவை நான் வாழ்க்கை தொடங்கினால் நான் பொன்னின் கவர்ச்சியை நாடமாட்டேன். கலையின் கவர்ச்சியையே நாடுவேன். உங்களுக்கு நான் எடுத்துக்காட்டும் வாழ்க்கைப் படிப்பினை இதுவே," என்று கூறினார். உண்மையில் செல்வத்தின் பயன் அது, வாழ்வையும், வாழ்வை வளப்படுத்தும் கலையையும் வளர்ப்பது என்பது தவிர வேறன்று.

செல்வத்துக்கும் இன்பத்துக்கும் இன்றியமையாத் தொடர்பு இருக்கிறது என்று கருதுவதற்கில்லை. வேண்டுமானால் இரண்டுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட தொடர்பு இருக்கிறது என்றுகூடக் கூறலாம். செல்வம் ஈட்டியவர் வாழ்வில் இன்பமிக்க காலம் செல்வம் ஈட்டிய பின்னுள்ள காலமல்ல. வறுமையுடன் போராடி செல்வம் ஈட்டத்தொடங்கிய காலமே. அப்போது, பல நல்ல பண்புகளை வளர்க்கும் வாய்ப்பும் அவர்கட்கு இருந்தது. செலவிறுக்கம் சிக்கனமாக வளர்ந்திருக்கலாம். துன்பம் அவர்களைத் தன்னலமறுத்துப் பிறர்க்கென வாழப் பழக்கியிருக்கலாம். இவ் வாய்ப்பு முழுதும் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் படாவிட்டாலும், வறுமையின்போது அவை ஓரளவு துன்பச்சூழலில் இன்பந்தராதிருக்க முடியாது. ஆயினும், செல்வம் வந்தபின் இந்த இன்பத்தை அவர்கள் இழந்துவிடுகின்றனர்.

வறுமை, செல்வம் ஆகிய இருநிலைகளிலும் இயற்கை நன்மை தீங்குகளைச் சமமாகவே பகிர்ந்தளித்துள்ளது. வறியவனுக்கு உணவு உடை போதிய அளவு கிடைப்பதில்லை. ஆனால், அவன் உணவு செரிக்கவைக்கும் ஆற்றலும் பசியும் குளிர் வெப்புத் தாங்கி உழைக்கும் ஆற்றலும் உடையவனாயிருக்கிறான். செல்வன் மட்டுக்குமிஞ்சிய ஊணுடை இன்பப் பொருள்கள் நுகர்கிறான். ஆனால், அவனுக்குப் பசிச்சுவை, உடல் வலு, உடல் நலம், உழைப்பாற்றல் குறைந்துவிடுகின்றது. வாத முதலிய நோய்கள் அவன் செல்வத்திற்கீடான பழிகளாகிவிடுகின்றன. இயற்கையின் இந் நடுநிலைப் பண்பறிந்தவர் வறுமை, செல்வம் ஆகிய இருநிலைகளிலுமே ஆவனகொண்டு அல்லன நீக்கி நலம் பெருக்கிக்கொள்வர். இதனை அறியாதவிடத்தில் தான், ஏழை செல்வர்களைக்கண்டு பொறாமைப்படவும், செல்வர் ஏழைகளைக் கண்டு பெருமைப்படவும் செய்வர். பெரும்பாலும் ஏழைகளே செல்வரைக் கண்டு பொறாமை கொள்வர். ஆனால், செல்வத்தில் திளைத்த பலர் ஏழைகளைக் கண்டு பொறாமைப்படுவதும் இல்லாததன்று.

பெருஞ்செல்வ னொருவனிடம் நாள்கணக்கில் அரைப் பட்டினியாயிருந்த ஓர் இரவலன் சென்று, "ஐயா, ஒரே பசியாயிருக்கிறது. செல்வச் சீமானே, சிறிது உணவு கொடுங்கள்," என்றனும். செல்வன் உணவு கொடுத்து விட்டு, "இரவலனாகிய நீ என் நிலைகண்டு பொறாமைப்பட வேண்டியதைவிட, நான் உன் நிலைகண்டு பொறாமைப்பட வேண்டியவன்," என்றான். இரவலனும் மற்ற நண்பர்களும் இதுகேட்டு வியப்படைந்து விழித்தனர். உடனே அவன், "ஏழையின் பசித்துன்பத்தை நான் நினைத்தால் போக்கமுடியும். இதோ இப்போதே போக்கியும்விட்டேன். ஆனால், அவன் நினைத்தால்கூட அவன் பசிச் செல்வத்தை எனக்குத் தரமுடியாதே! என் செல்வத்தில் பாதியை நான் துணிந்தால் அவனுக்குத் தந்துவிடமுடியும். ஆனால், அதற்குமாறாக அவன் பசியில் பாதியைத் தா என்று கேட்டால், அவனால் தரமுடியாதே!" என்று விளக்கினான். செல்வனின் புறச்செல்வம் கொடுக்கத் தக்கது, பறிக்கத்தக்கது; ஏழையின் அகச்செல்வம் கொடுக்கத்தக்கதன்று, பறிக்கத்தக்கதுமன்று என்பதை இந்நிகழ்ச்சி நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

செல்வங் கண்டு பொறாமைப்படும் ஏழைகள் செல்வத்தின்மீது மட்டும்தான் பொறாமை கொள்கின்றனர். செல்வத்தை ஈட்டுவதிலும் பேணுவதிலும் உள்ள தொல்லை தொந்தரவுகளை எண்ணிப்பார்த்தால், அவர்கள் பொறாமைப் பட ஏது இராது. டான்லிக்குக் கோமகன் ஒரு தடவை உயர்தர அருந்தகத்தில் தனிக் கூடத்தமர்ந்து ஒரு நண்பருடன் உண்டியயர்ந்திருந்தார். அவர் பெருஞ் செலவும் ஆரவார அமைதியும் நண்பன் உள்ளத்தைச் சிறிது அழுத்தின. அதைக் குறிப்பினாலுணர்ந்த கோமகன், அன்பரே, இந்த ஆரவாரச் செல்வ முழுவதையும் நான் எவருக்கு வேண்டுமானாலும் தரத்துணிவேன். ஆனால், அதற்கு ஒரே ஒரு கட்டுப்பாடு என்றார். நண்பன் துணிவுடன் என்ன அத்தகைய கட்டுப்பாடு என்றான். இருபதடி தொலைவிலிருந்து துப்பாக்கியால் உம்மீது நூறு தடவை

நான் சுடுவதைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் பின் என் செல்வமெல்லாம் பெறலாம் என்றார். "உம் செல்வம் போன்ற எத்தனை மடங்கு செல்வந் தந்தாலும் இதற்கு இணங்கமாட்டேன்," என்றான் நண்பன். உடனே கோமகன், "இச்செல்வத்தைப் பெற நீங்கள் இவ்வளவு துணிவுகொள்ளத் தயங்குகிறீர்கள். ஆனால் இதனினும் எத்தனையோ கடுமையான இடர்களைத் தாங்கியே நான் அதை ஈட்டமுடிந்தது," என்று விளக்கம் கூறினார்.

செல்வமீட்டிய பலர் செல்வங் கண்டு பொறாமை கொள்பவர் அதனை ஈட்டுவதிலுள்ள இடர்களை மறப்பது போலவே, பெருநிலை யடைந்தவர்களின் பெருநிலையை மட்டும் எண்ணிப் பொறாமைப் படுபவர் அதற்குரிய அவர்கள் பெரும் பண்புகளை உன்னித்துப் பார்ப்பதில்லை. மார்ல்பரோ கோமகன் பெரு வெற்றிகள் கண்ட படைத் தலைவன் மட்டுமல்ல: அதன் பயனாகப் பெரும் செல்வமும் திரட்டிவைத்துச் சென்றவர். ஆயினும் அவர் செலவுகள் சிக்கனத்தின் எல்லை கடந்து கஞ்சத்தனம் என்று கருதத் தக்கவையா யிருந்தன. மன்னர் வந்து போர் மன்றம் நடத்தியபோதுகூட அவர் தம் பாசறையில் நான்கு விளக்குகளுக்குமேல் ஏற்ற இணங்கவில்லை. நோய்ப்பட்ட போதுகூட அவர் ஊர்தியில்லாமல் நடந்தே சென்றார். ஆயினும் இப்பண்புகளெல்லாம் கஞ்சத்தனமல்ல, சிக்கனமே என்று கூறலாம். ஏனெனில் அவர் செலவு செய்ய வேண்டிய இடத்தில் தாராளமாகச் செலவு செய்யத் தயங்கவில்லை. தகுதியுடைய போர் வீரன் ஒருவன் தம் பதவிக்கு வேண்டிய கட்டளை பெறப் பணமில்லாதிருந்தது கண்டபோது அவர் ஆயிரம் பொன் தந்து உதவினார். பாலிங்புரோக்குக் கோமகனிடம் ஒருவர் மார்ல்பரோவைப் பற்றிக் குறைகூறியபோது அவர் "மார்ல்பரோ எவ்வளவோ பெரியவர். அவர் குறைகளைக் காணும் அளவு பெரிய கண் நமக்கு ஏது?" என்றார்.

உண்மையான இன்பத்தின் தன்மையை மூர் கூறும் கதை ஒன்று நகைத்திறத்துடன் விளக்குகிறது. ஆட்சிச்

செருக்கும் செல்வச் செருக்கும் உடைய கீழ்நாட்டு அரசன் ஒருவன் தீராத நோயினால் துன்புற்றான். அவன் மருத்துவன் குறையற்ற இன்பவாழ்வுடைய ஒருவனது உடுப்பை அணிந்து அவன் உணவையும் உண்டால் நோய் தீரும் என்று கூறியிருந்தான். அரசனாணைப்படி வல்லுநர் குறையற்ற இன்ப வாணனைத் தேடி உலகெங்கும் சென்றனர். அத்தகையவனை அவர்கள் அயர்லாந்து நாட்டில் கண்டனர். அவனுக்கு உடுக்க உடுப்பு இல்லை. அவன் பெரும்பாலும் உண்பதேயில்லை. இதை அறிந்த அரசன் தன் மிகுதிப்படி உடை, உணவு குறைத்து உடல்நலப் பட்டானாம்!

ஏழ்மை தனிப்பட வெறுக்கத் தகுந்த ஒன்று அல்ல. குற்றமற்ற வறுமை குற்றமற்ற செல்வத்தைவிட அறிஞராலும் கலைஞராலும் போற்றவே படுகிறது. செல்வம் நாடித் தீங்கு செய்யாது, தன் நாணயத்தை விற்காது இருக்கும் ஏழை செல்வர்களைவிட மதிப்புப் பெறுவது உறுதி. ஆயினும் நற்பண்புகள் ஓரளவு செல்வத்தின் துணைகொண்டே வளர்ந்து சமூகத்துக்குப் பயன்தரும். வறுமையிற் செம்மை கவிஞர் புகழுக்குமட்டும்தான் இலக்கு ஆகலாம். ஏனெனில் அது தனி மனிதன் பண்பாக நின்றுவிடுகிறது. அவ்வறுமையிற் செம்மை பண மீத்துவைக்கும் பழக்கத்துடன் சேர்ந்து செல்வத்திற் செம்மையானால்தான் அது சமூக ஒழுக்கமுறையாகும். இச் சமூக ஒழுக்க முறையை நாம் அறம் என்கிறோம்.

அறம் தனி மனிதர் உயர்பண்பினால் ஆவது மட்டுமன்று: அது சமூகப் பண்புக்குரியது. ஆனால், சமூக உறுப்பினனுக்குரிய தகுதி தனி மனிதனிடமிருந்தாலன்றி அறம் அவனைத் தீண்டமுடியாது. அறநிலையங்களுக்காக எத்தனையோ பேரிடமிருந்து தனிப்பட்டவர் முயற்சியாலும், அரசியலார் முயற்சியாலும் எவ்வளவோ கோடிக் கணக்கான பொன் திரட்டப்பட்டு, ஆண்டுதோறும் செலவழிக்கப்படுகின்றது. ஆயினும் இப் பணமெல்லாம் துன்பத்தை ஒரு சிறிதும் குறைக்கக் காணோம். இதற்குக்

காரணமென்ன? தன் மறுப்பு, மீத்துவைப்பு ஆகிய பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அப்பண்புகளைப் பெருக்கினாலன்றி, பொதுநல நோக்கும் அறச் செயலும் ஏற்பட முடியாது. துன்பப்படுபவனுக்குப் பணம் கொடுப்பதாலோ, பணத்தினுதவியால் ஊணுடை கொடுப்பதாலோ, அவன் துன்பம் தீர்ந்துவிடமுடியாது. அவன் பண உதவியைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தித் தன் முயற்சி, தன் மறுப்பு, பிறர்நலம் பேணல் ஆகிய நற்பண்புகளில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டாலன்றி, அவன் துன்பத்தை எதிர்த்துப் போராடி இன்பம் பெறமாட்டான். அது மட்டுமன்று. அறச்செயலில் உதவுபவரும் அதைத் தொழிலாகக் கொண்டு ஊதியம் பெற்றுச் செயலாற்றுபவராயிருந்தால் அவர்கள் செயல் ஒருநாளும் அறச்செயலாக விளங்காது. அவர்கள் தங்களிடமில்லாத இப் பண்பைப் பிறரிடம் எப்படி வளர்க்கமுடியும்? அந்த நோக்கம்தான் அவர்களுக்கு எப்படி உண்டாகும்?

மூன்றாவதாக, பொருள் கொடுப்பவரும் திரட்டுபவரும் பொருளைக் கொடுத்துவிட்டுத் தம் கடமை தீர்ந்துவிட்டதாக எண்ணியிருக்கின்றனர். அவர்கள் மீத்துவைத்தவரானால், பொதுநல நோக்குடையவரானால், தம் பணத்தை இப் பண்பு பேணுதற்கு உதவியாகப் பயன்படுவதில் அக்கறை காட்டுவார்கள். கொடுப்போர், உழைப்போர், பயன்பெறுவோர் இம்முத்திறத்தாரிடமும் தகுதியில்லாமையினால்தான் இன்றைய உலகின் அற நிலையங்கள் பணத்தைப் பாழாக்கும் நிலையங்களாகவோ, பலருக்கு நல்ல பதவி தரும் நிலையங்களாகவோ, சோம்பேறிகளைப் பேணி வளர்க்கும் நிலையங்களாகவோ மட்டும் இருக்கின்றன.

பணம் கொடுப்பதுதான் ஈகை என்ற கருத்து ஈகை அறம் ஆகியவற்றின் பண்பையே கெடுத்துவிடுகிறது. பணத்தைவிட அன்பாதரவு, தன் மறுப்பு, உள்ளன்பு, ஒத்துழைப்பு, பண்பாட்டுப் பயிற்சி, நல்ல முன்மாதிரி ஆகியவை அறச்செயலுக்கு முக்கியமானவை. கொடுப்

பவன் நல்லெண்ணமும் ஏற்பவன் தன்முயற்சியும், தற்சார்பும், தன்மதிப்பும் இல்லாதவிடத்தில், ஈகை உண்மையில் சோம்பேறிகள், சுரண்டல் குழுவினரை ஆதரிப்பதற்காகத் தரப்படும் மறைமுகக் கைக்கூலியாகவே அமைய முடியும்.

பணம் கொடுப்பதுமட்டும் அறமாகாது. அதுபோலவே பண உதவியற்ற அறப்போதனையும் அறமாகாது. தூயதிரு ஸ்டோன் இவ்வகையில் சமயப் பணியாளர் பின்பற்றும் முறைகளை மிகவும் சாடியுள்ளார். ‘சமயப்பணியாளர் ஏழைகளின் குடிசைகளுக்கு தம் சட்டைப் பையில் ஒரு விவிலிய நூலுடன் சென்றுவிடுகின்றனர். மறுபையில் ஒரு அப்பத்துண்டும் நல்ல தேனீர்ப் புட்டியும்; ஒரு நல்லாடை அல்லது போர்வையும்; ஒன்றிரண்டு வெள்ளியும் இல்லாமல் அவர்கள் போவதானால், அவர்கள் சமயப்பணி உள்ளன்பில்லாத சமயப்பணி; அது சமயப்பணியின் பெயரால் நடத்தும் கேலிக்கூத்தேயாகும். அறச்செயலை அறநிலையத்தின் கையில் விட்டுவிட்டுச் சமயப் பணியாளர் வெற்றுரை பேசுவதில் பயனில்லை.’ அறம் என்ற பெயரால் அன்பு, அறிவுரை இல்லாத பண உதவியும், சமயப்பணி என்ற பெயரால் உதவியில்லாத வெற்றறிவுரையும் ஏழைமக்கள் வாழ்வைக் கேலிசெய்யும் அறிவிலாக் கொடுஞ் செயலாகவே முடிகின்றன. உடலுக்கு உணவு, உடை, உறையுள் வாய்ப்பு, உளத்துக்கு அன்பாதார வுரை, அறிவுக்கு நல்வாழ்வுக்குரிய நல்ல அறிவுரை, பண்புப் பயிற்சி இத்தனையும் சேர்ந்தே உண்மை அறச்செயலும், உண்மைச் சமயப்பணியும் ஆகும்.

பழைய முறையிலுள்ள இப்போலி அறநிலையங்களுக்கும் போலிச் சமயப்பணிக்கும் மாறாக, உண்மையான சமூகநல அறப்பணி அணிமைக் காலங்களில் பலரால் செய்யப்பட்டுவருகிறது. இவர்கள் ஏழை தலையில் பணத்தை எறிந்து அவர்களைக் குறைகூறி வாழ்வதில்லை. அவர்களுக்கு நல்வீடு, நல் ஊணுடை வகுத்தளித்து, நல்வாழ்க்கைப் பயிற்சியளிப்பதன்மூலம், இக் கழகங்கள் அவர்களை

யும் பிறரைப்போலச் சமூகத்தில் சரிசம உறுப்பினராக்கப் பாடுபடுகின்றன. இதுவே உண்மைச் செல்வர் செல்வத்தின் பயன்; இது சமூகச் செல்வத்தையும் பெருக்கும் பண்பாய் நிலவவல்லது.

இறக்கும் தறுவாயில் நல்லெண்ணமுடைய எத்தனையோ பேர் பெருஞ்செல்வத்தைப் பலவகைப்பட்ட அறச் செயல்களுக்கென நிறுவிச் சென்றுள்ளனர். ஆயினும் இவ்வற நிலையங்களால் இதுவரை ஏழைகளுக்கும், உலகுக்கும் நன்மை மிகுதிவிளையாதது மட்டுமல்ல; தீமையும் மிகுதி விளைந்துள்ளது என்று கூறலாம். இது வகையில் ஏற்பட்டுள்ள குறை முழுவதும் கொடுப்பவர்களைச் சார்ந்ததல்ல; கொடுப்பவர், நடத்துபவர், ஏற்பவர் கூட்டுக் குறையே என்பதை மேலே விளக்கியுள்ளோம். அணிமைக் கால அறநிலையங்களின் போக்கு இக்குறைகளை விளக்குவதுடன் அது நீங்கிவரும் வகையினையும் தெளிவாகக் காட்டும்.

இங்கிலாந்தின் ஊர்தி அமைப்புக்கள், துறைமுக அமைப்புக்களை உருவாக்கிய தொழிலாளர் மிகப் பெரும் பான்மையும் கடற்படைத் தொழிலாளர்களே. இவர்கள் கடும் உழைப்பாளிகள். அதே சமயம் அலைகடல் புயலிடையே வாழ்ந்ததால் உறுதியான உள்ளமும் அகன்ற நல்ல நெஞ்சுரமும் உடையவர்கள். மேலும் அவர்கள் தன்மறுப்பும் தன்மதிப்பும் மிக்கவர்கள். அவர்கள் கடல் வாழ்விலுள்ள துன்பங்கள் பல. அவற்றில் தேறிய அவர்கள், அவை போதாமல் இக்கடுந் தொழிலிலும் எத்தனையோ பேரிடையூறுகளுக்கு ஆளாகியுள்ளனர். மாஞ்செஸ்டர், ஷெஃவீல்டு, லிங்கன்ஷயர் புகைவண்டியமைப்புக்களில் மட்டும் 22 பேரெலும்பு முறிவுகளும் 74 சிற்றெலும்பு முறிவுகளும் ஏற்பட்டன. சுளுக்கு, முடக்கு, ஊதுலை வெப்பால் கண் காது உறுப்புச் சிதைவுகள் வேறு நிகழ்ந்துள்ளன. இத்தீங்குகளுக்கு ஆளானவர் பலர் ஏழைத்தொழிலகம் சென்று வாழவிரும்பாதவர்கள். ஊர்தியமைப்புக்களால் பெரும்பொருள் ஈட்டியவர் எத்

தனையோ பேரிருந்தாலும் அவர்கள் இவ் வுழைப்பாளரின் உழைப்பருமையையும், அவர்கள் நிலையையும் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. அத்துறைக் குத்தகையில் பல நல்ல தொழிலாளிகளுடன் பழகிய ஒருவர் திறமையான ஒரு பழைய தொழிலாளி வழிப்பாதை யருகில் கிடப்பது கண்டு, "அன்பனே, ஏனிப்படிக் கிடக்கிறாய்?" என்றார். "ஐயா நான் இனி தொழில்செய்ய முடியாது. ஆகவே இங்கே வந்து ஓய்வுடன் சாகவந்திருக்கிறேன்," என்று தொழிலாளி கூறினான். அவர் "ஏன்? ஏழையகங்களில் இடந் தேடித் தருகிறேனே!" என்றார். அவன் "ஐயா, அந்த இருண்ட குகைகளில் சாவதைவிட, இவ்வகல் வெளியில் சாவது மேலல்லவா?" என்றான். இத் தொழிலாளர் களின் பண்பறிந்து உதவும் கடலகத்தாரில்லங்கள் (Navy's Home) அமைப்பதில் அவர்கள் உழைப்பைக் காசாக்கிய செல்வர் மிகுதியும் அசட்டையாக இருந்து வந்துள்ளனர்.

அணிமைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட மேம்பட்ட நல்ல அறநிலையங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் தொழிலாளரா யிருந்து பேரின்னல்களுக்காளானவர்கள் நன்கொடையா லேயே நிறுவப்பட்டன என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஃபிலாடெல்ஃபியா நகரத்தையே ஒரு வையகத்துறக்க மாக ஆக்கிய அறநிலையப் பெரியார் ஸ்டீஃவென் கிரார்டு வாழ்க்கை இதற்கு ஒரு சான்று.

கிரார்டு கல்வி வசதியற்ற ஒரு பஞ்சைக் குடும்பத்திற் பிறந்து கப்பல் துறையில் குற்றேவல் சிறுவனாயிருந்தார். அவர் மண வாழ்வு முழுதும் துன்பமயமாய் முடிந்தது. மனைவி அவருடன் ஒத்துவாழமுடியாது, இறுதியில் பித்துப்பிடித்து மருத்துவ விடுதியில் மாண்டாள். குடும்ப வாழ்வு வெறுத்துக் கப்பல் தொழிலாளராய், பணத்தின் இன்றியமையாமை யறிந்து ஒரே மூச்சாய் உழைத்துப் பெரும் பொருள் திரட்டினார். தாம் பணமும் பணத்தால் ஏற்படத்தக்க வாய்ப்பும் இல்லாமல் பட்ட துயரைத் தன் பின்னோர் படக்கூடாதென்ற எண்ணத்துடன் அவர் தம்

பொருளை அத்துறைக்குத் தந்ததுடன், அதை எவ்வாறு செலவு செய்வதென்ற திட்டமும் தாமே வகுத்தார்.

மேலும் ஃபிலாடெல்ஃபியாவில் மஞ்சள் காய்ச்சல் வீசியடித்து அழிவு செய்தபோது, பீட்டர் ஹெல்ம் என்ற மருத்துவப் பணியாளருடன் மருத்துவப் பணியகத்தின் மேலாட்சி பொறுப்பைத் தாமே எடுத்துக்கொண்டார். பொருளீட்டும் தொழிலில் தான்கற்ற திறமுழுதும் இச் சமூகப்பணியில் அவர் காட்டினார். வெறும் மருத்துவ உதவியுடன் நில்லாமல், நோயாளிகளின் உடல்நலம், உள நலம், வாழ்க்கைநலம் ஆகியவற்றுக்கான யாவுஞ் செய்து அவர் உலகின் கண்களையே நல்லறத்தின் புது விளைவில் திருப்பினார். இதே பணி விரிவடைந்து ஃபிலடெல்ஃபியா நகரத்தாருக்கு அணியணியான அகல் தெருக்கள், நல்ல மாடி வீடுகள், பள்ளிகள், மருத்துவ மனைகள், தொழிலகங் கள் யாவும் அமைந்த புத்துலக வாழ்வாக வகுத்தார்.

ஃபிலாடெல்ஃபியாவைப் போலவே ஸ்காட்லந்து மக்கள் பலரின் நல்வாழ்க்கை ஆர்வமிக்க பணியால் எடின்பர்க் ஒரு நல்லற நகராக இயங்குகிறது.

௧௨. நல்வாழ்வுடைய இல்லங்கள்

"நாகரிகத்தின் மிகச் சிறந்த காப்பகம், வீடு!"

—பி. டிஸ்ரேலி.

"ஏழையர் கலைப்பண்பு தூய்மை"

—ஆங்கிலப் பழமொழி.

"அழுக்கு, அருவருப்பு ஆகியவற்றிடையே நற்பண்பு இயங்கமுடியாது."—கோமகன் ரம்ஃவோர்டு.

"உதவும் நற்பண்புத் தெய்வம் பலபல
நிதமும் மாந்தர் துணைதர நிற்பன;
பதனில் மாந்தர் அடிபட் டழிந்து, நோய்
இதம்செய் நன்மருந்தா மவை பொன்றுவ!"

—ஜார்ஜ்ஹெர்பர்ட்.

உடல்நலமே உண்மைச்செல்வம் என்பது பழமொழி. உடல்நலமில்லாதவிடத்தில் செல்வம் முற்றிலும் பயனற்றுப்போவது காணலாம். பெருஞ்செல்வர் தம் செல்வ முழுதும் கொட்டி உடல்நலம்பெறத் துடிப்பதும் நாம் காணாததன்று. ஆயினும் பெருஞ்செல்வர் செல்வத்தாலும் கிடைத்தற்கரிய இவ் வுயர்செல்வம் உடலுழைப்பாளிகளுக்கும் உள உழைப்பாளிகளுக்கும் வெவ்வேறு வகையில் எளிதாகக் கிடைக்கின்றது. உழைப்பால் மட்டுமே பெறத்தக்க இவ் அகச்செல்வத்தைப் பெருக்கும் வாய்ப்பளிக்கமட்டுமே புறச் செல்வம் தேவைப்படுகிறது. இப் புறச்செல்வமும் உழைப்பாளிகள் உழைப்பின் பயனாகவே வருவதாயினும், மனித நாகரிகப் போக்கில், உழைப்பாளிகளின் தவறுகளாலும் ஒற்றுமைக் குறைவாலும் உழைப்பற்ற ஒரு வகுப்பார் தோன்றி அதனைக் கைப்பற்றிச் செல்வராக முடிந்துள்ளது.

மனிதர் புற உடலமைப்பும் அக உடல் அதாவது உளத்தின் அமைப்பும் உழைப்பு, இன்பம் ஆகிய

இரண்டை எதிர்நோக்கியே அமைந்துள்ளது. உழைப்பு அதனை வளர்க்கிறது. இன்பம் நோக்கி அது வளர்கிறது. இந்த இரண்டுக்கும் இடைப்பட்டு, இரண்டுக்கும் அடிப்படையாக உதவுபவை உடல்நலமும், அதற்குரிய நல் வாய்ப்புக்களுமேயாகும். இவற்றை மனிதன் அறிவு கொண்டு அமைக்கலாம்; பொருள் அதைத் திறம்பட அமைப்பதற்கான ஒரு நல்ல துணைக்கருவி, அல்லது இயந்திரம் மட்டுமே. அதனை இத்தகையதொரு கருவியாகப் பயன்படுத்த முடியாதவர் அதன் பயன் அறியாதவர். செல்வரில் பெரும்பாலோர் அதனை வாழ்க்கை வளந்தரும் கருவியாகக் கருதாமல், வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத் தேவைகளைத் தொழிலாளரிடமிருந்து விலக்கிக் கையடக்கியும், தொழிற்சாதனங்களைக் கையடக்கியும், அவர்கள் உழைப்பைக் கூடியமட்டும் குறைந்த விலைக்கு வாங்குபவராகவே அமைந்துள்ளனர்.

உழைப்பையும், உழைப்பின் பயனையும் உழைப்பாளிகளிடமிருந்து செல்வர் வாங்கினாலும், அதனால் அவர்கள் உண்மையில் பயன்பெற முடிவதில்லை. அத்துடன் அவர்கள் தொழிலாளிகளையும் முழுதும் பயன்பெறவொட்டாமல் தடுக்கின்றனர். உழைப்பின் பயனாகத் தொழிலாளர்க்கு உடல்நலமும் இன்பநுகர்வுக்கான அடிப்படைப் பண்புகளும் ஏற்படுகின்றன. உடல்நலம் என்பது உடலுறுப்புக்களின் சரிசம வளர்ச்சி. இவ்வளர்ச்சியினால் தொழிலாளிக்கு நீடித்த வாழ்வும் அக உறுப்புக்களாகிய அறிவுத்திறமும் வளர்ச்சியடைகின்றன. அறிவுழைப்பாளிகள் என்பவர்கள் பெரும்பாலும் சிறிது வாய்ப்புப் பெற்ற உழைப்பாளிகள் வகுப்பினரே யாவர். அவர்கள் அறிவுழைப்பு மேலும் அறிவுறுப்புக்களை வளர்க்கிறது. ஆயினும் சரிசம வளர்ச்சி வகையிலும் நீடித்த வாழ்நாள் வகையிலும் அவர்கள் உடலுழைப்பாளிகளுக்குப் பிந்திய நிலையுடையவர்களே. புதிய அறிவாளிகள் அறிவு வகுப்பிற்கு வெளியே தொழிலாளர் வகுப்பிலிருந்தே அடிக்கடி தோற்றுவதன் காரணம் இதுவே.

வாழ்நாள் நீட்டிப்பு இன்ப வாழ்வைப் பொறுத்தது. செல்வருக்குள்ள இன்பவாய்ப்புத் தொழிலாளிகளுக்குக் குறைவேயானாலும், இன்பநுகர்வுக்கு அடிப்படையான உடல்நலம் அவர்களுக்கு இருப்பதனால், மொத்தத்தில் அவர்கள் செல்வரைவிட இன்பநுகர்வு உடையவரேயாவர். மீத்துவைப்பின் மூலமும், கல்வி மூலமும் அவர்கள் வாழ்வு செம்மைப்பட்டால், மனித இனத்தில் பேரளவான இன்பம் காண்பவர்கள் அவர்களே என்னலாம்.

வாழ்க்கையின் பலதுறைக் கடமைகள் யாவற்றையும் சரிசம அளவில் நிறைவுறப் பெற்றவனே உடல்நலமுடையவனாவான் அவனே முழுஅளவு இன்பத்தையும் நீண்ட வாழ்நாளையும் அறிவுத் திறத்தையும் உடையனாதற்குரியவனும் ஆவான். “இன்பம் வாழ்வின் நோக்கம் மட்டுமன்று; வாழ்க்கை நீட்டிப்பிற்குரிய இன்றியமையா மூலகாரணமும் அதுவே.” இன்ப மிகுதி உடையவனாகுந்தோறும் ஒருவன் வாழ்நாள் நீடிக்கும். இன்பங் குறையுந்தோறும், துன்பங் கூடுந்தோறும் அவன் வாழ்நாள் குறுகும். ஆகவே, இன்பத்தைப் பெருக்குவது வாழ்வை நீட்டிப்பது; துன்புறுத்துவது வாழ்க்கையைக் குறுக்குவது ஆகும்.

வாழ்வின் அடிப்படைப் பண்பு துன்பமன்று; இன்பமே. துன்பமும் நோவும் வாழ்க்கையின் பொது இயல்பமைதியன்று; அதன் சிறப்பு விலக்கு ஆன வழுக்கள் மட்டுமே. வாழ்வு துன்பமயமானதன்று, இன்பமயமானது. அதைத் துன்பமயமெனக் கருதுபவர்களும், ஆக்குபவர்களும் அறிவிலிகள். அதே சமயம் அறிவுடையவன் துன்பத்தைக்கூடத் தீமை என்று கருதவேண்டியதில்லை. இயற்கை துன்பத்தை ஒரு தண்டனையாகத் தருவதில்லை. ஒரு எச்சரிக்கையாகவே தருகின்றது. இதனாலேயே துன்பமும் இன்னலும் அறிவைத் தீட்டுகின்றது, செயலறிவைப் பெருக்குகின்றது என்று அறிஞர் கூறுகின்றனர். இதற்கு நேர்மாறாக, இன்பம் தீமையைத் தருகிறது என்று கூறிய அறிஞரும் கலைஞரும் உண்டு. ஆனால்,

இங்கே கூறப்பட்ட இன்பம் முயன்று பெறாத, உழைப்பில்லாமல் பெற்ற போலி இன்பமட்டுமே. துன்பத்தின் எச்சரிக்கையைக் கேளாமல் செவிடாய், அத்துன்பத்தின் புறத்தோற்ற மயக்கையே இன்பம் எனப் பலர் கொள்வதுண்டு. அறிஞர் கண்டித்தொதுக்கிய இன்பம் துன்பத்தை மூடி வளர்க்கும் இச் சோம்பலின்பத்தையே.

இயற்கையுடனொத்துவாழ் என்று துன்பம் நம்மை எச்சரிக்கிறது. இயற்கையுடனொத்த வாழ்வே உண்மை இன்பம் தரும். அறிவு இயற்கையின் மறைந்த அமைதிகளை நுணுகிக் காணச்செய்து இவ்வின்பங்களையும் இன்ப வாய்ப்பையும் பெருக்குகிறது. இவ்வறிவே புத்தறிவு அல்லது மெய்யறிவு எனப்பெறும். இதன் ஒளியே பண்பு. அது கலைப்பண்பாகவும் வாழ்க்கைப்பண்பாகவும் மலர்கிறது.

தனி மனிதன் உடலும் உளமும் தனித்தனியாகவும் கூட்டாகவும் இந்த இயற்கையமைதியுடனொத்து இயங்கும் வரை, உடல்நலமும் உளநலமும் மட்டுமன்றி அறிவுநலமும் செழித்தோங்கும். இவ்வமைதியை உணரவே அவனுக்குப் பகுத்தறிவு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வமைதிகளை மீறும்போதெல்லாம் அவனுக்குப் பலவகைத் தீங்குகளும் குறைகளும் ஏற்படுகின்றன. உடலுழைப்புமட்டும் செய்தால் அவன் வலுப்பெறுகிறான். நீடித்த வாழ்வு பெறுவதில்லை. அறிவுழைப்பு மட்டும் செய்தால் வலுவின்றி நீடித்த வாழ்வு பெறுகிறான்—ஆனால், வலுக்குறைவால் நோய்களுக்கு ஆளாகி அடிக்கடி நீடித்த வாழ்வின் பயனைக் கெடுத்துக்கொள்கிறான். இரண்டு உழைப்பும் இல்லாத சோம்பனாயிருந்தால், உடல் வலுக்குறைந்து பெருத்து, இன்ப நுகர்வாற்றலில்லாமல் நோய்களுக்காளாகிக் குறுகிய வாணாள் உடையவனாகிறான். குடி, அவனுக்கு நரம்புத் தளர்ச்சி, பசியின்மை, வலுவின்மை, நோய், நடுக்குவாதம், திமிர்வாதம் முதலிய நோய்கள் தந்து அவனை வாட்டுகின்றது. மீதூணும் உழைப்புக்கு மேற்பட்ட மட்டிலா இன்பமும் திடீர் நோய்களும் திடீர் உயிர் நீப்பும் தருகின்றன.

தனி மனிதன் உடலைப்போலவே, குடும்ப வாழ்வுக்குரிய வீட்டு வாழ்விலும் சமூக வாழ்வுக்குரிய நாட்டு வாழ்விலும் இயற்கையமைதி பேணுதல் நலங்களையும், அவற்றை மீறுதல் தீமைகளையும் தருகின்றன. வீட்டிலும் தெருவிலும் முழுமுழு வட்டங்களிலும், நீர், சாக்கடை தேங்கவிட்டால் நாற்றமும் உடல்நலக் கேடும் பெருகுகின்றன. வீட்டு நலத்தைக் கெடுப்பது வீட்டுச் சாக்கடை மட்டுமன்று; அடுத்த வீட்டுச் சாக்கடையும், தெருச் சாக்கடையும் அடுத்த தெரு, ஊரிலுள்ள நாற்றக் காற்றும் கூட ஊரும் தெருவும் வீடும் கடந்துவந்து தாக்கும் தன்மையுடையன. ஆகவே வீட்டிலுள்ளார் வீட்டைத் தூய்மையாய் வைத்துக்கொள்வதன் மூலம் தனி மனிதர், வீடு ஆகியவற்றின் கடமையை மட்டுமல்ல, தெரு, ஊர், நாட்டுக் கடமையையும் ஆற்றுகின்றனர். இத்துடன் அவர்கள் கடமை முடிந்துவிடவில்லை. தெருவையும் ஊரையும் நாட்டையும் படிப்படியாகத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்ளும் பொறுப்பும் ஒவ்வொரு வீட்டானுக்கும் உண்டு. வீட்டுப் பொறுப்பு அவன் தனிச் சமூகப் பொறுப்பும் தனிப் பொறுப்பும் ஆகும். ஊர்ப்பொறுப்பு, நாட்டுப் பொறுப்பு அவன் கூட்டுப் பொறுப்பின் தனி உரிமைப் பங்கு ஆகும்.

சாக்கடை மட்டுமன்று, துப்புரவின்மையையும் நோயையும் வளர்ப்பது. மிகுதி நெருக்கடியான வீடு, தெரு, ஊர் யாவும் நோய் நிலையை வருந்தி யழைக்கின்றன. வீட்டின் ஆட்கள் தொகைக்குப் போதிய அறைகளும், போதிய அகலமான அறைகளும் இல்லாமலிருந்தாலும், வீட்டின் உயரம் மிகக் குறைவாயிருந்தாலும், எல்லாரும் மூச்சுவிடப் போதிய காற்றும் காற்றோட்டமும் இராது. குளிர், மழை காலங்களில் அடைத்து, மற்றக் காலங்களில் திறக்கத் தகுந்த பலகணிகள், கதவுகள், சுற்று வழிகள், முற்றங்கள் இல்லாவிட்டாலும், கதவும் பலகணியும் பொருந்தச் சாத்திய காலங்களில் வெளிச்சம் தரும் கண்ணாடிக் கதவுகள், கண்ணாடி ஓடுகள், காற்றுப் புகும்

காலதர்கள் ஆகியவை அமையாவிட்டாலும் கேடுகள் ஏற்படுவது எளிது. இவை வீட்டு வாழ்வின் இன்றியமையா வாய்ப்புக்கள். இவற்றைச் செல்வர் வீட்டுக்கே உரிய தெனத் தள்ளிவிடுதல் நன்றன்று. உண்மையில் செல்வர் வீட்டில் மட்டும் இவ்வாய்ப்புக்கள் இருந்தால் செல்வருக் குக்கூடப் போதாது. ஏனென்றால் அயலவர் வீட்டு நோய் நொடிகள் அவர்களையும் தாக்காதிரா. இயற்கையிலேயே பிறரைவிட நோய்நொடிக்கு எளிதில் ஆளாகுபவர்களும் அவர்களே. ஆகவே, தன்னல அறிவு இருந்தால்கூடச் செல்வர் தம் வீட்டுடன் தம் செல்வத்தின் பயனைக் கட்டி வைத்தால், அவர்கள் வாழ்வு சீர்கேடேயடையும். தமக்காக வேண்டியாவது, அவர்கள் பிறர்க்கு உழைத்தாகவேண்டும்.

மிக அகலங் குறைந்த ஒடுங்கிய தெருக்கள், மிக நெருங்கிய வீடுகள் உள்ள தெருக்கள் ஆகியவையும் இது போலவே தீமை தருவன. ஒவ்வொரு வீட்டின் உயரத் துக்கேற்ப அதற்குக் கடைகால் ஆழமாகவும் உறுதியாக வும் இல்லாவிட்டால், அதுவிழுந்து வீட்டுக்கு உரியவர்க்கும் அயலார்க்கும் தீங்கு விளைவிக்கும். தவிர ஒரு வீட்டின் கடைகாலுக்கு வலுத்தருவது அயல் வீடுகளும், அவற்றின் கடைகால்களுமே. செல்வர் நகர் நடுவில் வீடுகளின் அண்டையில் வீடு கட்டும்போது வேண்டும் கடைகாலைவிட, நகர் ஓரங்களிலோ, தனி மதிலகத்திலோ வீடு கட்டினால் வேண்டும் கடைகால் இன்னும் ஆழமும் பக்க அகலமும் உடையதா யிருத்தல்வேண்டும் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. ஆகவே செல்வர் வாழ்வு தம் வீட்டைமட்டும் பொறுத்ததன்று. பிற வீடுகளின் உறுதியையும் அவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடக் கூடும்.

காற்றுக்கடுத்தபடியும் இடத்துக்கு அடுத்தபடியும் ஊரின் நீர் வசதி முக்கியமானது. வாழ்க்கைக்கு நீர் உயிர் போன்றது. ஆனால், அதே நீர் பலவகையில் வாழ்க் கைக்குக் கூற்றுவனாகவும் ஆகக்கூடும். வீடும் ஊரும் மணல்பாங்கான நிலத்தில் கட்டப்பட்டால், மழை நேரத்

தில் அவை சரிந்துவிடும். நீரூற்று உள்ளே இல்லாத இடத்திலும், நீரூற்றுக்கு மேற்படக் கடும் பார்நிலம் உள்ள இடத்திலுமே வீடும் ஊரும் அமைதல் நன்று. இவற்றுள் இறுதியில் கூறிய இடமே தனிச் சிறப்பு உடையது. ஏனெனில் கடு நிலத்துக்குக் கீழ் நீரூற்று உள்ள இடத்திலேயே குடிப்பதற்குரிய தூய நறுநீர் நிலத்தினுள்ளிருந்து கிடைக்கும். அடுத்தபடியாக நல்ல நீர் ஆற்று நீரேயாதலால், ஊர் ஆற்றருகாய் இருப்பது பயன் உடையதாகும். இக்காலத்தில் இவ்வாய்ப்புக் குறைந்த இடத்திலும் குழாய் நீர் வாய்ப்பு அமைக்கப்பெறுகிறது. இவ்வசதி முன்னைய இரண்டக நிலையை மாற்றிவிடுகிறது. நல்ல வரட்சியுடைய நிலமே மக்கள் வாழக்கைக்கு மிகச் சிறந்தது. தொலைவிலிருந்து குடிநீர் வசதி அமைந்தபின் இத்தகைய நிலத்திலேயே ஊரமைத்து வாழமுடிகிறது.

நிலமும் நீரும் காற்றும் துப்புரவாயிருக்கவேண்டுமானால் கழிவு நீரும் சாக்கடையும் தேங்கி நிற்காமல் தொலைவில் கொண்டுபோய், இயற்கையின் செயலால் தூய்மைபெற விடப்படவேண்டும். நகர்களில் பெரும் பரப்பான தொடுத்த குடியிருப்பு இருப்பதால், சாக்கடைகளை அப்புறப்படுத்தும் ஏற்பாடு மிகவும் கடுமையானது. நகரமைக்கும்போதே இத்திட்டம் அமைத்தாலன்றி நகர வாழ்வு நலம் பெறமுடியாது.

மனிதன் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்களில் ஒருசிலவற்றுக்கே விலை மதிப்பிட்டிருக்கிறான். இவ் விலை மதிப்பு அப்பொருளின் மதிப்பைப் பொறுத்ததுமட்டுமல்ல; அதன் அருமையையும் பொறுத்தது. எல்லா மக்களுக்கும் போதிய காய்கனிகள் எளிதாய்க் கிடைத்தபோது, உணவு மதிப்பற்றதாகவே இருந்திருக்கவேண்டும். அது குறைந்தபின்பே வேட்டையாடியும் கடலில் மீன் பிடித்தும் பயிரிட்டும் உழைப்பினால் அதனை அருமையாகத் தேடத் தொடங்கினான். விலை இவ்வருமை காரணமாகவும், இவ்வுழைப்புக் காரணமாகவும் ஏற்பட்டதே. நீரும் காற்றும் இவற்றைவிட எவ்வளவோ இன்றியமையாதவையானா

னும், உழைப்பில்லாமல் இயற்கையின் வண்மையினல் கிட்டத்தட்டத் தங்குதடையின்றிக் கிடைப்பதனுல், அவை மதிப்பற்றவை போலத் தோன்றுகின்றன.

பல இடங்களில் மனிதன் விலை மதிப்புடைய பொருள் களில் கவனம் செலுத்தி, விலையிலா நீரிலும் காற்றிலும் கவனம் செலுத்தாது போனதாலேயே, சமூகத்தில் பல நோய்களும், குறுகிய வாழ்நாளும், இன்னதென்று கணித் துணராத மனச்சோர்வும் உடையவனுய் நலிவுற்று வந்திருக் கிருன். கப்பலின் அடித்தளத்தில் மிகுதி ஆள் நெருக்கங் காரணமாக, ஒருவன் நச்சுக்காற்று முட்டி இறக்கும் நிலை யடைந்தான். அவன் தோழர்கள் அவன் அகல்வெளியில் இறந்தால், எளிதில் உடலை நீரில் அடக்கம் செய்யலாம் என்று எண்ணி மேல்தளத்துக்குக் கொண்டுவந்து கிடத்தி அவன் சாவுக்குக் காத்திருந்தனர். ஆனல், அவன் சாகவே இல்லை. சிறிது நேரத்தில் எழுந்து நடக்கத் தொடங் கினுன் !

நாட்டுப்புற வாழ்வின் சிறப்பு அதில் கிடைக்கும் திறந்த தூய காற்றும், இயற்கை தரும் நல்லொளியுமே யாகும். சாக்கடைத் தொல்லை அங்கே பெரும்பாலும் இருப்பதில்லை. இருக்கும் சிறுசிறு அழுக்கும் கழிசடை யும் திறந்த காற்று, வெயில் ஆகியவற்றல் அகல இடமிருக் கிறது. இயற்கை வாழ்வு வாழும் நாட்டுப்புற மக்கள் வாழ்வில் போலிப் பகட்டும் அதன் பயனுன அக அழுக் குடன் கூடிய புறத்தூய்மையும் கிடையாது. புறப்பகட்டு வாழ்வுக்கு வேண்டிய பொருள் வேட்டையும் வாழ்வின் இன்பம் மறந்த பரபரப்பும் நாட்டுப்புறத்தை நாடுவதில்லை. இத்தீமைகள் நகரத்தில் பெருகுவதால், அதன் அகவாழ் வின் அமைதி கெட்டு, மக்கள் உடல்நலம் அழிகிறது. வாழ்நாள் குறுகுகிறது. இவற்றைப் பொதுவாகப் பலர் கவனிப்பதில்லையாயினும், கலைக்கண் கொண்டு பார்க்கும் கவிஞர்கள் இவ்வேறுபாட்டை நன்கு சுட்டிக்காட்டுகின்ற னர். நகரில் எத்தனையோ அழகு மாடங்களும் இன்பப் பொருள்களும் இருந்தாலும், கவிஞர் அவற்றில் மிகுதி

அழகைக் காணமுடிவதில்லை. நாட்டுப்புறக் காட்சிகளும் மக்கள் வாழ்வும் எளிமை வாய்ந்தவையாயினும், அவை அழகுப் பண்புடையவை ஆகின்றன.

அறிவு நூலும் அதன்பயனான இயந்திரத் தொழிலும் மனித நாகரிகத்துக்குப் பல நன்மைகள் செய்துள்ளன. வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்தியுள்ளன. ஆயினும் அது விலைமதிப்புடைய பொருள்களின் ஆக்கத்தில் மட்டுமே ஆதாய நோக்குடன் பெரிதும் கருத்தூன்றிய தனால், விலை மதிப்பற்ற நன்னீர், காற்று, நெருக்கமில்லா வாழ்க்கை, இன்ப வாழ்விற்கேற்ற அமைதி ஆகியவற்றைப் பெரும்பாலான மக்கள் வாழ்விலிருந்து வெருட்டியடித்து வருகிறது. இயற்கை அனுப்பும் தென்றலுக்கு, மின் விசிறியோ; நிலவுக்கு, மின்னொளியோ; மக்கள் மனப் பண்பமைந்த கலைத்தொழிலுக்கு, இயந்திரப் பொறித் தொழிலோ ஒருக்காலும் ஈடாகமாட்டா. இவற்றுக்கு அவை துணையாகமட்டுமே செயலாற்றமுடியும். மருத்துவ முன்னேற்றங்கள் இயற்கையின் திறந்த காற்றும் பகலவ னொளியும் அருவி நன்னீரும் தரும் உடல்நல இன்பமை திக்கு ஈடாகமாட்டா. மேலும் ஆதாயம் கருவியாக, இன்பம் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும் வாழ்வில், இன்றைய நாகரிகம் இன்பம் கருவியாக, ஆதாய நோக்கம் கற்பிக் கிறது. இதனால் நகரங்கள் கெடுவதுடன் நாட்டுப்புறங்கள் கூடக் கெட்டே வருகின்றன.

பாட்டுப் பாடி ஏற்றமிறைத்து, உழுது விதைத்து, அறுவடையைச் சமூக விழாவாகக் கொண்டாடிய தன் னாட்சி யுரிமையுடைய வேளாண் மகன் இன்று கூட்டுப் பண்ணைத் தொழிலாளியாய், ஊதியத்துக்குக் கடனுற்றும் ஓட்டாண்டியாய் விட்டான். கண்கவர் வனப்புடைய கட்டடங்கள் இன்று காண்பவர்களை மலைக்கவைக்கும் அல்லது பகட்டும் மாளிகைகளாகியுள்ளன. வயல் வெளி களில் கிளர்ச்சியுடன் ஆடியோடி மாடு மேய்த்தவர்கள் இப்போது ஆலைகளில் அடைபட்டு இயந்திரத்துடன் இயந்திரமாகி யுள்ளனர். இன்றைய நாகரிக உலகம்

பொருள் தேவனின் ஆற்றலைக் காட்டலாம்; மனித வாழ்வின் உடல்நல, மனநல, இன்ப மேம்பாட்டை மிகுதிப் படுத்தியுள்ளது என்று யாரும் கூறமுடியாது!

இவற்றின் மூலகாரணமான குற்றம் அறிவியலன்று; ஆதாய நோக்கம், இயந்திரமன்று; மனிதவாழ்வு நோக்கம் இல்லாமையே! ஆராய்ச்சிக் குறைவன்று; மனித இனத்தில் தனி மனிதன் வாழ்வு, இன்பம், அடிப்படைத்தேவை, உடல்நலம், உளநலம் ஆகியவற்றின் பக்கமாகச் சாயும் ஆராய்ச்சி இல்லாமையே!

இன்றைய பத்திரிகைகள் குடியாட்சி பற்றி வானளாவப் பேசுகின்றன; ஆனால், ஆட்சியாளர், உயர்குடி மக்கள், செல்வர் ஆகியவர்கள் வாழ்வில்தான் அக்கறை காட்டுகின்றன; பொது மக்கள், ஏழை மக்கள் வாழ்விலன்று. நகரத்தையே குறியாகக் கொள்கின்றன; நாட்டுப் புறத்தையன்று. ஆட்சியாளர் உயர்குடி மக்கள் கருத்துப் போக்கில் நின்று அரசியலிலும், பணம் பெறும் தொழிலிலும் அக்கறை காட்டுகின்றனரேயன்றி, மக்கள் சார்பான வாழ்வுக் கலை, நீடித்த வாழ்வு, உடல் நலம் ஆகியவற்றில் கருத்துச் செலுத்துவதில்லை. அரசியலாரும் பொருள் பொங்கும் உயர்தர மக்கள் குழுவில் செலுத்தும் கருத்தை ஏழை மக்கள் வாழ்வில் செலுத்த முடிவதில்லை. இந்நிலை மாறவேண்டுமானால், சமூக வாழ்வு தனி மனிதன் வாழ்வை உயர்த்துவதையும்; அவனுக்கு நல்வாழ்வு, நீடித்த வாழ்நாள், நோய் நொடியற்ற உடல்நலம், போதிய ஓய்வும் அமைதியும் உடைய இன்ப அமைதி ஆகியவற்றை உண்டு பண்ணுவதையும் நோக்கமாகக் கொள்ளத் தொடங்க வேண்டும். இன்றைய பரபரப்பும் துடிதுடிப்பும் மிக்க, உயர்வு தாழ்வு தொல்லைகள் செறிந்த மேனாட்டு வாழ்வில், சிறப்பாக உண்ணவோ வாழவோ நேரமற்று வெள்ளிக் காசைத் தேடியலையும் அமெரிக்க வாழ்வில், இந்நிலை இருக்கிறது அல்லது இருக்க வழியுண்டு என்று யாரே கூற முடியும்?

தற்கால நாகரிகத்தின் இன்னொரு பெருங்குறை அன்பின்மை. தன்னலம், போட்டி, ஆதாயப் பெருக்கம் ஆகியவற்றைச் சுற்றியே தற்கால சமூகமும் குடும்பங்களும் அலைக்கழிவுறுகின்றன. இன்பம் என்பது இன்று பிறருக்கு இல்லாத வாய்ப்பைப் பெற்றுப் பிறர்நிலை எண்ணி இறுமாப்புக்கொள்வதும், பிறர் காண இறுமாந்து நுகர்வதுமே என்று கருதப்பட்டு வருகிறது. ஆதாய நோக்குடன் செல்வரும், ஆட்சித்திற நோக்குடன் அரசியலாரும், ஆட்சி எல்லைவிரிவு நோக்குடன் வல்லரசுகளும் வாழும் திறம்பட்ட ஒத்துழைப்பையல்லாமல், மக்கள் வாழ்வில் ஒத்துழைப்போ, ஒருவருக்கொருவர் உதவியோ, இன்றைய சமூகத்தில் காணமுடியாத செயல்கள் ஆகி வருகின்றன. வீட்டின்பமும் குடும்ப அமைதியும் இன்று நாகரிக நோக்கமாகவோ சமூக வளர்ச்சியின் அடிப்படைக் கூறாகவோ இல்லை. உச்சநிலைச் செல்வரை நோக்கி, பகட்டான வாழ்வையும் சோம்பலின்பத்தையும் நோக்கி முன்னேறுவதற்கே குடும்பம், கல்வி, கலை ஆகிய யாவும் இன்று கருவிகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

இன்றைய பொருளியல் வாழ்க்கைமுறை நகரங்களை மாடமாளிகைகளிடையே குச்சுக்கள், அகல் தெருக்களிடையே சந்துபொந்துகள், பூங்காக்களிடையே சாக்கடைக் குழிகள், கழிசடைகள், நச்சுக்காற்று, தூசி, புகையடர்ந்த காற்றுவெளி ஆகியவற்றையுடைய மீளா நரகங்கள் ஆக்கியுள்ளன. அதே சமயம் அது நாட்டுப்புற மக்கள் வாழ்க்கையின் ஆதாரங்களை அழித்து அந்த நகர வாழ்வின் நரகங்களை நோக்கி விரைந்தோடும் நிலையை, அல்லது அதை எண்ணி ஏங்கும் நிலையை அவர்களுக்கு உண்டுபண்ணியுள்ளது. மனிதன் இயற்கையை வென்றது, வென்று வருவது உண்மை; ஆனல் அவன் மனிதப்பண்புகளை இயற்கையற்ற அவன் செயற்கை வாழ்வு மறைத்து வருகிறது!

மனிதன் செலுத்தும் ஊர்திகள் வானவெளி கடந்து விரைந்து செல்லலாம்; அவன் வாழ்வு குறுகிவருகிறது.

அவன் கருவிகள் முன்னேறலாம்; அவன் பின்னேறியே வருகிறான்—கருவி முன்னேற்றம் அவன் உடலை முன்னேற்றவோ உளப்பண்பை உயர்த்தவோ இல்லை. மனிதன் அறிவும் ஆற்றலும் வளர்கின்றன—அவன் சமூகத்தின் சமநிலை வரவரக் கெட்டு வருகிறது. சமூகத்தின் ஒவ்வொரு வகுப்பும் சீரழிந்து மொத்தத்தில் சமூகப் புறத் தோற்றம் மட்டும் வளர்ந்து சமூகம் நலிகிறது.

வீடு, ஊர், நகர் ஆகியவற்றின் தூய்மை மக்கள் வாழ்வின் புறத்தூய்மையையே பெரிதும் பேணவல்லன. இப் புறத்தூய்மை அகத்தூய்மையை ஆக்குவதே யாயினும், இவையன்றி நேரடியாகவே அகத்தூய்மைகள் அல்லது ஆக்கப்பண்புகளை வளர்க்கும் சூழ்நிலைகளும் பயிற்சி முறைகளும் உண்டு. நல்ல சமூகத்தில் சமூகக் குழுவும் நண்பர் தோழர் குழுவும் இத்தகைய சூழல்களை அமைப்பர். நல்ல கல்வி நிலையங்கள் இத்தகைய சூழலுக்கான பயிற்சி முறைகளைத் தந்து தனி மனிதர் அகப்பண்பை உயர்த்தும். நல்ல அரசியல் இவ்விரண்டு சார்பிலுள்ள சூழல்களையும் தக்க சட்டதிட்ட முறைகளால் ஆக்கிப் பேணி வளர்க்கும். ஆனால், இம்மூன்றுக்குமே அடிப்படையான பண்புகளும், சமூகப் பண்புக்குத் தனி மனிதனைப் பேரளவு பயிற்றுவிக்கும் பண்புகளும் வீட்டினகத்தேயுள்ள குடும்பச் சூழல்களே. இக்குடும்பத்தின் புறத்தூய்மை, வளர்ச்சிக் குரிய பிற்கால மனிதர்களாகிய குழந்தைகளின் உடல் நலத்தைப் பேணுவது போலவே, அவர்கள் அகப்பண்பு வளர்ச்சிக்கும் பேரளவு காரணமாகின்றன. தாய் தந்தையர் பண்பு குழந்தையின் தொடக்கப் பண்புக்கான வித்தாகிறது. தாய் குழந்தையின் முதல் அறிவுக்கருவூலம், முதல் ஆசிரியர், முதல் தோழி ஆகிறாள். தாய்தந்தையர் கூட்டுறவும், உடன்பிறந்தார் கூட்டுறவும், உறவினர் பழக்க வழக்கங்களுமே குழந்தையின் முதற் சமூகமாகவும், தொடக்கப் பயிற்சிக்குரியதொரு சிற்றுலகமாகவும் அமைகின்றன. அறிவுடைய தாய்தந்தையர் பிள்ளைகள் சூழ்நிலையில் நல்ல நூல்களை வைத்திருந்தால், நல்லறிவு தூண்

டும் படங்களாலும் காட்சிப் பொருள்களாலும் வீட்டைச் செப்பம் செய்திருந்தால், குழந்தையினறிவு அப்பொருள் களையே கொழுகொம்பாகக் கொண்டு எளிதில் படர்ந்து வளரும்.

தாய்தந்தையர், உடன்பிறந்தார், அயலவர் வாழ்க் கையிலுள்ள அமைதி, அன்புடைமை, ஒத்துழைப்பு ஆகியவை கல்லாமலே பிள்ளைகளின் வாழ்வில் படியும். பிறக்கும்போது மனிதன் தொடக்ககால மனிதனைப் போலக் காட்டுமிராண்டிப் பண்புடனேதான் பிறக்கிறான். குருதியுடன் இயற்கையாக அவனுக்குக் கிட்டும் மரபாற்றல் நாகரிகத்தை ஏற்கும் ஆற்றலன்றித் தானாக நாகரிகம் வளர்க்கும் ஆற்றலன்று. பிறர் வாழ்விலும் சூழலிலும் அவன் காண்பவை வளரும் அவனது பச்சையுள்ளத்தில் பேரளவில் பதிகின்றன. தவிர, மூத்தோர் கற்பிப்பதும் பயிற்றுவிப்பதும் எச்சரிப்பதும் வழிகாட்டுவதும் ஓரளவு பிள்ளைக்கு வாழ்க்கையின் அடிப்படை நோக்கம் தந்து உள்ளத் திறங்களை உருப்படுத்துகின்றன. எனவே, மனிதனை நாகரிகப்படுத்தும் சூழல்களுள் முதலாவதும், முதன்மையாவதும் குடும்பமே.

உருவான குழந்தை உள்ளத்தைத் தீட்டிக் கூர்மைப் படுத்தமட்டுமே பள்ளி ஆசிரியராலும் தோழராலும் முடியும். குடும்ப வாழ்வில் உருவான பரு அமைதி நுட்ப வகையிலன்றிப் பின்னால் மாறுவது அரிது. எனவே, குழந்தைகளுக்கு வீடு உண்ணுமிடமும் உறங்குமிடமும் மட்டுமல்ல; உண்மை அறிவுப் பள்ளியும் பண்பாட்டுப் பள்ளியும் அதுவேயாகும். பிள்ளையின் எதிர்கால உள அமைதி, இன்ப நுகர்வாற்றல், தற்பண்பு, தன்மதிப்பு ஆகிய யாவும் அவன் வீட்டுப்பண்பின் சின்னம்; வீட்டுப் பயிற்சியின் பயன்.

பிள்ளையின் உடல்நலம், புறத்தூய்மை, அறிவுத்திறம், அகப்பண்புகள் ஆகியவற்றுக்குத் தந்தையைவிடத் தாயும், ஆடவ உறவினரைவிடப் பெண்ணுறவினருமே பெரும்

பாலும் காரணர் ஆவார்கள். பெண்களிடம் இயல்பாகவே நவநாகரிகப் பண்புமட்டுமன்றிச் சிக்கனமும் தொழில் திறமையும் ஒழுங்கமைதியும் மிகுதி. இத்திறங்களை அவர்கள் நேரிடையாகச் செயற்படுத்துவதில்லை. செயற் படுத்தவேண்டுவதுமில்லை. வீட்டின் ஆட்சியை அவர்கள் திறம்பட ஆற்றினால், அதன் தாக்குதல் ஆண்கள் பண்பில் இளமையிலேயே படிந்துவிடும். ஆனால், பெண்களின் இவ் வியற்கைத் திறமையை நல்ல குடும்பங்கள் மரபுவரன் முறையாகப் பேணுதல் வேண்டும். இம்மரபுத் திறம் பண்படாத பெண்கள் இருக்கும் வீட்டைப் பார்த்தாலே, பண்பட்ட பெண்டிர் இல்லாவிட்டால் என்ன குறைகள் நேரும் என்பது விளங்கிவிடும். பொருள்கள் ஒழுங்கில் லாமல் தாறுமாறாய்க் கிடக்கும். குப்பை கூளங்கள் மலிந் திருக்கும். எந்தப்பொருளும் பயன்படத்தக்க இடத்திலோ, நிலையிலோ இராது. தேவைப்படும் நேரம் தேவைப்படும் பொருள் காணப்படாது. தேவைப்படாத பொருள்கள் எப்போதும் இடத்தை அடைத்துக்கொண்டு கிடக்கும். தேவைப்படும் இடவசதி என்றும் எங்கும் இராது. இத் தகைய சூழலில் வளரும் ஆண் பெண் குழந்தைகள் மனித நாகரிகத்துக்கு முற்பட்ட விலங்கு நிலையிலேயே வளர்வர். இந்நிலை மாறி வீடு திருந்தி நாடு திருந்தவேண்டுமானால், முதல்முதல் அவ்வகைக்குப் பயிற்சி பெறவேண்டியவர் பெண்களே. ஆண் குழந்தைகள் கல்வி சற்றுப் பிந்தினால் கூடக் குடும்பத்துக்குக் கேடில்லை; பெண் குழந்தைகளுக் குக் கல்வியும் நல்ல குடும்பங்களுடனும் நல்ல குடும்ப மரபில் பயின்றவர்களுடனும் பழக்கம் ஏற்படவேண்டுவது இன்றியமையாதது.

மனித நாகரிகத்தில் எத்தனை அடிப்படைப் பண்பு கள், பழக்கங்கள், பயிற்சிகள், பெண்டிர் குடும்பமரபில் வருகின்றன என்பதை அறிந்தால், மனித இனம் வியப் படையாமலிருக்க முடியாது. பெண்டிரின் மின்னொளி படைத்த கண்கள், செந்தாமரை யிதழ்போன்ற கன்னங் கள், பவழ இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டு அவர்களை

வெறும் அழகுப் பொருள்களாகவோ, அவர்கள் இன்னிசை, மென்னயப் பேச்சு, நெளிந்த நடை ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு அவர்களை வெறும் கவர்ச்சிப் பாவைகளாகவோ பலர் கருதிவிடுகின்றனர். இவ்வழகும் கவர்ச்சியும் இயல்பாக அமைவதாகத் தோற்றினும், உண்மையில் நீடித்த இன மரபுப் பயிற்சியின் விளைவேயாகும். உடலின் இப் புறக் கவர்ச்சியிற் காணப்படும் இதே பயிற்சித்திறம் அவர்கள் அகப்பண்பையும் அதன்மூலம் புறச்சூழல்களையும் மாற்றியமைத்து நாகரிகப் பண்பாக்கும் தன்மையுடையது. அவர்கள் செய்யும் வேலையிலெல்லாம், அழகில் அவர்களுக்குப் பயின்று பழகிய அதே கருத்தைச் செலுத்தும்படி அவர்கள் தூண்டப்பட்டால், எல்லா வேலைகளும் ஒழுங்குபட்டுச் சிக்கன முறையில் வளம்பெறும் என்பது உறுதி.

தையல்காரர் ஒரு ஆடவன் அல்லது குழந்தையின் ஆடையணியைத் துன்னுவதினும், அன்புள்ளமும் அகப் பண்பு நயமும் உடைய ஒரு தாய், அல்லது மனைவி அல்லது உடன்பிறந்த நங்கை துன்னும் ஆடையணியில் எத்தனையோ நயநுட்பமுடைய மேம்பாடு ஏற்பட வழியுண்டு. மருத்துவ மனைப் பணியாட்கள் நோயாளியைப் பார்ப்பதைவிட திறம் படத் தம் கணவர், குழந்தைகள், உடன்பிறந்தார், தாய் தந்தையரைப் பேணும் திறம் உடையவர்கள் ஆவார்கள். இதனை உணர்ந்தே அத்துறையில் பெண்டிர் பயன்படுத்தப் படுகின்றனர். பணிப்பெண்டிராக அவர்கள் செய்யும் செயலைவிடக் குடும்பப் பெண்களாக அவர்கள் செய்யும் பணி எத்தனை சீர்மையும் சிறப்பும் உடையதாயிருக்கக் கூடும்? பள்ளி ஆசிரியரைவிடத் தாய்மாரும் தங்கைமாரும் காதலியரும் எத்தனை மடங்கு சிறந்த ஆசிரியரும் வழி காட்டிகளும் ஊக்கந்தரும் அன்பரும் ஆவர் என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ? பசுமண் போன்ற நெகிழ்வும் பட்டிழை போன்ற நொய்மையும் தொய்வும் உடைய குழந்தைகள் உள்ளங்களைப் பண்படுத்தும் தொடக்க ஆசிரியத் தொழிலில் வரவரப் பெண்டிர் இதனாலேயே பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். குடும்பத்திலேயே தமக்குரிய

இந்த இடத்தை அவர்கள் நன்கு நடத்தப் பயிற்றுவிக்கப் பெற்றால், மனித இனத்துக்கு அதன் பயன் இன்னும் சிறப்புத் தருமன்றோ?

வீட்டாட்சியில் பெண்டிருடன் ஆடவர் போட்டியிட எண்ணினால் பல தலைமுறைப் பயிற்சிகூட அவர்களைச் செம்மைப்படுத்தமுடியாது. அத்துறையில் அவர்கள் அறியாமையும் பண்பின்மையும் காண, ஆடவன் இன்னும் இவ்வகையில் காட்டுமிராண்டி மனிதன் நிலையில்தான் இருக்கிறான் என்பது விளங்கும். அவர்களின் இவ்வீட்டாட்சி முற்றிலும் வீட்டுக்கு உரியது என்று கூறுவதற்குமில்லை. நாட்டாட்சியின் பல துறைகளிலும் தொழில் துறைகளிலும் ஆடவருடன் பெண்டிர் திறம்படப் போட்டியிடமுடிகிறது. இங்கெல்லாம் வீட்டாட்சித் திறம் பிற துறைகளில் செலுத்தப்பட்டு வெற்றி தருகிறது என்று காண்கிறோம். எனவே வீட்டாட்சி என்பது ஆடவர் கருதுவது போலப் புறக்கணிக்கத்தக்க ஒரு சிறு செய்தியன்று. அது நாட்டாட்சிக்கும் நாகரிகத்துக்கும் உரிய ஒரு முன்மாதிரிக் கூடமேயாகும். பெண்டிர் அதனைச் சிறு எல்லையுள் நுண்ணயம்படச் செய்துகாட்டி ஆடவர் உள்ளத்தில் பருவடிவில் அதன் பண்பு பெருக வகைசெய்கின்றனர். இத்தகைய வழிகாட்டும் பண்பு இல்லாத வீடு வீடன்று; மக்கள் தங்கி வாழும் ஒரு கட்டடம் மட்டுமே.

தொழிலாளர்களில் உயர் ஊதியம் பெறுபவர் கூடத் தம் வருவாயில் குடிக்கும் பகட்டுக்கும் வெளியாரவார இன்பங்களுக்கும் செலவுசெய்யும் செலவில் மிகக் குறைவாகவே உடல்நலம், உளநலம் ஆகிய நற்பண்பு தரும் இனிய குடும்ப இல்ல அமைதிக்குச் செலவுசெய்ய முனைகின்றனர். இது அவர்கள் வருந்தத்தக்க அறியாமையைத்தான் காட்டுகிறது. வருவாயில் எத்தனை உயர்விகிதம் இல்ல அமைதிக்கும் இன்பத்துக்கும் செலவாகிறதோ, அந்த விகிதத்தில் அவர்கள் வாழ்க்கை இன்பகரமாய் அமைவதுடன் வாழ்க்கைத்தரமும் உயர்ந்து, வருவாயும் பெருக வழி ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்காகப்

பாடுபடுவதாகப் பறைசாற்றும் இயக்கங்கள் ஊதிய உயர்வுக்குமட்டும் போராடி நிற்பதும் அறியாது அல்லது அறிந்து செய்யும் வழுவேயாகும். ஏனெனில், தொழிலாளர்களிடம் மீத்துவைப்பு, வாழ்க்கைத்தர உயர்வு, இன்பம் ஆகியவற்றைப் பெருக்குவதன்மூலம் அவ்வியக்கங்கள் அவர்கள் ஊதியத்தை எளிதில் உயர்த்துவதுடன் நில்லாது, அவர்களையும் முதலாளிகள் வெட்கப்படும்படியான உயர்தர நல்வாழ்வு வாழச் செய்துவிடும்.

முதலாளிகளும் தொழிலாளர் இயக்கத்தாரும் அரசியலாரும் தொழிலாளரை உயர்த்தவும் அதன்மூலம் அதே சமயம் தம்மை உயர்த்திக்கொள்ளவும் விரும்பினால், அதற்குரிய மிகச் சிறந்தவழி அவர்களுக்கு நல்ல இல்லம் அமைத்துக்கொடுத்து, கல்வி, குழந்தைவளர்ப்பு ஆகிய வசதிகளின் மூலம் நல்வாழ்வின் சுவையை ஊட்டுவதே யாகும். தவிர வீட்டமைதிக்குத் தெரு அமைதியும் நகரமைதியும், இவற்றிற்கு நாட்டமைதியும் அடிப்படைத் திட்டமிட்டுத் திருத்தப்படுவது பொருளியல் முறையில் எவ்வளவோ சிக்கனமானது. மோசமான வீடு, தெரு, நகர், சமூக சமய வகுப்புமுறை ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் பழமையை வைத்துக்கொண்டு சிறுகச் சிறுகத் திருத்தும் முயற்சி தற்காலிகமாகச் சிறு திருத்தச் செயலாகத் தோற்றினாலும் என்றும் திருந்தாத நிலையான செலவாய்விடும். எத்தனை தொடக்கச் செலவு ஆனாலும் பழைய நோயடைந்த வீடு தெரு நகர்களையும், தீம்புமிக்க சமூக முறைகளையும் அழித்துப் புதிதாக நல்ல அமைப்பு ஆக்குதல் நீடித்த நிலையான ஆக்கம் தரும்.

பொதுவாகக் கடன் படுவதை நாம் கண்டித்துள்ளோம். ஆனாலும், இத் திட்டவகையில் தனிமனிதனோ நிலையமோ, நாடோ கடன்படுவதுகூடத் தவறாகாது. ஏனெனில் அக்கடன் மிக விரைவில் பன்மடங்கு தீர்க்கப்பட்டுப் பின்னும் நிலையான ஆதாயம் தரும்.

௧௦. வாழும் வகை

" அயரேல் என்றும் எங்கும் எவரையும்
உயர்குடிப் பிறப்பால் உயர்ந்தோர் என்றே!
உயர்குடி யதனில் பிறவா ராயினும்
உயர்பண் புடையோ ராயின், அவரே
மயர்வற உயர்குடி தோற்றுவிப் பவரே !"

—கவிஞர் சாசர்.

" தத்தம் வினைமையின் தனையர், ஒவ்வொருவரும்!"
—சேர்வாண்டிஸ்.

" பணி செய்தியாயின், எளியோனாயினும் உயர்பண் புடையோனிடமே பணிசெய்க. காலம் வருங்கால் அதற் குரிய கைம்மாறு உனக்குக் கட்டாயம் கிட்டும்"
—ஜார்ஜ் ஹேர்பர்ட்.

" தம் குறையைத் தாம் அறியமாட்டார் என மக்களைப் பலர் குறைகூறுவதுண்டு—தம் குறையைமட்டுமல்ல, தம் சிறந்த பண்புகளையும் எவரும் எளிதில் அறிவதில்லை. நிலத்தில் தங்கச் சுரங்கத்தின் நரம்புக் கால்கள் ஓடுவதுண்டு. நிலத்துக்கு உரியவரே அதனை அறியாதிருப்பர். அதுபோலவே மனித உள்ளத்தின் உள்ளார்ந்த மறைந்த நற்பண்புக் கோடுகளை அவற்றை உடைய மனிதரே அறியாதிருப்பர்."
—ஸ்விஃவ்ட்.

" கிட்டாதன என்
உள்ளக் கிளர்ச்சியை
எட்டாதொழிக"

—ஷிப்பர்.

வாழ்க்கை—வாழ்க்கையை வாழ்ந்து முழுதும் நுகர்வது என்பது ஒரு கலை. நுண்கலைகளில் ஒன்றாக அதைக் கூறலாம். மனிதப் பண்பாட்டுக் கலைகளுடனும் அதனை ஒன்றுபடுத்தலாம். அதற்கு வாழ்க்கையின் அடிப்படைப் பண்பும் நோக்கமும் பற்றிய அறிவு வேண்டும். வாழ்க்கையின் நற்பண்புகளைப் பாராட்டி நுகர்ந்து சுவைத்து இன்பம்

பெறும் சுவைத்திறமும் வேண்டும். இவற்றின் மூலமே வாழ்வின் ஒவ்வொரு கூறிலிருந்தும் அதன் முழுப்பயனைப் பிழிந்தெடுத்து முழு வாழ்வின் முழுப்பயனும் திரட்டியுருவாக்கமுடியும். இம்முழுப் பயனின் மரபே மனித நாகரிகமாகவும் பண்பாடாகவும் பெருக்கமுறுகிறது.

இன்பமாக வாழ்வது என்பது முடியாத காரியமுமல்ல; முயற்சியின்றித் தானாக முற்றிலும் எளிதாக அமையும் காரியமும் அன்று. கவிதை, ஓவியம் ஆகிய கலைகளைப் போலவே அது இயற்கைப் பண்பினின்று எழுவது. ஆயினும் அவற்றைப் போலவே அதுவும் நீடித்த பயிற்சியினாலேயே பண்படுவது. திறமையுடையவர் நெடு நீண்முயற்சியினால், அதனை நினைத்தற்கரிய பேரின்பமாக்கமுடியும். அதே சமயம் பெரும்பாலோரால் மட்டான அளவு முயற்சியினாலேயே அதனை வளருகிற ஓர் அருங்கலை ஆக்கக்கூடும். தாய்தந்தையர், ஆசிரியர், கலைஞர் உதவியால் அவ்வருங்கலை முழு நிறைவுபெற வழியுண்டு.

மணிகளுள் அளவில் பெரிய மணி என்பது மிக அருமையாகத் தற்செயலாகவே வந்து எய்தக்கூடியது. வெறும் முயற்சியினால் அது எப்போதும் பெறக்கூடியது அன்று. இன்பம் இத்தகைய மணிபோலத் தற்செயலாகக் கிட்டக்கூடிய அரும்பண்பு என்று கூறமுடியாது. ஆயினும் அதே சமயம் அதைச் சிறு மணிகள்போல எப்போதும் எளிதில் கிடைப்பதென்றும் கூறுவதற்கில்லை. சிறப்பற்ற சிறு மணிகள் பலவற்றை அதனதன் தன்மையும் பயனும் நோக்கித் தனித்தனி தீட்டிச் சிறப்புடைய மணிகளாக்கி, அத் தன்மைகளும் பயன்களும் ஒருங்கே இணைந்து ஒரு தன்மைப்பட்டு ஒரு முழுநிறை பயன்தரும் முறையில் அவற்றை இசைவித்து ஆக்கிய ஒரு நிறை மணி போன்றது வாழ்வின் இன்பம். அது பல சின்னஞ்சிறு செய்திகளில் கருத்துச் செலுத்திப் பண்படுத்தி அவற்றை ஒருங்கே இணைத்துப் பயன்படுத்துவதனால் ஏற்படுவது.

வாழும் வகை தெரிந்த ஒருவன், தெரியாத ஒருவன் ஆகிய இருவர் வாழ்வை இருபுறமும் எடுத்துக்கொண்டு ஆராய்ந்து ஒப்பிடுவதன்மூலம் வாழ்க்கை ஒரு கலை என்பதை நாம் தெளிவாகக் காணலாகும். காணும் திறமுடைய கண்ணும், அறியும் திறமுடைய உள்ளமும் உடையவன் கலைத்திறலாளன். அவனுக்கு இயற்கையும் வாழ்வும் என்றும் புதிது; என்றும் புதுப்புது அழகுடையது. அவன் நிகழ்காலத்தைக் கண்டு நுகர்கிறான்; அத்துடன் இறந்த காலத்தை அறிவுக் கண்கொண்டு துருவிப் பார்த்துணர்ந்து, உள்ளத் திரையில் உருவகப்படுத்தித் தட்டி எழுப்புகிறான்; வருங்காலத்தின் பொன்னொளியை ஆக்கத் திட்டமிட்டு, அப்புகழை நிகழ்காலத் திரையில் நிழற்படுத்திக் காட்டுகிறான்.

வாழ வகைதெரிந்தவனுக்கு வாழ்க்கை கடமையுணர்ச்சியுடையது. அக்கடமைகளைத் தன் அகச்சான்றுக்கேற்ப நிறைவேற்றி அதன் மூலமே அவன் இன்பம் பெறுகிறான். அவன் தன்னையும் முன்னேற்றி, தன் கால மேடையிலுள்ள எல்லா மக்களையும் உயர்த்தித் தாழ்த்தப்பட்டவர் தாழ்வகற்றிக் கால எல்லை கடந்து புகழ் நாட்டுகிறான். அவன் என்றும் நற்காரியங்களிலேயே சுறுசுறுப்பாயிருப்பதால் வாழ்க்கை அவனுக்குப் பொருளுடையதாகிறது. கடமையாற்றி இன்புறும் அவனுக்குத் துன்பமில்லை. ஏனெனில், வெற்றி தோல்வி எதுவரினும் கடமையாற்றிய அளவில் அவன் மகிழ்வான். சுறுசுறுப்பாயிருப்பதால் துன்பப்பட அவனுக்கு நேரமில்லை. நற்காரியமே செய்வதால், பின்னிருந் திரங்கவேண்டிய நிலையும் அவனுக்கு ஏற்படாது. அவன் இன்பங்கள் புதிய இன்பங்களுக்கு வழி காட்டுகின்றன. அவன் ஒவ்வொரு அறிவும் புத்தறிவுக்கு வழிகாட்டி, அறிவை ஓயாது வளர்த்துப் புத்தார்வம் பெருக்குகிறது. அவன் செய்த நற்சிலைகள் அவனுக்குப்பின் அவனுக்குரிய புகழ்த்தூண்கள்; அவன் பின்னோர்களுக்கு அவன் நினைவே ஒரு முன்மாதிரியும் ஒரு வழிகாட்டியும் ஆகும்.

இதற்கு நேர்மாறாக, வாழ்க்கைக் கலை உணராதவன் உழையாத சோம்பலின்பம் நாடி, ஒன்று, இன்பமே பெறாது போகிறான்; அல்லது இன்ப நுகரும் பருவமெய்து முன்பே இன்ப நுகரும் ஆற்றலிழந்து விடுகிறான். அவன் பணத்தைத் தேடிப் பெறும்முயற்சியில் பணங்கெடுத்து, அதைப் பெறமுடியாது உடல்நலமிழந்து விடுகிறான். பணத்தினால் வரும் நன்மை முற்றும் நுகர்ந்த பின்னும் அவன் வாழ்வு வெறுங்கூடான வெற்று வாழ்வாய் விடுகிறது. இன்பப் பொருள்கள், இன்பச் சூழல்கள் ஆகியவை அவனுக்கு இன்பந் தருவதில்லை. புறத்தென்றலின் இன்ப நுகர முடியாமல் அவன் வயிற்றில் அகவளி துளைக்கிறது. இனிய சிற்றுண்டிகூட நாவிற் கசக்கிறது. பலர் தூக்கிச்சென்று அவன் மலையேறி யிறங்கியும் அவன் உடலுக்குத் தெம்பு வருவதில்லை. அல்லது இன்ப நுகர்வதானாலும், அவ் இன்பம் அவனுக்குப் புளிப்புத் தந்துவிடுகிறது.

ஒரே உலகில் ஒரே மனித உடலுறுப்புடையவராய், ஒரே வகை வேலை செய்பவரிடையேகூட மேற்குறிப்பிட்டபடி இருவகையான ஆட்களைக் காணலாம். ஒருவன் முகம் காண்பவரையும் மகிழ்விக்கிறது. மற்றவன் முகமோ கண்டவர் மகிழ்ச்சியைப் போக்கத்தக்கதா யிருக்கிறது. ஏன் இந்த வேற்றுமை? ஒருவன் சிறு துன்பத்தை வரவேற்று வென்று, இன்பத்தை ஈட்டினான். மற்றவன் இன்பத்தை நாடி அதற்கு அடிமைப்பட்டுத் துன்பத்தை விலைக்கு வாங்கினான். ஒருவன் திட்டமிட்டு வாழ்க்கைக்கேற்பத் தன்னைச் சரிப்படுத்திக்கொண்டு வாழ்க்கையைத் தன் நோக்கத்துக்குரிய கருவியாக்கினான். மற்றவன் வாழ்க்கையின் மேலீடான பசப்புகளை நம்பி அதன் அழிவாற்றல் சுழிகளுக்குரிய ஒரு கருவியாய்விட்டான். ஒருவன் தன் அறிவைப் பயன்படுத்தி துன்பம் விலைகொடுத்து, தானும் இன்பம் பெற்றுப் பிறரையும் இன்புறுத்தி, துன்பமாகிய உறுதி யடிப்படைமீது இன்பமாளிகை கட்டி, இன்பமும் புகழும் ஒருங்கே பெற்றான். முன் துவர்க்கும் நெல்லி, நன்மருந்துமாகி, நல்லுணவுமாகி, உணவு உட்

கொள்ள நற்றுணையுமாகி, பின் இனித்தல் போல, வாழ்க்கை அவனுக்கு எல்லா நலங்களும் பொதிந்த தொடக்கக் கவர்ச்சியற்ற வெண்பொதியாய் விட்டது. மற்றவனுக்கோ அது நச்சுப்பொடி பொதிந்த கண்கவர் பொற்பூ வேலைப்பாடுடைய பட்டுப் பொதியாக அமைகிறது.

வீடு வாழ்க்கையின் கலைக்கூடம். வாழ்வின் கலையை இவ்விடத்தில் மிகச் சிறந்த வடிவில் காணலாம். இக் கலை, உலகுக்குப் பொதுவானாலும் பிரிட்டானிய இனத்துக்குச் சிறப்பு என்னலாம். வீடு என்பதற்கான ஆங்கிலச் சொல்லும் (Home) இன்பவாய்ப்பு அல்லது இன்பநலம் என்பதற்கான ஆங்கிலச் சொல்லும் (Comfort) பிற மொழிகளில் எளிதாக மொழிபெயர்க்க முடியாத ஆங்கில மரபுச் சொற்கள் ஆகும். மேலும் வீடு என்பதற்கான சொல்லே இன்பக் குடும்பம் என்ற பொருளும் இன்பத் தாயகம் அல்லது தாய்நாடு என்ற பொருளும், உள்நாடு என்ற பொருளும் உடையதா யமைந்துள்ளது. வீட்டில் (at home) என்ற தொடரே 'இன்ப வாய்ப்புடன்', 'வாய்ப்புக்குறையின்றி' என்ற பொருள்களும் உடையதா யிருக்கிறது. ஆங்கிலேயர் நாகரிகம் குளிர் மிகுந்த இடத்தில் தோன்றியதால் புறக்குளிர் அகற்றத்தக்க வெது வெதுப்பான கணப்படுப்பருகில் பிறந்து வளர்ந்தது என்பதை இப்பண்பு சுட்டிக்காட்டுகிறது. வெப்ப நாடுகளில் தண்நறுஞ் சோலைப் புறஇடங்கள், பொழில்கள் இன்ப நுகரும் வாய்ப்பிடங்களாகக் கருதப்படுவதுபோலக் குளிர் காப்பிடமாகிய இல்லமும் மேனாடுகளில் இன்ப வாய்ப்பகங்களாக இயங்கின.

ஆங்கில மக்கள் வீட்டின்பம் விரும்பிகள்; எங்கே சென்றாலும் வீட்டை நோக்கியே மனத்தைத் திருப்பி வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். புறஉலகில் திரிந்தாலும் அவர்கள் எப்போதும் தனித்தனி வீட்டக உலகின் பிண்டங்கள் ஆக இயங்குகின்றனர் என்று குறைகூறப்படுகிறது. அது குறையன்று, உண்மையே. ஆங்கில மக்கள்

இயல்பு, அவர்கள் தனிப்பண்பு அது. அதன் அடிப் படையிலேயே அவர்கள் குறைகளும், நிறைகளும் வளர்ந் துள்ளன. அவர்களுக்கு அடுத்தாற்போல டோவர் கடலிடுக்கைத் தாண்டிக் கிடக்கும் ஃவிரான்சில் இதற்கு நேர் எதிர்மாறான புற இன்பவாய்ப்பு நாகரிகத்தைத்தான் காண்கிறோம். ஆங்கில மக்களின் குடும்ப இல்லம் ஃவிரஞ்சு நாட்டின் அருந்தகம், விருந்தகம், ஆடலகமாகி விடுகிறது. இத்தாலியிலும் இன்னும் தென்புல நாடு களிலும் அது தெருக்கூடமாகவும் ஊரம்பலமாகவும் தண்டலைத் தலங்களாகவும் நறும்பொழில்களாகவும் ஆற்று நீர் விளையாட்டுத் துறைகளாகவும் கடலகங்களாகவும் மாறிக் காட்சிதருகின்றன. ஆங்கில நாட்டுக்கும் வடபா லுள்ள ஜெர்மனி, நார்வே முதலிய நாடுகள் அக வாய்ப்பில் இன்னும் முனைந்து தனிமனித இன்ப ஆதிக்கப் பகுதிகளாக இயல்கின்றன. வடபுல நாகரிகங்கள் குடும்ப வாழ்வி லிருந்தும் தென்புல நாகரிகங்கள் சமூக வாழ்விலிருந்தும் முளைத்துக் கிளைத்துப் படர்ந்துள்ளன என்பது தேற்றம்.

இன்ப வாய்ப்பு பலதிறப்பட்டது. அது ஓரளவு சூழ் நிலையையும், ஓரளவு மனிதர் பண்பையும் பொறுத்தது. ஓரிடத்தார் இன்பவாய்ப்பு மற்ற இடத்தாருக்கு ஆகாமலும் ஒருவர் இன்ப வாய்ப்பு மற்றவருக்காகாமலும் அமைவது இயல்பு. அயலகத்திலிருந்து இங்கிலாந்து நாட்டகத்தே படையெடுத்து வந்த பண்டைய அரசன் வில்லியம் வெற்றி யாளன் (முதலாவது வில்லியம்) உடலுக்குச் சட்டையையும் விரும்பவில்லை; வீட்டறைகளுக்குக் கண்ணாடிப் பல கணியையும் நாடவில்லை. அரசி எலிஃசபெத் காலம் வரை அரசியர்கள் கூடக் காலுறைகளும் பட்டுக் காலுறைகளும் அணிந்ததில்லை. பட்டும் கீழ்நாடுகளிலிருந்து அதற்குமுன் வந்து இங்கிலாந்துக்கு எட்டவில்லை. இங்ஙனம் காலத் துக்குக் காலம், இடத்துக்கு இடம், நாட்டுக்குநாடு, ஆளுக்கு ஆள் இன்ப வாய்ப்பு வேறுபடுகிறது. வகுப்புக்கு வகுப்பு வேறுபடுவதும் உண்டு. உயர் வகுப்பாரின் பட்டும் அன்னத் தூவியும் இலவம் பஞ்சும், நடுத்தர வகுப்பாரின்

பருத்தியும் கம்பளியும் ஆகி, ஏழை மக்களின் வைக்கோல் சாக்கும் கந்தையடைப்பும் ஆகி ஒரே இன்ப வாய்ப்பின் அறிகுறியாகின்றன. ஆனால், இன்ப வாய்ப்புக்கள் எத் தகைய மாறுபாடுகளுடையதாயினும், அதனை நாடுவோர் ஒழுங்கும் அமைதியும் விரும்புபவராகவும், சுறுசுறுப்பும் திறமையும் உடையவராகவும் மேம்படுவது உறுதி. ஏனெனில் இன்ப வாய்ப்புக்களை எளிதில் பெற இவை உதவுவதுடன், இன்ப வாய்ப்புகள் மூலம் இப்பண்புகளும் வளர்கின்றன.

தவிர, இன்ப வாய்ப்புக்கள் ஓய்வை இன்ப ஓய்வாக்கி அதன் நல்விளைவைப் பெருக்குகின்றன. அதன் முடிவில் உடலும் உளமும் உழைப்பயர்வின் பின் தேறுதலுற்று, முன்னிலும் பன்மடங்கு உழைப்பாற்றலும், சுறுசுறுப்பும், திறமும், உழைப்பார்வமும் பெறுகின்றன. உழைப்பும் ஓய்வும் மாறிமாறி வருவதனால், புற உறுப்பாகிய உடலும், அக உறுப்பாகிய மனமும் மிகுதி உணவுச் செரிமானம் செய்து, இன்ப நோக்கியும் அழகு நோக்கியும் வளர்ச்சியுறுகின்றன. எனவேதான் உழைப்பைப்போலவே இன்பமும் ஓய்வும், அறிவும் இன்ப வாய்ப்புக்களும் ஒருங்கே நாகரிக உயர்வின் சின்னங்களாகவும் அளவைகளாகவும் விளங்குகின்றன. இன்பம், ஓய்வு, அறிவு, இன்ப வாய்ப்பு ஆகியவை இல்லாத உடலுழைப்பாளிகளின் உழைப்பும், உழைப்பில்லாத முதலாளிகளின் பிறபண்புகளும் வளர்ச்சியற்றனவாய்க் கெட்டழிகின்றன. இரண்டும் கிட்டத் தட்டச் சரிசமமாயுள்ள நடுத்தர வகுப்பாராகிய திறலுழைப்பாளிகளும் அறிவுழைப்பாளிகளுமே நாகரிகத்தின் நடுநாயகமாய் விளங்குகிறார்கள்.

இன்ப வாய்ப்பை நாடுபவர்களே சிக்கனத்தையும் திட்டத்தையும் தேடுபவர் ஆவர். அவர்கள் இன்ப வாய்ப்பான ஆடை உடல்நலமும் உளநலமும் இயக்கநலமும் நடைநய எளிமையும் தரத்தக்கதா யமைகிறது. பயனுடைய சிறு நுட்பங்களை அழகு நுட்பங்களாக்கும் நயத் திறம் அவர்களுக்கே உரியது. உடுப்பின் கைவிளிம்பி

லுள்ள வெட்டும் மடிப்பும் வேலைநேர வாய்ப்புக்குரியதாயி னும், அதனை அவர்கள் ஓரழகு வாய்ப்பாக மாற்றுவர். அதன் உடற்பகுதியிலும் அப்படியே. பெண்டிர் தம் உடற் பாதுகாப்புக்கென இயற்கையளித்த கூந்தலை வேலை வாய்ப் புக்காகப் பின்னிவிட்ட பின், அது அவர்கள் அழகுக்கு அழகு தரும் பின்னலானதும் இவ்வாறே. வாளைப் பிடிப் பதற்கமைத்த கைப்பிடி வண்ணவடிவுக்கும் பூவேலைக்கும் உரிய உறுப்பாக மாற்றப்பட்டு விட்டது. இங்ஙனமே வாழ்க்கைப் போட்டி, போராட்டம், தற்காப்பு ஆகிய வற்றில் ஏற்படும் உணர்ச்சிகளும் அச்செயல்கள் வேண் டாதபோது ஆடல், பாடல், வேட்டை முதலிய கலைக் களி யாட்டங்களாகின்றன.

அமைதி, ஒழுங்கு, இன்ப நலம் ஆகியவை வீட்டில் தொடங்கி வீட்டிலேயே பேணப்படுகிறது. வாழ்க்கை ஒரு போராட்டமானால் அப்போராட்டத்துக்குரிய படைக்கலச் சாலையும், மூலதளமும் பாதுகாப்புக் கோட்டையும் வீடே. அவ் வீட்டமைதி காக்கும் மூலதளப் படைத்தலைவர் பெண் டிரே. போரிடாதபோதும் மூலதளத்திலிருந்து போர்த் திட்டமிட்டுப் போர்க்காலங்களில் துணைப்படைத் தலைவ ருக்கும் படை வீரருக்கும் முதற் கட்டளைகளிடும் பெரும் படை முதல்வர்கள் அவர்களே. எனவேதான் மனித வாழ்வும் நாகரிகமும் கலையும் பெண்டிரைச் சுற்றியே உலவுகின்றன. ஆடவர் நாட்டரசர்; ஆனால் பெண்டிர் அவர்களை ஆளும் வீட்டரசியர். மற்ற அரசர், ஆடவர், புற உடலியக்குவர். பெண்டிர் அவ்வரசர் உட்பட ஆடவர் அனைவரின் உடலையும் உளத்தையும், அவற்றை இயக்கும் உணர்ச்சி நோக்கங்களையும் இயக்குபவர். செயலற்றவர் போலிருந்தாலும் அவர்கள் செயல் செய்யும் திறம் வாய்ந்தவர்கள். செயலற்ற செயல் மட்டுமன்று; பேசாத பேச்சு, தூண்டாத தூண்டுதல், குறிக்காத குறிப்பு, எண் ணாத எண்ண அலைகள் இவை பெண்டிரின் பெட்புக்கள். பெண்டிரைச் சூழ்ந்து இயங்கி யாவரையும் இயக்கும் நுட்ப அலை மண்டலங்கள் இவை. பெண் கண்காணு இவ்வலையியக் கங்களின் நடுவே காணப்படும் ஓர் ஒளிப்பிழம்பு மட்டுமே.

பட்டின் பளபளப்பையும் மேன்மையையும் குழை வையும் பலரும் அறிவர். அதன் ஆற்றலை அவர்கள் எண்ணிக்கூடப் பார்க்கமாட்டார்கள். ஆனால், விமானக் குடை அமைப்போர் அவ்வாற்றலை அறிந்து பயன்படுத்து கின்றனர். பட்டு விலையுயர்வுடையது. ஆனால், பட்டிழை அதே அளவுள்ள பிற இழைகளைவிடப் பன்மடங்கு ஆற்ற லுடையது மட்டுமன்று; அதன்பயன் நோக்க மலிவானது என்றுகூடக் கூறலாம். பட்டின் இத்தன்மை முற்றும் வாய்ந்தவர்கள் மாதர். அவர்கள் கைவிரல்கள் அழகிய சிறு வடிவுடையவை. அவற்றின் நுட்ப ஆற்றலும் பெரிது. ஆனால் அவற்றின் சிறப்பு அவற்றின் நுண் ணாற்றல் மட்டுமன்று; அவற்றின் அளவுக்கு அவர்கள் விரல்களின் பரு ஆற்றல்கூடப் பெரிது. ஆடவர் நலன் கோரி, ஆடவரால் ஆற்றமுடியாத நுட்ப நலன் கோரி, அவர்கள் நுட்ப ஆற்றல் பேணுகின்றனராயினும்; பரு ஆற்றலில் போட்டியிட விரும்பினால், அதிலும் அவர்கள் தம் சிறு எல்லை கடந்து வெற்றியடைய முடியாதென் றில்லை. ஏனெனில் மென்மையிலும் பண்பிலும் தொடங்கு பவர் வன்மை பெறமுடியும், வன்மையை வெல்லவும் முடியும்! வன்மையில் தொடங்குபவர் மென்மையை வெல்ல எண்ணக்கூட முடியாது.*

வீட்டின் சிக்கனம் வீட்டமைதி காத்து வீட்டின்பம் வளர்க்கிறது. புற உலகுக்கு இச் சிக்கனமும் அமைதியும் இன்பமும் நேரிடையாக எப்போதும் தெரிவதில்லை. வீட் டுக்குள் வருபவர் மட்டும்தான் காண்பர். ஆனால், ஒரு தடவை வந்தவர் வீட்டாரை என்றும் மதித்து அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்துக்கேற்ப அவர்களை நடத்தச் செய்யும் ஆற்றல் அவற்றுக்கு உண்டு. தவிர, வீட்டு ஆடவர் பிள்ளை கள் தம் வீட்டமைதியின்பத்தின் ஒரு சின்னமாகவே புற

* தமிழ் ஆக்கக் குறிப்பு: "வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லாவாம் வேழத்தில் - பட்டுவும் கோல்பஞ்சிற் பாயாது— நெட்டிருப்புப் பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின், வேருக்கு நெக்கு விடும்," என்ற தமிழ்ப்பாட்டு இவண் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

உலகில் காட்சி தருகின்றனர். பெண்டிர் மிகுதி வெளி உலகுக்கு வருவதில்லை. தம் வீட்டுடனொத்த பண்புடைய இல்லத்திலன்றி அவர்கள் புகவும் மாட்டார்கள். ஆயினும் அவர்களுக்குப் புறஉலகு காட்டும், காட்டவேண்டும் மதிப்பு அவர்கள் குடும்ப மதிப்புமட்டுமன்று. அதன் முழுநிறை மதிப்பாகிய இனமதிப்பு அல்லது நாட்டு மதிப்பே. உயர்ந்த நாகரிக மக்கள் பெண்ணின மதிப்பை மனித இனத்தின் மதிப்பாகவே கொள்வர்.

ஒழுங்கமைதியும் முறையும் இன்றி வீடும் நன்கு நடைபெறாது; அலுவலகங்களும் நிலையங்களும் நன்கு நடைபெறமாட்டா. எதற்கும் உரிய ஒரு நேரம், எந்த நேரத்துக்கும் உரிய ஒரு தொழில்; எந்த இடத்துக்கும் உரிய பொருள், எந்தப் பொருளுக்கும் உரிய இடம்; எந்த மனிதனுக்கும் உரிய ஒரு நேரத் திட்டம், ஒரு தொழில் திட்டம்—இவையே நடைமுறையின் அமைதி. இவ்வெல்லாத் திட்டத்தையும் அளப்பது செலவே. செலவு வருவாயை ஆளவேண்டும். அதாவது செலவினம் ஏதாவது ஒரு ஆதாயத்தை அதாவது தற்காலிக வருவாயைப் பெருக்கவேண்டும்; அல்லது மேம்பாட்டை அதாவது நிலையான வருவாயைத் தரவேண்டும். இவ்விருவகை வருவாயும் நிரந்திருப்பது இன்றியமையாதது. செலவின் இச் செவ்வியமுறை, திரிந்தால் அல்லது முறையேயில்லாத குளறுபடி மிகுந்தால், அழிவுப் பாதையில் வாழ்வு சரியும். இக் குளறுபடிக்கு முதல்முதல் வழி வகுப்பது ஆராயாச் செலவே. திட்டமற்றவன் கைவிரல்களுக்கிடையே பொருள் அவனறியாது மிக எளிதாகக் கசிந்தொழுகி மறைந்து மாய்ந்துவிடும்.

செலவின் மூலம் வருவாய் பெருக்குதல்வேண்டும். குறைந்த செலவின்மூலம் நிறைந்த வருவாய்க்கு வழிகோலவேண்டும். தற்காலிக வருவாயிற் கருத்துச் செலுத்துவது முதன்மையானலும், அதனைப் பெரிதும் பாதிக்காமலே நிலையான வருவாய் வளர்வதற்கு வழி வகுத்தல் வேண்டும். இவையே சிக்கனக் கலையின் உயிர்நாடிகள். பொருள்களைக்

கையாள்வதிலும் இதே சிக்கன முறை இருக்கவேண்டும். ஒழுங்கமைதி இல்லாத இடத்தில் தேவைக்கு மேற்பட்ட பொருள்கள் கொட்டிக் குவிந்து கிடக்கலாம். ஆனால், தேவைக்கு வேண்டிய பொருள், தேவையை நன்கு நிறை வேற்றும் பொருள் இராது. சிலசமயம் பொருள் இருந்தும் தேவைக்கேற்ற இடத்தில் இராது. அல்லது தேவை நேரத்துக்கு உதவாது. தேவைக்குக் குறைந்த, அல்லது போதாத பொருள் இருக்கலாம். அப்போதும் நிலை அதுவே. குழவியில்லாத அம்மி, சாவி இல்லாத பூட்டு முதலியன நிறைய இருந்தாலும் பயன்படாது; இல்லாவிட்டாலும் பயன்படாது. பலர் ஒரு படுக்கை வேண்டிய இடத்தில் பல படுக்கை வைத்திருப்பார்கள். ஆனால், ஒன்றேனும் தூயதாய், கிழிசலற்றதாய் இராது. வேண்டாதவற்றைக் குறைத்து வேண்டியவற்றைப் பெருக்குவதும், மிகுதி வேண்டியவற்றைப் பெருக்கி மிகுதி வேண்டாதவற்றைச் சுருக்குவதும், காலத்துக்கும் இடத்துக்கும் ஏற்ற தேவைகளை அவ்வவ்வகையில் அமைத்துக்கொள்வதும் வாழ்க்கை வளத்துக்கு மிகுதியும் இன்றியமையாதவை.

ஒழுங்கமைதி விருப்பம் இயல்பாகவே அதற்கான உழைப்பையும் சுறுசுறுப்பையும் ஊக்கும்; திட்டம் வகுக்க அது தூண்டுவதால் காலந்தவறாமை, விடாமுயற்சி ஆகியவை அமையும். மேலும் ஒழுங்கமைதி விரும்புபவன் தேவையில்லா இடத்தில் கடுஞ்சொல் கூறமாட்டான்; எவரிடமும் அன்பாயிருப்பான். தான் மகிழ்ச்சியடைவதற்குப் பிறர் மகிழ்ச்சியும் பேரளவு தேவையாதலால், பிறரை மகிழ்விக்கவும், பிறர் துன்பம் அகற்றவும் அவன் பாடுபடுவான்; நன்னடத்தையும் அவன் ஒழுங்கமைதியில் இடம் பெறும். ஏனெனில் அவன் நேரம், இடம் ஆகியவற்றையும் அதைப் போல ஆளையும் தகுதியறிந்து நடத்துவான். தான் பிறரை மதித்தாலன்றி, தனக்கு மதிப்புக் கிட்டாதென்பதை அறிந்து அவன் எவரையும் நன்மதிப்புடன் நடத்துவான். கடுஞ்சினமும் சிடுசிடுப்பும் வாழ்க்கைச் சிக்கனமன்று என்று கண்டு அவற்றை அவன் விலக்குவான்.

அருளிரக்கம், நன்னடத்தை ஆகியவற்றுக்கு எத் தகைய கைம்மாறும் செய்பவர்கட்குத் தேவைப்படுவதில்லை. நல்லது செய்த மனநிறைவும் மகிழ்ச்சியுமே, அவர்கள் உள்ளத்திற்கு நிறையின்பமும் அமைதியும் தரும். ஆனால், சிற்சிலசமயம் அவற்றுக்கு ஆட்பட்டவர் மனத்தில் எழும் நல்லுணர்ச்சி எதிர்பாராக் கைம்மாறு தருவதும் உண்டு. தன் வேலையில் மிகவும் பரபரப்புடன் ஈடுபட்டிருந்த ஓர் அம்பட்டனிடம் அதைவிடப் பரபரப்புடனும் கெஞ்சுதலுடனும் ஒரு படைவீரன் வந்து, "ஐயா நான் என் ஓய்வு தவணை கடந்து நின்றுவிட்டேன்; வேலை செய்து முற்றிலும் களைத்தும் விட்டேன். உணவுக்கும் அலுவலிடத்துக்கு ஊர்தியில் செல்லும் வாய்ப்புக்கும் பணமில்லாவிட்டால், நான் இச் சோர்வுக்கிடையே கடுந் தண்டனையும் பெறுவேன். எனக்குச் சற்று உதவுவீர்களா?" என்றான்.

அம்பட்டன் மறுசொல்லாடாமல், உடனே ஒரு பெரும்பொன்* கொடுத்தான். வீரனுக்கு வந்த வியத்தகு நன்றியால் அவன் அம்பட்டனுக்குத் தன் துணைத் தொழில் ஆதாரமாயிருந்த கால்புதையல் மை செய்யும் முறையமைந்த தாளை அவனுக்கு ஈந்தான். அம்பட்டன் அதைக் கொண்டு அத்தொழிலில் முனைந்து ஐந்து நூறாயிரம் பொன் பெறுமானமுள்ள முதல்தரத் தொழில் முதலாளி ஆனான். அவனே லண்டன் நகரின் அவன்கால முதற் செல்வனும் உலக முதன்மைச் செல்வர்களுள் ஒருவனும் ஆன டேமார்ட்டின் கழகத்தின் முதல்வன் டே.

வீட்டின் ஒழுங்கமைதி, தூய்மை, அழகு ஆகியவற்றையும் வீட்டிலுள்ளோர் பண்பையும் எடுத்துக் காட்டத்தக்க சிறு செய்திகள் பல உண்டு. பலகணி ஓரம் ஒரு பூவை வைத்திருப்பவன் அதன்மூலம் பிற பொருள்கள் அமைதியை நன்கெடுத்துக் காட்டமுடியும். பூ மணம் தருகிறது. தூய்மையை உண்டுபண்ணுகிறது. காட்சிக்

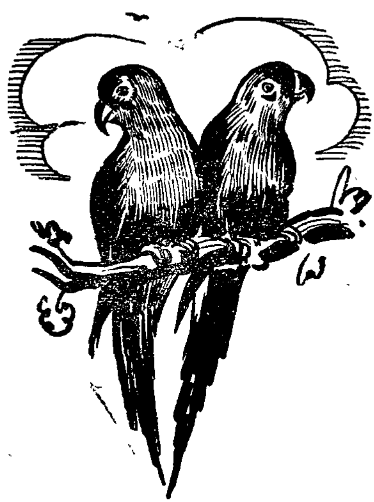
* Guinea: 21 ஆங்கில வெள்ளி. அதாவது பதினைந்தே முக்கால் இந்திய வெள்ளி.

கழகாயிருக்கிறது. உள்ளத்தில் மகிழ்வூட்டுகிறது. வீட்டின் நல்லமைதிக்கு அது ஒரு சின்னம். நேரமறிய பயன்படும் ஒரு மணிப்பொறி வீட்டிலும், சட்டைப்பையிலும் மணிக் கையிலும் இருப்பது அழகுமட்டுமல்ல, நேரம் தவறாமைக்கு ஒரு நினைவூட்டும் ஆகும். குறித்த நேரத்தில் செடி கொடி களுக்கு நீரூற்றல், அதன் வளர்ச்சியில் கருத்தூன்றி மகிழ் தல், குறித்த சமயம் மணிப்பொறிக்கு விசைமுறுக்கல் ஆகிய செயல்கள் ஓய்வு நேரத்தையும் பயன்படுத்தும் நற் பழக்கத்தை ஊட்டும். பெரிய அலுவலகங்களில் பிறர் கீழ் ஆணைப்படி வேலை பார்க்கும் கடும் தொழிலாளர்கள் தாமா கச் செய்ய மறக்கும் இத்தொழிலைச் செய்பவன், தொழி லாளரானால் உயர்வதும், திறலுழைப்பாளி அல்லது முத லாளியானால் பின்னும் உயர்வு பெறுவதும் உறுதி.

மலர்களைப் போலவே இசைக் கருவிகளும், இசையும், ஓவியங்களும், வாழ்க்கைப் பெரியார்களை நினைவூட்டும் நிழற்படங்களும், நிகழ்ச்சிப் படங்களும், இயற்கைக் காட் சிச் சித்திரங்களும் இனிமை, உயர் கருத்துக்கள் ஆகிய வற்றை வீட்டின் சூழலுக்கு ஊட்டுவன. இது அதில் வாழ்பவர் வாழ்வுநலங்களைப் பெருக்குவதுடன் அச் சூழலில் பிறந்துவளரும் மதலையர்க்குத் தாய்ப்பாலுக்கடுத்த அறிவுப் பாலாகவும் பண்புப் பாலாகவும் அமைந்து, தொடக்கத்திலிருந்தே அவர்களைப் பண்பியல்புடையவ ராக்குகின்றன. அச்சுத் தொழில் கலைச் செல்வங்களையும் இலக்கியச் செல்வங்களையும் பரப்பி எளிதாகவும் மலிவாக வும் கிடைக்கச்செய்த நிலையிலும், அவற்றைப் பயன்படுத் தாது உலகில் வாழ்பவர் தாமரைக்குளத்தில் வாழும் தவளைகள் போன்றவரே யாவர். அவற்றின் விலை சிறிது; மதிப்பும் பயனும் பெரிது. மலர்கள் இயற்கை அளித்த செல்வங்களாவதுபோலவே, இவை சமூகம் அளித்த கலைச் செல்வங்கள் ஆகும்.

எதையும் நிறை பயனுடையதாக்கி எதிலிருந்தும் நிறைபயன்பெறும் பண்புடையார் வாழும் உலகு பொன் னுலகையும் கனவுலகையும் மெய்யுலகாக்கும் தன்மை

யுடையது. மண்ணும் அத்தகையார் நன்முயற்சியால் பொன்மயமாகும். அவர்கள் இயங்குமிடமெல்லாம் பிறரனை வரும் இன்பமும் ஒளியும் பெறுவதால், அவர்கள் மக்களுக் கிடையே ஒரு தண் கதிரவன்போல் விளங்குவார். அவர் கள் வாழ்விலே மக்கள் கனவியல் பண்புகளாகிய இறை வன் பண்புகளை கண்கண்ட பண்புகளாகக் காண்பர். இறைவன் உண்மைக்குரிய மிக உயர்சான்று இத்தகையோர் வாழ்வே. அவர்கள் உளரா யிருப்பதாலேயே உலகம் உளது என்று கூறுதல் மிகையாகாது. அவர்கள் வாழ உலகம் வாழாமலிராது; அவர்களைப் பேணும் நாடு, உலக நாகரிகத்தை வளர்த்துப் புகழ்பெறும் நாடாக நின்று மிளிருவது உறுதி.

கழக வெளியீடு

௬௨௧

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY, :: MADRAS - 1.

Head Office :

24, EAST CAR STREET, :: THIRUNELVELI.

விலை ரூ. 2-0.

அப்பர் அச்சகம், சென்னை - 1.